

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
DNIPRO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY**

**INSTITUTE OF POWER ENGINEERING
TRANSLATION DEPARTMENT**

**EUROLANGUAGES-2020:
INNOVATIONS AND DEVELOPMENT**

**18th INTERNATIONAL STUDENTS'
CONFERENCE, DEVOTED TO
THE EUROPEAN DAY OF LANGUAGES**

Collection of students' scientific abstracts

Digital Edition

Dnipro

2020

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НТУ «ДНІПРОВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ
КАФЕДРА ПЕРЕКЛАДУ**

**ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ-2020:
ІННОВАЦІЇ ТА РОЗВИТОК**

**18-а МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ДНЮ МОВ**

Збірник студентських наукових робіт

Електронне видання

**Дніпро
2020**

УДК 811.11 (043.2)
ББК 81я43
Є22

Європейські мови – 2020: інновації та розвиток: за матеріалами 18-ї міжнародної студентської конференції. //Збірник наук.студ. робіт. – Електронне видання. – Дніпро, НТУ "Дніпровська політехніка", 2020. – 260 с.

Збірник наукових студентських робіт призначено для широкого кола читачів, які цікавляться проблемами вивчення іноземних мов та перекладу в Україні та за кордоном.

The collection of students' abstracts is designed for a large circle of readers who are interested in the state of learning foreign languages and translation both in Ukraine and abroad.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор: канд. філол. наук, проф. Т.Ю. Введенська, Україна

Члени редколегії:

докт. філол. наук, проф. А.Я. Алексеєв, Україна
канд. філол. наук, доц. Л.В. Бердник, Україна
магістр, ст. викладач О.В. Щуров, Україна

Відповідальна за випуск:
канд. філол. наук, проф. Т.Ю. Введенська, Україна

УДК 811.11 (043.2)
ББК 81я43

©Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»®, 2020

**СЕКЦІЯ ПЕРША
ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ**

Абубакар Алхаджі Абубакар. МОЯ БАТЬКІВЩИНА НІГЕРІЯ.....	11
Adrjan M. CYBERCRIMINALS.....	12
Cieslak M. HOW TECHNOLOGY HELPED BTS BECOME THE BIGGEST BOY BAND IN THE WORLD?.....	14
Bassam Dergham. MUSIC OF LEBANON: HISTORY AND MODERN TIMES.....	15
Muad F L Bendag. SOLVING THE PROBLEMS OF NON-NATIVE SPEAKERS THROUGH LEARNING ARABIC.....	17
Андрійченко К. ЛЕКСИЧНІ ТА ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕКСТУ АНГЛОМОВНОЇ ІНСТРУКЦІЇ.....	18
Антонюк Я. ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА ПРОБЛЕМА.....	20
Батура Х. МНОЖИННИЙ ПЕРЕКЛАД КАЛАМБУРІВ ТВОРІВ Л. КЕРОЛЛА.....	22
Бедер Д. ЕВОЛЮЦІЯ ЛІРИЧНИХ ЖАНРІВ У ГРЕЦЬКІЙ ПОЕЗІЇ.....	24
Вельбой І. КОНТРАСТИВНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДЕНОГО ІМЕННОГО ПРИСУДКА НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ В. ГОЛДІНГА «ВОЛОДАР МУХ».....	25
Воробей Є. ПРОБЛЕМАТИКА ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ТЕКСТУ У ГАЛУЗІ МІКРОБІОЛОГІЇ.....	27
Ворожбит Є. СТАРОАНГЛІЙСЬКА ПОЕЗІЯ.....	29
Вяткіна С. АМЕРИКАНСЬКИЙ ВАРІАНТ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	30
Галенкова Ю. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	31
Дзюба Р. ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІЧНОЇ ЕМФАЗИ В ГАЗЕТНИХ ТЕКСТАХ АВСТРАЛІЇ.....	32
Єгорочкіна В. ФУНДАМЕНТАЛЬНІСТЬ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ.....	34
Камінська А. СТРУКТУРА ОНОМАСТИЧНОГО ПРОСТОРУ ЦИКЛУ РОМАНІВ ЖАНРУ ФЕНТЕЗИ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖ. Р. Р. МАРТІНА	35
Кірсанова Т.І. Щекоткова К. АНДРОЦЕНТРИЗМ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	38
Котенко А. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АБРЕВІАТУРИ У ЛЕКСИЦІ МЕДИЦИНИ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я (НА МАТЕРІАЛІ ДОКУМЕНТІВ ВООЗ).....	39
Кривенко В. СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ ДІАЛЕКТНОГО СПЕКТРА ТВОРІВ ЕЛЕОНОР ПОРТЕР.....	41
Кузнецов К., Митрохин Д. ФОРМУВАННЯ ГЕРУНДІЯ В МОВІ СЕРЕДНЬОАНГЛІЙСЬКОГО ПЕРІОДУ.....	42
Кулик В. ДО ПРОБЛЕМИ ОГЛЯДУ ЛЕКСИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ З АНГЛІЙСЬКОЇ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ.....	44
Лисенко А. РОЛЬ ВЕССЕКСА ТА ВЕССЕКСЬКОГО ДІАЛЕКТУ.....	45
Луценко О. ІСТОРИКО -КУЛЬТУРОЛОГІЧНА СКЛАДОВА РОМАНУ	

У. ЕКО «І'МЯ РОЗИ».....	46
Нікульченко В. ВПЛИВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА РОЗВИТОК МОВ ПРОГРАМУВАННЯ.....	48
Попсуй І. ПОРІВНЯЛЬНО-ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ПАСИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ.....	49
Притика І. ФОНЕТИЧНІ ЗМІНИ, ЩО ВІДБУЛИСЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У XV СТОЛІТТІ.....	51
Рикичинська Д. ДЕЯКІ ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОБРАЖЕННЯ ПЕЙЗАЖУ В РОМАНІ ЕРНЕСТА ГЕМІНГВЕЯ «ПО КОМУ ПОДЗВІН».....	52
Савченко А. РУНІЧНЕ ПИСЬМО ТА МІФОЛОГІЯ, ЩО ПОВ'ЯЗАНА З НИМ.....	54
Саранчук Ю. ПЕРЕКЛАД СУБСТАНТИВНИХ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ ТИПУ NN В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ.....	55
Седченко М. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЛОНДОНСЬКОГО ДІАЛЕКТУ.....	57
Семениченко І. АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК МОВА МІЖНАРОДНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	58
Скіцько І. «ФАЛЬШИВІ ДРУЗИ ПЕРЕКЛАДАЧА» В ЮРИСПРУДЕНЦІЇ.....	59
Станішевська Д., Трусова Е. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ НЕОЛОГІЗМІВ ПІД ВПЛИВОМ ПАНДЕМІЇ.....	61
Пінчук К. ГЕРУНДІЙ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ДОДАТКУ.....	62
Уголькова М. МОВНІ ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ У ТВОРАХ УРСУЛИ К. ЛЕГУЇН ЦИКЛУ «ЗЕМНОМОР'Я».....	64
Форгель М. СТИЛІСТИЧНІ ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ РОМАНУ ШАРЛОТТИ БРОНТЕ «ДЖЕЙН ЕЙР».....	66
Хмелик К. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ГЕРУНДІЯ У ФУНКЦІЇ ОБСТАВИНИ НА МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ДЖЕЙН ОСТЕН «ГОРДІСТЬ І УПЕРЕДЖЕННЯ»	68
Швачка Я. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ПЕЙЗАЖНОГО ОПИСУ В РОМАНІ С. МОЕМА «THE PAINTED VEIL».....	70
Шлінчак Ю. КАТЕГОРІЯ ВИДУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.....	71
Aliexsieieva A. SYNTACTIC STRUCTURES IN AVIATION DISCOURSE: CHARACTERISTICS AND PECULIARITIES OF TRANSLATION FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN.....	74
Arakh O. CONTRACTS WITH ROCKET ENGINEERING TERMINOLOGY: PECULIARITIES OF TRANSLATION.....	76
Balashova K. THE SKOPOS THEORY IN TRANSLATION STUDIES.....	77
Bychko Ye. THE USE OF METAPHOR IN POLITICAL DISCOURSE.....	79
Chornyi A. PECULIARITIES OF ENGLISH AUTOMOTIVE TERMINOLOGY TRANSLATION INTO UKRAINIAN	81

Ivlieva N. THE ROLE OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN BUSINESS ENGLISH AND PROBLEMS OF THEIR TRANSLATION.....	82
Khankina L. SPECIFICITY OF TRANSLATING THE WEBSITE MARKETING TEXT (THE ENGLISH AND UKRAINIAN LANGUAGES)...	83
Mikichurova K. PHILOLOGY STUDENTS' KNOWLEDGE DISTANT ASSESSMENT: PECULIARITIES OF ORGANIZATION.....	84
Pelishchishin V. PECULIARITIES OF TRANSLATING SCREEN ADAPTATION OF J. R. TOLKIEN'S TRILOGY "THE LORD OF THE RINGS" INTO UKRAINIAN.....	85
Pinchuk S. THE NOTION OF "TRANSLATION" IN MODERN TRANSLATION STUDIES.....	87
Ryzhak K. IDIOMS AS A PART OF NATIONAL CULTURE AND PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION	88
Samarets S. IDIOMS IN BUSINESS ENGLISH AND PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION.....	89
Taranenko A. SOME PECULIARITIES OF TEACHING VOCABULARY TO INTERMEDIATE HIGH SCHOOL STUDENTS.....	90
Tymofieieva A. OUR PERCEPTION OF THE WORLD THROUGH DIFFERENT LANGUAGES.....	92
Voloboieva A. APPLIED LINGUISTIC ASPECTS OF COMPUTERIZED HUMAN SPEECH RECOGNITION AND MACHINE TRANSLATION PROBLEMS.....	94
Zemliakova I. PECULIARITIES OF PSYCHOLOGICAL TEXTS AND WAYS OF RENDERING THEM FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN.....	95
Zverintseva L. EXPRESSIVE MEANS IN ENGLISH ADVERTISING TEXTS.....	97

**СЕКЦІЯ ДРУГА
НІМЕЦЬКА МОВА І КУЛЬТУРА**

Адамадзе Ю. СПЕЦИФІКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НІМЕЦЬКИХ ТА АНГЛІЙСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ.....	99
Демиденко Д. ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНІВ В АНГЛІЙСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ НАУКОВИХ ТЕКСТАХ.....	100
Мурадова І. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ НА УКРАЇНСЬКУ НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИХ ТЕКСТІВ (НА ПРИКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ).....	101
Сидоренков Е. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	102
Andriichenko K. DEUTSCHE SPRACHE IN DER CORONAVIRUS-ZEIT...	103
Arakh O. DEUTSCH-BASIERTE PIDGINS UND KREOLISCHE SPRACHEN.....	104
Balaszowa K. DIE ARBEIT MIT DEM WORTSCHATZ.....	106

Baranova I. GOOGLE ÜBERSETZER ALS HILFSMITTEL ZUM ÜBERSETZEN. DIE VOR- UND NACHTEILE.....	107
Gunko K. ÜBERSETZUNG VON REDEWENDUNGEN UND SPRICHWÖRTERN.....	108
Jablonska W. INTERKULTURELLE KOMMUNIKATION IN JOB.....	110
Kanibolotsky V. DEUTSCHE WERBUNG.....	111
Khoruzhenko S. DEUTSCHE SPRACHE UND KULTUR.....	113
Koba L. WIE DIE KOREANISCHE MUSIK DEUTSCHLAND EROBERTE.....	114
Kovalenko J. TRADITIONEN BEI DEUTSCHEN HOCHZEITEN.....	115
Kolesnyk M. WIE EIN HUND BELLT.....	116
Kosmin K. DEUTSCH UND SEINE ENTWICKLUNG.....	118
Kostjuk V. SELBSTDISZIPLIN BEIM ONLINE STUDIUM: RATSCHLÄGE UND VORAUSSETZUNGEN.....	120
Krasawin Y. MERKMALE MACHINELLER ÜBERSETZUNG.....	121
Leonowa W. SPRACHE UND IDENTITÄT.....	122
Myroshnychenko E. WIE KANN MAN AM BESTEN FREMDWÖRTER LERNEN.....	123
Mosnenko Ye., Penkova A. NATIONALE MERKMALE DER SPRACHETIKETTE DER DEUTSCHEN.....	125
Parkhomenko V. FALSCHER FREUNDE DES ÜBERSETZERS.....	126
Ruban M. DIE WEGE ZUM SPRACHENLERNEN.....	128
Skubtschenko D. DIE DIGITALISIERUNG IM BEREICH DES EISENBAHNPERSONENVERKEHRS.....	130
Swerynzewa L. ERSTAUNLICHES ÜBER DEUTSCHE SPRACHE.....	132
Tatarinzewa A. DEUTSCHE SPRACHE IN DER WELT.....	133
Tymofieieva A. STEREOTYPEN ÜBER DEUTSCHE.....	134
Tschujkowa M. SPRACHE UND WISSEN.....	136
Vasetska Y. DIE E-LEARNING VERBREITUNG WÄHREND DER QUARANTÄNE.....	137
Zhukova Ye. GIBT ES HUMOR IN DER DEUTSCHEN SPRACHE.....	139

СЕКЦІЯ ТРЕТЯ РОМАНСЬКІ МОБИ

Arakh O. CARACTÉRISTIQUES CULTURELLES DU MANAGEMENT EN FRANCE.....	141
Arakh O. EL ESPAÑOL COMO INSTRUMENTO DE POLÍTICA EXTERIOR DEL ESTADO.....	143
Baranova I. DES TRADUCTEURS EN LIGNE COMME OUTIL D'APPRENTISSAGE DES LANGUES ETRANGERS.....	144
Bondarenko S. LE PROBLÈME DE LA COMPARAISON DES UNITÉS PHRASÉOLOGIQUES DES LANGUES UKRAINIENNE ET FRANÇAISE.....	146
Bondarenko S. FALSOS AMIGOS DE TRADUCTOR.....	147

Gorchilina M. BILINGUISME RUSSE-FRANÇAIS.....	148
Kirichok E. USO DE ABREVIATURAS Y ACRÓNIMOS EN ESPAÑOL DE NEGOCIOS.....	150
Kiritchenko K. L'EXPRESSION DE L'HISTOIRE PERSONNELLE DANS LE ROMAN GRAPHIQUE DE MARJANE SATRAPI "PERSÉPOLIS".....	151
Kolesnyk M. DÉSOULÉ POUR MON FRANÇAIS: L'ORIGINE ET LE SIGNIFICATION DE L'EXPRESSION.....	153
Koretska V. LA PHRASÉOLOGIE FRANÇAISE ET SA TRADUCTION EN RUSSE.....	155
Kornichouk M. L'IMAGE LITTÉRALE DE L'ANTÉCHRIST DANS LE ROMAN DE CAMUS "L'ÉTRANGER".....	156
Leschenko A. BARRERA LINGÜÍSTICO-ÉTNICA Y FORMAS DE SUPERARLA EN LA TRADUCCIÓN.....	157
Máliar D. EL FENÓMENO BICULTURAL DE "SPANGLISH" Y SU PARTICULARIDAD LINGÜÍSTICA.....	158
Mazokha T. LES DIFFICULTÉS DE LA TRADUCTION DE BANDE DESSINÉE.....	160
Mayorova Y. NÉOLOGISMES EN LANGUE FRANÇAISE MODERNE.....	161
Mélejova I. EUFEMISMOS EN EL DISCURSO POLÍTICO DE ESPAÑA...	162
Nadtochey T. TÍTULOS PERIODÍSTICOS ESPAÑOLES.....	163
Oleksiienko V. LES CARACTERISTIQUES DU LEXIQUE FRANÇAIS EN AFRIQUE SUBSAHARIENNE.....	164
Pilátova O. PARTICULARIDADES DE LA TRADUCCIÓN DE ABREVIATURAS ESPAÑOLAS.....	166
Pronchuk Ju. EL FENÓMENO DE LA ONOMATOPEYA EN LAS LENGUAS ROMANCES Y GERMÁNICAS	167
Pinchuk S. L'IMAGE DE NAPOLEÓN DANS LA PEINTURE FRANÇAISE.....	168
Regeshuk K. UTILISATION DES COMPÉTENCES EN DANSE COMME OUTIL SUPPLÉMENTAIRE DANS L'APPRENTISSAGE DU FRANÇAIS.....	170
Savitskaya A. LES LANGUES ÉTRANGÈRES DANS LA GESTION DES PROJETS.....	171
Shabanova K. TECNOLOGÍAS INNOVADORAS EN LA ENSEÑANZA DE ESPAÑOL.....	172
Strots A. TRADUCTION DES NOMS GÉOGRAPHIQUES DU FRANÇAIS EN ANGLAISE.....	173
Tymofieieva A. INTOLÉRANCE LINGUISTIQUE.....	174
Ujánova T. SÚFIJOS DIMINUTIVOS Y SU PAPEL EN EL ESPAÑOL COLOQUIAL.....	176
Vasylieva O. ¿PORQUÉ EL IDIOMA ESPAÑOL ES TAN POPULAR?.....	177
Vivsiana O. SPANGLISH: IDIOMA ESPAÑOL DE LOS EE.UU.....	178
Vornichesko V. LA LANGUE FRANÇAISE.....	179
Yahupova A. LA LANGUE ÉTRANGÈRE COMME LE MOYEN DE COMMUNICATION COMMERCIALE ET PROFESSIONNELLE.....	180

Zahumenna A. FÉMINISATION DES TITRES DE POSTE EN FRANÇAIS MODERNE	182
Zhúkova V. ACERCA DE LA ETIQUETA COMERCIAL CON LOS ESPAÑOLES.....	182
Zhukova Ye. DIFFICULTÉ À PERCEVOIR L'HUMOUR FRANÇAIS.....	183

СЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА СЛАВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Братусь В. МІФОЛОГІЧНІ ЛЕКСЕМИ У ПОЕЗІЯХ МИКОЛИ МИКОЛАЄНКА(НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ "ВІЩА ЗОРЯ").....	185
Громова А. РЕКЛАМНИЙ ТЕКСТ ЯК ВАЖЛИВА ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	185
Демяненко А. ІНТЕРНЕТ-ЛІНГВІСТИКА В ГАЛУЗІ ЛІНГВІСТИЧНОГО ЗНАННЯ.....	186
Зіненко Н. МОВНА ГРА В ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖІ.....	187
Старишко О. КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА.....	189
Шварьова А. ОСНОВА СЛОВА ЯК ОДНЕ ІЗ БАЗОВИХ ПОНЯТЬ МОРФЕМІКИ.....	190
Щербань А. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАГАЛЬНОНОУКОВИХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	192

СЕКЦІЯ П'ЯТА ІННОВАЦІЙНІ ТА КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Chekushkin N. BLOCKCHAIN TECHNOLOGY AND ITS POSSIBLE APPLICATIONS.....	194
Drobot T. THE WAYS TO PROTECT THE INFORMATION.....	196
Hrechuk D. "SMART HOME" SECURITY SYSTEMS.....	198
Karpenko I. ARTIFICIAL INTELLIGENCE: CONCEPT AND PURPOSE.....	200
Khukhrianskiy A. VULNERABILITIES OF THE CMS SYSTEMS.....	201
Kolodii Y. IMPACT OF CORONAVIRUS ON BUSINESS CYBERSECURITY.....	203
Kopach V. PROVIDING INFORMATION SECURITY FOR CLOUD COMPUTING.....	205
Marchenko V. SOCIAL ENGINEERING TECHNIQUES.....	206
Nikulcha M. WAYS OF INCREASING THE EFFICIENCY OF PHOTOVOLTAIC TRANSDUCERS.....	207
Olishevskiy I. AUTOMATED HEAT RECOVERY TECHNOLOGY IN VENTILATION SYSTEMS OF BUILDINGS.....	209
Pirogov O. HISTORY OF NEURAL NETWORKS DEVELOPMENT.....	211

Podoliak S. THE PROBLEMS OF AIR AND WATER POLLUTION IN ZAPORIZHZHIA REGION.....	213
Poliakov I. TOPICAL CYBER THREATS OF 2020.....	214
Riabchynska V. OVERVIEW OF ENCRYPTION ALGORITHMS.....	216
Svoiak O. A MAN WHO CHANGES THE WORLD.....	218
ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ ПРОЕКТ СТУДЕНТІВ ГРУПИ 035-16-2 АЛІНИ ЄЛІСЄВОЇ ТА МАРІЇ ГРЕК.....	220
КОНКУРС ПОЕТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ.....	241

СЕКЦІЯ ПЕРША ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Абубакар Алхаджі Абубакар (Нігерія)
НТУ «Дніпровська політехніка»
Консультант з мови: О.Ю. Нестерова

МОЯ БАТЬКІВЩИНА НІГЕРІЯ

Історію Нігерії можна простежити завдяки поселенцям, які торгували на Близькому Сході та в Африці вже в 1100 р. до н. У регіоні, який сьогодні відомий як Нігерія, існували численні давньоафриканські цивілізації, такі, як Королівство Нрі, Бенінська імперія та імперія Ойо. Але згодом Нігерія стала британським протекторатом в 1901 році; країна отримала незалежність 1 жовтня 1960 р. Нова конституція встановила федеральну систему з обраним прем'єр-міністром та формальним главою держави.

Нігерія є найбільш густонаселеною країною в Африці та сьомою за кількістю населення у світі, яке за оцінками, складає 206 мільйонів жителів станом на кінець 2019 року; має третє місце у світі за чисельністю молодого населення після Індії та Китаю. Майже половина її населення у віці до вісімнадцяти років; приблизно половина нігерійців - мусульмани, тоді як приблизно 40% - християни. У Нігерії близько 250 етнічних груп, які живуть у різних місцях, але основних груп три – хауса, іґбо та йоруба.

Нігерія має найбільшу економіку в Африці з ВВП 398 мільярдів доларів порівняно з найближчим конкурентом Південною Африкою, що має ВВП 368 млрд доларів.

Нігерія наділена багатими мінеральними ресурсами, включаючи золото, залізо, свинець, цинк, рідкісні метали, вугілля та дорогоцінні камені, активно розвивається розвідка родовищ корисних копалин, які формувалися на різних стадіях в геологічній еволюції Нігерії.

Нігерія є найбільшим виробником нафти в Африці. Вона має найбільші запаси природного газу на континенті, у 2018 була п'ятим у світі експортером зрідженого природного газу. У Нігерії виробляють 2,1 млн барелів нафти на день, але в даний час видобуток обмежений 1,4 млн. барелів на добу за квотами ОПЕК.

А також Нігерія має розвинене сільське господарство, де є багато різних культур. Основні культури включають квасолю, рис, кунжут, горіхи кеш'ю, маніоку, какао боби, арахіс, гуміарабік, коланут, кукурудзу, дині, пшоно, пальмову олію, сою, банани та ямс.

Нігерія відома своїми природними пам'ятками та заповідниками дикої природи. Це чудова країна з чудовою дикою природою, горами, великими лісами та красивими містами й розвиненим туризмом.

Люди в Нігерії відомі у всьому світі як пристрасні, веселі в усі часи, вони є найщасливіші люди на землі.

**Adrian M.
Polska Republika Ludowa
Wroclaw University of Science and Technology**

CYBERCRIMINALS

Description

Cybercriminals are individuals or teams of people who use technology to commit crimes on digital systems or networks with the intention to steal sensitive company information or personal data and generate profit. The easiest way to earn money for a typical cybercriminal is to get your credit card number and CVV CODE, which is easy and usually effective. After that they can steal your money or sell your personal data.

Differences

Identity Thieves- Identity thieves are cyber criminals who try to gain access to their victims' personal information – name, address, phone number, bank account and credit card information. They use this information to make financial transactions.

Internet Stalkers-Internet stalkers are individuals who monitor the online activity of their victims to terrorize and acquire personal information. This form of cybercrime is conducted through the use of social networking platforms and malware.

Phishing Scammers- Phishers are cyber criminals who attempt to get personal or sensitive information through victims' computers. Once such information is obtained, phishers use the information themselves for identity scams or sell it in the dark web.

Cyber Terrorists- Cyber terrorism is a politically inspired cyber-attack in which the cybercriminal attempts to steal data or corrupt government computer systems and networks.

CYBER/NORMAL

The main difference between cybercriminals and normal thieves is the environment where they can commit a crime. For a cybercriminal the necessary thing is a device which has connection to the net, but he does not need to be personally on the crime scene, he can do it wherever he wants. To compare, a normal thief has to be on the crime scene and has to commit a crime in the "physical" way of doing it, the most common tools for a thief are: crowbar, hammer, some kind of metal pipes or skeleton keys, there are plenty of useful instruments which a thief has in their equipment. Sometimes the inconspicuous rock can be very useful when it comes to breaking the glass to enter the shop, this kind of crime is called shoplifting.

Phishing

Phishing is a sneaky method used by hackers to persuade people to reveal their personal information such as passwords, credit card numbers, insurances or bank accounts.

This is how the deception / phishing gets its name: The cybercriminal goes "fishing" with an attractive "bait" in order to hook victims from the vast "ocean" of internet users. The way they do it is simple; they send fake emails or redirect to a fake internet site. Those fake emails seem to be from legal and reliable organizations such

as PayPal, UPS, government agencies or your bank. E-mails, which they sent to you, politely please for approval to begin sort of actualization on your device, sometimes it is a request to confirm your personal data and usually they warn you that something is wrong with your device. At that moment you are redirected to a fake website and persuaded to share your personal data which can end up with identity theft. The attacker sends a targeted pitch aimed at persuading the victim to click a link, download an attachment, send requested information, or even complete an actual payment.

Malware

Malware (abbreviation from “malicious software”) is considered as intrusive or harmful type of software which aims to secretly access and install on the device without the user's knowledge. The types of malware include spyware, viruses, rootkits, keyloggers and ransomware threats. Malware most often reaches a device from the Internet and email. It can also come from hacked websites, demo games, music files, software, free subscriptions, or other files downloaded from the Internet to a device that is not properly secured. Typically, after installing this type of malware, your computer starts to function slightly different and you may experience a significant drop in performance.

Ransomware

Ransomware restricts access to a computer system or files on it and requires you to pay a ransom to remove the lock. The most dangerous ransomware attacks were caused by the WannaCry, Petya, Cerber, Cryptolocker and Locky malware. Ransomware is created by scammers who are very knowledgeable in computer programming. It can get to your computer through an email attachment or through your browser, if you visit a site that is infected with this type of malware. It can also access your computer through your internet connection.

Until today, none of the programs intended for this have been able to regain access to these files infected by ransomware, the situation took place 4 years ago.

How to protect

Have good habits and do not react to links in unwanted emails or on Facebook. Do not open attachments in unwanted e-mails. Protect your passwords and don't disclose them to anyone. Do not share confidential information with anyone - by phone, in person or by e-mail. Check website URLs (website addresses). In many phishing cases, the website addresses seem to be correct and legitimate, but the URLs may be misspelled, or the domain name may be different (.com instead of .gov).

Conclusion

Cybercriminals are thriving and getting more and more dangerous every day. This risk should not be underestimated. They sometimes make mistakes and are easy to locate, but these are relatively rare cases. Big mistake is that they do not take care of your personal data and information about your location. When you want to be a hacker, you have to stay unrecognized regardless of your pride.

Cieslak M.
Polska Republika Ludowa
Wroclaw University of Science and Technology

HOW TECHNOLOGY HELPED BTS BECOME THE BIGGEST BOY BAND IN THE WORLD?

If one were to look back over the last decade and try to find some elements that affected society as a whole from a technical standpoint, there would be a couple of possible contenders. And influence of social media is something that has made a great impact. People now can see easily what is happening on the other side of the world, through the accounts of real people rather than filtered news channels. They can connect with others and share their thoughts, emotions. Social media is also an amazing source of promotion and marketing and many businesses are becoming incredibly popular thanks to it. Right now social media plays a dominant role in our day to day life.

So, using the example of BTS group, we would like to present the power of social media and how they helped them to become the biggest boy band in the world.

BTS is a K-pop group which consists of 7 members. What is k-pop you may ask? It is easy, K-pop means Korean pop. BTS in Korean is Bangtan Sonyeondan and we can roughly translate it to Bulletproof Boy Scouts, but, since 2017, they have got the name Beyond the Scene. They debuted in 2013 and began their journey as a hip-hop group, but with time their style has evolved and they incorporated many genres. The fans of BTS are called ARMY and it means Adorable Representative M.C. for Youth. And there are approximately 48 million of BTS fans, so they have a great number of people who supports them.

This boy band may be from South Korea, but that does not stop them from connecting with fans worldwide through their music, art exhibits, and mostly social media. Virtually, BTS shares pictures and videos with their fans, oftentimes through websites and apps like Weverse, V Live, and Twitter or YouTube. And that is why a big part of their success is due to social media and their ability to reach a global audience, despite the language barrier. Even a BTS member says that they are lucky to be born at the right time, when social media have such a big impact on our lives.

Since their early days, BTS have been really active in YouTube uploading a large number of music videos and also a short behind-the-scenes clips and clips from their life. Thanks to the video platform they create a place where fans can connect and interact with each other. Fans can also create content connected to them, like making for example covers of their songs. This also led BTS to become artists who have videos with the most views in 24 hours.

They are also really active in other websites and apps like Weverse or V Live where we can see their exclusive content. A good example is BTS RUN! – an entertainment program which encourages you to spend time watching it. Thus, we feel more and more connected with the band. Technology has also lowered the language barrier for fans who do not speak or read Korean. While a few years ago you had to

wait several days for translation, today subtitles are available within a few hours after releasing the video. This generates more attention as the long waiting time may have caused discouragement and losing an interest in the group.

The next point worth mentioning is “Bangtan Universe” which is an ever-evolving narrative around BTS and which history we can only understand by combining clues or story pieces from multiple mediums, like music videos, blog posts. Just information that we can find in all of their social media posts.

BTS is also active on Twitter where they have 31 million followers. Twitter is a really important place for BTS and also for ARMY. BTS posts often, starting with the promotion posts for example a new album, through their thoughts, ending with their selfies or funny edits. Twitter is also a platform for ARMY where fans can connect with each other by creating accounts organizing charity fundraising projects or free tutoring services within the ARMY community. And this is really funny aspect of using social media by BTS.

Just talking about his laundry detergent in chat Jungkook, a member of BTS made the supply of two months’ worth of this fabric softener disappear within 24 hours. Drinking wine in live with fans also caused the wine to be sold out. And a good measure for their social media power is US's Billboard Social 50 chart - a popularity chart which ranks the most active musical artists on the world's leading social networking services. And for this time BTS have been in number one spot for 206 weeks. Social media created for the group an opportunity to release several albums and performed on several world tours. They have sold 20 million albums and become best-selling artist in South Korean history. And, for example, BTS sold out tickets for their concert at the iconic Wembley Stadium where Queen performed. BTS initially planned to perform just one night in the British capital, but tickets were sold out within 90 minutes, prompting the band to add the second concert. So, they had 2 concerts with 60,000 fans in one day. The coronavirus has proven to be a longer-than-expected obstacle for hosting and performing live concerts. But it could not stop BTS and its dedicated fan base ARMY from connecting and proving their strong bond during the online concert which attracted roughly one million viewers.

All this was possible only thanks to their strong position in social media. The interactivity and variety of BTS’ social media enable them to show their charm and bond with fans, which has contributed to their popularity internationally.

So, if you want to know how to gain popularity on social media and how to use it right, BTS is definitely a great example to look into.

Bassam Dergham (Lebanon)
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: O.Yu. Nesterova

MUSIC OF LEBANON: HISTORY AND MODERN TIMES

Lebanon is a very diverse country. It shows signs of human life that date back to more than 7 thousand years. Many cultures have passed by this very old yet currently very modern country. One of the spheres people talk about the most in Lebanon is

music. Therefore, this essay will help explore the different generations of music that have passed by and still persist in the Lebanese republic to this very day.

The music of Lebanon has a long history. Beirut, the capital city of Lebanon, has long been known for its art and intellectualism. Several singers emerged from Lebanon shortly after the second world war, among the most famous are Fairuz who has been praised by some of the biggest artists from all around the world (her music is even used to calm people down in rehabilitation centers in many countries in both the east and the west), Sabah who's known as an iconic musician in the Arab world, Wadiah El Safi, Ziad Rahbany, Majida El Roumi who is known as one of the most patriotic artists (her songs have been used in many revolutions), and even Lydia Canaan who was hailed by the media as the first ever rock star of the Middle East (she performed under the stage name Angel during the Lebanese civil war; her career began with her risking her life to perform amidst enemy military attacks, her concerts were literally held in vicinities of Lebanon which were simultaneously being bombed).

Later on, in the 90s, more artists gained fame in the Lebanese and even international music industries. Some of the most famous ones are Najwa Karam (famous all around the world and known as "The sun of the Lebanese music"), Elissa (who earned her spot all around the globe after winning the prestigious "Best Selling Middle Eastern Artist" award three times at the world music awards), Nancy Ajram (who has won the same award twice), Haifa Wehbe (known worldwide and is the Middle East's most beloved pop star. She has even been invited to take acting roles in Egyptian series), Ragheb Alama (named the United Nations Ambassador of Climate Change) and many more...

Currently, many new artists are emerging into the music scene in Lebanon and gaining international recognition (some sing in Lebanese, some in Arabic, and some even in English and other foreign languages), for example, Mashrou' Leila (who have performed in France, the United States of America and many other countries), Hiba Tawaji (who participated in the fourth season of France's version of The Voice and sings in Arabic, French and English), Anthony Touma (who participated in the second season of France's The Voice and got famous ever since), Lea Makhoul (who sings in French and is very well known in both France and Lebanon) and many others...

Moving on to the surprising part, many international singers who have sang and performed everywhere and are beloved by millions of fans are actually originally from Lebanon. The most famous one of them all is Shakira, whose roots actually are from the Lebanese town "Zahle". Also, a very well-known artist is Mika, who has always been proud of his Lebanese roots, has visited Lebanon several times and has even performed in the Lebanese city of Baalbek in 2016. We can also mention Massari whose hits "Real Love" and "Be Easy" are still playing all around the world to this day. He speaks Arabic and visits Lebanon very often where he performs.

In modern day Lebanon, many artists are using new instruments to keep up with the modern world. Regardless, that doesn't mean that Lebanon doesn't have instruments of its own. We recognize Al-ud shaped like a half pear with a short-fretted neck, Mijwiz which is played by breathing smoothly through a circular aperture at the end and by moving the fingers over the holes down the front of the tube in order to

create the different notes, Tablah which is a small hand-drum, also known as the durbakke and Daf which consists of a round frame and pairs of metal discs set into the frame to produce the jingle when struck by the hand.

In conclusion, the Lebanese Republic is very well known for its music scene which is why it is called the music capital of the Middle East. Keeping up with modern music and having made history with its legendary record-breaking artists, Lebanon has claimed a spot all over the world when it comes to music.

Muad F L Bendag (Libya)
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: A.V. Gavrilova

SOLVING THE PROBLEMS OF NON-NATIVE SPEAKERS THROUGH LEARNING ARABIC

Arabic is the language of religion for all Muslims, whether they speak it or not. They recite the Holy Quran with its Arabic origin and they perform the five daily prayers in Arabic as well. In addition, the Arabic language is ranked fifth in the world among the ten most spoken languages. The United Nations considered it one of the six languages used as an official and working language. Given this importance, some countries sought to teach this language to their residents, and there are many purposes for studying Arabic, as there are political, commercial, economic, and cultural purposes in addition to religious purposes. To meet these objectives, educational institutions were diversified: Arabic language started to be taught at public and private schools, and at university departments. Despite this, teaching the Arabic language faced several difficulties and challenges, some of which relate to educational curricula, some to teachers of the Arabic language, and some to students themselves.

The purpose of this work includes solving the following problems:

- Not practicing the Arabic language
- Fear of making mistakes
- Student confusion between learning classical Arabic and colloquial dialect
- Difficulty in learning Arabic grammar
- Lack of curriculum

Professor Mahmoud Yunus says, "The method is more important than the material". There are many methods of teaching the Arabic language, and one of them is the audio-oral. With this method, the teacher is asked to teach the language according to the level of language skills, which means learning develops gradually starting from the skills of listening and speaking. But using this method, two other skills must also be taught, namely the skills of reading and writing. The oral audio method is considered an American method in the view of many researchers in the field of foreign language education. It is applied by experts who claim that languages

should be taught constructively, when the learners are listening to experts, then the language is described and mastered according to their words and then they teach it the same way. Because of the success observed in these methods of teaching foreign languages, ministries of education in the Arab countries adopted and built on their basis the curricula and plans, developed them and trained teachers on them and learned through them a sizable number of learners in an extended period.

Recommendations of the work:

1. We recommend encouraging and motivating students, holding competitions, and giving them stories in Arabic to read
2. We recommend learning the Syrian dialect, if students want to learn the dialects, bearing in mind that they must learn classical Arabic first
3. We recommend using social media applications for language training

**Андрійченко К.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: О.О. Черник**

ЛЕКСИЧНІ ТА ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕКСТУ АНГЛОМОВНОЇ ІНСТРУКЦІЇ

Насамперед слід зазначити, що інструкція – важливий документ, за допомогою якого покупець реалізує своє право на корисну і доступну інформацію про предмет купівлі-продажу. Вона являє собою своєрідний договір між споживачем і виробником.

Самі по собі інструкції схожі одна на одну насамперед своєю структурою. Стандартна інструкція зазвичай являє собою документ, що містить ряд типових розділів: загальний опис виробу, комплектація, правила користування, умови експлуатації, техніка безпеки, зберігання і гарантія. Тобто на початку тексту інструкції наводять дескриптивну частину, в якій описують сам виріб, його характеристики, особливі функції і призначення. Потім йде інструктивна частина, в якій надають інформацію про припустимі і неприпустимі дії щодо даного виробу. Залежно від передбачуваного адресата інструкції можуть поділятися на вузькоспрямовані керівництва для фахівців даної області і на інструкції для широкого кола споживачів різних послуг і товарів. Маючи справу з інструкціями до приладів, необхідно знати, що вони мають такі спільні і важливі риси, притаманні офіційно-діловому стилю, як точність та мовний стандарт.

Загальна функція ділового мовлення, а також наповнення технічним змістом значною мірою визначили характерні особливості мови тексту інструкції:

1) терміни і термінологічні словосполучення, наприклад: *voltage, alternating current, dual-core processor, line-in jack*;

- 2) стійкі обороти і кліше: *operating instructions; description of the appliance; for household use only; precautionary measures; out of the reach of children; Do not allow children to use ...; We, hereby declare that this equipment ...;*
- 3) віддієслівні іменники: *kneading; mixing; blending; chopping; slicing; shredding; grating;*
- 4) формули звернення і поваги: *We hope you'll enjoy your appliance; Thank you for preferring the domestic appliance manufactured by REDMOND; We take care of making your cleaning comfortable and most efficient; We hope that this model will provide you with hours of enjoyment and entertainment.;*
- 5) скорочення, абрєвіатури, складноскорочені слова: *amp (скорочення від ampere) – ампер; ASTA (скорочення від automatic system, trouble analysis) – автоматичний аналіз несправностей в системі; Mm (скорочення від millimeter) – міліметр;*
- 6) іменники з абстрактною семантикою: *operation, mechanism, integrity, equipment, brightness, performance, installation, maintenance;*
- 7) вживання власних назв та іменників на позначення виробників та споживачів, що дає змогу уникнути особистісного характеру, а значить і емоційності: *supplier, customer, client, user; Epson cannot guarantee the quality or reliability of non-genuine ink.*

У стилі ділових документів слова вживаються переважно в основних предметно-логічних значеннях. У зв'язку з цим існує й інша особливість стилю ділового мовлення – відсутність яких би то не було образних засобів: в текстах ділових документів немає метафор, метонімії або інших прийомів створення образності мови.

В інструкціях головний вид речень – спонукальний, тому типовими мовними засобами для реалізації імперативності і рекомендацій є:

- 1) модальні дієслова: *The appliance can only be switched on when the food processor bowl is properly engaged; During the start-up process, you may create or sign in to an account; The applications installed on your smart display can be different from the applications shown in illustrations;*
- 2) дієслова в імперативі: *Keep the appliance out of the reach of children; Tap the notification area to view more status information; Use an Ethernet cable to connect the display to a router or modem that provides Internet access.*

У текстах інструкцій часто зустрічаються дієприкметникові звороти із сполучниками «when (before, after, while, if) + Participle I»: *Before connecting your smart display to the computer, download and install the latest USB driver on your computer; After placing a Widget on the Home screen, tap and hold to select it.*

З огляду на те, що в інструкціях акцент роблять саме на діях, а не на їх виконавці, пасивний стан також широко використовують у таких текстах: *Three icons are shown in the bottom-left corner; Apps are displayed in alphabetical order.*

Переважною групою часів за частотою використання в англomовних текстах жанру інструкції є група теперішнього часу: *The left side of Acer Ring controls the volume and the right side shows Browser bookmarks; The APPS menu*

contains a list of shortcuts to applications you can drag to a Home screen; The word list changes after every key press.

Можна зробити висновок, що тексти інструкцій наповнені значною мірою технічним змістом та мають свої стійкі обороти і кліше. Вони мусять містити якомога більше простих речень, котрі є чіткими та зрозумілими. У таких текстах є велика кількість безособових конструкцій та відсутня емоційно забарвлена лексика.

**Антонюк Я.
ЧНУ імені Петра Могили
Науковий керівник: Н.М. Абабілова**

ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА ПРОБЛЕМА

Політика здійснюється через мову, і, як наслідок, через політичний дискурс, який на сучасному етапі виходить за рамки однієї мовної картини світу. Виділення політичного дискурсу як окремого поняття впливає з розуміння політики як особливої сфери соціального життя, пов'язаної з феноменом влади, що пронизує всі сфери й рівні соціальної взаємодії.

Нині науковці пропонують різні визначення політичного дискурсу такі, як: практичне структурування вербально-сміслової реальності через комунікативну взаємодію суб'єктів владних інтенцій у політичній реальності; усне (вербальне) поширення політичних ідей для їх реалізації в політичній дії (О. Гайдуліна); будь-які мовні утворення, суб'єкт, адресат або зміст яких належить до сфери політики (О. Шейгал); сума мовних утворень у певному паралінгвістичному контексті – контексті політичної діяльності, політичних поглядів і переконань, включно з негативними її проявами (ухиляння від політичної діяльності, брак політичних переконань) (Н. Герасименко).

Т. А. ван Дейк зазначає, що дискурс є політичним тоді, коли супроводжує політичний акт у відповідній політичній ситуації. Він починає існувати в контексті діяльності політичних інститутів: сесії парламенту, засідання уряду, з'їзди партій.

Професійний перекладач зустрічається з текстами політичного дискурсу у процесі усного і письмового перекладу політичних переговорів, самітів; промов політичних лідерів; кулуарному спілкуванні; іншомовних новин, інформації з сайтів; виступів, інтерв'ю, стенограм переговорів для їх публікації (і цитування) в засобах масової інформації; матеріалів двомовних сайтів і блогів політичних лідерів; мемуарів, телефонних переговорів політиків, перекладі відео-конференцій та інш.

Важливість вивчення особливостей перекладу політичного дискурсу зумовлена тим, що його неточний переклад може зашкодити іміджу політика, негативно вплинути на результат переговорів та призвести до політичних конфліктів. Для перекладача політичних текстів доцільним є володіння широкими фоновими знаннями, обізнаність у країнознавчих особливостях,

значний словниковий запас і, оскільки політичний дискурс демонструє динаміку мови, перекладачеві необхідно стежити за семантичними змінами всередині дискурсу.

На значущість знань та вмінь перекладача також вказує А.Федоров, на думку якого, перекладач політичної галузі повинен бути компетентним в політиці та розуміти суть дискусій, оскільки «основною передумовою правильного перекладу є знання предмета, про який іде мова». У процесі перекладу політичних концептів слід враховувати не лише контекст, а й культурні особливості країн мови оригіналу та перекладу, знати їх історію, політичну обстановку, розуміти погляди лідерів на конкретні ситуації, а отже, перекладачеві необхідно орієнтуватися в основних концептах політичного дискурсу, уміти аналізувати специфіку їх вербалізації як в мові оригіналу, так і в мові перекладу. Це є вкрай важливим під час перекладу публічних політичних текстів, коли враховується висока майстерність, глибокі знання перекладача з різних галузей.

Описуючи проблеми, які виникають на різних етапах перекладу політичного дискурсу, Л. Венуті до основних відносить передачу розмовних слів і виразів; компенсацію втрат і обґрунтування відмінностей у письмовому перекладі; невідповідність граматичних категорій між мовами; визначення намірів автора; лексичні або морфо-синтаксичні відмінності мови оригіналу та мови перекладу; проблеми полісемії.

Аналіз наукової літератури з проблем відтворення політичного дискурсу довів, що найчастіше науковці звертають увагу на труднощі, пов'язані з перекладом лексичних одиниць, що, на думку П. Ньюмарка, відбувається з двох причин: 1) не розуміння перекладачем лексичної одиниці та 2) складністю відтворення лексичної одиниці мовою перекладу. Автор подає практичні рекомендації щодо відтворення деяких лексичних одиниць. Так, для реалізації політичного жаргону в пригоді стане калькування; для передачі словосполучення доцільно підбирати еквівалент, кліше або робити дослівний переклад; для відтворення евфемізмів рекомендується підбирати еквівалент в мові перекладу, а при перекладі метафор застосовувати семантичний переклад; переклад акронімів й аббревіатур слід здійснювати відповідно до контекстуальних факторів (наміри автора, лінгвістичного й культурологічного рівня читачів) у той час, як політичні реалії доцільно перекладати за допомогою адаптації (підбору або заміни реалій на близькі слова в мові перекладу); опущення, заміни, пояснення, адаптацію слід вживати для перекладу культурно маркованої лексики. Для уникнення при перекладі складних синтаксичних конструкцій, які несуть неясність і плутанину сенсу, слід вдаватися до членування складних речень.

Отже, однією з найпоширеніших причин перекладацьких помилок політичного дискурсу є неправильне або неповне розуміння вихідного тексту. Перекладний текст має містити такі лексичні одиниці, що зберігають чіткість і зрозумілість вихідного тексту та викликають саме ті асоціації, які намагався передати адресант політичного дискурсу. Особливу складність у ході перекладу

політичного дискурсу становить передача лексичних одиниць, оскільки перекладачеві необхідно виявляти культурно значущі компоненти промов політиків та максимально адаптувати їх для розуміння адресата, беручи до уваги поле культури реципієнта.

Батура Х.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: І.В. Струк

МНОЖИННИЙ ПЕРЕКЛАД КАЛАМБУРІВ ТВОРІВ Л. КЕРОЛЛА

Використання каламбуру в мові супроводжується низкою причин. Незважаючи на чималу кількість досліджень, що присвячені різноманітним аспектам каламбуру, лінгвісти й перекладознавці по-різному тлумачать і класифікують це явище та особливості його перекладу, а багато хто і зовсім вважає їх «неперекладними». Як наслідок, постає проблема множинного перекладу каламбурів. Актуальність даної теми полягає у спробі проаналізувати та дослідити явище множинності перекладів каламбурів творів Л. Керолла, адже, на їх виникнення впливають різні фактори: часові рамки, складність чи відсутність перекладу, створення більш сучасних або якісних альтернатив, які базуються на індивідуальних підходах перекладачів.

Проблематикою перекладу гри слів чи каламбурів займалися такі вчені, як: Л.С. Бархударов, В.В. Виноградов, С.І. Влахов, А.І. Зеленов, С.А. Клесниченко, О.Ю. Коновалова, Є.В. Максименко, В.З. Санніков, Є.Ю. Титаренко, С.П. Флорін, А.О. Щербина, М.В. Якименко та інші. Л.С. Бархударов дає визначення каламбуру як стилістичного звороту мови, що базується застосуванні різних значень слів, груп слів, словосполучень або речень, які схоже звучать або графічно оформлені для створення комічності. Зокрема, С.І. Влахов та С.П. Флорін поділяють каламбури на *лексичні*, *фонетичні* та *фразеологічні*.

Мабуть, ніякі художні твори на світі не мають стільки читачів й прихильників, як твори Л. Керолла. У своїй славнозвісній казці «Аліса в країні див» письменник застосовує велику кількість стилістичних засобів та прийомів, які неоднозначно сприймаються читачами через глибинну структуру самого тексту. Нижче наведені приклади *лексичних*, *фонетичних* та *фразеологічних* каламбурів за типологією С.І. Влахова й С.П. Флоріна:

Прикладом із численних лексичних каламбурів у творі є мовна гра, створена автором завдяки полісемії слова “think”. Аліса вживає його у значенні «вважати, припускати», та Капелюшник розуміє це як «фізичну здатність мислити загалом». При множинному перекладі, усі перекладачі застосували дослівний переклад «– *Я не думала...*» (Г.В. Бушина), «– *Я не думаю...*» (В.О. Корнієнко), «...– *то я не думаю...*» (В.Г. Наріжна) й передали слово “think” як «думати», зберігши гумористичний ефект непорозуміння між героями, оскільки, в українській мові цей відповідник має такі самі значення, як і в англійській.

“Really, now you ask me,” said Alice, very much confused, “I don't **think** –”
 “Then you shouldn't talk,” said the Hatter.” (L. Carroll, “Alice's Adventures in Wonderland”, 1865)

Наступним яскравим прикладом є фонетичний каламбур, що базується на омофонічності слів “not” і “knot”, який усі перекладачі тією чи іншою мірою вдало передали застосовуючи прийом компенсації. Г.В. Бушина утворює побудований на омонімах каламбур, завдяки багатозначності слова «зав'язка»: 1) «момент розвитку дії художнього твору» та 2) «зав'язувати (вузол)». Зі свого боку, досить вдале рішення вжити неповні омофони «зли» та «вузли» пропонує В.Г. Наріжна, створюючи реченнями із римуваннями. В.О. Корнієнко намагається компенсувати каламбур використовуючи подібний за звучанням ланцюжок фраз «зі слів», «з ослів» та «з вузлів».

“I had **not!**” cried the Mouse, sharply and very angrily.

“A **knot!**” said Alice...” (L. Carroll, “Alice's Adventures in Wonderland”, 1865)

«– Це тільки **зав'язка!**

– **Зав'язка!**» (Г.В. Бушина, «Аліса в Країні Чудес», 1960)

«– Ви вже, мабуть, чи не на п'ятій звивині **зі слів?**

«– **Не зли** мене тут! – верескнула Миша, пронизливо й доволі розлючено.

– **Вузли** у вас тут? ...» (В.Г. Наріжна, «Аліса в Дивокраї», 2008)

– На п'ятому з **ослів!** – люто крикнула Миша.

– На п'ятому з **вузлів?**» (В.О. Корнієнко, «Аліса в Країні Чудес», 2001)

У нижче наведеному прикладі фразеологічного каламбуру, фраза “must be off” в поєднанні з “you” та “head” приймає два значення, тобто, з одним словом утворюється фразеологізм, а з іншим – вільне гумористичне словосполучення. Таким чином, “you must be off” означає «ти повинен піти», а “head must be off” – «залишитися без голови». В.О. Корнієнко та В.Г. Наріжна, за принципом пошуку відповідників, підбирають для перекладу “to be off” варіанти «щезнути» та «згинути», вдало передаючи задум автора і не втрачаючи комічного ефекту з обома словами «ти» й «голова». Г.В. Бушина розмежовує їх на окремі вирази, через що втрачається гумористичний зміст оригіналу.

“Either **you** or your **head must be off**, and that in about half no time!”
 (L. Carroll, “Alice's Adventures in Wonderland”, 1865)

«Або **ти зникнеш**, або **прощайся з головою** і негайно! **Вибирай!**»
 (Г.В. Бушина, «Аліса в Країні Чудес», 1960)

«Або **щезаєш ти**, або **твоя голова**. І то негайно! **Вибирай!**»
 (В.О. Корнієнко, «Аліса в Країні Чудес», 2001)

«Або **ти згинеш** звідси вдвічі швидше, ніж просто зараз, або так само швидко **згине твоя голова!** **Вибирай!**» (В.Г. Наріжна, «Аліса в Дивокраї», 2008)

Отже, каламбур – це мовна гра слів для утворення комічного чи сатиричного ефекту у творі. Через свою складну сутність, чіткої класифікації та диференціації цього явища до тепер не існує. С.І. Влахов та С.П. Флорін, наприклад, поділяють каламбури на лексичні, фонетичні та фразеологічні. Гра слів у творах Л. Керолла слугує чудовим способом захопити та розвеселити читача, однак, при перекладі таких творів перекладачі стикаються із цілим рядом

проблем, щоб дібрати хороші відповідники й вдало передати зміст. Унаслідок, виникають множинні переклади, що пов'язано із важкістю та відсутністю перекладу оригіналу, актуальністю створення сучаснішого та якіснішого варіанту і бажанням перекладачів втілити свої індивідуальні підходи, стилі та ідеї, що чітко прослідковується при аналізі вищезгаданих перекладів.

Бедер Д.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: Ю.О. Савіна

ЕВОЛЮЦІЯ ЛІРИЧНИХ ЖАНРІВ У ГРЕЦЬКІЙ ПОЕЗІЇ

Сьогодні ми торкнемось ще однієї грані багатой грецької культури. Література Давньої Греції сьогодні znana у всьому світі, її образи відтворюються й інтерпретуються в художньому слові, кінематографі, живописі, музиці тощо. У Стародавній Греції вершини поетичної творчості були досягнуті набагато раніше, ніж склалися класична наука, освіта і мистецтв.

Особливості давньогрецької лірики є нові літературні форми, а саме: використання міфологічних сюжетів, нове трактування дій відомих героїв, протилежні думки та настрої. Предметом її зацікавлення є не окрема людина в усій різноманітності та складності внутрішніх почуттів, а людина, як частина суспільства, як громадянин, що відчуває себе невід'ємною частиною цілого. Також, давні греки відокремили два великих різновиди ліричної поезії: декламаційну та мелічну.

Давньогрецька лірика поділяється на пісенну і декламаційну. Пісенна в свою чергу поділяється на сольну (монодійну) та хорову, а декламаційна – на елегійну та ямбічну.

Щодо мелічної поезії, то вона була поширена не на континенті, а на островах. Основними її представниками були Алкей, Сапфо та Анакреонт. Головними темами творів виступали кохання, музи та вино, але в усьому віддавалась перевага помірності.

Популярність Тіртея у Греції була величезною. Вірші Тіртея написані в стилі іонійської елегії і багато в чому перегукуються з медитативними частинами гомерівського епосу. Вони становлять свого роду катехізіс громадянської ідеології Спарті архаїчного періоду.

Архілох був першим і найвидатнішим представником ямбічної лірики, хоч писав також елегійні вірші. Його філософія відповідала новій суспільній моралі, що відкидала всі традиції й правила аристократії. Сам Архілох це підтверджує і життям, і поведінкою. Поезія Архілоха надала поштовх розвитку грецької лірики, а його нововведення були підхоплені численними поетами і письменниками, включно з грецькими комедіографами V ст. до н.е.

Основною тематикою її творчості є жіночі культові гімни, весільні пісні, любовні та дружні висловлення почуттів, адресовані ученицям «дому Муз». Та центральним стрижнем її поезії була тема кохання і пов'язані з ним душевні

потрашення та почуття. Сафо широко використовує й фольклорну пісню та епос, але традиційні мотиви фольклорних та обрядових дівочих пісень набувають особистого звучання. Ліричні творіння Сафо здебільшого позначені сяючою радістю, оптимізмом, пристрасним бажанням злитися з природою, яку поетеса безмірно любить і розуміє.

Анакреонт оспівував кохання як почуття легке, грайливе, не пов'язане з якимись потрясіннями, його захоплювали веселі бенкети, придворні розваги, вино і кохання. Він часто закохувався, але суперечки і розлучення з коханими жінками не наносили йому душевних травм. Анакреонт насолоджувався радощами, які дарує життя.

Вельбой І.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Т.В. Крилова

КОНТРАСТИВНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДЕНОГО ІМЕННОГО ПРИСУДКА НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ В. ГОЛДІНГА «ВОЛОДАР МУХ»

Для вивчення англійської та української мов знання і розуміння їх граматичної будови є дуже важливими. Англійська й українська мови є прикладами двох типів мов: аналітичної й синтетичної. Якщо на ранніх стадіях розвитку англійської мови, порівняно з синтетичними мовами, дієслово було основним засобом вираження процесу, то в сучасній англійській мові в цій функції почали виступати іменні та дієслівно-іменні сполучення. Дослідники також зазначають характерну для англійської мови тенденцію до «предметного» мислення і повну чи часткову заміну дієслівної форми вираження іменною (Гак, В.Г., Потебня О.О., Раєвська Н.М., Старикова О.М., Сухенко К.М.). Англійський іменник здатен заповнювати різні синтаксичні позиції, охоплюючи значення властиві іншим частинам мови. Це призводить до зміщення семантичного центру предикації англійського речення з особової форми слова на іменний компонент, що зумовлено процесами зростання кількості дієслів-зв'язок та їхнього семантичного та комбінаторного обмеження, які засвідчують статично-динамічний характер мови. Порівняння вербальних та іменних елементів української й англійської мов, встановлення ступеня вербальності англійських та українських дієслівних форм, виявлення відмінностей у функціонуванні дієслівних форм в обох мовах дають порівняльну характеристику вербальності речень в англійському й українському мовленні. Провідне місце у вивченні даної проблематики займає дослідження складеного іменного присудка.

У даній роботі проводиться аналіз функціонування складеного іменного присудка в художньому тексті та встановлюються його кореляції з відповідниками в українському перекладі.

Складений іменний присудок в англійській мові завжди містить два обов'язкові компоненти: дієслово-зв'язку, яке несе основне граматичне значення, та іменну частину присудка, що репрезентує основне лексичне

значення цього сполучення. Дієслово-зв'язка слугує показником синтаксичних категорій часу і способу, і може певною мірою зберігати своє лексичне значення, надаючи присудку додаткові лексичні відтінки. В англійській мові дієслово-зв'язки розподіляють на три групи: дієслова буття (напр.: *be, feel, smell, look*), дієслова зміни стану (напр.: *become, grow, turn*) та дієслова збереження стану (напр.: *remain, continue*). Така ж класифікація властива і для української мови. Проте на відміну від англійської мови, де складений іменний присудок обов'язково вміщує дієслово-зв'язку, в українській воно може бути відсутнім. Речення з нульовою зв'язкою в українській мові є найуживанішими. Це пов'язано з тим, що у більшості випадків іменник виступає у формі називного відмінка, яка, дублюючи підметову форму, позначає його додаткову характеристику.

На матеріалі роману Вільяма Голдінга «Володар мух», ми з'ясували, що для художнього тексту важливим є опис подій та станів за допомогою складеного іменного присудка через предметно-іменний характер вираження предикативності, що дає змогу зараховувати предмет (підмет) через його ознаку (іменний присудок) до певного класу явищ, а також описати динамічні процеси. Причому вибірка прикладів свідчить про те, що найбільш частотною зв'язкою є дієслово *to be*. Дане сполучне дієслово позбавлене семантичного навантаження, тому його вираження повністю бере на себе іменна частина, у ролі якої можуть виступати майже всі частини мови. Тому складений іменний присудок є важливим для художнього тексту, оскільки дозволяє в аналітичній англійській мові використовувати недієслівні частини мови у функції присудка для точної передачі задуму автора.

Але при перекладі на українську мову дієслово-зв'язка *be* часто представлене не своїм прямим відповідником *бути*, а замінюється іншим словом в залежності від змісту та особливостей синтаксичної побудови речення. Одним із яскравих способів відтворення складеного іменного присудка в українській мові є використання простого дієслівного присудка, тобто вербалізація іменного елемента, наприклад: *Behind this was the darkness of the forest proper and the open space of the scar. – Ззаду стояла темна стіна лісу і відкривався простір виламу.* Варто наголосити на тому, що в таких випадках іменна частина складеного іменного присудка в англійській мові може бути виражена іменником (як у вищенаведеному прикладі), прикметником, наприклад: *Out there, perhaps a mile away, the white surf flinked on a coral reef, and beyond that the open sea was dark blue... – Там, десь за милю від берега, біла піна кипіла навколо коралового рифу, далі слалася темна синява відкритого моря...*, а також препозитивним словосполученням, наприклад: *In a few seconds the fat boy's grunts were behind him and he was hurrying toward the screen... – Коли за мить соніння товстуна залишилося позаду, він поспішив до останньої перепони.* Окрім описів станів складений іменний присудок із зв'язкою *be* досить часто використовується в англійському художньому тексті для опису динамічних процесів (див. останній приклад). При цьому складений іменний присудок при перекладі на українську мову найчастіше корелює в українському реченні зі смисловим дієсловом.

Отже, на прикладі роману «Володар мух» ми бачимо, що в художньому тексті складений іменний присудок може використовуватися як для опису станів, так і для відображення динаміки дій, а основною передумовою трансформацій складеного іменного присудка в перекладі з англійської на українську мову є вища вербальність української мови на даній ділянці у порівнянні з англійською.

Воробей Є.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: А.Я. Алексєєв

ПРОБЛЕМАТИКА ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ТЕКСТУ У ГАЛУЗІ МІКРОБІОЛОГІЇ

Переклад є складним багатокомпонентним процесом, який вимагає від перекладача не тільки знань мов на яку/та з якої здійснюється переклад, а й теорії перекладу, обізнаності у сфері діяльності з якою пов'язаний текст для перекладу. Переклад науково-технічної літератури відрізняється від перекладу художньої літератури, газетних статей, докуменально-ділового матеріалу тощо. Науково-технічні тексти характеризуються особливим стилем, що створює додаткові проблеми при перекладі таких текстів.

Поширення науково-технічної інформації призвело до зростання значення науково-технічного перекладу, як засобу передачі накопиченої інформації та знань. Проблематика перекладу науково-технічної літератури займає одне з провідних місць у сучасному перекладознавстві.

Мова науково-технічної літератури відрізняється від розмовної мови або мови художньої літератури певними лексичними, граматичними та стилістичними особливостями. Однією з головних відмінностей мови науково-технічної літератури від мови художньої літератури є значна кількість термінів, які відсутні не тільки в звичайних, але і в термінологічних словниках. По мірі росту людських знань росте потреба в нових поняттях і відповідно розширюється словниковий запас, причому розширення відбувається, в основному, за рахунок нових термінів. Галузеві терміни як мовні знаки репрезентують поняття спеціальної сфери знань і становлять основу науково-технічних текстів.

Мікробіологічна термінологія утворилася на базі біологічної термінології у зв'язку з відкриттям мікроорганізмів. Основою мікробіологічної лексики є переважно поняття на позначення процесів, явищ, організмів, речовин. Мікробіологія має у своєму складі багато спільних понять із хімією та медициною. Наприклад: білок (protein) – складна хімічна сполука, органічна речовина, яка є основною складовою частиною клітин мікроорганізмів. Ще однією особливістю цієї галузі знань є наявність великої кількості іншомовних термінів (особливо латинських), які є спільними для науковців з усього світу.

Щодо частиномовного співвідношення, то основу мікробіологічної терміносфери становить іменникова лексика (близько 80 %). Прикметники й дієслова не є численними та не мають якихось особливих ознак.

У складі мікробіологічної термінології можна виділити шість тематичних груп:

1. Назви мікроорганізмів: бактеріофаги (bacteriophages), кишкова паличка (*Escherichia coli*), стафілококи (staphylococci), шигела (shigella).

2. Назви на позначення процесів, явищ: аглютинація (agglutination), адгезія (adhesion), кон'югація (conjugation), реплікація (replication).

3. Назви на позначення речовин та їхніх складників: ліпополісахариди (lipopolysaccharides), пептидоглікан (peptidoglycan), піруват (pyruvate or pyruvic acid).

4. Назви на позначення частин клітини: волютин (volutin), нуклеоїд (nucleoid), рибосоми (ribosomes), цитоплазматична мембрана (cytoplasmic membrane).

5. Назви на позначення об'єднань мікроорганізмів: колонія (colony), підклас (subclass), рід (genus), родина (family).

6. Назви розділів, напрямків мікробіології: бактеріологія (bacteriology), вірусологія (virology), мікологія (mycology), протозоологія (protozoology).

У межах лексичної системи мови терміни проявляють ті ж якості, що й інші слова, тобто їм властиві такі явища, як антонімія, ідіоматика. Один і той самий термін може входити до різних терміносистем однієї мови, що спричиняє міжнаукову термінологічну омонімію, наприклад термін *reduction* зустрічається в галузі інформатики, юриспруденції, біології, медицини, військовій та спортивній термінології, фонетиці та філософії, де характеризує різні процеси, які спрямовані на скорочення або зменшення кількості будь-чого. Отже, у межах явища термінологічної омонімії важливим є питання контексту.

Крім того, слід зазначити, що окрім великої кількості термінів, тексти науково-технічного стилю у мікробіологічній галузі насичені термінологічними словосполученнями, професіоналізмами, а також великою кількістю лексичних конструкцій, скорочень, абревіатур. Мікробіологічна лексика багата на слова чужомовного походження. Також є терміни, утворені на власній основі, за допомогою словотвірних способів: афіксації, префіксації, словоскладання, абревіації. Отже, в науковій мікробіологічній лексиці співіснують і інтернаціональні й національні вислови.

Також існують і граматичні складнощі при перекладі мікробіологічних текстів, які проявляються у виборі форм слова і в побудові словосполучень і речень. Головна задача перекладача при цьому так використати наявні мовні засоби, щоб якомога точніше передати основну думку тексту, досягти смислової зв'язності мовлення, уникнувши суперечливості у викладі матеріалу. Тому, науково-технічні тексти, і мікробіологічні зокрема, складаються переважно зі складних сполучникових речень, оскільки сполучники дають змогу членувати зміст і чіткіше передати смислові і логічні зв'язки між частинами змісту і речення.

Отже, головну увагу при перекладі вузькоспеціалізованих текстів науково-технічного стилю перекладачу слід приділити особливу увагу адекватності та точності, щоб якнайточніше відтворити оригінал засобами української мови. Для

цього недостатньо лише мовознавчих знань. Необхідно також володіти певними знаннями тієї сфери, в якій доводиться перекладати.

Ворожбит Є.
ДВНЗ Український Державний хіміко-технологічний університет
Науковий керівник: Л.М. Забрудська

СТАРОАНГЛІЙСЬКА ПОЕЗІЯ

У цій темі ми хочемо розповісти про староанглійську поезію. Нашою метою є привернути увагу даною темою, показати що вона є досить пізнавальною. Порівняти англосаксонську мову з сучасною.

Староанглійська поезія – поезія на давньоанглійській мові. Формування староанглійської поезії відбувалося у період раннього середньовіччя. Попередня історія – це низка навал і битв.

Спочатку користувалися рунічною писемністю. Написи на мечях, кубках та предметах побуту дійшли до нашого часу.

Усна словесність мала велике значення. У переказах та піснях англосаксів довго зберігалися відзвуки сюжетів та переказів, що склали зміст німецької поезії на континенті в більш ранній період.

До нас дійшли 4 рукописи:

- «Кодекс Беовульфа»;
- «Ексетерська книга»;
- Книга, що була заповідана Оксфордському музею;
- Верчельський рукопис. Жанри:
- заклинання;
- загадки;
- гноми;
- тули (носять геополітичний характер).

На зміну приходять нові жанри:

- релігійні гімни (Кедмон і Кюневульф);
- бестіарій (про тварин);
- лапідарій (про каміння);
- гербарій (про рослини).

“Dream of the Rood” вважається одним із найкрасивіших з усіх давньоанглійських віршів.

Західній саксонський:

Feala ic on Æam beorge gebiden hæbbe rǣdra yrda.

Geseah ic eruda God earle enian; Þýstro hæfdon

beprigen mid polnum þealdendes hrǣp, scīrne scīman sceadu forðēode,
 rann под olcnum.

Þēop eal gesceaft, срīðdon Czninges fyll.

Crīst pæs on rōde.

Сучасною англійською:

I endured many cruel events on that hill.
 I saw the Lords of Hosts severely stretched out.
 Darkness had covered the bright radiance
 of the Lord's corpse with clouds,
 a shadow went forth, dark under the sky.
 All of creation wept.
 they lamented the king's death.
 Christ was on the cross.

Також, протягом роботи над цією темою для нас виявилися корисними деякі цікаві факти, такі як:

- неправильні дієслова і прикметники в англійській мові (це залишки давньоанглійської мови);
- порядок слів у давньоанглійських реченнях був вільним;
- gold (золото), tin (олово), apple (яблуко) – давньоанглійські слова;
- наголос у давньоанглійських словах найчастіше падав на перший склад кореня;
- слово «корабель» (ship) було іменником жіночого роду, так як моряки, що йшли надовго в море, ототожнювали його з жінкою.

Староанглійська поезія є цікавою та корисною для вивчення сучасної англійської мови та літератури. З її допомогою ми можемо зрозуміти багато виразів та походження слів. В решті решт, ніколи не погано бути обізнаною людиною.

Вяткіна С.

**ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет»
 Науковий керівник: О. В. Савченко**

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВАРІАНТ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Зараз існують різні варіанти англійської мови: американський, британський, австралійський, новозеландський та інші.

Багато лінгвістів давно звертали увагу на походження американського варіанту і на відмінності в лексиці британської і американської форми цієї мови. Суперечки з приводу того, який з варіантів англійської мови слід вважати «зразковим», тривають і донині.

Вплив британського варіанту пов'язаний з тим, що він традиційно використовується в якості предмета вивчення в системі освіти більшості країн світу. А американський варіант є найпоширенішою формою англійської мови.

Версія американської англійської мови почала існувати в Америці в кінці 17 століття завдяки британським колоністам. Через відсутність засобів спілкування мова стала зазнавати значних змін. Індіанці (саме вони були корінними жителями) сприяли цьому. Через деякий час на територію США

почали приїжджати ірландці, іспанці, німці та валлійці. Вплив факторів таких як приріст населення, зміни в політично-економічних галузях країни, збільшення іншомовних переселенців тощо, зіграв важливу роль у розвитку американської англійської мови. Цей варіант англійської почав завойовувати популярність у всьому світі. З часом, нова лексика перекочувала й до Англії. Інші слова люди почали вживати розрізнено, надаючи їм нових відтінків або навіть нових значень. Наприклад, слово «квартира» на американській звучить як «apartment», тоді як на англійській - «flat». А от слово «шина», змінилося лише трохи: «tire» - американський варіант, «tyre» - британський.

У американському варіанті англійської мови налічується близько 12 діалектів, найпоширенішими серед яких є: західний, середній, техаський, канадський, сільський акценти тощо. Мешканці США майже не використовують часи групи Perfect, а також спрощують вимову. Роками змінювалася й інтонація. Якщо британська версія англійської мови плавна і хвиляста, то американська – спадна і без особливих стрибків. Найпомітніші риси цих двох варіантів дуже різні, тож їх важко сплутати. Наприклад, британська «o» в американському варіанті звучить як «a» (в словах «got», «stop» та багатьох інших).

Перед тим як вивчати англійську, краще визначитися з тим, який саме варіант ви хочете застосовувати як засіб комунікації. Британський більш м'який, з чіткою класичною вимовою. До сих пір в Англії кажуть, що американська англійська мова сувора, тоді як американці вважають британську англійську мову занадто вишуканою. Однак, ближчим до класичної літературної англійської мови є саме британський варіант.

Галенкова Ю.

НТУ «Дніпровська політехніка»

Науковий керівник: Т.Ю.Введенська

ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Інтерес вчених до експресивно-емоційної функції мови зростає, деякі лінгвісти вважають, що вона є однією із найголовніших та суттєвих лінгвістичних функцій. Ця категорія виражає емоційне ставлення адресанта до предмета мовлення та надає певної тональності всьому висловлюванню. Мова виражає не тільки думки, а й емоції людини, тому експресивна функція додає емоційного забарвлення мовленню. Паралельно з терміном «експресія» вживають і інші терміни: «емфаза», «афективність», «емоційність», «емотивність».

Серед лінгвістів немає єдиної думки щодо визначення експресивності. Деякі вчені, наприклад, А.Hornby, R.Jacobson, не розмежовують експресивність і емоційність. Інші дослідники бачать експресію як оцінно-виразну характеристику мовного елемента. Такої думки дотримуються, наприклад, К.А. Рогова і Р.Г. Піотровський. На виникнення експресивності як характеристики

мови або тексту впливають властивості комунікативної ситуації: наміри мовця / пишучого, презумпції читача / слухача (тобто вихідні знання і уявлення, з якими він вступає в комунікацію), а також лінгвістичний та екстралінгвістичний (соціальний) контекст комунікативного акту.

На сьогодні виділяють вісім видів експресивності: образну, інгерентну, адгерентну, смислову, денотативну, мовну, контекстуальну та експресивність перебільшення. І саме поняття експресивність має чотири основні компоненти: інтенсивність, емоційність, образність, оцінювальність.

Особливістю вираження експресивності у мовленні є те, що вона може бути виражена різними рівнями одиниць мови. В англійській мові експресивність може бути виражена лексичними, синтаксичними, фонологічними та морфологічними засобами.

Фонологічні засоби це інтонація та гра звуків. В письмовому мовленні часто використовують алітерацію, в усному переважно аферику та скоромовки для досягнення стилістичного ефекту.

До морфологічних засобів вираження експресивності відносяться: рід та число, суфікси, префікси та закінчення, телескопія, аббревіатури та скорочення, і ці засоби звичайно роблять мовлення більш чуттєвим.

При вираженні експресивності в мовленні за допомогою синтаксичних засобів частіше використовують інверсію, спонукальні форми речень та інше. Інверсія поділяється на зевгму, гіпербатон та хіазм.

Ступінь експресивності (іноді ототожнювана зі ступенем інтенсивності) служить одним з розпізнавальних ознак для функціональних різновидів мови. До функціональних різновидів, що відрізняються високою експресивністю, відносяться мова художньої літератури, розмовна мова і публіцистика, а також мова реклами. До функціональних різновидів, що відрізняються низькою експресивністю, належать мова науки і техніки, а також офіційно-ділова мова.

**Дзюба Р.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Т. В. Крилова**

ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІЧНОЇ ЕМФАЗИ В ГАЗЕТНИХ ТЕКСТАХ АВСТРАЛІЇ

Емфаза – це сукупність мовних засобів, які формують або модифікують комунікативний смисл речення, забезпечуючи підсилення прагматичного ефекту. Цей засіб допомагає виділити щось важливе або створити контраст між правильним і неправильним. З такою метою емфазу застосовують у художньому, науковому та публіцистичному стилі.

Актуальність дослідження зумовлена відсутністю досліджень щодо використання емфазы в публіцистичному стилі, зокрема й логічної (контрастивної).

Ступінь досліджуваності проблеми. Саме явище загалом уже досліджувалося в різних аспектах. О. Валько розглянула емфазу з погляду теорії актуального членування речення як категорію комунікативної структури, а також дала одне з повних і чітких визначень поняттю «емфаза». О. Фадєєва та О. Ануріна у статті звернули увагу на стилістичний аспект перекладу англійських емпатичних конструкцій. Н. Денисенко та Н. Мілько з'ясували способи відтворення емпатичності англійських художніх текстів в українському перекладі. Таким чином, роботи переважно стосуються емфазу в художніх та наукових текстах.

Метою є дослідити частотність вживання конструкцій логічної емфазу в текстах газет Австралії та виявити, яку роль вони грають у них.

Сутність дослідження. Емфаза – це багатопланове явище, яке являє собою сукупність мовних засобів, що формують або модифікують комунікативний смисл речення, забезпечуючи підсилення прагматичного ефекту. Слід зазначити, що таке підсилення відбувається завдяки особливій побудові речення, а не через підвищення емоційності тексту, що відрізняє емпатичність від експресивності.

Залежно від мети вживання виділяють емотивну емфазу та логічну (контрастивну). Якщо перша підсилює сказане, то друга створює контраст між правильним і неправильним, теперішнім і минулим. Якщо говорити про англійську мову, логічна емфаза знаходить своє втілення в особливих конструкціях.

Так, у різних газетах Австралії представлено всі три конструкції логічної емфазу, виділені у дослідженнях:

1) It was/is/will be [підмет/додаток/обставина] that... Така конструкція піддає логічній емфазі ті члени речення, які виражаються або іменником й словосполученнями з ним (підмет і додаток), або прислівником (обставина). Наприклад (тут і далі підкреслення наше): *Senhor Gomez, in an official communication, states that it was he that was responsible for the detention of the vessels...* ((1911, October 12). *Foreign Office Warned, The Herald*, p. 6); *That officer [так в оригіналі] is well known in France, and it was he that was expected to lead the British expeditionary force...* ((1914, 28 March). *Sensation in Paris, The Maitland Daily Mercury*, p. 5);

2) This is what/where/when/why/how... Цей тип конструкцій виділяє додаток (із займенником what) та обставину. Наприклад: *This is how the basic wage for men in South-east Queensland has risen, with loadings and adjustments thrown in...* ((1946, July 21). *This Is Where Your Cash Goes, The Courier-Mail*, p. 2). Цікаво відмітити, що цю конструкцію часто використовують у заголовках, оскільки це дає можливість лише кількома словами привернути увагу читача до матеріалу: *This Is Where Explosion Occurred; This Is How Melbourne and Australia Voted;*

3) It was/did not until [момент часу] that... Ця конструкція наголошує на часі, до якого не виконувалася певна дія. Тому, хоч вона й має заперечну частку not, але має стверджувальне значення. Наприклад: *The history of team matches dates back to 1773, but it was not until 1830 that such a match actually occurred (Culliton H. (1936, February 29). Golf, The Australasian, p. 52); It was not until Lyla was on the*

border line 'tween life and death that she saw her friends in their true light (South E. D. (1929, April 25) *The Light That Shineth*, Table Talk, p. 32). У першому випадку момент у часі виражений обставиною (1830), а в другому – підрядним реченням (Lyla was on the border line 'tween life and death).

Таким чином, конструкції логічної емпізи належно представлено в публіцистиці Австралії. Автори статей часто їх уживають з метою виділити потрібну інформацію та створюючи контраст. Тож роль логічної емпізи цілком відповідає меті газетних текстів – привернути увагу читача до матеріалу та утримувати її протягом усієї статті.

Єгорочкіна В.
Державний заклад «Дніпропетровська медична академія Міністерства
охорони здоров'я України»
Науковий керівник: І. М. Апоненко

ФУНДАМЕНТАЛЬНІСТЬ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ

Протягом багатьох століть латинська мова була мовою культури, літератури і науки в усій Європі. І до цього дня латина, хоча й вважається мертвою мовою (остання людина, яка розмовляла нею як рідною, народилася приблизно півтори тисячі років тому), не втратила своєї ролі універсальної мови науки, зрозумілої вченим усіх країн світу. Тому пропоную вам дізнатися трохи більше про латинську мову.

Мова належить до індоєвропейської сім'ї та бере свій початок від стародавнього племені Латинів, що населяло Апеннінський півострів три тисячі років тому.

З невеликої народності, завдяки торговим, економічним та політичним відносинам, дана мова поширилася на весь Стародавній Рим та країни Європи. Латиною стали не лише розмовляти, а й складати важливі документи, писати наукові дослідження. Окрім того, з II століття до н.е. вона починає звучати у Західній Європі, Північній Африці, та навіть у Азії!

Розквіт латини прийшовся на часи існування могутньої Римської Імперії. Від шкільних парт і торгівлі, до управління військом, питань юриспруденції, літератури – мова завоювала непохитний авторитет. Латинська мова є основою багатьох сучасних європейських мов, окрім того, латинські запозичення становлять істотний лексичний пласт в мовах світу. Лінгвісти підрахували, що в англійській мові запозичення з латини складають приблизно 60%: це слова, які прийшли безпосередньо з латинської мови або опосередковано, через будь-яку іншу романську мову. Тому, можна зробити припущення, що знання латини у сучасному світі навіть може допомогти й при вивченні англійської мови. Наприклад, якщо вам знайоме латинське слово *pater* (батько), то ви також зможете перевести англійське *to patronize* (протегувати), *patriarch* (патріарх), *patriarchy* (патріархат), *patriot* (патріот), *expatriate* (експатріанти), *compatriot*

(співвітчизник). Це актуально для англійської, німецької, французької, іспанської та італійської мов.

Латинський алфавіт вивчається багатьма людьми у всьому світі, тому що він вкрай необхідний при освоєнні геометрії (символи латинського алфавіту, як відомо, позначають змінні), а також математики всього світу домовилися позначати латинськими літерами точки, кути й інші об'єкти на кресленнях.

Латина подарувала світові величезну кількість термінів у різних сферах науки. Латинськими словами й виразами багаті медицина, біологія, філософія, юриспруденція тощо. Більш того, назви нових видів сучасних наук, а також нові терміни, створюються на основі латинських коренів за аналогією з уже існуючими. Найчастіше латиною користуються медики. Анатомічна, гістологічна, клінічна термінологія на 95% базується на латинських назвах.

У фармакології лікарські препарати і діючі речовини також іменуються латиною. У цій області уніфікація особливо важлива, оскільки без єдиної системи найменувань було б неможливо орієнтуватися у величезній кількості назв вже існуючих та нових лікарських препаратів. Узагалі сучасна міжнародна медична термінологія нараховує понад 500000 одиниць.

Не можна не згадати роль латинської мови в ботаніці й зоології. Назва кожної тварини і рослини має складне наукове найменування латиною, що дозволяє вченим, носіям різних мов, чітко розуміти, про який об'єкт живої природи йдеться, а також давати за зразком назви новим видам, що відкриваються й до нині.

Окрім того, ми достатньо часто використовуємо у спілкуванні слова і вирази латинського походження: «Homo sapiens» (людина розумна), «Nota bene! NB!» (запам'ятай добре), «Post scriptum / P.S.» (після написаного), «Status quo» (існуючий стан), «In-cognito» (невідомий, невпізнаний), «De jure» (за правом, формально), «De facto» (фактично, насправді) тощо. Не залишили ми в стороні й прислів'я та приказки латиною: «Memento mori» (Пам'ятай про смерть), «O tempora! O mores!» (Які часи! Які нрави), «In vino veritas, in aqua sanitas» (Істина у вині, а здоров'я у воді).

Латинську мову можна порівняти з фундаментом науки. Завдяки величезній кількості робіт, написаних нею, людству залишився дорогоцінний спадок, у вигляді відкриттів, мовотворень, бібліотек і музеїв з унікальними відомостями.

Камінська А.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Л. Г. Галій

СТРУКТУРА ОНОМАСТИЧНОГО ПРОСТОРУ ЦИКЛУ РОМАНІВ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖ. Р. Р. МАРТІНА

Характерною рисою художніх тестів, створених у жанрі епічного фентезі, яка відрізняє їх від іншої нереалістичної літератури, є автономний вигаданий

світ, географічно не пов'язаний із існуючою земною реальністю. Цей вторинний світ зумовлює такі специфічні особливості ономастикону, як: формування унікальних груп онімів, притаманних лише творам жанру епічного фентезі; переважна штучність антропонімів, топонімів і зоонімів; унікальність топонімії, що не повторює топонімію реальності нашого світу. При цьому пряма функція імен, що входять до ономастичного простору такого твору, – надання відчуття цілковитої достовірності описаних подій, реальності художнього часу і простору.

Світ циклу романів «Пісня льоду й полум'я» Дж. Р. Р. Мартіна обумовлює таку специфічну особливість ономастикону, як створення унікальних груп онімів та їх переважну штучність. Оніми романів виконують креативну функцію, створюють такий ономастичний фон, який формує у реципієнта враження достовірності, реальності художнього простору і часу зображуваного фіктивного світу, дозволяють повірити у справжність подій і персонажів. За допомогою власних назв автор намагається не лише назвати певний предмет, але й надати конкретну інформацію про нього або пов'язати з ним деяку додаткову інформацію, а також висловити почуття, пов'язані з об'єктом, оцінити його.

Дві головні групи онімів будь-якого художнього твору загалом та творів жанру фентезі зокрема, – це *антропоніми*, які слугують для називання й характеристики головних та другорядних персонажів, і *топоніми*, головною функцією яких є формування простору, існуючого не реально, а лише в нашій свідомості. Антропоніміку та топоніміку романів жанру фентезі доповнюють оніми інших видів, створюючи в свідомості читача об'ємну панораму авторських вторинних світів, їх історії, культури, мистецтва. До онімів інших видів належать імена з різних сфер людської діяльності: бібліоніми, зооніми, ідеоніми, теоніми, етроніми, ергоніми, геортоніми, хрематоніми, хрононіми, наутоніми, анантропоніми, псевдобіоніми, фітонімів, міфоніми, астроніми, полемоніми, всього 18 видів онімів.

Суттєву роль у характерології твору відіграють антропоніми. Дж. Р. Р. Мартін створює широкомаштабну розповідь, яка описує загибель середньовічного феодального суспільства під тиском внутрішніх протиріч. Автор звертає увагу на соціальні взаємини всередині дворянських будинків і впроваджує велику кількість імен та прізвищ. Наприклад, як-от: *Robert Baratheon, Joffrey Baratheon, Myrcella Baratheon, Tommen Baratheon, Stannis Baratheon, Renly Baratheon, Petyr Baelish, Eddard Stark, Catelyn Stark*, тощо.

Топоніми складають ядро ономастичного простору віртуального світу творів фентезі, оскільки саме вони концентрують культурно-історичну, етнічну, лінгвокультурологічну інформацію. У жанрі фентезі топоніми активно досліджуються з метою визначення їх специфічних особливостей, семантичної мотивування і внутрішньої форми, критеріїв класифікації, історичної та етимологічної складової, функцій і ролі при моделюванні географічного простору вторинного світу, перекладацьких прийомів при передачі на іншу мову, членування топонімічного простору на топонімічні моделі тощо. Домінантною групою онімів у циклі романів «Пісня льоду й полум'я» Дж. Р. Р. Мартіна є

топоніми, як-от: *Westeros, Essos, Sothoros, Seven Kingdoms, The Crownlands, The Stormlands, The Iron Islands* тощо. Головною функцією топонімів є формування та структурування віртуального простору.

Наприклад, серед трьох континентів у циклі «Пісня льоду й полум'я» Дж. Р. Р. Мартіна, найбільшою популярністю серед членів дискурсивної спільноти у вторинному дискурсі користується Вестерос (*Westeros*), що підтверджує його статус як ключового топоніма; друге місце за частотністю використання належить Ессосу (*Essos*) – найбільшому з трьох континентів; найменш розповсюджений – Соторіос (*Sothoryos або Sothoros*). Континент Вестерос, як відомо, зайнятий однією державою, яка йменується Сім Королівств (*Seven Kingdoms*), що підкреслює її політичну роздрібненість та розділеність на окремі, відносно незалежні державні утворення, зокрема: *Dorn, The Reach, The Westerlands, The Crownlands, The Stormlands, The Iron Islands, The Vale of Arryn, The Riverlands ma The North*. Оскільки географія *Essos* на відміну від *Westeros* детально не опрацьована Дж. Р. Р. Мартіном, то і у вторинному дискурсі зустрічаємо лише ті його частини, що є відомими завдяки подіям, зображеним за сюжетною лінією автором первинного текстопростору, зокрема: *Free Cities, Slaver's Bay* з трьома найбільш відомими *Astapor, Yunkai and Meereen*, а також Дотракійське море (*Dothraki Sea*).

Група інші оніми ономастичного простору твору жанру фентезі Дж. Р. Р. Мартіна, які не відносяться за типом денотата до антропонімів або топонімів представлена іменами з різних сфер людської діяльності.

У результаті проведеного дослідження погоджуємося із думкою Т. М. Старостенко, що ім'я персонажа у романі «Гра престолів» за циклом «Пісня льоду і полум'я» Дж. Р. Р. Мартін є одним із засобів створення художнього образу, показником соціальної приналежності персонажу, алюзією до історичних фігур і подій реального світу, що є інтертекстом по відношенню до тексту роману. Оніми виконують реально-географічну або нейтрально-описову, конкретногеографічну функцію, передають місцевий колорит вигаданого світу та його регіонів. Вони є носіями додаткової інформації й є засобом передачі основної ідеї роману та провідних мотивів твору. Функціонування онімів у тексті дозволяє не лише встановити їх категоріально специфіку, а й визначити стильові характеристики художнього тексту, особливості індивідуального стилю та мови письменника. Вони тісно пов'язані із тематикою твору, ідеологічними поглядами самого автора, часом і простором, які зображені, сутністю створюваних образів.

Кірсанова Т.І.,
Щекоткова К.Е.
Університет митної справи та фінансів
Науковий керівник: Т.В. Чухно

АНДРОЦЕНТРИЗМ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Відомо, що усі мови з часом розвиваються і доповнюються новими словами або групами слів. Однією з таких груп слів є фемінітиви. Хоча фемінітиви з'явилися в англійській мові досить давно (близько XII-XIII ст.), їх вживаність стала більш звичайною справою ближче до кінця XX ст.. Зауважимо, що в англійській мові такі іменники використовуються на позначення посад та деяких професій, а саме на позначення гендеру працівника. Але варто виокремити, що в сучасній англійській мові фемінітиви використовуються не так поширено через мовну гендерну нейтральність. Насправді з таким твердженням можна посперечатися і зазначити, що англійська мова є достатньо андроцентричною, адже андроцентризм – це погляд на світ з чоловічої точки зору і зведення загальнолюдської сутності до чоловічої норми.

В давньоанглійській мові слово “man” мало значення “person”, “human”. Нескладно помітити, що слова “man” і “human” мають спільний корінь *man*. Ми провели етимологічне дослідження і винайшли, що слово *human* походить від давньофранцузького іменника “*humain*”, що означає “of or belonging to man”, яке, в свою чергу, пішло від латинського субстантиву “*humanus*” (*of man, man*). Навіть у сучасній англійській мові іменник *man* подекуди вживають в значенні “людина”. Дослідивши етимологію слова “woman”, ми виявили, що цей іменник походить від англосаксонського “*wimman*”, яке дослівно означало “дружина чоловіка”. Також в ті часи активно використовувалось слово “*wiffa*”, яке є аналогом сучасного англійського іменника “*wife*”.

Не варто забувати, що все ж таки фемінітиви в англійській мові присутні. Так, суфікс *-ess* використовується на позначення когось, хто виконує певну дію і є жіночої статі, а *-er/-or*, в свою чергу, використовується на позначення особи чоловічої статі: *waitress (waiter)*, *actress (actor)*, *poetess (poet)*, *hostess (host)*, *stewardess (steward)*. Але існує багато іменників, в тому числі іменників на позначення професій, які не враховують жіночого гендеру, наприклад *doctor*, *teacher*, *lawyer*, *manager* тощо. Чому для одних слів існують фемінітиви, а для інших – ні, можна пояснити історично, зважаючи на роль жінки в тогочасному суспільстві.

Отже, проаналізувавши походження і історичне значення звичних для вжитку і, на перший погляд, гендерно-нейтральних слів, ми можемо зробити висновок, що сучасна англійська мова не позбавлена андроцентризму. Інколи фемінітиви вважаються непопулярними і неправильними, а маскулятиви – гендерно-нейтральними. Таку тенденцію можна помітити не тільки в англійській мові, а і в багатьох інших мовах, тому дискусії на тему мовної гендерної нейтральності все ще ведуться у суспільстві.

Котенко А.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Л. Г. Галій

ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АБРЕВІАТУРИ У ЛЕКСИЦІ МЕДИЦИНИ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я (НА МАТЕРІАЛІ ДОКУМЕНТІВ ВООЗ)

Синтаксичний спосіб утворення термінів медицини та охорони здоров'я засвідчив досить високу активність утворення аббревіатур. Використання аббревіатур у фахових текстах та комунікації є однією з ознак опанування відповідної термінології та професійного мовлення. Суттєвий внесок у дослідження аббревіатур, їх класифікації тощо зробила низка дослідників: О. С. Ахманова, В. Г. Гак, І. А. Потапова та ін. Аббревіаційний спосіб термінотворення забезпечує потребу спілкування. Аббревіатура – це одиниця письмового чи усного мовлення, яка створена з окремих елементів графічної чи звукової оболонки вихідної (початкової) повної форми (слова чи словосполучення), з якою ця одиниця знаходиться у певному лексико-семантичному зв'язку. Тенденція до скорочення термінів сфери медицини та охорони здоров'я зумовлена позамовними та мовними факторами, пов'язаними з активізацією проблем медицини та охорони здоров'я. Внутрішньомовний чинник аббревіації зумовлений мовною економією.

Особливістю термінів-аббревіатур є те, що всі вони є варіантами термінологічних словосполучень: *GDF* (Global Drug Facility) – глобальний механізм забезпечення лікарськими засобами; *HMIS* (health management information system) – Інформаційна система управління охороною здоров'я.

Аналіз уможливив виявлення таких структурних типів аббревіатур термінів сфери медицини та охорони здоров'я:

1) ініціальні аббревіатури (ініціалізми) поділяємо на: *а) акроніми*, тобто такі, що вимовляються за початковими звуками компонентів термінологічного словосполучення, тобто як одне слово, наприклад: *PEPFAR* (U.S. President's Emergency Plan for AIDS Relief) – *PEPFAR* (Надзвичайний план Президента США з боротьби зі СНІДом); *QUADAS* (quality assessment of diagnostic accuracy studies) – *QUADAS* (якісна оцінка точності діагностичних досліджень); *б) літерні*, які утворюються з початкових літер слів термінологічних сполучень. Дослідження засвідчило, що аналізована терміносистема характеризується переважно алфавітизмами.

2) комбіновані аббревіатури утворюються поєднанням слова чи його частини із літерами, звуками чи цифрами у роботі зафіксовано комбіновані аббревіатури, які у своїй структурі містять алфавітизм або акронім та цифру: *MPT64* (Rapid test for identifying *Mycobacterium tuberculosis*) – *MPT64* (швидкий тест на виявлення *Mycobacterium tuberculosis*);

Аналіз аббревіатур сфери медицини та охорони здоров'я засвідчує, що ініціальна літерна аббревіація щодо своєї структури представлена такими типами:

1. Однолітерна аббревіація репрезентована поодинокими прикладами переважно на позначення назв препаратів (які вважаємо номенклатурними знаками): *E* (ethambutol) – *E* (етамбутол); *R* (rifampicin) – *R* (рифампіцин). **2. Дволітерна аббревіація:** *CC* (critical concentration) – *KK* (критична концентрація); *HR* (soniazid–rifampicin) – *HR* (ізоніазид-рифампіцин). **3. Трилітерна аббревіація** представлена найбільшою кількістю, що свідчить про їх частотність у досліджуваній терміносистемі, наприклад *LRN* (Laboratory Register Number) – *ЛРН* (Лабораторний реєстраційний номер). **4. Чотирилітерна аббревіація** представлена термінами: *LTBI* (latent tuberculosis infection) – *ЛТБІ* (латентна туберкульозна інфекція). **5. П'ятилітерна аббревіація** свідчить про те, що із збільшенням кількості літер в аббревіатурах, їх частотність вживання падає: *STARD* (Standards for Reporting Diagnostic Accuracy Studies) – *СТАРД* (Стандарти звітності про дослідження діагностичної точності). **6. Шестилітерна аббревіація:** *IUALTD* (International Union against Tuberculosis and Lung Disease) – *МСПТХЛ* (Міжнародний союз проти туберкульозу та хвороб легень).

Дослідження термінів-аббревіатур сфери медицини та охорони здоров'я також дало можливість здійснити їх класифікацію за семантичним критерієм. Ми виокремили 5 лексико-семантичних груп. Аббревіатури сфери медицини та охорони здоров'я найчастіше позначають: **1) назви установ та організацій.** У термінології сфери медицини та охорони здоров'я вони представлені переважно три-, чотири- та п'ятилітерними аббревіатурами: *APHL* (Association of Public Health Laboratorie) – *АПГЗ* (Асоціація лабораторій громадського здоров'я); **2) назви документів, актів та законів, стандартів, програм, спрямованих на боротьбу із туберкульозом:** *STREAM* (Standard Treatment Regimen of Anti-tuberculosis Drugs for Patients with MDR-TB (trial) – *СТРЕАМ* (Стандартизована схема лікування пацієнтів з МРТБ із застосуванням протитуберкульозних препаратів; **3) назви хвороб, патологічні стани:** *MDR/RR-TB* (multidrug- or rifampicin-resistant tuberculosis) – *МЛС/Риф-ТБ* (мультирезистентний / рифампіцин-резистентний туберкульоз); **4) назви речовин та препаратів:** *DELIBERATE* (delamanId Bedaquiline for Resistant Tuberculosis (trial) – *ДЕЛІБЕРАТЕ* (деламанід та бедаквілін при лікуванні лікарсько-стійкого туберкульозу (випробування); **5) назви методів досліджень та лікування захворювань:** *IGRA* (interferon-gamma release assay) – *ІГРА* (аналіз на вивільнення гамма-інтерферону).

Загалом, доходимо висновку, що аббревіація як спосіб утворення термінів сфери медицини та охорони здоров'я є досить продуктивним засобом поповнення досліджуваної терміносистеми. На основі проаналізованих джерел англомовних термінів сфери медицини та охорони здоров'я, можна зробити висновок, що терміносистема розвивається під впливом семантичних процесів. Ця система є динамічною і зазнає впливу глобалізації, у зв'язку з чим у мові виникають неологізми. Слід зазначити, що нині джерелом формування терміносистеми сфери медицини та охорони здоров'я є міжнародні контакти між

державами та обмін досвідом у галузі медицини та охорони здоров'я на рівні законодавства.

Кривенко В.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: І. В. Струк

СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ ДІАЛЕКТНОГО СПЕКТРА ТВОРІВ ЕЛЕОНОР ПОРТЕР

Кожен народ творить власну мову. З часом нові слова приходять на зміну старим. У кожної нації існують власні наріччя, які формують її культуру й вважаються характерними саме для певної території – це і є діалект або, як ще кажуть, говір. Поняття «діалект» вважається одним з найменш досліджених мовленнєвих явищ. Діалекти збагачують мову народу й допомагають пізнати їх культуру. Під час перекладу художніх творів вторинні комуніканти зіштовхуються з проблемою відтворення діалектних відповідників мовою перекладу, через різницю між соціальними, територіальними та расовими класами. Тому діалект вважають одним з суперечливих явищ у перекладі. Над питанням відтворення діалектного мовлення у перекладі працювали М.К. Грабовський, В.Н. Комісаров, К.І. Чуковський, В.С. Виноградов, О.М. Медвідь, О.В. Ребрій, О.Д. Швейцер, Н.В. Яковлева, М. Моріні, Дж.К. Кетфорд та інші.

Як стверджує В. Н. Комісаров, самі по собі елементи територіальних діалектів в мові оригіналу неможливо передати мовою перекладу. З одного боку, весь текст може бути написаний на будь-якому діалекті мовою оригіналу й буде виступати в ролі засобу спілкування. В такому випадку, маючи необхідний ступінь володіння даним діалектом, можливо здійснити переклад. З іншого боку діалектні форми можуть вживатися в художньому тексті в якості мовних характеристик окремих персонажів. Тоді не має сенсу відтворювати діалекти такого типу в мові перекладу: спроба встановити еквівалентність між, до прикладу, діалектом негрів Міссурі, на якому говорить негр Джим, й будь-яким діалектом іншої мови, на думку науковця, теоретично не виправдана й практично не спостерігається, оскільки явно безглуздо змушувати американського негра говорити мовою уродженця Пермі або Одеси.

Не лише В.Н. Комісаров, але й К.І. Чуковський вважають, що ні один талановитий перекладач, ні геній не зможуть віднайти в мові перекладу жодних відповідників, якими рясніє першотвір. На думку українського теоретика О. Ребрія, якщо перекладач сприйматиме проблему відтворення специфіки аномального мовлення у перекладі як функціонально-нормативну, то у нього буде більше шансів передати зміст першотвору в мові перекладу. Тому, О. Ребрій пропонує досягнути адекватності твору в мові перекладу за допомогою суржику.

Науковець Дж. Кетфорд вважає, передача діалектів можлива лише шляхом пошуку еквівалентного відповідника в мові перекладу. У той самий час Н. Яковлева стверджує, що неможливо за допомогою одного відповідника передати

всю суть першотвору «Адекватність досягається за рахунок компенсації на морфологічному і синтаксичному рівні, а також на фонологічному рівні».

Основними показниками аномалій мовлення героїв у романі Елеонор Портер «Поліанна» є фонетичні особливості. До характерних фонетичних рис даного твору ми віднесли такі діалекти:

1. Вилучення закінчення, яке через специфіку мовця «ковтається» при звучанні. Пропонуємо Вам розглянути дану аномалію на прикладі твору:

“*I was only **keepin'** on with my work...*” (*keeping*) – «Я лише хотіла швидше впоратися з...»

“...*you specially told me this **mornin'** ter hurry with my dishes...*” (*morning after*) – «ви самі казали уранці **не баритися** з цим».

“...*needs **cleanin'**...*” (*cleaning*) – «...повичищати...»

“...*The idea of **stickin'**...*” (*sticking*) – «...це ж треба додуматись...»

2. Редукція звуків на початку та всередині слова.

“...*'cause...*” (*because*) – «бо»

“*There's plenty of **'em...***” (*them*)

Отже, фонетичні особливості твору «Поліанна» не мають прямих відповідників в мові перекладу. Як можна побачити з нашого дослідження, адекватність у перекладі досягається лише частково завдяки добору перекладачами фонетичних аномалій українського просторіччя.

Кузнецов К.,
Митрохин Д.

ДВНЗ “Український державний хіміко-технологічний університет”
Науковий керівник: І.П. Олешкевич

ФОРМУВАННЯ ГЕРУНДІЯ В МОВІ СЕРЕДНЬОАНГЛІЙСЬКОГО ПЕРІОДУ

Питання походження герундія, попри увагу багатьох мовознавців, до сих пір не має загальноприйнятого повного пояснення та залишається дискусійним.

На думку більшості лінгвістів, герундій як такий з'являється в англійській мові у середньоанглійський період.

Як відомо, назва «герундій» (*Gerund*) походить від латинського дієслова «*gerere*» (діяти).

Герундій об'єднує в собі субстантивні і дієслівні риси і має спільність з такими частинами мови, як прикметник, дієприкметник і віддієслівний іменник. Морфологічно всі чотири частини мови абсолютно ідентичні і утворюються за допомогою суфікса *-ing*.

Приблизно з VII століття в Англії набуває поширення християнська релігія і створюються перші школи, в яких вивчають латинську та грецьку мови. Саме поняття герундія як частини мови відомо з латинської мови. Латинський герундій має характерні риси сучасного англійського герундія, а

саме – він визначається власною мовою, поєднується з прямим доповненням, вживається тільки в однині в ролі доповнення з прийменниками і без прийменників. Ряд сучасних європейських мов, таких, як французька, італійська, іспанська та німецька, мають форми, подібні за значенням з латинським герундієм. Але треба мати на увазі, що латинський герундій має немодальне значення, а для вираження модальності в латині використовується окрема частина мови – герунда. Герундій у англійській мові об'єднує у собі обидва явища.

Саме у середньоанглійський період у живому спілкуванні, в усному мовленні виникла можливість змішування віддієслівного іменника з дієприкметником. Таке явище було обумовлене тим, що слухач інтерпретував конструкцію по своєму. З часом форму на *-inge* (наприклад *dyinge*) стали розуміти як дієприкметник, і два закінчення *-inde* і *-inge* сприймалися як два фонетичних варіанти одного і того ж закінчення. Цьому сприяла також фонетична редукція, яка веде до неясності самого закінчення. Оскільки в подальшому не відбулося диференціації, то один з варіантів, як це зазвичай буває, виявився витісненим. Зберігся варіант *-inge*, звідки і сучасне закінчення *-ing*.

Існує і другий тип конструкцій, в яких також виявлялася можливість різної інтерпретації. Прикладом такого змішання дієприкметника і віддієслівного іменника можуть служити наступні речення:

1. He herde foweles singinege – він чув птахів спів
2. He herde foweles singinde – він чув птахів співаючих

Не тільки в середньоанглійський, але і в ранньо-новоанглійський період герундій і віддієслівне ім'я на *-ing* ще недостатньо чітко розмежовані. В епоху Шекспіра зустрічаються чотири можливі способи вживання форми на *-ing*:

losing of the day; the losing of the day; losing the day; the losing the day.

У середньоанглійському дієслівність герундія була значно менш виражена, ніж в ранньо-новоанглійському. У середньоанглійський період у віддієслівного іменника з'являється здатність управління безприйменниковим доповненням і здатність визначатися прислівником, але ще не було видового і заставного оформлення, яке саме стало результатом розвитку дієслівних властивостей. Фактично тільки здатність керувати безприйменниковим доповненням була яскраво вираженою дієслівною рисою герундія того часу.

Ця риса була за своєю важливістю вирішальною для подальшого розвитку герундія, але вона виявлялася тільки в тих конструкціях, де було потрібно безприйменникове доповнення. Сама ця риса була ще відносно новою і розвивалася одночасно з іншою характерною рисою суб'єктної віднесеності.

Таким чином, оформлення суб'єкта герундія відбувалося в такий період, коли розвиток його дієслівності знаходився на найбільш ранньому своєму етапі. Герундій був ще по суті віддієслівним ім'ям з рисами дієслівності.

У сучасному англійському герундій є особливою граматичною категорією, неособовою формою дієслова, що позначає назву дії та поєднує в собі властивості іменника та дієслова:

burning – палання; bulding – будівництво; heating – нагрівання;

discussing – обговорення.

Іншими словами, герундій має виключно значення «процесу», він називає дію як процес.

Висновок

Герундій зародився дуже давно, але не тільки не щез навіки з язика, але ще здобув свого розвитку та використання. Цей шлях розвитку він робить й нині, у наші дні. Ця неособова форма дієслова має дуже важливе значення для англійської мови і сьогодні. Герундій поширений у наш час, він ніколи вже не зникне, а з часом тільки стане досконалішим. Ця граматична категорія дуже широко використовується у сучасній англійській мові (особливо розмовній), бо вона дозволяє створювати стислі, короткі мовні звороти, які типові для спілкування в наш час.

Кулик В.
Національна металургійна академія України
Науковий керівник: Г.М. Проніна

ДО ПРОБЛЕМИ ОГЛЯДУ ЛЕКСИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ З АНГЛІЙСЬКОЇ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Якісний еквівалентний переклад автентичних англомовних текстів неможливий без лексичних трансформації, а тому, в сучасних умовах розвитку міжнародної комунікації, дослідження особливостей передачі лексичних одиниць з англійської мови на українську не втрачає своєї актуальності.

Мета пропонованої наукової розвідки – розкрити сутність найтипівіших лексичних трансформацій, що застосовуються при перекладі текстів з англійської мови на українську.

Отже, однією з найпоширеніших перекладацьких трансформацій постає транскрибування, тобто передача звукової форми іншомовного слова за допомогою літер, наприклад, Google – гугл. За визначенням М.П. Кочергана, транскрипція є способом запису усного мовлення з метою найточнішої передачі вимови. Необхідність використання транскрипції зумовлена тим, що букви не завжди можуть передати реальне звучання: одні й ті самі звуки передаються різними буквами і, навпаки, за одними й тими самими буквами можуть стояти різні звуки. Слід зазначити, що транскрипції під час перекладу підлягають майже всі географічні назви, імена літературних героїв, реалії, також нововведені терміни.

Також важливу роль у досягненні еквівалентності перекладу відіграє транслітерація – передача форми іншомовного слова по літерах, як-от: Instagram - інстаграм. Так, на думку мовознавця М. Дорошенка, транслітерація застосовується, або щоб спростити друкарський набір, або щоб замінити маловідомий алфавіт на відомий.

Філолог О. Реформатський справедливо відзначав міжнародну сутність транслітерації, адже цей прийом не обмежується конкретним національним алфавітом.

За визначенням науковця М. Вакуленка, транслітерація є перезаписом літер за допомогою іншого правописного укладу, який регулюється орфографічними нормами даної мови. При цьому, транслітерація сприяє й правильному прочитуванню слова – адже в цьому випадку не тільки графічна форма, а й вимова регулюються нормами мови-першоджерела.

На останок розглянемо лексичний прийом калькування. Лексичне калькування базується на використанні іншомовних слів як об'єкту перекладу, наприклад, Silicon Valley – Кремнієва долина. Першим в історії мовознавства дефінував це поняття французький мовознавець Ш. Баллі, сутність теорії якого можна полягає в тому, що кальками є ті слова, які були утворені механічним шляхом буквального перекладу на кшталт іншомовних слів.

Підбиваючи підсумки, варто зазначити, що лексичні трансформації при перекладі з англійської мови на українську є актуальним питанням перекладацьких студій і потребують подальшого ретельного вивчення, адже будь-яка мова неодмінно перебуває у процесі постійного розвитку, зумовленого розростом науки, культури, інформаційних технологій та інших сфер соціального життя людини, що в свою чергу призводить до появи нових лексичних одиниць, адекватна передача яких при перекладі є першочерговим завданням сучасного перекладача.

Лисенко А.

**ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет»
Науковий керівник: О. В. Савченко**

РОЛЬ ВЕССЕКСА ТА ВЕССЕКСЬКОГО ДІАЛЕКТУ

Давньоанглійська мова не була однорідною, вона постала з багатьох мов народів, що колонізували Британію. Виділяють чотири головні діалекти: мерсійський, нортумбрійський, кентський і вессенський.

Вессекський діалект – основа і стандарт для літературних форм давньоанглійської мови.

У IX –X сторіччі переважає вессекський діалект, це пояснюється занепадом північних та північносхідних областей внаслідок нападів скандинавів та посилення економічно-політичного впливу Вессекса.

Однією з відомих пам'яток вессекського діалекту є «Англосаксонська хроніка». Хроніці властива різноманітна система частин мови. Синтетичні та морфологічні маркери показують категорії роду, числа, відмінка в іменниках, прикметниках та займенниках. Система дієслова зберігає тенденцію, характерну для морфології давньоанглійської мови.

У тексті «Англосаксонської хроніки» за 895 рік дієслово представлено найбільш значуще. Можна побачити сильні та слабкі дієслова, які

розподіляються за класами. Також можна відмітити одну інфінітивну форму слабкого дієслова.

У розвитку вессекського діалекту виділяють два періоди: ранньовессекський - за часів правління Альфреда Великого і пізньовессекський – кінець X початок XI сторіччя.

Внаслідок утвердження Вессексу в давньоанглійський період, саме вессекський діалект посів чи не найповажніше місце з поміж інших діалектів у давньоанглійських манускриптах.

Король Альфред Великий був державним діячем і просвітителем. Він заохочував грамотність англійців. Він заснував школу перекладачів. У X сторіччі переведено на англо-саксонську мову Євангеліє. Монах Ельфрік написав граматику давньоанглійської мови. Все це сприяло підвищенню вессекського діалекту.

Багато документів англо-саксонської доби було написано вессекським діалектом.

Пізньовессекський діалект став першою стандартною писемною англійською мовою, її іноді називають «давньоанглійською».

Рівень синтетичності вессекського діалекту давньоанглійської мови був вимірний за допомогою індексів Грінберга - величини, що виражає ступінь складності морфологічної структури слів у мові, чисельно рівної відношенню кількості морфів до кількості слів в певному тексті.

Аналізую отримані результати, можливо побачити, що для вессекського діалекту показники індексів вище, ніж для нортумбрійського та мерсійського діалектів. Кількість лексем, які маркіровані флексією збільшуються. Індекс синтетичності вессекського діалекту також вище за індекс нортумбрійського. Переважна кількість морфем виявлена у вессекському діалекті: 1,5.

Внаслідок досліджень можна побачити, що вессекський діалект найбільш синтетичний ніж нортумбрійський та мерсійський діалекти.

Луценко О.

**НТУ «Дніпровська політехніка»
Науковий керівник: Ю.О. Савіна**

ІСТОРИКО -КУЛЬТУРОЛОГІЧНА СКЛАДОВА РОМАНУ У. ЕКО «ІМ'Я РОЗИ»

Історико-філософський роман «Ім'я рози», автором якого є письменник, вчений та історик Умберто Еко, став шедевральною бестселером ХХ століття. «Ім'я рози» – це путівник по стародавній італійській цивілізації XIV століття, у якому автор детально зображує всі культурні реалії цієї епохи. Завдяки своїм геніальним знанням з історії Середньовіччя, пізнань в області семіотики та літератури, Умберто Еко вдалося створити докладне та ерудоване дослідження релігійної історії Європи початку XIV століття. Історичною

складовою роману є невдала спроба примирення Папи та Імператора, що і привертає активний інтерес читачів.

Слід зазначити, що окрему увагу автор твору «Ім'я рози» приділяє опису внутрішньо-церковних конфліктів. Кардинальною проблемою внутрішньо-церковної боротьби, що відображала соціальний конфлікт епохи, було питання нестатку й багатства. Францисканський орден, заснований на початку XIII століття, проповідував бідність церкви. Однак надалі, гасло церковної бідності було підхоплено єретичними сектами і набуло широкого поширення в масі простолюду.

Еко розглядає Середньовіччя не тільки як декорацію, а й як додатковий персонаж свого роману. Тому він надає великого значення навколишньому середовищу та архітектурі.

Основні події відбуваються у монастирі на півночі Італії, де звершується серія загадкових вбивств ченців, однак центральне місце твору належить все ж таки Бібліотеці Абатства. Умберто Еко зображує Бібліотеку як незбагнений для непосвячених лабіринт, а її пожежа – це зміна парадигми зображення світу.

Перш ніж У. Еко почав писати свій літературний витвір, він намалював незліченну кількість ескізів, щоб скласти структуру Абатства. Особливе значення Бібліотеки підкреслюється додатковим планом території на сторінках історико-філософського роману. Виявлення шляхів через Бібліотеку з усіма її кімнатами і написами дозволяє читачеві простежити за відкриттями Адсона й Вільяма всередині лабіринту.

Створення Бібліотеки як лабіринту, ймовірно, має декілька причин. Звичайно, на автора вплинули сучасні малюнки, що зображають лабіринти середньовічних церков. Проте його ідея виходить за рамки суто просторових властивостей.

Для зображення поняття ідеальної бібліотеки Еко використовує образ антимоделі, який він створив у Бібліотеці роману. Немає ні чіткого шаблону, ні доступу до таємничої будівлі. Лабіринтовий план будівлі підсилює образ в'язниці, схожої на темницю. Бібліотека являє собою манірний лабіринт, побудований у вигляді гіллястих провулків і тупиків. Інше джерело посилань можна знайти в описі Хорхе Луїса Борхеса – світу, створеного як нескінченна бібліотека-лабіринт.

У результаті, францисканський чернець Вільгельм Баскервільський виявляє, що причиною смерті ченців стає таємнича книга – друга частина «Поетики» Аристотеля, у якій аналізуються принципи побудови античної комедії та відтворюється поняття «сміху», який не засуджується, а навпаки, стає предметом дослідження. Саме наприкінці твору розкривається сенс того інтелектуального поєдинку за розкриття таємниці сміхової культури Аристотеля між сліпим Хорхе, який виявляється загадковим вбивцею й намагається не допустити виявлення рукопису та Вільгельма, який прагне віднайти цю книгу у лабіринтах Бібліотеки.

Нікульченко В.
Український державний хіміко-технологічний університет
Науковий керівник : В.С. Сазонова

ВПЛИВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА РОЗВИТОК МОВ ПРОГРАМУВАННЯ

На зараз в нашому світі значне місце займають комп'ютери, а професія «айтішніка» стала провідною, привертаючи увагу талановитої молоді. Усюди височіють хмарочоси ІТ-компаній, а слово програміст вже не викликає такого здивування, як, хоча б, 10 років тому. Далеко зробило крок людство, увійшовши в еру інноваційних технологій, полишаючи за собою старі, громіздкі машини і змінивши їх компактними ноутбуками та зручними ПК. Змінилися і мови програмування. Та мало хто знає, яку роль відіграла в цій історії англійська мова.

На початку епохи численної техніки не існувало поняття «мова програмування». Перші програми записувалися на перфокартах за допомогою, так званого, машинного коду, що складався із впорядкованих наборів нулів та одиниць. Програміст мав знати напам'ять величезні таблиці бінарного коду, а також вміти тримати концентрацію, бо ж права на помилку не було, оскільки приходилося б переписувати усе спочатку - все це робило процес отримання результатів дуже довгим та важким.

Саме тоді і почалася історія виникнення мов програмування, де на допомогу прийшла англійська.

Так історично склалося, що перший електричний комп'ютер був створений саме в Англії, де широко використовувався при наукових дослідженнях та експериментах. А отже тодішні мови були адаптовані саме під англійських програмістів.

Першовідкривачем, так би мовити, сучасного комп'ютерного світу став Assembler. Він давав змогу записати великі числові операції за допомогою латинських букв, що значно спрощувало життя тодішнім програмістам. Однак все ще Assembler вважався мовою низького рівню.

Прагнення програмістів перетворити комп'ютерну мову у людську спричинило появу мови FORTRAN, створеної американською компанією IBM в 1954-ому році. Він містив в собі 49 різних символів, враховуючи «пробел» і все ще вважався досить складним для розуміння, тоді як COBOL вже був більш схожий на звичайну англійську і передбачав написання саме текстового коду.

На сьогоднішній день існує 10 основних мов, до яких відносяться такі не мало відомі, як C++, Python, Java-Script та PHP. І всі вони мають в своєму корені трохи спрощену англійську. І якщо раніше подібні мовні рамки були зумовлені саме лідерством США у світовому науковому співтоваристві, то зараз причина значно відрізняється.

Англійська – куди більш поширена на планеті, чим будь-яка інша мова, що дає змогу об'єднувати декілька різних країн в роботі над одним великим

проектом. Чи треба говорити, що більша кількість провідних ІТ-компаній знаходяться саме в Америці ?

Наприклад, кожна людина, аби отримати статус і високооплачувану роботу має пройти стажування в Microsoft, що, звичайно, потребує хорошого знання англійської.

Взагалі вся технічна документація складається англійською мовою. Той же Ruby винайшли в Японії, а документацію пишуть англійською.

Аналізуючи отримані результати, ми можемо зробити висновок, що англійська мова – це фахова, ділова та міжнародна мова, що дозволяє не тільки підтримувати зв'язок між різними країнами, їх лідерами та громадянами, а також є рушійною силою технічного прогресу. Вона стирає, здавалося б, нездоланні грані між комп'ютером та людиною, ніби своєрідний місточок між двома світами – світом нулів та одиниць і світом людських взаємовідносин та цінностей.

Попсуй І.

Національний авіаційний університет

Науковий керівник: Т.В.Крилова

ПОРІВНЯЛЬНО-ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ПАСИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ

Питання про роль, статус та поняття пасивних конструкцій піднімалося неодноразово. За справу бралися вчені минулого та сучасності, намагалися дослідити стильову диференціацію, співвіднесеність активних та пасивних конструкцій їх змістові відтінки та доцільність вживання. Йдеться передусім про наукові дослідження пасивних конструкцій, як і в українській так і в англійській мовах такими науковцями, як Є. К. Тимченко, М. М. Сулима, Л. А. Булаховський, Ф. П. Смагленко, О. С. Мельничук, І. А. Зражевська, Л. М. Беляєва, М. А. Аполлова.

Головною метою даного дослідження є порівняльно-перекладознавчий аналіз пасивних конструкцій англійської та української мов та вивчення їх співвідношення в англійському та українському художньому текстах. Такий аналіз є важливим в процесі перекладу даних конструкцій українською мовою. Усі граматичні труднощі перекладу В. Карабан поділяє на такі групи: 1) труднощі, зумовлені розбіжностями в будові мов, у наборі їхніх граматичних категорій, форм та конструкцій; 2) труднощі, пов'язані з різним обсягом змісту подібних у двох мовах форм і конструкцій; 3) граматичні явища мови тексту оригіналу, що мають відмінні від відповідних граматичних явищ мови перекладу функціональні характеристики; 4) граматичні явища, що мають різні частотні характеристики в мовах оригіналу й перекладу, викликані розбіжностями в мовностилістичних нормах текстів мовами оригіналу й перекладу.

Відповідно до правил англійської граматики стан – це така граматична категорія, яка дає змогу розглядати дію у реченні одним із двох способів, не

змінюючи факти про які йдеться. Активний стан (Active Voice) – це граматичний стан, який використовується в реченнях з підметом, який є агенсом дії головного (смиислового) дієслова. Пасивний стан (Passive Voice) – це граматична категорія, яка вказує на те, що граматичний підмет означає не самостійного виконавця (агенса) дії, а пацієнс дії, тобто її об'єкт, яким маніпулює агенс. Англійська мова має три різновиди пасиву: прямий пасив (англ. direct passive), непрямий пасив (англ. indirect passive) і прийменниковий пасив (англ. prepositional passive). Пасивні конструкції використовуються в англійській мові в певних комунікативних ситуаціях з метою приховати або не вказувати на виконавця дії, бо він часто є неважливим або ж є зрозумілим з контексту.

На погляд багатьох лінгвістів українська мова не має пасивних конструкцій як таких, пояснюється це тим що конструкції з пасивними *ся*-дієсловами та тричленні конструкції з пасивними дієприкметниками (що їх обидві вважали пасивними у традиційних граматиках) не відповідають нормам української мови. Проте українська мова має ефективні засоби для вказаних вище комунікативних цілей (приховати виконавця дії) та для перекладу англійських пасивних конструкцій, а саме - одночленні безособові речення, які як відомо, відсутні в англійській мові.

Дане дослідження проведене на основі твору Джорджа Орвелла «Колгосп тварин». У результаті аналізу оригіналу твору англійською мовою «Колгосп Тварин» Джорджа Орвелла та двох його перекладів на українську мову Ірини Дибко та Івана Чернятинського, спостережено, що автор є великим прихильником пасивних конструкцій і ми не можемо, не помітити цього в його оригінальному творі. В романі пасивний стан часто використовується в певних комунікативних ситуаціях, для вираження несприятливих, негативних подій або для того, щоб не згадувати винуватців таких подій, а також для підкреслення того, що дія виконується кимось іншим (частіш за все за певну платню). Крім пасивного присудку доволі часто використовується конструкція *have something done*. Наприклад, в наведеному нижче реченні, автор використав безособовий займенник *it* та дієслово-присудок у формі пасивного стану, що і зробив перекладач. ***It had been agreed*** that they should all meet in the big barn as soon as Mr. Jones was safely out of the way. - *Усі домовились зібратися в великій клуні, як тільки пан Джонс зовсім зникне з обр'ю.* В українському перекладі дане речення корелює з безособовим реченням з активним присудком. В наступному прикладі *...in spite of the fact that his tushes had never been cut.* - *...не зважаючи на те, що йому ніколи не спилювали іклів* було використано конструкцію *to have something done*, різновид англійської предикативної конструкції з Past Participle (що завжди має пасивне значення), яка використовується для вираження дії, яку мовець виконує не сам, замість нього її виконує хтось інший (часто дія виконується професіоналом, за певну платню). В реченні ***We are given*** just so much food as will keep the breath in our bodies. - *Паши, що нам дають, вистачає якраз на те, щоб дух наш не покинув тіла* було використано пасивний стан теперішнього простого часу, для того щоб показати, що виконавець дії не важливий для змісту речення, його можна зрозуміти із контексту. Для української мови більш типовий варіант

з активним станом дієслова в безособовому реченні. Таким чином, аналіз показав, що здебільшого англійські пасивні конструкції перекладаються українським безособовим реченням з активним присудком.

Отже, можна зробити висновок, що пасивні конструкції є граматичні явища, що мають різні частотні характеристики в мовах оригіналу й перекладу, викликані розбіжностями в мовностилістичних нормах текстів мовами оригіналу й перекладу. Очевидно, що в українській та англійській мові пасивні конструкції використовуються з різною частотою і мають різне стилістичне забарвлення. Для адекватного перекладу, потрібно вміти аналізувати граматичну будову речень англійської мови та знаходити найбільш вдалий та доречний переклад і конструювати речення відповідно до норм мови, на яку перекладаємо.

Притика І.

Український державний хіміко-технологічний університет

Науковий керівник: І.М. Анатайчук

ФОНЕТИЧНІ ЗМІНИ, ЩО ВІДБУЛИСЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У XV СТОЛІТТІ

Одним з найважливіших періодів в історії англійської мови є XV століття. Саме тоді відбулися великі фонетичні зміни, які вплинули на становлення сучасної англійської мови. Звук [æ], який, ймовірно, прийшов з діалекту, почав замінювати короткий [a]. Винятком був звук [a] перед [r] і після [w]. Так як саме в цій позиції вимова залишалася незмінною: arm, warm. Дифтонги [iu] і [eu], які були характерні для французьких суфіксів, злилися в один - [iu]. В результаті даних змін цей дифтонг став висхідним. Це означало, що наголос змістився на другий елемент дифтонгу, скорочуючи перший до [j]. З'явилися глайди (glides) – голосні, утворення яких відбувається між голосними заднього ряду і сонантами l, n, m (приголосні, в утворенні яких переважну роль відіграє голос). Вони утворили дифтонг, який не маркується: smal [smal] – small [smaul]. Вплив фонетичних змін на орфографію виражався зміною короткого звуку [e] перед [r] на [a]. При цьому витіснилось старе написання слів (ferre - far). Не дивлячись на це, збереглися слова, де залишились обидві літери, що робить їх написання компромісним (herte – hearte), або, де перехід не відобразився на написанні слова (Derby). Результатом фонетичних змін, що відбувалися в той час, стала невідповідність між звуками і буквами, які їх позначають. Але саме це дало поштовх для ранньої новоанглійської мови, яка схожа на сучасну англійську; а також для створення першого англійського словника "Table Alphabetical", складеного Робертом Кодрі. Зараз ми теж використовуємо деякі слова, які зазнали фонетичних змін у XV столітті: few, war, talk.

Рикичинська Д.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: І.А.Колеснікова

ДЕЯКІ ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОБРАЖЕННЯ ПЕЙЗАЖУ В РОМАНІ ЕРНЕСТА ГЕМІНГВЕЯ «ПО КОМУ ПОДЗВІН»

Пейзаж – один з найважливіших компонентів художнього тексту. У романі «По кому подзвін» він стає не тільки елементом ментального простору індивіда, оскільки автор показує героїв, що належать до різних народів (іспанці, американець, цигани), а й дозволяє висвітлити уявлення людини про світ та саму себе. Відомо, що Гемінгвей вірив у цілющу силу природи, здатність її відродити людину: «Кожного року в тобі щось вмирає, коли з дерев опадає листя... а їхні голі гілки беззахисно хитаються на вітру в холодному зимовому світі. Але ти знаєш, що весна обов'язково прийде, так само ти впевнений, що річка, яка замерзла, знову звільниться від льоду».

Проаналізуємо деякі лінгвостилістичні засоби зображення пейзажу :

*1. Now that his rage was gone he was excited by this **storm** as he was always by all **storms**. In a **blizzard**, a **gale**, a sudden line **squall**, a **tropical storm**, or a summer thunder **shower** in the mountains there was an excitement that came to him from no other thing. It was like the excitement of battle except that it was clear. There is wind that blows through battle but that was a **hot wind**, **hot and dry** as your mouth; and it blew heavily; **hot and dirtily**; and it rose and died away with the fortunes of the day. He knew that wind well.*

Його п'яніла всяка **буря**. Під час **бурану**, **шторму**, **раптового шквалу**, **тропічного урагану**, **літньої грозової зливи в горах** він відчував незвичайне піднесення. Воно було як сп'яніння від бою, тільки чистіше. І в бою дме вітер, але **гарячий** – **сухий і гарячий**, як спечені уста, і дме він різкими поривами – **гарячий**, з **куравою**; **здіймається й вищує**, **мінливий**, як **щастя в бою**. Перекладач використовує градацію синонімів, іноді контекстуальних – **буря**, **буран**, **шквал**, **ураган**, **злива**, - які фігурують у тексті автора, охоплюючи різні природні явища, щоб передати стан героя; порівняння, наприклад: **вітер**, **мінливий**, **як щастя в бою**; повтори – **прикметник гарячий**, щоб показати атмосферу бою.

2. I like the odor and the feel of the needles under foot I like the wind in the high trees and the creaking they make against each other.

Я люблю, як вони пахнуть, і **люблю**, коли під ногами **глиця**, **люблю**, коли **вітер гуде між високими деревами**, а вони **порипують** (Марія про сосни) – вжитий прийом повтору (дієслово **люблю**), що посилює емоції та відвертість героїні. В українському тексті дієслово повторюється тричі. Так сосни сприймає іспанка, бо вони оточують її з усіх боків.

*3. The night was **clear** and his head felt as **clear and cold** as the air.*

Ніч була **ясна**, її думки в нього були **ясні** й **холодні**, як нічне повітря. За допомогою повторення прикметників письменник фіксує стан героя, створює ефект його єдності з природою.

4. *He loved this hour of the day always and now he watched it; feeling it gray within him, as though he were a part of the slow **lightening** that comes before the rising of the sun; when solid things darken and space **lightens** and the **lights** that have shone in the night go yellow and then fade as the day comes.*

Він завжди любив цю **світанкову** пору, і тепер йому приємно було стежити за **світанком**, відчувати, ніби й усередині в нього все виповнюється сірою імлою, неначе він був часткою цього повільного **світання**, що передуює сходу сонця, коли річі стають чорні, а простір між ними **світлий**, і світло, що вночі горіло яскраво, блякне і врешті гасне в сяйві дня.

У тексті вжито спільнокореневі слова, які підсилюють відчуття героя, налаштовують його на позитивний лад, надають впевненість і надію, що **чорними** можуть бути лише окремі річі або періоди в житті людини, а загалом у світі панує **світлий колір**, що сконцентрований в сяйві дня. Перекладач посилює ефект світла, додаючи ще відсутнє в оригіналі словосполучення *світанкова пора*.

5. ... *Castile all **yellow** and **tawny** beneath them now in the morning, the **yellow** crossed by **white** roads and spotted with the small villages...*

Кастилія, **жовта**, аж **руда**, під вранішнім сонцем, покреслена **білими** смугами доріг і поцяткована маленькими селами. У текстах оригіналу та перекладу використано колоративи для створення візуальної картини місцевості, але в тексті перекладу слово *жовтий* ужито один раз, а в оригіналі – двічі.

6. Характерними є й останні рядки роману, де автор ще раз декларує через підтекст свій основний постулат щодо сутності людського буття: природа завжди ідеальна і прекрасна, вона – друг людини за будь-яких обставин: герой, опинившись у безвиході, «...торкнувся долонею глици на землі й помацав кору дерева, за яким лежав».

He could feel his heart beating against the pine needle floor of the forest.

Отже, пейзажі в романі Ернеста Гемінгвея динамічні, промовисті, яскраві, вони не втрачають у тексті «свого голосу», допомагають читачеві осягнути й зрозуміти той важливий підтекст, який автор приховав за своїм знаменитим айсбергом. При перекладі варто звертати увагу на текст оригіналу, оскільки будь-яка його редукція або розширення меж змінює акценти, які хоче виділити автор твору.

Савченко А.
УДХТУ, Дніпро
Науковій керівник: І.М. Коваленко
Науковий консультант: О.В. Савченко

РУНІЧНЕ ПИСЬМО ТА МІФОЛОГІЯ, ЩО ПОВ'ЯЗАНА З НИМ

АНГЛІЙСЬКІ РУНИ – особливий варіант рунічної писемності, що була поширена в 7-10 сторіччі в Англії поряд з латиницею. Найдавніший пам'ятник - рунічний напис на скриньці Френкса, 7 сторіччя. Зважаючи на наявність специфічних звуків інвентар англійських рун був збільшений до 33 літер. Це найчисленніший рунічний ряд.

Руни потрапили в населену кельтами Британію в 5 сторіччі з Фрісландії. Тут до Вільгельма Завойовника "рунами" називали королівські наради або години ради. У 6-7 сторіччі фризи додали к 24-м загальнонімецьким рунам ще 4 знака. Руна була трансформована в п'ять інших рун, спірною етимологією були додані нортумберлендцами в 9 сторіччі. Футорка з 33 знаків був в ходу тільки на півночі і північному сході Англії в Нортумберленді і частково в Мерсі.

Дев'ять додаткових рун давньоанглійської писемності утворюють четвертий атт (див. Руни), в якому руна символізує спис Одіна (Водена). Інша інтерпретація останньої руни алфавіту - «павутина життя», «тканину вітрів» (аналог огамичного знаку ifin).

Існували й інші нетривіальні руни, які дуже рідко включалися в древній алфавіт.

Перша згадка про руни зустрічається у Тацита і відноситься до першого століття нашої ери. Одні історики схильні вважати, що руни були винайдені тевтонськими племенами Північної Європи ще в п'ятому столітті до нашої ери. Інші вважають, що руни є плодом взаємодії грецької і німецької культури в другому столітті нашої ери. Як би там не було, більшість істориків вважає, що руни були язичницьким алфавітом Північної Європи.

За однієї з легенд, руни дав людям і Богам верховний бог скандинавів Одін, який був покровителем магії і поезії. Згідно з цією легендою, щоб добути таємне знання для людей і Богів, він дев'ять днів і дев'ять ночей висить на ясені Іггдрасіль, пронизаний списом. Ясень цей має дев'ять гілок і дев'ять коренів, що відповідає дев'яти світів скандинавської міфології. Саме назви ясеня перекладається, як «кінь Ігга», а Ігг- це одне з імен Одіна. Таким чином, ясен є точкою початку подорожі Одіна по дев'яти світів скандинавського Космосу. Те, що Одін висить на Іггдрасіль, пронизаний своїм же списом, символізує ритуальне умертвіння. Щоб подорожувати по дев'яти світів, на думку цього міфу, потрібно вийти за межі цієї реальності, а найлегший спосіб зробити це для Одіна - померти в цьому світі. Але це не відхід у небуття - навпаки: померти повинні лише помилкові частини душі, які заважають її розвитку. Звільнившись від них, все світле знову відроджується, але більш потужним, ніж до ритуальної

смерті. Теж саме відбувається і з Одіном. Так само в тому, що Один висить на Іггдрасіль, відчуваючи біль і спрагу, щоб добути мудрість для людей і Богів можна побачити паралель з хресними стражданнями Ісуса Христа. І той і інший зазнають страждання, щоб ціною свого життя добути духовне знання, яке змінить світ на краще.

Раніше руни використовували в магічних цілях, в окультизмі, в нацистській символіці та в художній літературі, але в наш час руни частіше використовують для різних магічних ритуалів.

Саранчук Ю.
Національний авіаційний університет, Київ
Науковий керівник: Т. В. Крилова

ПЕРЕКЛАД СУБСТАНТИВНИХ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ ТИПУ NN В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ

Дослідження субстантивних словосполучень дає можливість постановки та уточнення багатьох питань, що стосуються взаємодії синтаксису і семантики. До них відносяться також проблеми, які залучають до себе увагу все більшого числа лінгвістів, такі як валентність у сфері іменника, синтаксична полісемія та омонімія і проблема синтаксичної альтернації.

Дане дослідження присвячене вивченню субстантивних атрибутивних словосполучень типу NN, що функціонують в сучасній англійській мові. Дані словосполучення є аломорфним типом та ніяк не представлені в українському синтаксисі. Асиндетичні субстантивні словосполучення, що характеризуються таким синтаксичним зв'язком як прилягання, є ознакою аналітичності англійської мови, в українській мові, що належить до синтетичного флективного мовного типу, навпаки, в словосполученнях переважає такий синтаксичний зв'язок, як узгодження, оскільки майже всі смислові частини мови характеризується наявністю граматичних категорій відмінку, числа та роду. Питання функціонування субстантивних словосполучень типу NN в англійській мові вивчало багато вчених. Зокрема, Г. М. Раєвська, М. Д. Степанова, Є. Б. Черкаська, В. В. Бурлакова, які досліджували фразотворчі властивості іменника та іменних словосполучень, семантичні відносини, які передають дані іменні словосполучення та їхній компонентний склад. До теперішнього часу питання про походження атрибутивних словосполучень типу NN є об'єктом численних суперечок. Такі конструкції відносять до словосполучення або до складних слів, або трактують як самостійні номінативні одиниці. Вважається, що субстантивні словосполучення типу NN – важлива аналітична тенденція розвитку сучасної англійської мови в напрямку ізолюючого типу мов, і є більш економним способом передачі екстралінгвістичної реальності.

Субстантивні NN конструкції досить різноманітні з точки зору особливостей структури та ступеня явності їх лексичного значення, характеру семантичних взаємозв'язків між компонентами, стійкості, відтворюваності та

сфери застосування. Категорія конструкцій включає їх величезну кількість, які вільно формуються і використовуються в мовленні, такі як *heart attack*, *police car*, *fashion magazine* та ін. Наявність великої кількості різноманітних внутрішніх семантичних зв'язків, які встановлюються між компонентами таких конструкцій, є причиною великої кількості способів їх перекладу. Оскільки спосіб і варіант перекладу безпосередньо обумовлені типом смислових зв'язків, реалізованих між означуваним іменником і означенням, варто зупинитися на них докладніше.

Ми дослідили переклад даних словосполучень в публіцистичних текстах таких газет як 'The Times', 'The Observer', 'The Guardian', виданих за останній рік. Ознайомившись із публіцистичними статтями в електронних газетах, ми можемо сказати, що публіцистичний стиль характеризується широким вживанням субстантивних атрибутивних словосполучень. Дані словосполучення, відсутні в синтаксичній системі української мови, мають типові відповідники в українському перекладі. Аналіз нашої вибірки показав, що препозитивний іменник субстантивного атрибутивного словосполучення найчастіше корелює в українському реченні перекладу з (1) прикметником (*At the early XX century there was built a railway station not far from the village.* – На початку XX століття недалеко від села була побудована залізнична станція, (2) іменником з прийменником (*Students can attain an alternative qualification for satisfying the Chinese Language requirement for university entrance purposes.* – Учні можуть отримати додаткову кваліфікацію в тому, що стосується вимоги про знання китайської мови для вступу до університету, (3) іменником в родовому відмінку (*Medical emergency preparedness became important with coronavirus pandemic threats.* – З виникненням загроз пандемії коронавірусу важливе значення набуло забезпечення готовності на випадок надзвичайних ситуацій медичного характеру) або (4) підрядним реченням (*London talks* – переговори, що відбулися у Лондоні).

Список прикладів найбільш типових відповідників NN словосполучень в українському перекладі: *chest infections* – інфекції грудної клітки, *prisoner swap* – обмін ув'язненими, *affiliate partners* – афілійовані партнери, *government troop* – урядові війська, *bomb explosion* – вибух бомби, *football player* – футболіст, *airport fiction* – художня література про аеропорт, *water works* – система водопостачання, *stop press* – зупинка преси, *phone power* – потужність телефону, *coffee man* – любитель кави, *tree house* – будиночок на дереві, *magazine nonsense* – бажання відкрити власний журнал, *book years* – роки, що залишились для прочитання книги, *washing machine* – пральна машина, *American citizen* – громадянин США, *defense pacts* – оборонні пакти, *family album* – сімейний альбом, *park bench* – лавка в парку, *mass meeting* – мітинг, *horse shoes* – підкови, *water level* – рівень води.

Отже, даний аналіз дозволяє стверджувати, що модель словосполучень NN є високо вживаною в сучасному англійському публіцистичному тексті, що підтверджує тезу про аналітичні тенденції розвитку сучасної англійської мови. Будучи аломорфним типом словосполучень для української мови, що

характеризується синтетичною будовою, дані англійські словосполучення є зазвичай предметом перекладацьких трансформацій.

Седченко М.
Український державний хіміко-технологічний університет
Науковий керівник: В. С. Сазонова

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЛОНДОНСЬКОГО ДІАЛЕКТУ

Місцеві діалекти, які утворювалися на території Англії протягом давньоанглійського періоду, функціонували надалі і під час перебігу середньоанглійської доби. Діалекти, якими спілкувалося автохтонний англійський народ, були рівноцінними поміж собою; ними було написано різноманітні доробки, але англійська мова тоді ще державною не була.

Всього в Англії спілкувалися трьома мовами: латинню, англійською та французькою (англо-нормандською). Англійська, з посиленням інтеграції нормандської частини населення, діставалась до тих суспільних верств, де раніше французька була мовою щоденного спілкування.

Починаючи з середини XIII ст., сфери вживання англійської мови поволі розширювались: 1258 року було видано перший державний документ, написаний англійською на лондонському діалекті - Прокламація Генріха III. До кінця XIV ст. англійська остаточно стала державною мовою.

З цього періоду здійснюється важлива зміна у взаємодіях діалектів між собою. Коли англійська починає функціонувати як мова державних інституцій, особливої ролі набуває діалект Лондона- виконавчого державного центру.

Перебуваючи на шляхах, що сполучали північні райони Англії з її центральними районами, і будучи осередком торгівлі та ремісничого виробництва, Лондон став приваблювати населення з різних регіонів країни. Лондонський діалект XIV ст. ввібрав у себе риси багатьох діалектів. Його основою діалектної складу до цього часу був східно-центральний діалект, а найменше на нього вплинув західно-центральний. Лондонський діалект на поч. XIV ст. презентований поезіями Адама Деві; у другій половині - витворами Джеффри Чосера, Джона Гауера і Джона Вікліфа.

В процесі утворення нації здійснювалося творення національної англійської мови, що складалася на основі лондонського діалекту, що об'єднував у собі південні і центральні-східні риси. У другій половині XIII ст. і першій половині XIV ст. спостерігається витіснення рис південних діалектів з мови Лондона і зміна їх на відмінні риси східно-центрального діалекту. Започаткування друкарства в Англії налагодило закріплення і популяризацію лондонських форм, чому дуже допомогли твори загальноновизнаного письменника Дж. Чосера (1340-1400), котрий писав на лондонському діалекті.

Таким чином, лондонський діалект поглинав різні форми, які в свою чергу співіснували, так як була умовність, що була не в змозі усунути багатоваріантність. Починаючи з етапу розквіту лондонського діалекту, інші

територіальні наріччя поступово перейшли на стан неписьменних. Дійсно, починаючи з XV ст. діалектальні пам'ятки зустрічаються вкрай рідко.

Дещо частіше тексти, написані літературним лондонським діалектом, зображають вплив місцевих діалектів. Такі, наприклад, листи мера Ексетера (в Девонширі) Джона Шіллінгфорда (John Shillingford), де простежуються окремі риси західно-південного діалекту; вірші Джона Лідгейта (John Lydgate) і твори Джона Кепгрейва (John Capgrave) - з рисами центрально-східного діалекту.

Поступово національна мова все більше розростається, поглинаючи і видозмінюючи діалекти. В сучасному Лондоні можна почути близько десятка діалектів, серед них: Королівська англійська або ж нормативна вимова (Received Pronunciation), Кокні (Cockney), Джорді (Geordie), тощо. Завдяки тому, що Лондон є багатонаціональним містом, існує також велика кількість під-діалектів, які утворилися внаслідок взаємодії різних культур та розвиваються й досі.

Семенченко І.
Український державний хіміко-технологічний університет
Науковий керівник: Анатайчук І.М.

АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК МОВА МІЖНАРОДНОГО СПІЛКУВАННЯ

На сучасному етапі розвитку суспільства англійська мова стала не тільки мовою міжнародного спілкування, але й глобальною у світі. Вона сформувалася у вигляді національних і територіальних варіантів, відомих під назвою New Englishes та World Englishes. Кожен з них складає соціально-комунікативну систему, що покликана забезпечити спілкування її носіїв. Наразі англійська мова стала мовою глобального спілкування, тобто відбулась «глобанглізація» земної кулі.

Англійська мова - одна із західногерманських мов, яка бере початок від англофризьких діалектів, що були принесені до Великої Британії германськими племенами та переселенцями з місць, які зараз належать до північно-західної Німеччини та Нідерландів. Ця мова відрізнялася від інших європейських мов того часу. Більша частина словника сучасної англійської мови походить від англо-нормандських мов.

Сучасна англійська мова – це одна з найпоширеніших мов у світі, особливо як друга мова та мова міжнародного спілкування. Вона є офіційною у понад 60 державах.

Говорячи про розвиток сучасної англійської мови, треба відзначити дві основні тенденції:

Перша – це подальша уніфікація із єдиною метою міжнародного використання, що призводить до зменшення обсягу лексичних одиниць і спрощення граматичних форм, щоб мова могла стати зручним і простим засобом міжнародного спілкування.

Друга тенденція - це внутрішній розвиток мови, зміна норми всередині англосовітського співтовариства. Треба відзначити спроможність оновлення і

збагачення мови майже винятково за рахунок власних мовних ресурсів шляхом створення нових одиниць або нових лексико-семантичних варіантів вже існуючих. Продовжує діяти тенденція до зниження питомої ваги запозичень серед неологізмів англійської мови: надходження з інших мов в останні десятиліття складають приблизно 2,0 % від загальної кількості.

Скіцько І.
Національний авіаційний університет, Київ
Науковий керівник: І.В. Струк

«ФАЛЬШИВИ ДРУЗИ ПЕРЕКЛАДАЧА» В ЮРИСПРУДЕНЦІ

На сьогоднішній день знання іноземної мови є запорукою успіху будь-якої професійної галузі, а особливо юриспруденції. Для сучасного фахівця, який працює в галузі права, необхідно знати всі тонкощі перекладу юридичної документації. Від правильності, точності та прозорості юридичного перекладу залежить дуже багато, починаючи від успішного підписання угод (при перекладі контрактів) і закінчуючи сприятливими взаємовідносинами і співпрацею цілих держав (при перекладі міжнародно-правових угод та інших юридичних документів, що мають міжнародне значення), адже навіть незначні непорозуміння при перекладі можуть призвести до міжнародних конфліктів.

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що вивчення варіантності юридичних термінів, дозволяє ефективніше здійснювати їх переклад і підвищувати результативність міжнародної комунікації в сфері юриспруденції.

У багатьох мовах існують слова, що мають подібну (звукову) форму і, нерідко, але зовсім не обов'язково ідентичне значення (так звані інтернаціоналізми або псевдоінтернаціоналізми). Такі слова різняться своїм смисловим наповненням, їх ще називають «фальшивими друзями перекладача» через те, що перекладач може хибно сприйняти подібність форм певних двох слів і помилково використати неправильне слово у якості еквівалента іноземному терміну. Часто через це виникають неточності, або навіть курйози при перекладі.

«Хибні друзі перекладача» поділяються на три типи:

1) слова мови оригіналу, які мають схожість (написання і звучання) зі словами мови перекладу, але значення яких не збігається: *data* – не «дата», а «дані», *principal (amount)* – не «принциповий», а «основна» сума кредиту, в даному випадку.

2) багатозначні слова мови оригіналу, у яких частина значень збігаються зі значенням схожого слова мови перекладу, а частина значень відрізняється: *material* – «істотний», не тільки «матеріальний, речовинний» (в поєднанні *material breach* – «істотне порушення» (договору)); *instrument* – не тільки «інструмент», а «угода, документ, що представляє собою правовий акт»; *meeting* – не завжди є мітингом в українській мові, частіше це слово означає «зустріч,

збори або засідання». Лексема *apostles* в юридичному сенсі означає не «апостоли», а «повідомлення про направлення справи на апеляцію».

в) особливу групу складають слова мови оригіналу, близькі (але не ідентичні) за написанням і звучанням і мають відповідно різні значення: *accept (agreement)* «приймати, акцептувати» (угоду) – *except* «крім, за винятком»; *personal* «особистий» – *personnel* «персонал».

Слід мати на увазі, що «невинна» на перший погляд лексема *communication* поряд з усіма добре відомими перекладачам значеннями може актуалізувати ще одне – «розсилка (копій)», коли мова йде про прийняті судові рішення. Іменник *compensation* в трудових договорах не завжди перекладається як «компенсація». У цій сфері воно нерідко реалізує інше значення – «заробітна плата», будучи синонімом такої лексеми, як *salary*.

«Контрибуція» – це не єдине значення іменника *contribution*. Дана лексема має цілий ряд інших значень, які переважно і використовуються в юридичних текстах: 1) «внесок»; 2) «сприяння»; 3) «компенсація, відшкодування збитків».

«Ведмежу послугу» при перекладі може надати близькість за звучанням слів *corpus* і «корпус». Для позначення відповідного військового з'єднання використовується слово *corps*, а лексема *corpus* в юридичній сфері означає або «збір (документів, законів)», або «речовий доказ».

Типовим «хибним другом» перекладача є іменник *conservator*. Здавалося б, що за своїм виглядом і звучанням воно співвідноситься зі словом «консерватор». Однак насправді дана лексема означає «опікун», «охоронець». Значення ж «консерватор» має його паронім – слово *conservative*. Іменник *consilium* в сфері юриспруденції слід перекладати не як «консиліум» (в сенсі «нараду лікарів»), а як «день, призначений в суді для дебатів сторін».

Цікавість, представляє і слово *diet*. У англійській воно добре відоме як «дієта». Однак в юридичному контексті до прийому їжі дане слово ніякого відношення не має. Тут воно означає «законодавчі збори», «парламент» (будь-який, крім англійського), а також «міжнародна конференція». Попутно слід зауважити, що аналізоване слово полісемантичне навіть як юридичний термін. Крім двох зазначених термінологічних значень воно також має і третє, пов'язане з судочинством – «день явки в суд».

Іменник *orator* поряд зі значенням «оратор» має і інші смисли. Так, в американському судочинстві воно використовується в значенні «позивач». Лексема *requisition* в документах, в яких розглядаються майнові суперечки, означає, звичайно ж, не «реквізит», а «конфіскація». Слово *station* не завжди перекладається як «станція». Так, в правоохоронній сфері *police station* означає «поліцейську дільницю», а переклад «станція» в цьому контексті звучить недоречно.

Обмежені рамки статті не дозволяють розглянути всі випадки перекладу «фальшивих друзів перекладача», що зустрічаються в юридичних текстах. В даній статті проаналізовані найбільш типові випадки неточного перекладу слів, що мають схожість, але при цьому різняться в своїх значеннях, частково або

повністю. Дана проблема вимагає подальшого докладного вивчення, що дозволить мінімалізувати помилки і неточності в роботі перекладача.

Станішевська Д.,
Трусова Е.
Університет митної справи та фінансів
Науковий керівник: Т.В. Чухно

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ НЕОЛОГІЗМІВ ПІД ВПЛИВОМ ПАНДЕМІЇ

Як відомо, поява неологізмів обумовлюється особливістю мовної системи, адже лексичний склад мови – це сфера мови, яка постійно розвивається та вдосконалюється. У мові відображаються зміни, що відбуваються в суспільно-політичному та культурному житті суспільства. Деякі лінгвісти вважають, що поняття «неологізм» застосовується до новотворів, тобто до знову створених слів на матеріалі мови в повній відповідності до існуючих у мові словотворчих моделей, слів чи словосполучень, що позначають нове, раніше невідоме, неіснуюче поняття.

Наразі світ переживає глобальну небезпеку для здоров'я людей, спричинену новою хворобою під назвою COVID-19. Оскільки цей спалах справив величезний вплив на всі аспекти нашого життя вважаємо за доцільне розглянути деякі новотвори, що сформувалися під впливом пандемії та набули неабиякого поширення серед населення.

Отже, розглянемо такі неологізми за різними словотворними моделями. Так, за допомогою афіксального способу словотворення нові слова утворюються за допомогою морфем, які приєднуються до кореня слова, наприклад: *coronnials* – “короніали”. Цей неологізм в англійській мові був утворений шляхом приєднання суфікса *-al* до іменника *corona* “корона” і має значення “покоління дітей, які були зачаті під час пандемії”: “Are we all agreed that babies born 9 months after COVID-19 are going to be called *coronnials*? (Sourced from *USA Today*)”.

Словоскладання також виявилось поширеним способом творення неологізмів, пов'язаних з темою пандемії: “An elementary school in Burlington experienced its own case of *zoombombing* this week. (Sourced from *Burlington Free Press*)”. Як бачимо з наведеного прикладу неологізм *zoombombing* має значення “демонстрація неприйняттого контенту на конференціях інформаційної платформи Zoom”. Цей англomовний неологізм був утворений з двох слів: іменника *zoom* – “зум” та герундію *bombing* – “бомбардування”.

До інших прикладів англomовних неологізмів, утворених шляхом словоскладання, слід віднести такі складні іменники як: *covidol* – “ковідол”, який був утворений шляхом злиття двох частин слів *covid* – “ковід” та *idol* – “ідол” і має значення “зразковий громадянин, який дотримується усіх правил карантину”; *quarantini* – “карантіні” (*quarantine* – “карантин” та *martini* – “мартіні”) інтерпретується як “алкогольний напій для домашньої вечірки на

карантині”; *covidivorce* – “ковідіворс” (*covid* – “ковід” та *divorce* – “розлучення”) означає “розлучення під час пандемії”; *infodemic* – “інфодемія” (*information* – “інформація” і *epidemic* “епідемія”) розтулмачуємо як “зростання потоку інформації про епідемію”.

Лексичні новотвори, що були сформовані та поширені на тлі пандемії, швидко набули популярності, а також широкого застосування. Підтвердженням виступають приклади з різноманітних медійних джерел: “Physicians encounter what some call an “*infodemic*”, an outbreak of misinformation that’s making it more difficult to treat patients (Sourced from *Healthline*)”. “These *quarantini* ideas are simple, versatile and make the most of what you have (Sourced from *BBC*)”.

Підсумовуючи, слід наголосити на тому, що неологізми, які з’являються в англійській мові як результат нових реалій значно поповняють словниковою склад мови. Наше дослідження вдало засвідчує їх активне вживання. Англійські неологізми, пов’язані із сучасною пандемією, увійшли у повсякденне життя. Це свідчить про те, що життя людей і зміни в ньому завжди є пріоритетними, незважаючи на зміни в різних сферах діяльності.

Пінчук К.

Національний авіаційний університет

Науковий керівник: Т.В. Крилова

ГЕРУНДІЙ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ДОДАТКУ

Герундій – це безособова форма дієслова, що закінчується суфіксом –ing та поєднує у собі ознаки іменника та дієслова. Герундій часто несе в собі значення якогось процесу. Також одним з головних є те, що герундій є єдиною формою дієслова, що не має аналогів в українській мові.

На виникнення герундія в англійській мові дуже вплинула поява першої латинської граматики, в X столітті, що була написана Ельфріком Граматиком староанглійською мовою. Адже якраз в латині зародилася ця конструкція, що зараз є провідною в англійській мові. Латинський герундій має характерні риси сучасного англійського герундія, а саме - він вживається з прислівником, поєднується з прямим додатком, вживається тільки в однині в ролі додатку з прийменниками і без них. Ряд сучасних європейських мов, таких, як французька, італійська, іспанська та німецька, мають форми, подібні за значенням з латинським герундієм. Але необхідно відзначити, що латинський герундій має немодальне значення, а для вираження модальності в латині використовується окрема частина мови - Герунда. Англійський же герундій об’єднує в собі обидва явища. І, щоб зараз бути тим, що ми звикли бачити, знадобилося п’ятсот років впродовж яких герундіальна конструкція розвивалася й отримувала свої унікальні відмінні риси. Існує велика кількість лінгвістичних праць, присвячених англійському герундію, де автори описують семантику, структуру, функціонування даної лінгвістичної одиниці (М. Блох, Т. Казакова, Ж. Голікова, К. Гузеєва, Т. Трошко та ін.).

Функцій у герундія кілька. Дана форма дієслова може виступати підметом, частиною присудка, додатком, означенням та обставиною. В цій роботі буде розглянуто герундій як засіб вираження додатку на матеріалі світового бестселера Сари Вінман «Коли Бог був кроликом».

Додаток — це другорядний член речення, що означає предмет, на який переходить або щодо якого здійснюється дія або виявляється ознака. Додатки найчастіше виражаються іменниками в непрямих відмінках як з прийменниками, так і без них і відпові-дають на питання непрямих відмінків. Зрідка додатки можуть виражатися займенниками, співвідносними з іменниками, кількісними числівниками, а також будь-якою частиною мови, що виступає в ролі іменника, тобто субстантивується, та сполученнями слів різного характеру. Додаток відноситься до дієслова, іменника, прикметника, прислівника, зокрема до так званих предикативних прислівників. Додаток є другорядним членом речення, особливість якого полягає в тому, що, на відміну від інших другорядних членів, він деколи є обов'язковим компонентом речення.

Оскільки герундій не має еквіваленту в українській мові, і є аломорфізмом (прим. аломорфізм - лінгвістичний термін, на позначення відмінних рис в одній із мов, що порівнюються), існує проблема його перекладу.

Як показав зібраний матеріал, в українських реченнях перекладу англійський герундій зазвичай корелює з інфінітивом, наприклад: *You like **swimming** in the ocean but not in swimming pools and you like avocados but not with mayonnaise, and little gem lettuce and walnuts and sponge cake and date slices and Scotch – blended, surprisingly, not single malt – and you like Ealing comedies and Marmite and lardy cake and churches and blessings, and you even thought about **becoming** Catholic once, after attending Mass with Elliot Bolt.* - Тобі подобається **плавати** в океані, а в басейні – ні. Любиш Авокадо, але без майонезу. Любиш листя салату, горіхи, бісквітні містечка, пиріг з фініками і шотландський віскі – як не дивно, купажований, а не солодовий – а ще комедії кіностудії «Ілінг», пасту «Мармайт», здобні булочки, церкви й відправи, і ти навіть хотів колись **прийняти** католицизм після того, як побував на месі з Еліотом Болтом). В нашому зібраному матеріалі траплялися випадки позначення герундія іменником в українській мові, наприклад: *I loved **ferrying** Arthur about, and recently I'd been allowed to head out of the harbor into open water with him and hug the ragged coastline to Talland and back.* – Я обожнювала водні **прогулянки** з Артуром, і незабаром мені вже дозволили виходити з гирла у відкрите море й допливати вздовж нерівної берегової лінії аж до Талленда. *Omitting baby Jesus since it was a nonspeaking part and also I didn't know if I'd been forgiven for **saying** he was a mistake.* - Дитячко Ісуса я не брала до уваги, бо це була роль без слів. І я не знала, чи мені вже пробачили **припущення**, що Ісус народився помилково. Але найчастотнішими випадками в нашій вибірці прикладів виявилися кореляції англійського герундія з особовою формою дієслова в українському реченні, наприклад: *I'd love to read Arthurs book when you've finished **editing** it, also any articles you've written for magazines.* - Я б залюбки прочитала книгу Артура, яку ти **редагуєш**. А ще я читала твої статті в різних журналах; *Grace kept an eye*

on him, tried to see him most days, took him flowers and kept calling him Bill; he didn't mind. - Грейс наглядала за ним, намагалася щодня відвідувати, прислала квітки й так само **називала** Біллом, а він і не заперечував, присудком підрядного речення. В першому прикладі герундій позначений як дієслово в неозначеній формі, що є частиною складного дієслівного присудку. А в другому реченні – дієсловом в минулому часі. В третьому прикладі герундій позначається дієсловом у теперішній формі.

Підсумовуючи, можна зазначити, що в українській мові еквівалентами англійському герундію у функції присудку здебільшого виступають особові дієслова та іменники.

Уголькова М.
Донецький національний університет
економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського
Науковий керівник: М. О. Куц

МОВНІ ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ У ТВОРАХ УРСУЛИ К. ЛЕ ГУЇН ЦИКЛУ «ЗЕМНОМОР'Я»

Творчість Урсули Ле Гуїн та цикл «Земномор'я» зокрема вже неодноразово були об'єктом наукової уваги таких літературознавців, як О. Баранюк, Н. Криницька, Ш. Співак, J. Bittner, M. Cadden, E. Cummins, J. Griffin, H. Littlefield, M. Mahy, S. McLean, S. Reid, T. Shippey, S. Tsay, J. Walker та ін. Однак, творчість авторки залишається мало дослідженою з точки зору стилістики. Твори Ле Гуїн є переконливими, детальними, населеними персонажами та повними яскравих образів. Саме це привертає увагу лінгвістів та спонукає до лінгвостилістичного аналізу творів письменниці.

Ми провели лінгвостилістичний аналіз оповідання «The Wizard of The Earthsea» з циклу «Земномор'я» та «The Left Hand of Darkness» з Гайнського циклу на кожному з рівнів мови. Можна стверджувати, що твори У. Ле Гуїн надзвичайно багаті різноманітними, влучними, оригінальними стилістичними засобами, кожен з яких має певну роль, суттєву для всієї тканини твору.

Стилiстичнi прийоми на **фонографiчному** рiвнi, а саме **алiтерацiя** та **асонанс** (*Noth hierth malk man hiolk han merth man*; повторення голосних *o* та *a*, а також приголосних *m*, *n*, *r*, що символізують серйозність, суворість, владу, силу) та **капіталізація** (*Great House, Room of Shelves, Hearth Hall, Long Table, Back Door*) відіграють значущу роль у творі, створюючи потужні емоційні ефекти та логічні наголоси.

Проаналізувавши стилістичні засоби на **лексичному рiвнi**, такі як **метафора** (*darkness surrounded him, dread filled him; be in warmth and merriment*), **епітет** (*clear voice, terrible light, cold darkness*), **персоніфікація** (*the language of the water, inner face of the door*), **гіпербола** (*he shoveled in his food with a will*), **оксюморон** (*the folly of the wise, gentle mockery*), ми впевнилися, що кожен з прийомів відіграє особливу роль у створенні сюжету, розгортанні подій, описах пейзажів та характерів. Будучи здебільшого побудованими на схожості чи

співвіднесеності ознак предметів чи явищ, вони по-своєму сприяють налагодженню атмосфери читання та є своєрідними складовими у відтворенні фантастичного світу оповідання.

Стилістичні засоби оповідання, які знаходимо на **синтаксичному рівні**: **повтор** (*Even now it waits for you, assuredly it waits for you*), **паралельна конструкція** (*Whether or not they believed such stories and whether or not they liked Ged...*), **еліпсис** (*Whose will sent you here? My own*), **інверсія** (*Of these events Ged new nothing...*), **полісиндетон** (*For four weeks of that hot summer he lay blind, and deaf, and mute...*), **асиндетон** (*... in this rich, seemly, orderly, strange Court he felt himself to be a goatherd born and bred*) – зустрічаються у тексті найчастіше. Тож, можемо зробити висновок, що цей щабель є найпоширенішим, найбагатшим на різноманітні прийоми.

Переходячи до **лексико-синтаксичних** стилістичних засобів, необхідно наголосити, що саме вони відіграють найважливішу роль у створенні зовнішньої тканини твору. Адже ці прийоми є результатом синтезу лексичних та синтаксичних засобів, що сприяє створенню найбільш потужних емоційних, експресивних, логічних та ритмічних ефектів: **порівняння** (*Envy eats you like a worm in an apple...*), **антитеза** (*... that spell affects the balance of light and dark, life and death, good and evil...*), **наростання** (*...in his full power as Wizard he needed fear nothing in the world, nothing at all...*).

Також вважаємо доречним навести декілька прикладів з тексту оповідання «The Wizard of The Earthsea», які містять **синтез** різних стилістичних прийомів, завдяки чому певні частини тексту є неймовірно емоційними та дуже влучно описують нам атмосферу, в якій відбувається дія, почуття та переживання героїв. Як приклад візьмемо речення з розділу «The Hawk's Flight», у якому описано, як Гед знайомиться із замком Теренон:

Down winding stairs of marble he followed Serret, through rich rooms and halls, past high windows that looked north, west, south, east over the low brown hills that went on, houseless and treeless and changeless, clear to the sunwashed winter sky.

У цьому реченні маємо **часткову інверсію**: обставина стоїть на початку речення. Це посилює емоційний ефект, допомагає краще передати психологічний стан героя сконцентрувати увагу читача на тих обставинах, у яких відбувається дія: мармурові стіни та підлога, гвинтові сходи, все, як у стародавніх містичних фортецях. **Асиндетон** north, west, south, east... та **полісиндетон** houseless and treeless and changeless мають психологічний ефект, збільшують напругу емоційного стану героя, який все це спостерігає. Застосовується також і прийом **відокремлення прикметників** houseless and treeless and changeless, що має функцію логічного наголосу. Крім того, використання гіперболи changeless створює ефект кульмінації. Окрім цих прийомів, маємо також вдало використані епітети rich rooms, sunwashed winter sky, що допомагають створенню атмосфери, у якій знаходиться герой.

Як підсумок зазначимо, що найбільш потужні емоційно-експресивні, логічні та психологічні ефекти мають ті частини тексту, у яких спостерігається синтез стилістичних прийомів різних рівнів мови, що було продемонстровано на

прикладі з тексту оповідання. І чим більше таких прийомів, тим сильніше враження справляє книга на читача. Саме такі частини тексту роблять процес читання набагато цікавішим та неймовірно захопливим.

Важливо також звернути увагу на те, що мовні одиниці, що вивчаються ізольовано, самі по собі не виконують прагматичної ролі. Однак їхня значимість змінюється в залежності від функціонального контексту та ситуації їхнього вживання. У контексті одиниці мови набувають певних відтінків значень.

Форгель М.
Донецький національний університет
економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського
Науковий керівник: С. А. Остапенко

СТИЛІСТИЧНІ ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ РОМАНУ ШАРЛОТТИ БРОНТЕ «ДЖЕЙН ЕЙР»

Перекладацькі трансформації являють собою міжмовне перефразування, яке може більш-менш точно передати певну інформацію, яка присутня в тексті. Це досить складний процес, який включає в себе певні труднощі. Найголовніше – це досягти адекватності перекладу.

Багато вчених працювали над перекладацькими трансформаціями, розглядаючи та інтерпретуючи їх по-різному. У нашому дослідженні ми спираємося на класифікацію А. Гордєєвої, яка поділяє перекладацькі трансформації на лексико-семантичні, граматичні та стилістичні. І так як, на думку В. Коптілова, «Художній переклад – особливий вид перекладу, оскільки він є не точна передача змісту, а відображення думок і почуттів автора прозового або поетичного першотвору за допомогою іншої мови, перевтілення його образів у матеріал іншої мови», більш детально хочеться розглянути саме стилістичні перекладацькі трансформації.

Стилістичні перекладацькі трансформації – це способи перекладу, за допомогою яких зміщуються стилістичні акценти. До таких трансформацій А. Гордєєва відносить логізацію, експресивацію, модернізацію та архаїзацію.

Проаналізувавши роман «Джейн Ейр» Шарлотти Бронте в оригіналі та його переклади українською мовою, здійснені У. Григоращ, П. Соколовським та М. Кіяновською, можна спостерігати наявність великої кількості стилістичних трансформацій.

Найбільш вживаною була *експресивація*, суть якої, на думку Л. Науменко, полягає у «заміні нейтральної одиниці мови оригіналу її стилістично-маркованим відповідником у мові перекладу, що надає перекладу емоційно-експресивного забарвлення».

Так, словосполучення «bad animal», що у перекладі означає «погана тварина», перекладачі відтворили наступним чином: У. Григоращ – «погана тварюка», М. Кіяновська – «вреднюче створіння», П. Соколовський – «недобра

тварюка». Отже, при перекладі даного виразу спостерігаємо яскраво виражену експресивацію в усіх трьох перекладах.

Аналогічно, фраза з роману «Rat! Rat!», що за словником має значення «щур, або пацюк», перекладається наступним чином: «щуреня» – «жаба» – «гадюка». Як бачимо, поряд із лексико-семантичною трансформацією контекстуальної заміни було застосовано експресивацію.

Збільшення емоційності в усіх трьох перекладах спостерігаємо і у наступному прикладі: «Boh! Madam More!», де слово «more», що у перекладі має значення «нудьга», відтворене як: «Агов! Мадам Занудо!» – «Гей, рюмсо!» – «Агов! Мадам Рюмсо!».

У наступному прикладі «nipped fingers» – «дерев'яніють» – «заходять зашпори» – «задубілими» – слово «nipped» було оригінально перекладено за допомогою експресивації усіма перекладачами.

Але не завжди перекладачі одностійні у виборі передачі засобів експресивності. Так, слово «haunt» («сховище, пристановище, захисток») було передане наступним чином: У. Григораш та М. Кіяновська використовують експресивацію, переклавши його як «гнізда» та «гніздівля», в той час як П. Соколовський використовує словниковий відповідник «пристановище».

Аналогічно, «ceaseless rain» – «безперервний дощ» – У. Григораш відтворила словниковим відповідником, а М. Кіяновська та П. Соколовський як «дощові потоки» і «невпинні потоки дощу», застосувавши експресивацію.

Рідше в перекладах зустрічається трансформація *логізації* – «спосіб перекладу шляхом заміни емоційно-експресивної або етномаркованої одиниці мови оригіналу стилістично нейтральним її відповідником у мові перекладу, що усуває або послаблює естетичну функцію першотвору» за визначенням Л. Науменко.

У словосполученні «sombre clouds» слово «sombre» має значення «похмурий, понурий»ю У. Григораш та М. Кіяновська в перекладі використали слово «темні», що є менш експресивним, але влучніше відтворювало настрій подій.

Словосполучення «penetrating rain» перекладачі відтворили по-різному. За словником слово «penetrating» має значення «сильний, пронизливий». У. Григораш переклала це слово як «дужий», П. Соколовський — «холодний», використавши логізацію. М. Кіяновська використала словниковий відповідник «пронизливий».

Також, хочеться відмітити, що перекладачі не оминули і логізацію у своєму перекладі. Ось наприклад, вираз «bleak shores»[6], в якому слово «bleak» (відкритий, незахищений від вітру) перекладачі переклали так: «білі»[2] - «холодних»[5] - «холодних»[3]. Важко не помітити, що У. Григораш у своєму перекладі використав експресивацію, на відміну від П. Соколовського та М. Кіяновської.

У перекладі слова «realms» («царство, королівство») перекладачі використовують абсолютно різні засоби: У. Григораш перекладає це слово як «царство», тобто словниковим відповідником, П. Соколовський – як «простори»,

використовуючи логізацію, а М. Кіяновська – як «країна», використовуючи *модернізацію*, яка доволі рідко зустрічається у тексті.

Найменш вживаною є трансформація *архаїзації*. Так, для перекладу слова «nightcap», що означає «нічна шапка, ковпак», У. Григораши використала словниковий відповідник, переклавши як «нічний ковпак». П. Соколовський та М. Кіяновська відтворюють його як «нічний чепчик», використовуючи архаїзацію.

Результати порівняльного аналізу тексту оригіналу та перекладів дозволяють зробити висновок, що для досягнення змістової близькості перекладу до тексту оригіналу потрібно застосовувати перекладацькі трансформації. У перекладах роману «Джейн Ейр» у більшості випадків трансформації є виправданими. Перекладачами були використані всі види стилістичних трансформацій: експресивацію, логізацію, модернізацію, архаїзацію. Найчастіше була застосована трансформація експресивації. Це, напевне, пояснюється тим, що перекладачі хотіли зберегти стилістику твору, але і максимально наблизити читача до подій того часу, коли був написаний твір.

Хмелик К.

Національний авіаційний університет

Науковий керівник: Т.В. Крилова

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ GERUNDIЯ У ФУНКЦІЇ ОБСТАВИНИ НА МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ДЖЕЙН ОСТЕН «ГОРДІСТЬ І УПЕРЕДЖЕННЯ»

Дослідження мовних явищ передбачає насамперед повне їх розуміння, а також реконструювання усіх стадій їх становлення. У своєму історичному розвитку герундій спочатку визначався як субстантивна категорія, яка мала всі ознаки іменника. Вагомий внесок у дослідження проблематики цієї неособової форми дієслова зробили як вітчизняні науковці та літературознавці, такі як: Н.І. Пушина, І.П. Іванова, Л. П. Чахоян, Т. М. Беляєва, так і зарубіжні дослідники: Е. Редфорд, Х. Басман, Г. Мілсарк, Дж. Емондз, тощо.

Герундій – це одне з багатофункціональних явищ англійської мови, яке поєднує у собі властивості дієслова та іменника. Відповідної форми даного вираження дії в українській мові немає, а в англійській він утворюється за допомогою додавання закінчення “ing” до дієслова. Мовознавці виділяють дві форми герундія: невизначену (Indefinite) та перфекту (Perfect) а також дійсну (Active) і пасивну (Passive) форми стану. Слід зауважити, що дослідник А. Пірес використовує термін *clausal gerunds (CGs)*, і розрізняє 5 типів герундіальних конструкцій, а саме: як доповнення до прийменників (*acc-ing constructions as complements to subcategorized prepositions*), як доповнення до дієслів (*acc-ing constructions as complements to verbs*), як підмет (*acc-ing constructions in subject position*), в прийменникових словосполученнях (*acc-ing constructions in prepositional phrases in adjunct position*), та абсолютні конструкції (*absolute*

constructions). Герундій може виконувати різні синтаксичні функції. Ця неособова форма дієслова може виступати різними членами речення: головними - зокрема підметом, означенням, додатком, обставиною, а до того ж може зустрічатись як частина складеного іменного та складеного дієслівного присудків.

Розглянемо особливості перекладу герундія у функції обставини на прикладі перекладу роману англійської письменниці Джейн Остен «Гордість і упередження» (“Pride and Prejudice”) з англійської на українську мови Володимиром Горбатьком. Варіативність перекладу вираження дії в англійській мові залежить від виконуваних нею функцій. Так, наприклад, в сполученні з прийменниками герундій виконує функцію обставини. Зокрема після прийменників *in, before, after, on, upon*, тощо він може виступати у ролі функції обставини часу, це можна прослідкувати у вищезгаданому романі. При чому дана неозначена форма дієслова після прийменників *in* та *before* перекладається на українську мову дієприслівником недоконаного виду, коли ж після *after* та *up, upon* – дієприслівником доконаного виду: *Elizabeth took up some needlework, and was sufficiently amused in attending to what passed between Darcy and his companion.* - *Елізабет зайнялась рукоділлям, не без цікавості прислухаючись до того, що відбувалося між Дарсі та його приятелькою*, або ж дієприслівником доконаного виду, наприклад: *After listening one morning to their effusions on this subject, Mr. Bennet coolly observed.* - *Вислухавши якомсь уранці чергові виливи захоплення на цю тему з боку своїх дочок, містер Беннет прохолодно зауважив.*

У функції супутньої обставини, зокрема після прийменників: *instead of, besides, without*, неозначена форма дієслова може перекладатись як інфінітивом, так і особовим дієсловом-присудком. *This was not very consoling to Mrs. Bennet, and therefore, instead of making any answer, she went on as before.* - *Але ця думка не дуже втішила місіс Беннет, тому вона нічого не відповіла, а просто продовжила.* В ході дослідження було помічено, що з прийменником *without* герундій перекладається саме сполученням прийменника з іменником або ж негативною формою дієприслівника. *“You used us abominably ill,” answered Mrs. Hurst, “running away without telling us that you were coming out”.* – *“Та ви ж нас просто обдурили, — відповіла місіс Герст, — самі втекли, не кажучи навіть нам, що йдете гуляти”.*

Крім того, зустрічаються випадки пасивного та перфектного герундія в ролі обставини, їх відповідниками в українському перекладі виступають іменники чи особові дієслова, наприклад: *His father, Miss Bennet, the late Mr. Darcy, was one of the best men that ever breathed, and the truest friend I ever had; and I can never be in company with this Mr. Darcy without being grieved to the soul by a thousand tender recollections.* - *Кожного разу, перебуваючи в товаристві нині живого містера Дарсі, я не можу без ніжного смутку згадувати про його батька.* *The two girls had been whispering to each other during the whole visit, and the result of it was, that the youngest should tax Mr. Bingley with having promised on his first coming into the country to give a ball at Netherfield.* - *Протягом усього візиту двоє дівчат увесь час про щось перешиптувались, і в результаті*

наймолодша з них докірливо нагадала містеру Бінглі, що коли він вперше з'явився в їхній окрузі, то обіцяв улаштувати бал в Недерфілді.

У герундіальна конструкція у функції обставини українською мовою передається також обставиною, вираженою іменником з прийменником, дієприслівником або функціонально-відповідним підрядним реченням (часу, причини, мети та супровідних умов, тощо), наприклад: *On the evening before my going to London,*” said he, “I made a confession to him, which I believe I ought to have made long ago. - Увечері напередодні моєї поїздки до Лондона, — сказав він, — я зробив йому зізнання, яке, на мою думку, мені слід було зробити набагато раніше. *However little known the feelings or views of such a man may be on his first entering a neighbourhood, this truth is so well fixed in the minds of the surrounding families, that he is considered the rightful property of some one or other of their daughters.* - Хоч як би мало було відомо про почуття та погляди такого чоловіка, коли він уперше з'являється на новому місці, ця істина настільки міцно сидить у головах навколишніх родин, що на новоприбулого дивляться як на законну власність тієї чи іншої дочки.

Отже, герундій і герундіальні конструкції є надзвичайно широко вживаними в англійському художньому тексті. Основними труднощами при їх перекладі є відсутність в українській мові прямого відповідника, спосіб перекладу герундія залежить як від синтаксичної функції цієї неособової форми дієслова, так і від його лексичного значення і норм сполучуваності слів в українській мові.

Швачка Я.

**Дніпровський національний університет ім. О. Гончара
Науковий керівник: Н. М. Семешко**

ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ПЕЙЗАЖНОГО ОПИСУ В РОМАНІ С. МОЕМА «THE PAINTED VEIL»

Роман «The Painted Veil» демонструє художню манеру С. Моєма у міжвоєнний період, коли він вже вирішив стати професійним літератором. Твір відображає одну з одвічних проблем – колізію між почуттям та мораллю, що втілюється в історію прозріння молодої дівчини Кіті, яка після трагічної гибелі свого чоловіка зуміла переглянути власний життєвий шлях та змінитися.

Актуальність дослідження зумовлена надзвичайним попитом читача на творчість С. Моєма, яка має бути належним чином осмислена в лінгвістичній площині. Теоретичне значення роботи полягає в тлумаченні відмінностей між поняттями «почуття природи» та «пейзаж». Робота також має практичне значення, оскільки її висновки можуть бути використані на лекціях та семінарах з вивчення творчості С. Моєма, а також на студентських наукових конференціях.

Для висвітлення теорії проблеми знадобилися метод аналізу та синтезу. У виокремленні прийомів використовувався функціональний стилістичний лінгвістичний метод. Дослідження проводилося на основі семи фрагментів

тексту, що описують пейзаж. Портретна характеристика аналізувалася з орієнтацією на головних та другорядних персонажів, в той час як вибір уривків з пейзажним описом зумовлювався послідовністю останніх у романі.

Лінгвостилістичний аналіз вивчає роль та функції різноманітних мовленнєвих засобів в переданні змісту тексту, а також замислу автора. В дослідженні пейзажу було застосовано класифікацію, що включає наступні критерії: за місцевою приналежністю, за видом ландшафту, за порами року, за перебігом часу, за ступенем динаміки, за позицією у структурі тексту, за обсягом, а також за емоційно-прагматичним потенціалом.

Аналіз описів природи показав, що С. Моем вдало залучає лексичні та синтаксичні прийоми задля того, щоб наповнити їхній естетичний план. Письменник в пейзажах використовує такі лексичні засоби: метафору, епітет, стилістичне порівняння, метонімію, перифраз, уособлення та емоційний вокабуляр. Часте вживання метафори та епітету говорить про те, що створення пейзажних описів тісно пов'язане із використанням образних стилістичних прийомів. Синтаксичні стилістичні засоби в включають в себе невластне-пряме мовлення, інверсію, повтор, еліпс, відокремлення, полісиндетон, перенесення, градацію, паралельну конструкцію, а також окличне речення.

Типологія свідчить, що письменник асоціює природу Китаю насамперед із сільськими мотивами, не оминаючи речі, які може спостерігати людина в місті. Поряд з рівнинами, гориста місцевість та водні об'єкти змальовуються не так часто; немає також зимового пейзажу. В ранкових пейзажах часто згадуються туман, світанок, ранкове світло, в той час як у вечірніх картинах автор застосовує лексичні прийоми, щоб передати тишу. Роман взагалі не залучає статичного та великого за обсягом пейзажу.

Пейзаж виконує функції координації, моделювання, сигналізування про перехід в іншу композиційну форму, функцію моральної опори та створення місцевого колориту. До того ж, спостерігається функція психологізму, пророкування сюжетного розвитку та естетична функція.

Специфіка стилю С. Моема в творенні пейзажних описів полягає у співіснуванні шаблонності, чітких синтаксичних форм разом з експресивними фразами. Пейзаж виступає у романі нерозривно з іншими композиційними формами – роздумами та розповіддю. Така манера творення тексту свідчить про великий потенціал описових одиниць в художньому арсеналі письменника та розкриває великий талант С. Моема як стиліста.

Шлінчак Ю.

Національний авіаційний університет

Науковий керівник: Т. В. Крилова

КАТЕГОРІЯ ВИДУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

За О. М. Пешковським, вид (аспект) – граматична категорія дієслова, що вказує на те, «як проходить у часі або як розподіляється в часі» дія.

Уявлення про вид як про бінарну опозицію починає формуватись у кінці XIX ст., але складається в чітку теорію тільки на початку XX ст. у працях російських дослідників Г. К. Ульянова, Ф. Ф. Фортунатова, А. А. Шахматова.

Незважаючи на те, що сучасна англійська та українська мови мають генетичну та типологічну спільність, критерії визначення граматичного виду у них різні.

Як показує Павленко Л. П. у «Історичній граматиці української мови», в українській граматиці протиставлені доконаний і недоконаний вид.

Доконаний вид дієслова означає дію із вказівкою на її обмеженість у часі, на її завершеність та на її результативність, тобто дію, яка досягла внутрішньої межі, за якою вона припиняється.

Доконаний вид мають дієслова, яким притаманні такі додаткові елементи значення, як завершеність дії, результативність дії, однократність дії, початок дії, мнонократність дії.

Дієслова недоконаного виду мають форму теперішнього, минулого і майбутнього часу. Тому це слабкий, статичний, немаркований і неграничний вияв дії. Дієсловам недоконаного виду притаманні ще й такі додаткові елементи значення, як постійна неперервність дії, регулярна повторюваність незавершеної дії, нерегулярна повторюваність дії, яка виникає час від часу;, здатність до дії, яка є постійною ознакою суб'єкта, протяжність дії у певному напрямку в дієсловах руху, повторюваність дії, яка означає необмежений рух.

Специфіка англійських видових форм полягає в тому, що видове значення обов'язково поєднане з вказівкою на відрізок часу, в якому ця дія протікає і, відповідно, виражена в межах часу. Категорія аспекту є чужою для деяких груп дієслів стану, таких як дієслова існування, володіння, дієслова фізичного та психічного сприйняття, дієслова емоцій та дієслова відношення.

Нетривалий вид дієслова (*non-continuous aspect*) вказує на дію, час виконання якої невідомий, або ж на загальні факти. До неозначеного виду відносяться часи *Present Simple*, *Past Simple* та *Future Simple*.

Незважаючи на те, що його також називають простим аспектом, нетривалий аспект не є невизначеним. Дієслово у нетривалому аспекті покладається на поєднання контексту та часу, щоб пояснити, завершена дія чи триває.

Тривалий вид (*continuous aspect*) вказує на розвиток або протікання дії в певний проміжок часу, робить акцент на процесі виконання цієї дії. Цей вид виражається в часах *Present Continuous*, *Past Continuous* та *Future Continuous*.

Продемонструвати розбіжності у видових формах в англійській та українській мовах можна на прикладах оповідання Говарда Лавкрафта «Поклик Ктулху» та його перекладу Дариною Семеновою:

- ... *when consciousness was manifested, perhaps, in shapes and forms long since withdrawn before the tide of advancing humanity...*

... свідомість *проявлялася*, мабуть, у формах і способах, мертвих від давніх-давен, ще перед тим як навала людського племені заповонила цей світ ...

Як можна побачити, в оригіналі використовується нетривалий вид, у той час як український перекладач використовує дієслово недоконаного виду на позначення повторюваності.

- *We live on a placid island of ignorance in the midst of black seas of infinity, and it was not meant that we should voyage far.*

Ми живемо на тихому острові невігластва посеред темних неозорих морів, і нам судилося не зважуватися на далекі мандрівки.

В оригіналі використовується неозначений вид, у той час як у перекладі використано дієслово недоконаного часу минулого часу.

- *The sciences, each straining in its own direction, have hitherto harmed us little; but some day the piecing together of dissociated knowledge will open up such terrifying vistas of reality, and of our frightful position therein, that we shall either go mad from the revelation or flee from the light into the peace and safety of a new dark age.*

Наші науки, кожна з яких простягається у власному напрямі, досі не спромоглися завдати нам відчутної шкоди; але рано чи пізно уривки незбагненого досі знання зберуться до купи, і перед нами відкриються такі жахливі перспективи дійсності й нашого жалюгідного становища в ній, що ми або збожеволіємо від цього одкровення, або втечемо від світла у спокій і затишок нових темних віків.

Категорія виду в оригіналі виражена дієсловом нетривалого виду у Present Perfect та Future Simple. У той час як в перекладі використовуються дієслова доконаного та недоконаного видів у минулому та майбутньому часах.

Хоч останнім часом і з'явилося багато праць, присвячених категорії виду, в тому числі ряд порівняльних досліджень, багато питань залишається дискусійними й надалі, оскільки порівняльний аналіз категорії виду в англійській та українській мовах наштовхується на значні труднощі насамперед через великі розбіжності щодо природи граматичних явищ, які виступають в цих мовах під цією спільною назвою – вид. В найзагальніших рисах відмінність полягає в тому, що славісти вважають, що вид вказує на взаємозв'язок суб'єктивного та об'єктивного в дієслівній дії, германісти ж приписують виду здатність характеризувати дію відсторонено, не зважаючи на відношення до неї мовця.

Alieksieieva A.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: L. V. Berdnyk

SYNTACTIC STRUCTURES IN AVIATION DISCOURSE: CHARACTERISTICS AND PECULIARITIES OF TRANSLATION FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN

The rapid development of the global aviation industry has led to the need for an intermediary language for professional communication of aviation professionals belonging to different language communities. In 1947, the International Civil Aviation Organization (ICAO) decided that international radiotelephone communication between pilots and air traffic controllers should be in English.

This fact increased the interest of domestic and foreign scientists in linguistic characteristics of aviation English. The aspects of flight safety language were considered by D. Macmillan, S. Cushing, N. Maud, E.V. Kmita, etc.; the comparative analysis of the English, Russian, Ukrainian languages was carried out by T.A. Malkovskaya, O.V. Akimova and others; the structural peculiarities of aviation discourse were studied by G. Emery, M. Mitsutomi, K. O'Brien, J. Mell et al. In accordance with the researches, linguistic features of the English aviation radiotelephone discourse, ensuring its 1) clarity, 2) unambiguity and 3) conciseness are as follows:

1. Clarity: a) use of words of the code alphabet, b) specific expression of numbers, c) use of special words to express agreement and disagreement, d) avoidance of interrogative sentences, modal verbs and verb forms of the conditional tense, e) specific pronunciation of numbers.

2. Unambiguity: a) restriction of synonymy, polysemy, b) avoidance of indirect meanings of words and slang vocabulary, c) use of special phrases to indicate the purpose of the statement, d) limited use of pronouns.

3. Conciseness: a) the use of special words to denote certain situations, b) abbreviations, c) code designations, d) incomplete sentences, e) omission of auxiliary verbs, conjunctions, articles, prepositions.

Terminological word-groups/phrases in aviation discourse have the following structure: 1) simple: e.g. *polluted air* - забруднене повітря, *grass airfield* - посадковий майданчик із трав'яним покриттям, *international airworthiness* - міжнародні норми льотної придатності, *light alarm* - світлова (аварійна) сигналізація; 2) complicated: e.g. *alarm control flip-flop* - тригерна система аварійної сигналізації, *medium-range cargo aircraft* - вантажне ПС середньої дальності; *frequency-modulated radio altimeter* - радіовисотомір із частотною модуляцією; *візуальне заходження на посадку, аеродинамічне гальмування з одноразовим зануренням в атмосферу.*

As far as the syntactic relations between word-group components are concerned, in English and Ukrainian the most widely spread ones are: 1) attributive:

geometric absorption - геометричне поглинання, *linear acceleration* - лінійне прискорення; *transonic acceleration* - призвукове прискорення; *altitude acclimatization* - висотна акліматизація; 2) objective: *to run-up noise* - знизити шум; *to install aboard* - установлювати на борту; *to prevent an accident* - запобігти (авіаційній) пригоді, 3) adverbial: *above aerodrome level* - відносно рівня аеродрому; *above sea level* – над рівнем моря; *alighting on water*; *відхід на друге коло*; *буксирувати хвостом уперед*; *revert to secondary frequency*- переходить на другу частоту.

At the sentence level, isomorphic communicative types of sentences are observed: 1) declarative: - affirmative: «*I read you loud and clear*» - Чую вас голосно і чітко»; «*Reading you with interference* - Чую вас з перешкодами»; - negative: «*The aircraft does not reply*. – Літак не відповідає»; 2) interrogative: «*How do you read?*» – Як чути?»; «*Do you understand me?* – Ви мене розумієте?»; 3) imperative: «*Count for tuning* - Дайте рахунок для настройки» .

In accordance with their structure, the analyzed sentences are divided into:

-one-member: «*OVER* – прийом»; «*Poor modulation*. – Погана модуляція звуку»; «*Reading you with interference* - Чую вас з перешкодами»; - two-member/unextended: «*You were blocked out*. – Вас заблокували»; - extended: «*I read you loud and clear* - Чую вас голосно та чітко»; - compound: «*I cannot follow you, will you speak slower, please*. – Я не встигаю за вашою розмовою, говоріть повільніше, будь-ласка»; - complex: «*If contact is not established, come back (revert) to secondary frequency* - Якщо зв'язок не буде встановлено, повертайтеся на другу частоту».

The ways of translation employed are of a mixed type: e.g. grammatical replacements (preposition *over* vs noun *прийом*; two-member sentence *I read you* vs one-member (the definite personal sentence) *Чую вас*); addition (*modulation* vs *модуляція звуку*); omission (*The aircraft...* vs *літак...*); loan translation (*poor modulation* vs *погана модуляція*) or syntactic parallelism (*revert to secondary frequency* vs *повертайтеся на другу частоту*); corresponding appropriate equivalents (*airworthiness* vs *норми льотної придатності*); transpositions.

In conclusion it should be stated that binary (subject-predicate) sentence structures are more characteristic of English. On the contrary, in Ukrainian, one-member sentences or functionally equivalent phrases expressing affirmation/negation/an address serve to establish or to disjoin the speech contact.

Arakh O.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T. Yu. Vvedenska

CONTRACTS WITH ROCKET ENGINEERING TERMINOLOGY: PECULIARITIES OF TRANSLATION

Globalization process has been changing the modern world rapidly and irreversibly, and the international communication is coming into our lives in the vast amount of forms. The achievement of consensus between the representatives of different cultures is of particular importance in the field of business relations, including the international trade.

Nowadays the conclusion and translation of contracts is an essential aspect of the worldwide business partnership development. The difficulties, which translator may face in this field, are caused both by the specificity of linguistic constituent of the documents and the influence of political, legal and sociocultural environment within which they are created.

Let us begin our review with the definition of the contract. This concept is of Latin origin, and firstly it had the meanings like “constriction”, “implementation”, “bargain”, and “agreement”. Current definition of the contract sounds as follows: “a formal written document which includes the agreement of parties with terms and conditions and is an evidence of liability”.

Sometimes *contract* and *agreement* are considered to be identical to each other, and it is true from the viewpoint of law. Yet specialists in the domain of business language still emphasize some subtleties connected with formulations, provenance of these legal enactments and the status of parties. Among the basic differences, we can name the predominant reference of the contract to the foreign fields of activities, and specifically to foreign trade; the existence of time limits for the contract, while the agreement is concluded for an unlimited time range; the mandatory written representation of the contract, while the agreement may be concluded orally; the impossibility of the contract termination by volition of one party.

The contract belongs to the legal discourse of the speech formal style. Hence, its distinctive features are accuracy, conciseness, clarity of the idea; high information capacity; strict logic; clear rhythm of sentences; absence of emotiveness and connotations; a special system of clichés and stamps; use of abbreviations, conventional symbols and marks; use of definite syntactic models and terms in their direct, logical meaning, etc.

Concerning foreign trade contracts in the field of rocket engineering, we can observe that their vocabulary can be divided into common, special and terminological. It is also necessary to remember that this type of contracts contains both legal terms and technical ones.

Each of the aforementioned vocabulary subgroups is translated using different techniques. The translation of common vocabulary is usually performed through

generalization, concretization, transposition, replacement, addition, omission, and syntactic assimilation. In order to deal with the special vocabulary, translators commonly resort to omission and concretization. The use of omission technique may be illustrated with the following example: *The Parties **hereto** acknowledge and agree that any discrepancy and/or dispute in application of this Agreement will be solved amicably...* – «Сторони підтверджують та погоджуються, що будь-яка суперечність та/чи спір при виконанні цього договору буде вирішуватися мирним шляхом». Another example shows us one of the possibilities of using concretization: *Whereas, in consideration of the promises and the mutual covenants, warranties, terms and conditions **herein** contained* – «Отже, беручи до уваги обіцянки та договірні обов'язки, гарантії, умови, **передбачені даним контрактом**».

The main techniques used when working with legal terminology are loan translation (*deprivation of life* – «позбавлення життя», *legal status* – «правовий статус», *execution of judgment* – «виконання вироку»), transcoding (*hooligan* – «хуліган», *memorandum* – «меморандум»; *status* – «статус», *conflict* – «конфлікт»; *codex* – «кодекс»; *resolution* – «резолуція», *expertise* – «експертиза») and replacement (*ambassadorial level* – «рівень посла»).

The terminology in the field of rocket engineering, which these specific contracts contain, is mostly translated through loan translation (*flow sensor* – датчик витрати), transposition (*Cherenkov Telescope Array* – Масив черенковських телескопів) and addition (*roll control SRM* – РДТП керування за креном).

Unfortunately, as of today there are almost no scientific works focused on the comprehensive research and substantive examination of the specificity of translation of contracts with the terminology in the field of rocket engineering. Hence, in-depth study of stylistic and culturological peculiarities of translation of these legal and regulatory texts will contribute to the determination of leading tendencies in legal translation methodology as well as the evaluation of functional tendencies in the field of space engineering.

Balashova K.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: Vysotska T.M.

THE SKOPOS THEORY IN TRANSLATION STUDIES

There are many theories in the Translation Studies, among which, we find the Skopos theory that is relevant nowadays and which has appeared from the functional approaches to translation.

This paper highlights and introduces some basic concepts and rules of the Skopos theory and concludes its merits and criticism.

The theory was first put forward by a distinguished linguist H. Vermeer in 1978 and, as the realization of James Holmes' map of Translation Studies, became the core

of the four approaches of German functional translation theory in the late twentieth century.

The Skopos theory puts forward a view that the translation is to serve its new readership and the factors that should influence the translator's translation choices are both a focus on the needs of that readership and a shift away from the traditional focus on the source text as the main determinant of the translation.

Skopos is a Greek word defined as "purpose". It is a technical term, coined by Vermeer that represents the aim of the translation.

The process of translation was perceived as a functional act, the quality of translation was assessed based on "equivalence" or "faithfulness" to the source text. This kind of translation assessment is stereotyped and over-simplified. Although this trend plays a positive role, other factors should not be neglected, because translation is a complex activity and should also be descriptive.

Thus, the main objective of the theory is to open up a new perspective on such aspects as the statuses of the source text and the target text, their relationship, the concept of translation, the role of the translator, translation standards and strategies.

The top-ranking rule for any translation is the „Skopos rule“, which says that a translational action is determined by its Skopos; that is, „the end justifies the means“.

There are six basic underlying “rules” of the theory according to Reiss and Vermeer:

1. A translatum (or target text) is determined by its Skopos.
2. A translatum is an offer of information in a target culture and target language concerning an offer of information in a source culture and source language.
3. A translatum does not initiate an offer of information in a clearly reversible way.
4. A translatum must be internally coherent.
5. A translatum must be coherent with the source text.
6. The five rules above stand in hierarchical order, with the Skopos rule predominating.

Skopos theory has come to widen the narrow visions of traditional translation, implying the acceptance of multiple versions and the evaluation of individual versions with respect to the purpose for which each version is intended. No source text has only one correct or perfect translation so the possibility of translation is expanded.

Since the Skopos theory puts forward a new criterion for translation “adequacy”, translation is defined to be adequate or inadequate with regard to the purpose or the communicative function which is assigned to audience.

Like any other theories, the Skopos theory is also not perfect. The Skopos theory has received heavy critiques by the proponents of linguistic and equivalence based theories.

The critiques mainly focus on the definition of translation and the attitude of the Skopos theory toward the source text. The Skopos theory is seen to go beyond the translation proper's limits and consequently make "the contours of translation, as the object of study ... steadily vaguer and more difficult to survey" which may bring a translation product closer to an 'adaptation' rather than to a 'translation' .

Further, the Skopos theory should put the source text (rather than the target text) as the starting point regardless of the purposes of the texts produced during the translation process.

A rather specific critique pinpoints that the Skopos theory is inapplicable to literary texts (also religious texts) since these texts involve highly stylistic and expressive language; therefore equivalence may not be achieved.

Nevertheless, I find the Skopos theory to be a rather useful approach to the translation practice. It offers some new possibilities on how a translator should make their choices.

The Skopos theory leaves some space for students to be practical and creative. Since there are no limitations for the translation strategies, we have to make an analysis for both source and target texts before starting to translate in order to handle the work properly.

Bychko Ye.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: O.O.Chernyk

THE USE OF METAPHOR IN POLITICAL DISCOURSE

Metaphor is very common in English and other languages. In fact, many familiar words and phrases have metaphorical meanings, although we do not usually realize this when we use them. A metaphor is a type of comparison: when you use a word or phrase metaphorically, you are using a meaning that has developed from the literal meaning and has some of the same features. Every metaphorical word or phrase contains a 'key idea'. This is the connection or similarity between the literal meaning and the metaphorical meaning. The same key idea is expressed in several different words and phrases.

For example, when we talk about **illness**, we often use words and phrases whose literal meanings are to do with fighting or war: *A good diet will help your body **fight** disease; The virus **attacks** the immune system; Jean died on Sunday after a long **battle** with cancer.*

Metaphor is an important and frequently used expressive tool in political discourse.

Discourse studies look at the form and function of language in conversation beyond its small grammatical pieces such as phonemes and morphemes. This field of study, in which Dutch linguist Teun van Dijk is largely responsible for developing, is interested in how larger units of language including lexemes, syntax, and context contribute meaning to conversations. We can conceptualize political discourse (the sort of language used in political contexts) or media discourse (language used in the media).

According to O.V. Epshtein: "Political discourse is a set of all speech acts, as well as public rules, traditions and experience, situationally determined and expressed in the form of speech formations whose content, subject and addressee belong to the sphere of politics". The author understands the content of political discourse

as a combination of all its features, that is, features common to all genres of a given discourse and distinguishing it from other types of discourse.

Electoral discourse is a standard model of presidential candidates' communicative and cognitive behavior predetermined by the conditions of organizing and conducting a presidential campaign and the established stereotypes of creating and interpreting electoral texts. Electoral discourse is a particular type of political discourse, the structural components of which are identical to the structural components of the political discourse, but are marked by their own specifics.

British and American politicians often employ metaphorical expressions that help them to get control over the audience, create the comprehensive picture of the world from the necessary perspective. We revealed the following groups of metaphors peculiar to political discourse:

1. Anthropomorphic metaphor. In this kind of metaphors, political phenomena are conveyed by concepts and actions that are characteristic of human behavior. For example, in his speech on September 28, 2015, Barack Obama stated that the government cannot "stand by" when they see injustice: *"But we cannot stand by when the sovereignty and territorial integrity of a nation is flagrantly violated."*

2. Nature-morphic metaphor. The sources for modeling metaphors in this case are the conceptual spheres "The world of animals" and "The world of plants". For example, in his speech, Senator J. McCain talks about whole Christian communities that are persecuted in the land where faith was "born" and "rooted" in people's heart: *"Whole Christian communities are being brutalized, murdered, driven from their ancestral homes and destroyed in the land where the faith was born and first took root in the hearts of humanity"*

3. Sociomorphic metaphor. This category of political metaphors includes such conceptual areas as "Crime", "War", "Theatre", "Economics", "Game and Sports", "Way". Thus, Barack Obama based his entire speech after his election as President of the United States on comparing the election campaign and political activity with a difficult and long path: *"I want to thank my partner in this journey; a man who campaigned from his heart, and spoke for the men and the women he grew up with on the streets of Scranton and rode with on the train home to Delaware, the vice-president of the United States, Joe Biden. I am grateful to them. To my chief strategist David Axelrod who's been a partner with me every step of the way."*

4. Artifact metaphor. For example, in his victory speech on November 4, 2008, Barack Obama promises to "rebuild" the nation, stone by stone, brick by brick, as the citizens of America have done since the founding of the country *"I will always be honest with you about the challenges we face. I will listen to you, especially when we disagree. And, above all, I will ask you to join in the work of remaking this nation, the only way it's been done in America for 221 years – block by block, brick by brick, calloused hand by calloused hand."*

Metaphors play a very important stylistic role in political discourse. They are not only a political instrument to influence people, but can also reflect a politician's picture of the world. As can be seen from the above analysis, metaphorical models are mainly

divided into four categories, each of which clearly shows the notions conceptualized in the analyzed discourse.

Chorny A.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T. Yu. Vvedenska

PECULIARITIES OF ENGLISH AUTOMOTIVE TERMINOLOGY TRANSLATION INTO UKRAINIAN

Term – a word or phrase used to describe a thing or to express a concept, especially in a particular kind of language or branch of study. (**A. Reformatsky**)

Terminology – the body of terms used with a particular technical application in a subject of study, profession, etc. (**A. Reformatorsky**)

Classification of terms by degree of specialization

1) general science and general technical terms and general technical terms (example: device, equipment); 2) inter-sectoral terms, for example: amortization, environmental costs, private property); 3) narrow-line terms, such as: leasing, drain canal, chip)

Classification of terms by structure:

1) simple, consisting of one word: circuit – ланцюг; 2) complex, consisting of two words and written together or through a hyphen: flywheel – маховик; 3) phrases, consisting of several components: circuit breaker – автоматичний вимикач.

Scientific and Technical Terminology Formation

Affixation. Suffixation - bolstering – бокова підтримка, heater – обігрівач, instrumentation – контрольно-вимірювальна система, lessee – орендатор.

Prefixation - underbody – нижня частина кузова, subprime – субстандартний, recall – нагадування, rebate - повернення перепланих коштів. **Prefixation + Suffixation** - upholstery – оббивка, depreciation – уцінка.

Blending - *beltline* – ремінь безпеки, *drivetrain* – трансмісія.

Combinations of words - adaptive headlight (адаптивна фара), adjustable pedal (регульована педаль), repulsive force (сила відштовхування).

Peculiarities of translating of English automotive terminology into Ukrainian loan translation(antilock braking system – антиблокувальна система гальм), explication(overhaul period - інтервал між перегородками двигуна), semantic development(accelerator – педаль газу), concretization(car – легковий автомобіль), transposition(cylinder block – блок циліндрів)

Ivlieva N.
Alfred Nobel University, Dnipro
Scientific supervisor: M.A. Samoilenko

THE ROLE OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN BUSINESS ENGLISH AND PROBLEMS OF THEIR TRANSLATION

The main ideas of my report are emphasizing the role of Phraseological units in Business English and defining the problems of their translation. I am in favor of the positive aspect of Phraseological units is insignificant. And I even tend to consider them to have a negative effect on Business English.

It will first consider the general meaning of phraseology in the language. The Phraseological units are word-groups that cannot be made in the process of speech, they exist in the language as ready-made units. They are compiled in special dictionaries. The same as words Phraseological units express a single notion and are used in a sentence as one part of it. Phraseological units are often recognized as idioms, they give the richness, originality of the language. Idioms possess great stylistic possibilities, make speech colorful, imaginative. A good reflection of this is the examples: “*think outside the box*” means to think creatively to find new ways of doing things or solving problems; “*to corner the market*” – to monopolize a certain area of business; “*elevator pitch*” is a brief presentation of an idea, one short enough to be delivered in an elevator; “to touch base with someone” means to have a short talk with someone; “back to the drawing board” is to start planning something again because the first plan failed.

As seen, phraseology attracts with its expressiveness, the potential opportunity to positively or negatively assess phenomena, to express approval or condemnation, ironic, or another attitude. They reflect the nature of the language, retain information about the mentality. It is a source of knowledge. The use of idioms in business is driven by the desire to create a relaxed business atmosphere. Deviation from the usual strict norms and standards, novelty and originality, give business communication a bright, expressive character. There is no doubt that it can only be achieved through excellent knowledge of the language.

And here I cannot but mention the problem of the difficulty of translating idioms. There is a significant negative aspect of using idioms in Business English that lies in the complexity of translation and understanding of their meaning. First of all, I focus on the fact that an idiom consists of a number of words combined in a specific order. It is a chain of words in which each word is strictly assigned its place. Here is the main problem with the translation: this chain is often odd, illogical, or even grammatically incorrect. When translated into another language, an idiom symbolic sense is quite different from the literal meaning or definition of the words of which it is made.

Given the globalization of the English language in the business world, companies must overcome language barriers to survive and thrive in a global economy. And English will almost always be the common ground, at least for now. The danger of idiom lies not only in the complexity of translation but also in the peculiar perception of the phrase by various mentality and culture. And in this case, national pride can even surpass cold business rationalism. Therefore, team dynamics and performance can suffer from misunderstandings between business partners.

To summarize, it cannot be denied that there is a positive role for idioms in English. They add expressiveness and emotionality to language. Sometimes using idioms in communication helps to be on the same wavelength with the interlocutor. But in general, Business English is an instrument of communication in the business world. Business style implies brevity, clarity. It is characterized by the use of words in their direct referential meaning and by the absence of words of emotive meaning. And this casts doubt on the appropriateness of using idioms in business language.

Khankina L.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T. Yu. Vvedenska

SPECIFICITY OF TRANSLATING THE WEBSITE MARKETING TEXT (THE ENGLISH AND UKRAINIAN LANGUAGES)

Advertising is an attempt to influence the buying behavior of customers or clients with a persuasive selling message about products or services.

According to general information, advertising is divided into three types:

Informative advertising is advertising which giving a lot of information about service or product.

Persuasive advertising. These slogans encourage people to buy goods.

Reminder advertising. It's brief messages sent with the objective of reminding a target consumer group about a product or service.

Functions of Advertising

1. Promotion of Sales.
2. Introduction of New Products
3. Support to Production System
4. Increasing Standard of Living
5. Public Image
6. Support to Media

Marketing text

It is a print, radio or TV advertising message that aims at developing and retaining an interest of the target customer and prompting him to purchase the product within a couple of seconds.

Peculiarities of marketing text

the unity of the external (a set of linguistic means that implement the author's intention) and internal (content) forms of the text; continuity, informativeness, unfolding.

Key linguistic parameter at translating advertisement is the figurativeness and creative approach. For this purpose the following language techniques are used:

an associative array at the selection of heading or slogan; polysemy of words or phrases; low-frequent, stylistically and emotionally charged words; idioms and sayings adapted to target language; quotes, abbreviations, repetitions, metaphors, catchphrases, allegories, comparisons, alliterations, etc.; verbal combinations in an imperative mood, adverbs and adjectives, personal and possessive pronouns; nominative sentences; new lexemes consisting of the remade parts of words of the target language.

Mikichurova K.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T.M.Vysotska

PHILOLOGY STUDENTS' KNOWLEDGE DISTANT ASSESSMENT: PECULIARITIES OF ORGANIZATION

Distance learning is a form of education in which the main elements include physical separation of teachers and students during teaching/learning and the use of various technologies to facilitate student-teacher and student-student communication.

The object of the research is the process of organizing students' knowledge distant assessment. The subject of the research is the peculiarities of students-philologists' knowledge distant assessment organization.

There are three factors of distant learning organisation: interactivity, special influence on each participant of the educational system and specifics of the internet service.

The students' knowledge assessment during distant learning can proceed in two modes – synchronous and asynchronous. Synchronous distant learning includes live communication, assessment through verbal control (Skype, Zoom, Teams). Asynchronous distance learning includes allows learners to learn at their own pace, assessment through writing assignments (Moodle, Google Classroom).

Properly planned assessment affects the learning process directly. To achieve a pedagogical result through assessment it is necessary to formulate short-term learning goals clearly, to get acquainted with the types of tasks in advance and to provide feedback on academic achievement and note gaps in a short term after the assessment.

Distant learning allows to use almost all known organizational forms of control, such as exams, tests, written tests, essays, course works, laboratory tests, project works, observation diaries etc. The main peculiarity of distant learning is the ability to use specially designed computer programs that allow to facilitate the teachers' work as well as to increase the efficiency and timelines of the assessment.

Testing is one of the most important elements in the distant learning system. Therefore, it requires the proper formation of distant learning courses, the specifics of

the subject area and the requirements for ensuring the quality of knowledge. Another advantage of testing is fast feedback, which is possible due to the automatic processing of test results.

To practically examine the effectiveness of tests application during distant learning we developed some sample-tests. For grammar tests were used such platforms as LearningApps.org, Socrative and Liveworksheets. During the development of tests, we have identified some peculiar features of these platforms. Though LearningApps.org is good for practicing, it is better not to use it for knowledge check and assessment. The program shows the result neither to the students nor to the teachers. It shows the correct answers and the rules only. Socrative isn't a free program, so you cannot share your test until you pay. To solve this problem the test from Socrative was downloaded and improved in Liveworksheets. Vocabulary tests were developed using Google Forms and Quizlet. These platforms are available and universal.

The developed assessing materials were tested on philology students. Students navigated in different platforms quickly and easily and the tasks were clear for them. The only problem was the turned off web-cameras. This situation was quite awkward because it was difficult to understand if the students had any problems and if so, what kind of problems they had.

To sum up, distant learning is a form of education in which the main elements include physical separation of teachers and students during teaching/learning and the use of various technologies to facilitate student-teacher and student-student communication. Tests are the most available and universal way to organize philology students' knowledge distant assessment. They can be checked automatically; a fast feedback can be given and the students are able to see their knowledge gaps immediately. To develop tests a lot of different platforms may be used, the most appropriate ones are Google Forms, Quizlet, Liveworksheets and LearningApps.org etc. To avoid some awkward situations between teachers and students it is recommended to give clear instructions before testing and to use web-cameras.

Pelishchishin V.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T. Yu. Vvedenska

PECULIARITIES OF TRANSLATING SCREEN ADAPTATION OF J. R. TOLKIEN'S TRILOGY "THE LORD OF THE RINGS" INTO UKRAINIAN

Despite the fact that dubbing is a very expensive kind of audiovisual text translation, it has a very important function - that of adaptation. Adaptation is a translation that minimizes alienation of the original text. Unlike subtitling, dubbing implies the illusion that the text is created in the language of translation, but as for subtitles, it is primarily the result of choosing the content of the message, the way it is expressed and transmitted. After analyzing all the advantages and disadvantages of

subtitles and dubbing, we can conclude that titration is less expensive type of audiovisual text translation, which, however, is most often used by amateur translation studios. In dubbing, redundancy or repetition is undesirable, so the translation time is limited only by the duration of the original phrase. The translator needs to adjust the text of the translation during its adaptation.

Adaptation is interpretation created by cinema tools and applied to works of a different art, most often, literary works, e.g. fantasy. The main problem of film adaptation is the contradiction between a pure illustration of a literary or other original source, its literal reading and the need to preserve artistic independence. Fantasy is a genre of modern art, a kind of fiction. Fantasy is based on the use of mythological and fairy-tale motifs in modern form. The genre was formed around the beginning of the XV century. In the middle of the XX century, the most significant influence on the formation of the modern form of classical fantasy was exerted by English writers - John Ronald Reuel Tolkien, the author of *The Lord of the Rings*, and Clive Staples Lewis (*The Chronicles of Narnia*).

The translation of the novel *The Lord of the Rings* presupposes the preservation of the author's individual style, the constituent elements of which in this case are artificial languages, poetic fragments and Tolkienisms per se. All these aspects are also in some way responsible for the style formation and determine its genre affiliation.

The limited use of artificial languages adds the effect of exoticism, and their details and level of elaboration make us perceive the world invented by the author as real. The naturalness of the characters' use of foreign phrases adds credibility to the work. Even transcoded fragments from other languages affect the reader's perception of the work. Excessive translator intervention, such as changing even a few letters, can make a negative impression, evoke incorrect associations, and so on. Therefore, it is important to keep the sound of fictional languages as close to the original as possible.

The use of poems and songs in the novel *The Lord of the Rings* is also an important element for the development of the plot and acquaintance of readers with the different races that inhabit the fictional world. When translating poems, special attention should be paid to what character they belong to, because it determines their form, verse meter, use of a particular vocabulary. The songs of hobbits are cheerful and comic, they are characterized by non-literary vocabulary. In turn, the poetic creativity of human peoples is prone to high style and resembles a medieval knightly epic. Elven songs and poems are similar to human ones, but they are more melodic; rhymes and tropes are keys to conveying the imagery of elven poetry.

In general, the key to a successful translation of the novel "The Lord of the Rings" is a detailed knowledge of all Tolkien's works relevant to this fantasy world. Secondly, recommendations given by the writer in his book "A Tolkien Compass" helps to choose one or another way of translation, focusing on the meaning embedded in a particular name. Thirdly, sometimes the translation is as close as possible to the English culture, and sometimes it tends too much to the Ukrainian one. This phenomenon is normal for translation in general, but working with Tolkien's works requires a little more immersion in the world invented by the author and a more detailed study of all the writer's comments.

Pinchuk S.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T.M. Vysotska

THE NOTION OF “TRANSLATION” IN MODERN TRANSLATION STUDIES

The research is deals with the problem of denoting the notion *translation* in modern Translation Studies. In this work some information about the ambiguity of this term, different theories on its meaning as well as the incompleteness of its understanding among people who do not specialize in translation itself are given. So, what is the most obvious answer to the question “What would you say translation is?”? Here are some of them:

- 1) translation is putting what was said in one language into another language;
- 2) translation is saying the same thing again in another language;
- 3) translation is conveying the meaning from one language into another.

Such answers are in some way true, however, incomplete. Therefore, the investigation of the term *translation* has been conducted from some different angles.

Jeremy Munday offers several meanings in his “Introducing Translation Studies” (2001), and more recently in the introduction to “The Routledge Companion to Translation Studies” (2009). According to the scientist translation may refer to:

- a) a process, i.e. the act of producing a translation;
- b) a product, i.e. an actual text;
- c) an unspecified number of related phenomena.

Roman Jakobson in his essay also mentions translation as “the meaning of a linguistic sign is its translation into some further, alternative sign”, adding that we can distinguish three ways of interpreting a verbal sign: it may be translated into signs of the same language, into another language, or another, nonverbal system of symbols. Nevertheless, Jakobson was not offering the exact definition.

“Every language act is a translation”, writes George Steiner in the very first sentence of the first article in the largest encyclopedia of translation. But is the translation beyond the area of language and communication? There is still a question to debate.

A deeper gaze on the topic of translation is a concept by Ubaldo Stecconi, who has developed an interesting angle on this question. It suggests that what enables translation, before it ever takes place in actual fact, is the combination of three things: similarity, difference and mediation – in that order.

However, the existence of two major theories of translation - the norm theory and the prototype theory - should be emphasized as well.

The norm theory links *individual behaviour with collective expectations*. That means that the expectations concern the nature of the translated product, and they can be either probabilistic or normative. Whereas the main idea of the prototype theory is much simpler. According to it *translation is not a uniform concept*. The basic assumption in prototype theory is that people who use a word like *translation* share an

idealized cognitive model of the concept, against which, in everyday usage, each person's individual idea of translation can be tested.

Finally, we can draw a conclusion that the most accurate is the cluster theory, which sums up all the previous theories and collects them in one, the major one. The main idea is that in order to understand the concepts and the categories we may want to look at partial similarities across a wide range of exemplars. Instead of trying to define *translation*, we seek to establish its meaning by tracing so-called "family resemblances", open-ended series of similarities, analogies, overlaps and relationships that can be observed in varied practices in different contexts. At least two things should be required initially:

- 1) a flexible, non-reductive approach to diverse concepts of translation;
- 2) critical self-reflexivity in engaging with these concepts.

To sum up, all the above-mentioned theories complement each other. Evaluating the situation, the conclusion can be drawn that the complexity of the term *translation* is yet to be widely discussed and furtherly researched.

Ryzhak K.
Alfred Nobel University, Dnipro
Scientific supervisor: Samoilenko M.A.

IDIOMS AS A PART OF NATIONAL CULTURE AND PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION

Idioms are a zest in the study of any language. Here we can find a great many interesting facts about the traditions of the British and their culture. So let's quickly find out what wonderful idioms of the English language are.

Idiom is a stable expression (also called phraseology or idiom) – an indivisible word combination inherent to the language, the meaning of which does not follow from the values of its components. That is why idioms are almost never translated literally – only in terms of meaning. If the phraseology manages to find a verbatim analogue, it usually means that in both languages it originated from the same source.

Firstly, learning any language is impossible without at least a partial understanding of the mentality of native speakers, their imagery and culture. All this is concluded in idiomatic expressions.

Secondly, the idioms of English enrich speech, make language colorful and lively. Finally, the use of idiomatic turns brings your speech closer to that of native speakers. One of the most flattering references to your level of English, for example, may be the following phrase: "*His/ Her English is very idiomatic*", which means in translation: "*His/ Her English is very idiomatic*", which means: "*He/she speaks practically like an Englishman (Englishwoman)*".

A lot of stable expressions came to English from the Bible: "*A wolf in sheep's clothing*" is used to describe those playing a role contrary to their real character with

whom contact is dangerous, particularly false teachers. “*Keep as the apple of one’s eye*” — cherish as the apple of my eye. In English “*the apple of my eye*” is more often used as an address to a dear person - “*the light of my eyes*”. “*Forbidden fruit*” is a source of pleasure that involves breaking a rule or doing something that you are not supposed to do.

Another rich source of the idiom of English and winged phrases are the works of Shakespeare: “*Vanish into thin air*” — to disappear completely in a way that is mysterious. “*The green-eyed monster*” means jealousy and imagined as a monster that attacks people and is usually used with the irony expressions, for example: “*Finally, he suffered from professional jealousy, although, at least in public*”. “*At one fell swoop*” is suddenly or in a single, swift action.

Here are a few idioms that appeared in the 20th century: “*Backseat driver*” is an unsolicited advisor; a person who criticizes but does nothing. Those who drive may be familiar with this type of passenger - who like to give constant advice and believe that they know better than the driver how to drive. This idiom of English originated from them. “*Cut to the chase*” means to get to the point. Old movies were not distinguished by the richness of action, and often the most fascinating part of the film was the chase. Remember how in the movie “*The Man from Capuchin Boulevard*” the protagonist explained what editing was? Here it means the same thing – to cut out unnecessary reasoning and go to the most interesting.

There are many idioms in each language and we are used to some of them so much that we no longer notice. But they are the ones that make the language colorful, alive and emotional. It is not in vain that an Englishman can say “His speech is highly idiomatic. Using phraseological units in your speech, you can surprise even a native speaker. Studying idioms, we can learn a lot not only about the language itself, but also about the history, culture and life of the country.

Samarets S.
Alfred Nobel University, Dnipro
Scientific supervisor: Samoilenko M.A.

IDIOMS IN BUSINESS ENGLISH AND PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION

Idiom is a stable turn of speech, word combination that knowns as in rule, figuratively. In Business English there are a lot of idioms. Role of idioms consist of decorating the speech or making it more brief. Idioms help us to learn English much easier and resultative. Also idioms are often found in everyday business relationships, such as business correspondence, contracts, agreements, and so on.

The American Heritage Dictionary has over 10,000 idioms in English, or about 14,000 with all expressions, proverbs and everyday words. There are about 3 thousand out of 10 of them in business English. However, in everyday business English we need

to know just a couple of idioms. For example: *“To cut to the chase”* means *“to get down to business, not to postpone”*. *We don’t have much time, lets cut to the chase!* *“To learn the ropes”* – *“to learn basic knowledge, understand something basic”*. *You need to learn the ropes before you can start working.* *“Big cheese-boss”* means someone very influential. *You know, this man is a big cheese, you cant just go and talk to him.* *“Take someone cleaners”* is to rip someone off to the skin. *This company is taking us to the cleaners.* *“Think outside the box-think without borders”* means to be creative or try new ideas. *Why are you so conservative? Try to think outside the box!* *“Strong suit”* is a person who is good at something or well developed skill. *If speaking is your strong suit go ahead and become interviewer!* *“The ball is in your court”* – the case in your hands! *If you want to run business by yourself come on, the ball is on your court.* *“To give someone axe”* literally means to dismiss someone. *She failed to finish the task in time. I just gave her the axe.* *“Red tape”* is a boring bureaucracy paper work. *This red tape is so irritable, I cant wait when I finish with it!* *“On board with something”* means the full understanding between two persons or one think. *Yeah, we on board with boss in this question.*

As we can see, idioms have a great impact on everyday business speech, with their help you can shorten a large amount of text and also beautify speech. As a conclusion, the study of idioms is necessary for learning English.

Taranenko A.
Oles Honchar Dnipro National University
Scientific supervisor: A.V. Budilova

SOME PECULIARITIES OF TEACHING VOCABULARY TO INTERMEDIATE HIGH SCHOOL STUDENTS

The demands of society on the quality of English training have greatly increased recently due to the fact that English has become the most valuable foreign language to learn. According to a recent study by Ulrich Ammon of the University of Düsseldorf, it was found that one and a half billion non-native speakers learn English. This can be explained by the fact that firstly, it is the language of commerce and international business, computers and the Internet. Besides, it is the second language in many countries around the globe and you can be easily understood wherever you are.

It is obvious that vocabulary plays a decisive role in foreign language learning. Vocabulary is the bedrock in learning English. After all, for example, comparing the importance of studying grammar and vocabulary, one can assume that if he knows five grammatical constructions and 50 words, he will be able to express his opinion, but knowing 50 grammatical structures and five words he can hardly do this.

Teaching vocabulary to intermediate high school students, EFL teachers should pay special attention to two stages of assimilation of new lexical units – the stage of presenting new vocabulary and the stage of automatizing learners’ activities with it,

with their techniques and exercises designed to present new vocabulary, to encourage students to assimilate and review it so as to produce it in speech.

There are two main ways of vocabulary presenting – translation method when an EFL teacher needs to translate new lexical units into learners' mother tongue, and direct method when a teacher uses only the target language. The direct method implies both visual and verbal techniques.

Visual techniques involve using objects, pictures, pictograms, body language, and collages. But such methods are more characteristic of the initial stage of instruction and are used mostly in elementary school, while verbal techniques are preferable in senior secondary school. Verbal techniques imply guessing from context, synonyms and antonyms, definitions, word-building, matching and examples. Also, with the use of multimedia especially graphics, students can visualize the words rather than remember them by heart therefore there is a bigger chance for students to learn and understand the words from their better and accurate perspective.

The aim of the second stage of vocabulary assimilation is to automatize students' activities with the new words of functional vocabulary. The process of automatizing takes place at different levels – word-form, free word-combination, phrase and speech segment levels, when students try to connect two or more sentences, syntactically structured and communicatively independent. At this stage it is desirable to engage students in doing a number of exercises which should be presented in the following sequence: imitation exercises, substitution exercises, laconic answers to alternative questions, answers to other types of questions, independent use of lexical units in a sentence and uniting speech patterns into a speech segment – a dialogue or a monologue.

There are some useful exercises that will be needed to successfully automatize students' activities with the new words of functional vocabulary. In imitation exercises EFL students need to read words from the list and then pronounce them from memory; translate the words written on the sheets of paper; read the list of words arranging them in the alphabetic order. Differentiation exercises are aimed at finding necessary words in the text; arranging words into groups according to some specific feature; finding word-combinations with specific words.

In completion and substitution exercises students need to fill in the gaps under the pictures with the words from the list; substitute the words of the mother tongue in the sentences with their foreign equivalents, and fill in the gaps in the sentences choosing the word from a pair of synonyms. Transformation exercises may be directed at transforming a complex sentence into several simple ones without the change in meaning; replacing direct speech with reported speech, and transforming a set of phrases into a dialogue. Then a teacher asks students to give laconic answers to different questions. After that, learners use the new lexical units independently in a sentence and then it will not be difficult for them to apply the new vocabulary in monologues or dialogues.

After dealing with unfamiliar vocabulary it is important to encourage EFL students to use the new lexical units in real-life communication. Emphasis should be

put on creative communicative activities, in particular role plays, projects, surveys which involve improvisation, not just repetition and drills.

Tymofieieva A.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: O.M. Cherkashchenko

OUR PERCEPTION OF THE WORLD THROUGH DIFFERENT LANGUAGES

There are approximately 7000 languages which people speak in the world and they all are different. That means that each of us unconsciously sees the world through their language. For a long time researchers have been speculating if the language we speak shapes our view of the world. According to Flora Lewis, “Learning another language is not only learning different words for the same things, but learning another way to think about things.” Understanding how vocabulary and grammar in different languages shape our perception of the world will contribute to more adequate translations into other languages. Thus, the issue is rather topical for future translators/interpreters and the paper aims at analyzing relevant examples to show this.

Let us begin with words for “love” in different languages. In Ukrainian we have two words for saying “I love”; they are: “Я *кохаю*”, “Я *люблю*”. Also, we can say “Мені *подобається*” meaning “I like”. It means that we differentiate romantic love from love for family, friends and for things one enjoys doing. As for the Greek language, there are seven words for “love”. They distinct different kinds of love, such as: *eros* (passion, lust, pleasure), *philia* (intimate, authentic friendship, soul-to-soul bond), *ludus* (playful, flirtatious love), *storge* (unconditional, familial love), *philautia* (love for yourself), *pragma* (committed, companionate love), and *agape* (empathetic, universal love). One can think that the Ancient Greeks could speak more precisely about love. On the contrary, in French, which is also called the language of love, there is one verb for “to like” and “to love”, and it is “*aimer*”. These examples are not to prove that some nations are more accurate or specific about their life, but to show that Ukrainian, Greek or French speakers just interpret things in completely different ways.

The next aspect is color. It turns out that we literally see the world differently. In English, there is one word for the blue color meanwhile Ukrainian and Greek languages have two words: “*синій*”, “*блакитний*” and “*ble*”, “*galazio*”. One study found that Russian speakers, who also know 2 words for “blue”, were faster to distinguish two colors when they fell into different linguistic categories in Russian (one *синий* and the other *голубой*) than when they were from the same linguistic category (both *синий* or both *голубой*). Moreover, this category advantage was eliminated by a verbal, but not a spatial, dual task. These effects were stronger for difficult discriminations (i.e., when the colors were perceptually close) than for easy discriminations (i.e., when the colors were further apart). English speakers tested on the identical stimuli did not show a category advantage in any of the conditions. Consequently, another study found that Greek speakers who had lived in the U.K. for

a long time see *ghalazio* and *ble* as more similar than Greek speakers living in Greece. Another interesting fact about which Richard Lewis writes in his book “When cultures collide” is that the Zulu language has 39 words for “green”. These words appeared because of the Zulu people lifestyles in the past. They would often make long treks across their savannah grasslands and as there were no maps, they had to describe lengthy journeys in detail. That is how the language adapted itself to the requirements of its speakers.

Languages may also affect the way we perceive time. For example, Swedish and English talk about time in terms of distance, e.g. a *short break*, a *long wedding*. Yet, Greek and Spanish speakers tend to perceive time as volume, e.g. a *small break*, a *big wedding*. In 2017, a group of researchers at Lancaster University has discovered that people who speak two languages fluently think about time differently depending on the language context in which they are estimating the duration of events. In the study, researchers asked Spanish-Swedish bilinguals to estimate how much time had passed while watching either a line growing across a screen or a jar being filled. When watching jars filling up and prompted by the Spanish prompt word (“*duración*” – *duration* in Spanish), bilinguals were perceiving time as volume. The lines growing on screens did not influence them. On the contrary, when given the Swedish prompt word, bilinguals suddenly switched their behavior, their estimate of time was affected by the distance traveled by the lines, and not how many jars were full. It proves that the language used to estimate the duration of events changes the speaker’s perception of the relative passage of time.

Some languages can even influence our perception of direction. Cognitive scientist Lera Boroditsky with her team conducted research that could prove this aspect. They studied an Aboriginal community in Australia – the Kuuk Thaayorre people. What is interesting about their language is that they do not use words like “left” and “right”. Instead, everything is in cardinal directions: north, south, east and west. For example, they would not say: “Oh, there is an ant on your left leg”, but “Oh, there is an ant on your southwest leg”. Even the way they say “hello” in Kuuk Thaayorre is different. It sounds like: “Which way are you going?” and the answer should be: “North-northeast in a far distance”. In fact, speakers of this language use 16 words for absolute cardinal directions. Therefore, even their children are always aware of the exact direction in which they are facing. Another example of perception of direction shows that if a person had to organize, for instance, pictures of people of different ages, from the youngest to the oldest, a Ukrainian or a German person would do it from left to right, but if it was a speaker of Hebrew or Arabic they would do it going in the opposite direction, from right to left.

These are other numerous aspects of different languages underpinned by remarkable examples including the Inuit having 42 types of snow or the Lapps describing 8 seasons and more. We do perceive the world differently. Languages even unconsciously can train people to do and understand particular phenomena, notions or actions. As it is said, “By learning a new language, you suddenly become attuned to perceptual dimensions that you weren’t aware of before.”

Voloboieva A.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: T. Yu. Vvedenska

APPLIED LINGUISTIC ASPECTS OF COMPUTERIZED HUMAN SPEECH RECOGNITION AND MACHINE TRANSLATION PROBLEMS

Due to the rapid growth in the volume of translations, which can only be handled by means of modern translation technologies, machine translation takes an extremely important place among them. New technologies can significantly simplify and speed up the work of a translator without losing the proper quality of the translation product, allowing translators to earn more and better meet customer requirements. At the same time, in our country, there are practically no scientifically substantiated methods of teaching translation using machine translation systems, and therefore this issue requires the construction of an appropriate methodology.

Translation programs (machine translation systems) appeared in response to the needs of users in the prompt translation of various commercial, technical or Internet information, which is presented in electronic form. Among the main disadvantages of machine translation, the following should be noted: literal translation, unpredictability in making decisions and choosing an equivalent. Furthermore, when translating, the machine translation system does not take into account macro context. Specific groups of words, for example, the names of people, prove to be limitation for machine translation systems.

There are two fundamentally different approaches to building machine translation algorithms: rule-based and statistics-based.

The first approach is traditional and is used by most developers of machine translation systems (PROMT in Ukraine, Russia, SYSTRAN in France, Linguattec in Germany, etc.) The second type includes the popular Yandex Translation, Google Translate and a new service from ABBYY.

Statistical machine translation is a type of machine translation based on the comparison of large volumes of language pairs. Thus, statistical machine translation has the property of "self-learning". Bilingual parliamentary reports, white papers are invaluable resources for statistical machine translation.

Difficulties such as untranslatable words, lexico-semantic peculiarities, problems in translating participles and participial phrases, prepositions, violation of coordination and control connections, active/passive state, tracing, etc., arise during automatic translation.

Voice text input, speech recognition and voice commands are becoming an integral part of every computer and mobile device. Microsoft Cognitive Services let you build AI applications using Microsoft APIs for computing. Nowadays there is an opportunity to work with image recognition, emotion recognition, face recognition, speech recognition, many options for working with texts (spell checker, linguistic analysis) and much more.

As an example, consider the LUIS speech recognition service. Designed to identify valuable information in conversations, LUIS interprets user goals (intents) and distills valuable information from sentences (entities), for a high quality, nuanced language model. Language Understanding (LUIS) applies custom machine-learning intelligence to a user's conversational, natural language text to predict overall meaning, and pull out relevant, detailed information.

LUIS understands not only words, but also the context of a sentence. For example, if you enter "*Book a flight "to Cairo" "for October 29th,"* the word "**Cairo**" will be analyzed as a destination.

One of the interesting functions is the extraction of a key phrase, which affects the emotional color. For example, if you record the voice of a client and want to find out what he does not like about your services, you can find out the likely reasons for dissatisfaction by highlighting key phrases ("premises", "employees", and so on).

In order to make artificial intelligence work in the created application or bot, it needs to be taught by creating a preliminary language model. LUIS supports languages such as English, Chinese, Spanish, and Italian.

Based on the foregoing, it can be stated that speech recognition technologies are developing at a tremendous pace and are the most relevant areas in the field of artificial intelligence. In addition, the translation provided by the systems can be used only if you want to be acquainted with the information that is available exclusively in a foreign language. The machine translation should not be used as a full-fledged instrument, even if the system developers focus on this. In order to turn the resulting translation into a high-quality and adequate one, you need to perform post-editing, and correct lexical and grammatical errors.

Zemliakova I.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

PECULIARITIES OF PSYCHOLOGICAL TEXTS AND WAYS OF RENDERING THEM FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN

The object of the research is peculiarities of texts on psychology at the syntactic and morphological levels. The subject of the research involves ways of rendering grammatical peculiarities typical of texts on psychology from English into Ukrainian.

Psychological texts cover various scientific aspects. These are individuals' sensations and perceptions of physical phenomena (studied within psychophysics, environmental psychology, engineering psychology); biological and pathological phenomena associated with experience and behaviour (analyzed in the frameworks of biopsychology, neuropsychology, clinical psychology); individuals' experience and behaviour in relation to others and in society (considered in social psychology, personality psychology, cultural psychology, psycholinguistics, economic psychology); different periods and domains of life (investigated in developmental

psychology, educational psychology, occupational psychology). One might say that peculiarity of psychological texts is informativeness in the specific areas such as experimental and technology-based investigations (e.g., neuro-imaging, electromyography, life-logging, video-analyses); interpretive and social-science investigations (e.g., of texts, narratives, multi-media); investigations involving self-report and self-observation (e.g., interviews, questionnaires, guided introquestion).

I.V. Korunetz considers that at the syntactic level the basic syntactic units are a word-group, a clause, a sentence, and a text. According to V. Lopatin's definition, "the word, wordform, syntactic structure (a phrase, a simple sentence, a complex sentence) as carriers of generalized grammatical properties, as well as means of expression of grammatical meanings, belong to grammatical units".

The grammatical structure of psychological texts in English is represented by a diversity of syntactic structures that involve a great number of terminological word-groups of various types (attributive, objective, adverbial); passive constructions; homogeneous structures; objective, subjective, gerundial, participial, infinitival complexes; simple extended sentences; compound and complex sentences; variety of clauses, etc.

To render peculiarities of psychological texts from English into Ukrainian, such grammatical transformations as literal translation (or syntactic assimilation), grammatical substitutions (replacement of word forms, parts of speech), transposition/permutation, sentence fragmentation/partitioning, sentence integration, omission, addition are employed. As a rule, translational transformations observed in sentences are of a mixed type.

For example, one sentence in English *Others have studied the "enfacement" illusion; in this case, two people sit in front of each other while a third strokes their cheeks in synchrony – slowly leading them to feel that they are really looking at a reflection of themselves* splits into three sentences in Ukrainian *Багато уваги приділяють іншому феномену – так званому "ефекту віддзеркалення". Дві людини сидять одна навпроти одної, а експериментатор починає синхронно погладжувати їхні щоки. Поступово у людей з'являється відчуття, що вони є віддзеркаленням одне одного.* Thus, such transformation as partitioning is observed here. But moreover, one can see the replacement of the first subject-predicate group *Others have studied* by the indefinite personal structure *Багато уваги приділяють*; definite article *the* in pre-position to "enfacement" is replaced by the word combination *так званому*; the introductory *in this case* is omitted in the translation; participial structure *slowly leading...* is substituted by impersonal structure *Поступово ...з'являється*; the verb *to feel* is rendered by the noun *відчуття*, etc.

Syntactic parallelism (assimilation) can be noticed in the source and target sentences: *He began to investigate the case/the human brain carefully.* - Він почав досліджувати справу/мозок людини ретельно.

Transposition/permutation and replacement of tense forms (e.g. present vs past) is observed in *Their heart rate leaps, and they break into a sweat – physiological reactions that you don't see when people take a sham version of the experiment.* –

Дослідження фізіологічних реакцій тіла підтверджували справжність цього відчуття – людина вкривалася потом, а її пульс значно прискорювався.

To draw the conclusion, psychology's exceptional position at the intersection with diverse sciences should be emphasized. As is stated by researchers, no other science explores such a variety of study phenomena. The proliferation of terminological combinations conveying the ideas of scientific concepts and a special character of syntactic structures expressing grammatical meanings contribute to the specificity of psychological texts. The ability and skills of applying transformations constitute an essential component of a translator's competence and therefore their production and proper use require appropriate attention.

Zverintseva L.
Dnipro University of Technology
Scientific Supervisor: O.O. Chernyk

EXPRESSIVE MEANS IN ENGLISH ADVERTISING TEXTS

The life of modern society cannot be imagined without advertising. Advertising is a dynamic, rapidly transforming field of human activity. The nature of advertising, its content and form undergo cardinal metamorphoses along with the development of the productive forces of society, the change of socio-economic formations. The importance of advertising is increasing in almost all areas of the economy and public life. Advertising initially competes for attention. The very word "advertising" comes from the Latin «advertere» – to turn one's attention. Advertising plays many roles: as a teacher, and a preacher, and a dictator. It largely determines our way and lifestyle.

For linguistics, multimedia advertising messages are interesting not just as another sphere of language use, they can be of particular value to it due to their extreme brevity and the ability to have strong influence on people, which makes it possible to effectively pose and study much more general questions of the existence of a natural human language in the new conditions of modern information society and its multimedia mass culture.

To a large extent, the effectiveness of an advertising campaign depends on the language design of the advertising text. A good slogan supports the company's image and reflects its specifics. Successful advertising slogans live for years, becoming a part of modern civilization and penetrating the language environment of the recipients of advertising information. The slogan is the most memorable element of all marketing efforts, so advertisers have to resort to all possible ways to increase its expressiveness, which can be achieved mainly through stylistically colored vocabulary and syntax that make it possible to create a specific sensory image.

The most commonly used syntactic means of expression is the use of one-member sentences. These slogans are either nominal or verbal sentences. They lack one or another principal member of the sentence. Such gaps are not essential for the

meaning of the expression, but, on the contrary, make the text simpler, and thus have a beneficial effect on its memorability. As an illustration, let us look at the following ad texts: *Big. Beefy. Bliss* (MC Donalds slogan); *The law of gravity* (Oreo slogan); *Purified by Qatar. Rayyan. Simply natural* (Rayyan Water slogan); *Buy it. Sell it. Love it* (eBay slogan).

It should be mentioned that rhetorical questions, the question and answer form of representing material, inversion and gradation are also common for slogans: *Do you have the bunny inside?* (Energizer slogan); *Why did the Gecko cross the road?* (Geico insurance slogan); *Hungry? Grab a Snickers!* (Snickers slogan), *Just like true love, it's made to last* (L'Oreal slogan); *Hurry! No Fee, Low Fee, Don't Worry About the Fee. Absolutely no fee on all our apartments this month* (estate agency slogan).

Expressiveness in advertising texts is also achieved by a number of lexical means: wordplay, hyperbole, metaphor, simile, personification, use of qualitative adjectives and adverbs.

It is important to note that authors of advertising slogans often make spelling mistakes to attract attention, as in the following examples: *OH DEER ITS HARD TO SPEL WHEN YOUR HUNGRY if you keap making tiping mistakes grab yourself a snickers fast* (Snickers slogan); *U wanna peece of me? Eat mor chikin. Eat chikin or I'll jump* (Chick-fil-A slogan). Such a linguistic innovation serves a very specific purpose – to attract the attention of the audience and to influence it.

The stylistic device of hyperbole gives advertising slogans a subjective assessment. Every advertiser exalts their products with excessive qualities. Hyperbole is a deliberate exaggeration of the properties of an object in order to enhance expressiveness. For instance, let us observe these examples: *Everywhere you want to be* (Visa slogan); *Mints so strong the come in a metal box* (Altoids slogan); *Guinness for strength* (Guinness beer slogan); *It's so easy a caveman can do it* (Geico insurance slogan).

Here are some good examples of a metaphor, simile and irony: *Dive into a pure pleasure* (Häagen Dazs slogan); *The truck like a rock* (Chevrolet slogan); *Heavy as a feather* (Nike slogan).

Personification is also often employed here: *What water drinks when nobody's looking* (Nestea slogan); *Thirst killed Nestea's father. Nestea swore revenge* (Nestea slogan).

Not only these expressive means, but also adverbs of quality are widely used in advertisements: *The curiously strong mints* (Altoids slogan); *Unbelievably delicious* (Fomo drink slogan).

To sum everything up, the mass media are a powerful force of influence on the consciousness of people, a means of promptly delivering information to different parts of the world, the most effective means of influencing human emotions, capable of convincing the recipient in the best way. And expressive means are widely and successfully used to do that.

СЕКЦІЯ ДРУГА НІМЕЦЬКА МОВА І КУЛЬТУРА

Адамадзе Ю.
НТУ «Дніпровська політехніка»
Науковий керівник: І. Л. Кабаченко

СПЕЦИФІКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НІМЕЦЬКИХ ТА АНГЛІЙСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ

Реклама — це те, що ми бачимо, чуємо і використовуємо щодня. В сучасному світі реклама — один з найсильніших аспектів розвитку будь-якої компанії. З огляду на введення карантину ми не можемо не помітити ріст попиту на онлайн покупки. Підприємець з будь-якої точки світу, компанії з Азії чи Америки, навіть найближча від вас локальна піцерія робить упор на рекламу свого продукту в Інтернеті. Кількість, якість і креативність рекламних текстів зростає. Мова реклами неоднозначна, вона передає самотність і культурне сприйняття інформації кожного носія тієї чи іншої мови. Німецько- та англійськомовна інтернет-реклама грає велику роль в українському інформаційному просторі. Кожна компанія хоче розширити свої межі, тому з кожним роком все більше і більше перекладачів стикається із завданнями перекладів рекламних текстів для магазинів, брендів і преси.

Реклама — це оплачена неперсоналізована комунікація, здійснювана ідентифікованим спонсором, що використовує засоби масової інформації з метою схилити до чогось аудиторію чи вплинути на неї.

Рекламний текст — текст рекламного повідомлення, що містить заголовок (слоган), вступ, основну частину і закінчення. Основними елементами рекламних текстів як на щитах, так і в листівках, є текст і зображення, за допомогою яких реклама доводить до людини певну ідею, інформацію. Текст викладає суть пропозиції, а зображення доповнює його зоровим чином, ні в якому разі не повторюючи його змісту.

Поняття «реklamний текст» включає в себе як вербальний компонент, так і сукупність всіх екстралінгвістичним значущих компонентів, тобто графіку, образи, звуки і т. п.

Вербальна частина рекламного тексту має чітку внутрішню структуру: заголовок або “зачин”, основний рекламний текст, завершальну фразу.

В залежності від цілі рекламний текст може бути: інформаційним, пропонуєчим, заохочуючим, іміджевим, порівняльним; спростовуючим, трансформуючим. Традиційними класифікаціями рекламного тексту є: об'єкт реклами, цільова аудиторія, ЗМІ-рекламодавець.

Наприклад, за цільовою аудиторією: чоловіки, жінки, діти, підлітки, люди у віці, бізнесмени чи лікарі, музиканти чи юристи. Важливою є кожна деталь про людину, яка має прочитати рекламний текст: якщо цільова аудиторія молоді, заможні жінки — реклама зосереджена на дорогу косметику, одяг, парфумерію.

«Inside this jar you'll find a radiantly glowing skin, naturally-blushed cheeks, wondrous eyes and color-kissed lips. Suddenly your skin has a radiant sun-kissed glow» — Віднайди сяючу шкіру, почервонілі щоки, дивовижні очі та поцілувані кольором губи всередині цієї банки. Ваша шкіра одразу сяє сяючим сонячним сяйвом.

Atemberaubender Glanz — Сяйво, до захоплює подих.

Вибір того чи іншого способу або прийому перекладу залежить від багатьох факторів. Це і характер перекладного тексту, і аудиторія споживача рекламної продукції, і особливості психології перекладача, його прихильності.

Переклади рекламних і художніх текстів значно відрізняється один від одного. Дослівний переклад-калька в більшості випадків недопустимий. Перекладач має бути експертом в менталітеті соціальних груп, слензі та технологіях створення реклами. Лексика має бути асоціативно пов'язана із поняттями в тексті мови оригіналу.

Демиденко Д.

НТУ «Дніпровська політехніка»

Науковий керівник: І. Л. Кабаченко

ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНІВ В АНГЛІЙСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ НАУКОВИХ ТЕКСТАХ

Специфіка термінів зумовлена сферою функціонування термінологічних одиниць, а також тим, що терміни є номінативними одиницями мови науки й техніки, а не одиницями природної мови загалом. Терміни – це цілком офіційні, прийняті й узаконені в певній галузі науки чи техніки позначення, назви понять.

У сучасному мовознавстві під науковим стилем розуміють різновид літературної мови, що обслуговує сферу і потреби науки, освіти, техніки. Його основним призначенням є повідомлення про результати наукового дослідження та систематизація, узагальнення знань. До головних ознак наукового стилю відносять ясність, точність, логічність, стислість. Проте, найвиразніше науковий стиль характеризується на лексичному рівні.

Саме в науковій сфері мови терміни виконують свої основні функції: номінативну – назви класу спеціальних об'єктів чи їх ознак; сигніфікативну - позначення загального поняття, яке належить до системи спеціальних понять цієї галузі знання; комунікативну – передавання в часі і просторі спеціального знання та ін.

Говорячи про переклад термінів з точки зору теорії, можна наголошувати на тому, що термін – однозначний; термін не має конотативних значень; він позбавлений синонімів; незалежно від тексту термін перекладається терміном – повним та абсолютним еквівалентом. Переклад терміна далеко не завжди є простою заміною слова мови оригіналу словом в мові перекладу.

Термінознавство налічує багато різних класифікацій термінів: за діапазоном застосування, за ознакою, за структурою за будовою

тощо. Супераньска А.В. поділяє терміни на: терміни-слова, терміни-словосполучення, багатокомпонентні терміни.

В перекладацькій практиці під терміном слід розуміти слова та словосполучення, що позначають специфічні об'єкти і поняття, якими оперують спеціалісти певної області науки чи техніки.

В якості термінів можуть використовуватись як слова, які застосовуються майже виключно в рамках науково-технічного стилю:

наприклад: *asteroid* - *астероїд*, *depth charge* - *глибинна бомба*, *der Verschleißteil*- швидкоспрацьована деталь, *die Robotersimulationssysteme* – система моделювання роботів; і т.д., так і спеціальні значення, які застосовуються і в певній галузі, і в якості загальнонародних слів:

наприклад: *dead* – *бездієвий*, *нерухомий*, *непід'єднаний* (в електриці); *використаний* (в поліграфії), а не тільки *мертвий*), які мають добре всім відомі загальновикористовувані значення.

Можемо зробити такі висновки, що основна складність перекладу наукових текстів полягає у розкритті та передачі засобами української мови іншомовних реалій. Перекладач має детально вивчити ту галузь науки, у якій він працює. Тоді переклад буде зроблено відповідно до всіх вимог і правил. Типовою ознакою наукового тексту є його насиченість великою кількістю термінів. Головним прийомом перекладу термінів є переклад за допомогою лексичного еквіваленту. При відсутності терміну в мові, якою здійснюється переклад, в науковому тексті створюється новий.

Мурадова І.

НТУ «Дніпровська політехніка»

Науковий керівник: І.Л.Кабаченко

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ НА УКРАЇНСЬКУ НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИХ ТЕКСТІВ (НА ПРИКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)

Категорія модальності належить до числа основних мовних категорій, які функціонують у різних формах у мовах усіх систем. Це – комплексна багатоаспектна функціонально-семантична категорія, що виражає ставлення мовця до висловлюваного, його оцінку ставлення до об'єктивної дійсності. Зміст висловлюваного може розглядатися як реальне або нереальне, можливе або неможливе, необхідне або ймовірне, бажане або небажане тощо.

Теоретичні обґрунтування поняття модальності можна знайти у наукових роботах багатьох відомих лінгвістів, зокрема: В.В. Виноградова, Ш. Баллі, О.С. Ахманової, О.І. Беляєвої, З.К. Долгополова, Л.С. Єрмолаєва, Ф.Р. Палмер, Г.О. Золотова, В.З. Панфілова, В.М. Мещерякова та ін.

Модальний зміст може бути виражений різними мовними засобами. До них відносяться граматичні (морфологічні) засоби, лексичні (модальні слова),

граматичні (модальні дієслова) та інтонація. Найпоширенішими засобами вираження модальності в англійській мові є модальні дієслова.

З'ясовано, що засоби вираження модальності не збігаються в мовах, що аналізуються. Так, в англійській та німецькій мові модальність найчастіше виражається через модальні дієслова, в українській та російській мовах – через часи, способи та модальні частки.

Відтворення модальності при перекладі на українську мову викликає у перекладачів певні труднощі. Їх головним завданням є вміння знайти в тексті оригіналу саме те, що прагне передати автор, і вже певними засобами відтворити це у мові перекладу. Модальність може передаватися тими ж засобами, якими вона знаходить вираження у тексті-оригіналі, або іншими засобами, притаманними для мови перекладу, які не спотворюють базову інформацію.

Найбільш проблемним для перекладу можна назвати такий вид модальності як авторська модальність, яка у переважній більшості випадків відображає втілення інтенції автора тексту.

Модальні дієслова - це дієслова означають бажання, намір, здатність діяча здійснити дію: хотіти, могли, бажати, припускати, мати намір, прагнути, зважитися, встигати і т.п. Вони часто вживаються в структурі складеного дієслівного присудка. Модальні дієслова у німецькій мові використовуються як в активному, так і в пасивному стані, вони змінюються в залежності від часу, в якому будується те, чи іншу пропозицію.

Сидоренков Е.

НТУ «Дніпровська політехніка»
Науковий керівник: І.Л. Кабаченко

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Аналіз економічної термінології передбачає вивчення сполучуваності словотворчих елементів з основами і виявлення тих зв'язків, які існують між словотвірними основами різних семантичних класів і афіксами. Тому найпродуктивнішим морфологічним способом словотвору в економічній термінології англійської та німецької мовах є афіксація, адже префікс може змінити значення слова, а суфікс, створюючи нове слово, оформити його як певну частину мови. За структурою компонентів одиниці економічної лексики становлять чотири типи: складні слова, утворені з простих основ (телескопізми); складно-похідні слова (конверсія); складноскорочені слова (аббревіатури й акроніми); лексикалізовані синтаксичні утворення.

Теоретичні обґрунтування поняття економічної термінології можна знайти у наукових роботах багатьох відомих лінгвістів, зокрема: К.Я. Авербух,

В.І. Карабан, А.В. Суперанська, Л.І. Борисова, І. Гальперін, П.М. Каращук, О.С. Кубрякова, Л.Г. Верба, Л.Л. Нелюбін та ін.

Переклад економічної термінології визначають 2 етапи: 1) з'ясування значення терміна в контексті; 2) переклад українською мовою. Окрім того, є необхідним паралельне використання таких методів дослідження, як: 1) аналітичний (переклад окремих компонентів терміна); 2) синтетичний (вибудовування компонентів в залежності від семантичних відносин).

Науковому стилю, до якого належить економічна термінологія, притаманна лаконічність, нейтральність та відсутність засобів стилістичного увиразнення. Тому під час відтворення термінів шляхом еквіваленції, транслітерування чи калькування має зберігатися стилістичний компонент. Проте уживання запозичених термінів в українській мові завжди потребує певної адаптації до власних мовних законів.

Термін — це слово або словосполучення, що визначає чітко й однозначно окреслене поняття і його співвідношення з іншими поняттями в межах спеціальної сфери (у нашій роботі — економічної). Основна різниця між загальноживаним словом й економічним терміном полягає в тому, що і термін, і слово відображають явища різних рівнів розумової діяльності — наукове мислення і побутове оперування уявленнями.

Текст перекладу має в максимальному обсязі передавати зміст оригіналу та має відповідати нормам мови перекладу, оскільки їх порушення спотворює сприйняття інформації чи призводить до змін в змістовному плані тексту. Отже, переклад термінів є дуже відповідальним завданням для перекладача, яке потребує високого ступеня володіння ним мовами, багатогранного сприйняття мовної картини світу, а також відмінних знань тієї галузі науки або техніки, якої власне стосується переклад. У нашому випадку перекладач має знатися на особливостях економічної сфери діяльності.

Andriichenko K.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

DEUTSCHE SPRACHE IN DER CORONAVIRUS-ZEIT

In der Coronavirus-Zeit hat sich die Welt für alle Menschen geändert. Als Folge beobachten wir auch vielfältige Auswirkungen auf die Sprache. Zunächst kann man feststellen, dass Fachwörter, die zuvor nicht zum sprachlichen Alltag der Mehrheitsbevölkerung gehörten oder nur sehr selten gebraucht wurden, jetzt nicht nur in den Medien allgegenwärtig sind, sondern plötzlich auch Eingang in die Alltagsgespräche finden. Zu diesen neuen Klassikern gehören Wörter wie „Pandemie“, „Quarantäne“, „Neuinfektionen“, aber auch „Reproduktionszahl“, „Exitstrategie“ und „das Virus“. Auch bis vor kurzem eher unbekannt Bezeichnungen wie „Corona“ oder „COVID-19“ sind jetzt ganz selbstverständlich Teil der Alltagskommunikation. Wir

bilden mit ihnen vielfältige Komposita wie „Corona-Party“, „Corona-Ferien“, „Corona-Impfstoff“ et cetera.

Es fällt auf, dass im Zuge der Corona-Krise viele Begriffe wiederbelebt wurden, die lange vergessen schienen, „Solidarität“ zum Beispiel, „Gemeinschaft“ oder „Zusammenhalt“, „Obergrenze“, „Hamsterkauf“, „Fallzahlen“, „Kontaktver-bot“, „Ausgangsbeschränkungen“, „Hygienerichtlinien“, „Schutzmaßnahmen“, „Maskenpflicht“, „Notbremse“ oder auch Verben wie „abflachen“ und „testen“ – es sind bekannte Ausdrücke, die jetzt auch neue Inhalte erhalten. Ein solches Phänomen tritt auch auf, wenn zwei Wörter zu einer neuen Bedeutung verschmelzen - ein Wortkoffer wird geboren.

Manche Ausdrücke erfahren im Kontext der Corona-Krise eine Hochkonjunktur und werden zunehmend mit speziellen Corona-Assoziationen verbunden.

Die meisten Begriffe und Redewendungen beruhen – mehr oder weniger offensichtlich – auf Metaphern. So wird etwa jetzt vom „Hochfahren“ des öffentlichen Lebens gesprochen, was die Vorstellung nahelegt, die Gesellschaft sei eine Maschine. Auch ein neuer Abschiedsgruß hat sich etabliert: *Bleiben Sie gesund.*

Die gegenwärtige Krisensituation löst sprachliche Reaktionen aus, die den Sprachverhaltensmustern gleichen, mit denen wir generell auf katastrophale Ereignisse „von außen“ zu reagieren neigen.

Metaphorische Konzepte können dazu beitragen, das Neue, Unbekannte und – gerade im Falle von Corona – auch mit Unsicherheiten und Risiken Behaftete kognitiv zu begreifen. Bei dem Versuch, Umweltkatastrophen, Krankheitswellen, Klimaveränderungen und andere „Schicksalsschläge“ greifbarer und damit auch vermeintlich handhabbar und veränderbar werden zu lassen, helfen sprachliche Metaphern, die dem äußeren „Feind“ etwas Menschliches und damit auch Vertrautes anheften. Indem man den Umgang mit dem Corona-Virus mit metaphorischen Konzepten wie Kampf/Krieg fasst, werden emotionale Kräfte auf überindividueller Ebene gemeinschaftlich und gesellschaftlich gebündelt.

**Arakh O.
Nationale Technische Universität “Dnipro Politechnic”
Sprachliche Beratung: I. L. Kabachenko**

DEUTSCH-BASIERTE PIDGINS UND KREOLISCHE SPRACHEN

Manchmal ereignen die Sprachkontakte sich unter verschiedenen Umständen. Wobei einige Sprachen in der non-extremen Situation jahrelang ineinander wirken und allmählich zusammenhängen können, erscheinen die Kontaktsprachen (Pidgins) in den Notsituationen, wenn man starken Fehl von gemeinsamen Sprachmittel bei allen Sprachträger beobachtet. Die Hauptkennzeichen Pidgins sind die inkomplett Verständlichkeit von Pidgin und seiner Quellensprache, die Notwendigkeit der Sprachvermittlung, der Nichtvorliegen vom Status der Muttersprache.

Es gilt, wenn die folgende Generation (die Kinder von den Pidgin-sprechenden Leuten) Pidgin als Heimatssprache lernen, das heißt, wenn die Nativisation Pidgins geschieht, bekommt er die kreolische Sprache.

Durch die Beeinflussung von verschiedenen Kulturen zu unterschiedlichen Zeiten ist die deutsche Sprache die Grundlage für eine Reihe von Pidgins und kreolische Sprachen geworden.

Als exotischste deutsch-basierte Kontaktsprache wird **Unserdeutsch**, oder **Rabaul Creole German** (zu Ehren der Stadt Rabaul genannt), erachtet. Ursprünglich während der deutschen Kolonialzeit in Papua-Neuguinea entstanden und nach der Auswanderung der meisten Sprecher heute überwiegend im Osten Australiens verbreitet, ist Unserdeutsch mittlerweile so gut wie ausgestorben: diese Sprache wird heute noch von etwa einhundert Menschen gesprochen. Sie existiert nur im mündlichen Wege und ist ein Mix von Deutsch, Englisch und die einheimische Sprache Tok Pisin. Die Wortfolge von Unserdeutsch ist SVO.

Das Interrogativpronomen ist gewöhnlich am Ende des Satzes platziert: *Du wid geht wo?* – “Wohin würdest du gehen?”; *Fi was du muss sterben?* – “Warum musst du sterben?” Alle Standard-Deutsche Artikel (*der, die, das*) sind in einziger Artikel *de* verschmolzen, und die Pluralform ist durch die Position von *alle* vor dem Substantiv gebildet: *alle Mann* – “die Männer”; *Er malen alle plan fi bauen alle haus.* – “Er zeichnete die Pläne für den Bau der Häuser”. Die Verbalgruppen gewinnen die negative Bedeutung durch die Verwendung der Partikel *ni* (“nicht”), die sich regelmäßig am Anfang der Phrase findet: *i ni essen rote fleisch.* – “I don’t eat red meat”. Unserdeutsch ist als eigene deutsch-basierte kreolische Sprache klassifiziert.

Küchendeutsch (englisch **Namibian Black German** oder **NBG**) ist ein deutsch-basiert Pidgin von Namibia. Er wird heute nur noch von etwa 15.000 hauptsächlich älteren Namibiern und früheren Angestellten der ehemaligen Kolonialherren verwendet, wovon sich auch der Name “Küchendeutsch” ableitet. Die Hauptbesonderheit von Küchendeutsch ist die Anwendung der Präpositionen. Wegen der Einwirkung von Englisch und Afrikaans sind die Präpositionen in Küchendeutsch anstatt Akkusativ dazugegeben, vor Stelle ihrer Standard-Deutsche Gegenparts weggeschafft und unter bestimmten Verben gewechselt: *Lange nicht sehen* – “Lange nicht gesehen”; *Was Banane kosten?* – “Was kostet die/eine Banane?”; *spät Uhr* – “es ist spät”; *Herr fahren Jagd, nicht Haus* – “Der Herr ist zur Jagd gefahren und ist nicht zu Hause”.

Gastarbeiterdeutsch ist ein in Deutschland gesprochen Pidgin, der im Sechziger in der Umgebung von Immigranten aus Südeuropa, Nordafrika und später Türkei erschien. Seine Sprachschatz und grammatische Struktur sind eine simplifizierte Version der deutschen Sprache, die mit, zum Beispiel, türkischen Konstituenten ergänzt ist. Die Neuankömmlinge verwenden Gastarbeiterdeutsch für die Kommunikation mit ihren Arbeitgeber. Dieser Pidgin geringachtet die Buntheit der deutschen Satzstrukturen und versimpelt sie zu SVO: *Wenn Sie brauchen Werkzeug, dann...* – “Wenn Sie ein Werkzeug brauchen, dann...” **Türkendeutsch** ist ein Ableger des Gastarbeiterdeutsches, in dem die türkische Laute und lexikalische Einheiten mit der deutschen grammatische Struktur vermischt sind, zum Beispiel: *Thomas I simdi bi*

vergessen et fuer ne zeitlang – “Vergiss Thomas einfach für eine Zeit lang”. Einige zu zweiter oder dritter Generation von Gastarbeiter gehörenden Türken mischen Türkisch und Deutsch gezielt zusammen weiter.

In den 90er Jahren wurde unter Auswanderern aus postsowjetischen Ländern ein **russisch-deutscher Pidgin** geboren. Manche nennen ihn *квеля*, wahrscheinlich von “Quelle”. Also, beim Frühstück sprechen die Ehepartner über die Hausarbeit: *Шнюлька мельдует зальці!* Das bedeutet: “Der Geschirrspüler meldet, dass sich kein Reinigungssalz im Abfluss befindet”. Verschiedene Faktoren beeinflussen die Bildung des russisch-deutschen Pidgin. Die Familien russischer Deutscher, die ihre Lebensweise und, wenn möglich, ihre Sprache bewahrten, brachten ihren Pidgin (deutsche grammatikalische Konstruktionen mit russischen Substantiven, die brandneue Konzepte bezeichnen) nach Deutschland: *Ich arbeite v detskom sadu; Du kaufst holodilnik; Er fährt v kolhoz*. Für diejenigen, deren Muttersprache Russisch ist, trägt das gründliche Studium der deutschen Sprache im Gegenteil zur spontanen Anpassung der russischen Grammatik an den deutschen Wortschatz bei: *соунариуть* (“ersparen”), *нашварцевать* (“schwarzarbeiten”), *аусмахать термин* (“Termin ausmachen”), *поставить антраг* (“Antrag stellen”). Untergebilde Menschen nehmen die neuen Vokabeln über das Ohr auf und erfinden in dieser Weise ziemlich komische Wortfügungen, zum Beispiel, *пробы фары* (von “die Probefahrt”). Andere Beispiele von russisch-deutschem Pidgin sind *арбайтслезы* (“Arbeitslose”); *анмельдоваться* (“sich anmelden”); *гутшайн* (“der Gutschein”); *митовать* (“Miete”); *штудировать* (“studieren”); *эгаль, мне эгаль, абсолютно/глубоко эгаль* (“egal”).

Die weiteren Forschungen zu diesem Thema einräumen uns die Möglichkeiten, sowohl mannigfaltige Sozialprozesse gründlich zu untersuchen, als auch die neuen Aussichten im Gebiet der Lexikologie zu öffnen.

Balaschowa K.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

DIE ARBEIT MIT DEM WORTSCHATZ

Wer erfolgreich in der Fremdsprache kommunizieren will, benötigt Methoden, die es ihm erlauben, sein Vokabular zu vergrößern: Ohne einen angemessenen großen Wortschatz nützen auch die besten Grammatikkenntnisse oder eine perfekte Aussprache nichts. Es ist sinnvoll, verschiedene Methoden auszuprobieren, um diejenige zu finden, mit der man die schnellsten Fortschritte macht.

Für kreatives Lernen eignen sich Gedächtnistechniken wie die so genannte „Schlüsselwortmethode“. Bei der Schlüsselwortmethode stellt man sich Bilder vor, die wie Eselsbrücken funktionieren. Diese Methode empfiehlt sich aber vor allem bei Vokabeln, die man sich besonders schlecht merken kann. Es wirkt zwar auf den ersten Blick zeitaufwändig, sich Bilder für die Vokabeln auszudenken, langfristig lohnt sich dieser Aufwand allerdings, da eine Information, die aufwändig verarbeitet wur-

de, später meist ohne großen Aufwand wieder abgerufen werden kann. Auditive Lerntypen können sich neue Vokabeln laut vorsagen, um sie zu lernen. Kinästhetischen Lerntypen hingegen kann es helfen, sich Gesten oder Bewegungen für unbekannte Wörter in der Fremdsprache auszudenken.

Die Worte, die wir in der Fremdsprache lernen, werden in unserem "mentalen Lexikon" abgelagert. Das „mentale Lexikon“ ist der Teil unseres Langzeitgedächtnisses, in dem Worte und deren Bedeutungen gespeichert werden. Im mentalen Lexikon werden Vokabeln miteinander vernetzt, die bedeutungsähnlich sind. Das Erstellen von Wortfeldern ist eine sehr sinnvolle Methode zum Lernen von Vokabeln, da sie die Arbeitsweise des mentalen Lexikons unterstützt. Ein weiterer Vorteil dieser Methode liegt darin, dass nicht nur bereits bekannte Vokabeln aufgenommen werden, sondern auch Wortfelder die Grundlage für die Reschersche nach noch unbekanntem Worten in der Fremdsprachen bilden können.

US-Forscher haben herausgefunden, dass man sich Wörter besser merken kann, wenn man beim Lernen die rechte Faust ballt. Die linke Faust dagegen hilft dabei, Informationen aus dem Kurzzeitgedächtnis abzurufen. Wer gut Vokabeln lernen will, sollt vorher kurz die rechte Hand zur Faust ballen. Der Grund für die Wirkung der Fäuste sei möglicherweise die Anregung der verschiedenen Gehirnhälften vor der Merkaufgabe. Das Team von der Universität in Montclair bat 51 Versuchspersonen, gar nicht oder zweimal kurz hintereinander mit derselben Hand für 45 Sekunden einen kleinen Gummiball zu drücken und sich dabei auf ein X auf einen Bildschirm zu konzentrieren. Anschließend sollten Probanden beider Versuchsgruppen versuchen, sich die 72 Wörter zu merken, die auf dem Bildschirm vor ihnen erschienen. Zuletzt sollten sie so viele Wörter wie möglich wiedergeben. Dabei schnitten die Probanden am besten ab, die beim Lernen mit rechts, beim Abrufen der Information aus ihrem Kurzzeitgedächtnis dagegen mit links gedrückt hatten. Die Ergebnisse deuten darauf hin, dass einfache Bewegungen das Gedächtnis verbessern können.

Baranova I.

Nationale technische Universität "Dnipro Polytechnic"

Sprachberaterin: S.V. Korotkova

GOOGLE ÜBERSETZER ALS HILFSMITTEL ZUM ÜBERSETZEN. DIE VOR- UND NACHTEILE

Jeden Tag tauchen mehr und mehr Technologien auf, die den Menschen das Leben erleichtern. Und wir sprechen nicht nur von Haushaltsgeräten, sondern auch von Geräten, die versuchen, die wichtigste menschliche Fähigkeit vollständig zu übernehmen: die Denkfähigkeit.

In letzter Zeit habe ich sehr oft über die Rolle der Online-Übersetzer in unserem Leben nachgedacht: Wie ähnelt die künstliche Intelligenz der menschlichen Intelligenz? Ist ein Online-Übersetzer in der Lage, den Kontext und die kulturellen Besonderheiten des Landes, aus dem oder in das wir übersetzen, zu bewahren? Wenn

Sie immer noch über die Antwort auf die erste Frage streiten können, würde man nicht zögern, die zweite Frage mit "Nein" zu beantworten.

Es ist sehr dumm zu sagen, dass ein Online-Übersetzer eine lächerliche oder nutzlose Erfindung ist. Die Geschichte der maschinellen Übersetzung geht auf das Jahr 1933 zurück, als P.P. Smirnow-Trojansky ein mechanisiertes Übersetzungsgerät erfand. In diesen Jahren waren sie ganz anders als die modernen. Es handelte sich um sehr große und teure Maschinen, die ganze Räume belegten und für ihren Dienst einen großen Stab von Ingenieuren, Bedienern und Programmierern erforderten. Doch sehr bald kamen die Wissenschaftler zu dem Schluss, dass dies eine dumme Idee war und nicht funktionieren würde. Es ist unmöglich, eine Maschine zu bauen, die in der Lage ist, die menschliche Intelligenz vollständig zu verstehen und zu übernehmen.

Ein Übersetzer ist sehr schnell. Der moderne Mensch hat seine Handy immer griffbereit. Warum sollte er etwas lernen? Warum sein Gehirn belasten und Zeit verschwenden? Ich stimme völlig zu, dass es eine Zeitersparnis ist, aber völlig zum Nachteil meiner selbst. Wir entwickeln nur das Kurzzeitgedächtnis, anstatt uns auf das Sprachenlernen zu konzentrieren.

Kein Übersetzer kann verstehen, was Sie meinen, interessehalber, man kann den gleichen Satz 5 Mal eingeben und nie das notwendige Wort bekommen. Der Übersetzer weiß nicht, welches Vokabular Ihr Lehrer Ihnen am Vortag gegeben hat, welches Grammatikthema Sie letzte Woche hatten und wie man diese beiden Faktoren kombiniert! Das Einzige, was es Ihnen garantieren kann, ist die korrekte Schreibweise der Wörter.

Deutsch ist auf seine eigene Art eine sehr interessante und komplexe Sprache. Die Position der Wörter im Satz hängt davon ab, was Sie in den Satz hineinlegen und was Sie betonen! Ein Übersetzer ist nicht in der Lage, sie zu analysieren. Statt Ihnen Phrasenverben mit korrekten Präpositionen anzubieten, erhalten Sie das leichteste, einfachste Verb. Und das ist größter Nachteil.

Was ich zum Schluss noch sagen möchte: Online-Übersetzer stört mich in keiner Weise! Aber nur, wenn sie klug eingesetzt werden. Wenn es gut für Sie ist. Es ist so cool, eine neue Verwendung eines Wortes zu entdecken, das man schon lange kennt, nicht achten auf, wie ein Online-Übersetzer den Sinn eines Satzes zunichtemacht. Das Studium einer Sprache ist eine bessere Investition in die Zukunft, und man kann nicht gerade Geld dafür sparen.

Gunko K.

**Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko**

ÜBERSETZUNG VON REDEWENDUNGEN UND SPRICHWÖRTERN

Deutsch ist eine schwere Sprache – und wer sie lernen will, hat es oft nicht leicht. Mit all ihren Grammatikregeln und Ausnahmen ist es manchmal zum Haare raufen. Und die typisch deutschen Redewendungen? Ihre wortwörtliche

Übersetzung in andere Sprachen ergibt oftmals nur wenig Sinn. Selbst deutsche Muttersprachler wissen manchmal nicht, woher die beliebten Sprichwörter kommen.

Der wissenschaftliche Begriff für Redewendungen ist Phraseologismus oder Idiom. Redewendungen stehen aufgrund ihrer Gesamtbedeutung in fester Wortverbindung zueinander, sind aber dennoch nicht an eine feste Satzform gebunden

Wenn manche Redensarten in der Fremdsprache fast Eins-Zu-Eins-Übersetzungen sind, darf man nicht versuchen auch weitere deutsche Redewendungen Wort für Wort zu übersetzen. Da kämen häufig unsinnige oder lustige Sätze heraus.

Die Begriffe „Sprichwort“ und „Redewendung“ werden oft gleichbedeutend verwendet. Dabei unterscheiden sie sich maßgeblich im Sprachgebrauch. Redewendungen können nämlich deutlich flexibler genutzt werden als Sprichwörter. Sprichwörter sind auf ihre feste Satzform angewiesen und funktionieren nicht in Teilen oder in einer anderen Wortreihenfolge. Redewendungen können in der Regel unterschiedlich verwendet werden.

Zudem sind Sprichwörter oft eher Lebensweisheiten oder Pauschalisierungen. Redewendungen sind eher eine bestimmte Art, etwas mit bestimmten Worten auszudrücken, die sich mit der Zeit in ihrem Wortzusammenhang gefestigt haben. Dass die Begriffe oft synonym verwendet werden, liegt daran, dass die Grenzen manchmal verschwimmen und sich einige Redewendungen im Laufe der Zeit durch den Gebrauch in einer bestimmten Satzform zu Sprichwörtern entwickelt haben (z.B. „*Das ist so sicher, wie das Amen in der Kirche.*“)

Wie Sprichwörter lassen sich auch Redewendungen in anderen Sprachen oft nicht wörtlich übersetzen. Ihre Bedeutung ist oft gleich oder ähnlich, doch die Wortwahl unterscheidet sich enorm.

Idiome sind so etwas wie das Salz in der Suppe der Sprachen. Ihre Übersetzung kann aber oft Schwierigkeiten bereiten, insbesondere wenn der Übersetzer nicht über das nötige Hintergrundwissen, sei es sprachlich oder kulturell, verfügt. Phraseologismen und deren Sonderform, die Idiome, können in die Irre führen, da eine konkrete Übersetzung der einzelnen Satzglieder zwar möglich, aber falsch ist. Wort für Wort klingt der Satz in der Zielsprache absurd. Idiome wirken nur in ihrer Gesamtheit. Genau das macht sie so spannend.

Business Sprache kennt eine Vielzahl verwirrender Redewendungen, deren Sinn sich - meist aufgrund des landesspezifischen, historischen oder kulturellen Kontexts - dem fremdsprachigen Leser oder Zuhörer nicht sofort erschließt: diese Redekunst zu beherrschen, erleichtert jedoch den Einstieg in ein Geschäftsgespräch ungemein.

Jeder von uns kennt Redewendungen und einige werden von uns sogar im Alltag verwendet. Oft führt besonders eine Sache zu Missverständnissen unter Kollegen und Geschäftspartnern verschiedener Herkunft: Redewendungen. Wir benutzen sie gerne, um unsere Sprache auszuschmücken oder unseren Worten Ausdruck zu verleihen, nicht immer ist dem Gegenüber der Sinn allerdings klar. *Auf keinen grünen Zweig kommen.* **Bsp.:** „*Mit dieser Einstellung kommst du auf keinen grünen Zweig.*“ Diese deutsche Redensart lässt sich bis ins 15. Jahrhundert zurückverfolgen. Ein frischer, grüner Zweig steht für Wachstum und sinnbildlich für Erfolg. Zudem gab

es ab dem 17. Jahrhundert den Brauch, einem Grundstückskäufer einen grünen Zweig im Grasboden zu schenken. Die darin wohnenden Geister sollten dem neuen Besitzer Glück und Wohlstand bringen. Wer arm war und sich kein Grundstück leisten konnte, schaffte es deshalb auch nie, auf einen grünen Zweig zu kommen.

Fünf Hauptprobleme sind bei der Übersetzung deutscher Redewendungen hervorzuheben:

1. Die meisten Wörter haben mehrere Bedeutungen
2. Besonderheiten der Länder
3. Für die meisten Wörter gibt es keine Übersetzung.
4. Historische oder kulturelle Unterschiede
5. Man darf nicht versuchen, die deutschen Redewendungen Wort für Wort zu übersetzen. Da kämen häufig unsinnige oder lustige Sätze heraus.

Jablonska W.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

INTERKULTURELLE KOMMUNIKATION IN JOB

Reden kann jeder. Erfolgreiche Kommunikation und Gesprächsführung sind eine Fertigkeit, die lohnt, genauer unter die Lupe zu werden. Wer sich sprachlich gut präsentieren kann, wird häufig schneller befördert. Wer verstanden wird, wer überzeugen kann, kommt oft besser voran. Wer richtig kommuniziert, löst Probleme schneller. Wer interkulturell kompetent ist, hat die Fähigkeit, mit Menschen eines anderen kulturellen Hintergrundes erfolgreich zu interagieren. Konkret heißt das, dass man sich respektvoll verhält, Verständnis für die andere Kultur hat und sowohl auf seine verbale als auch nonverbale Kommunikation achtet. Interkulturelle Kompetenz braucht sowohl Sensibilität als auch Interesse.

Firmen profitieren von Mitarbeitenden mit interkultureller Kompetenz dadurch, dass sie auf einem internationalen Markt professionell auftreten können. Sie verhalten sich der Kundschaft gegenüber und in geschäftlichen Verbindungen in einer angemessenen Art und Weise, alle Beteiligten fühlen sich wohl – und das vergrößert die Chancen auf eine gute Zusammenarbeit und erfolgreiche Geschäftsabschlüsse.

Interkulturelle Kompetenz schadet im Job nie – die Fähigkeit, sich gut auf andere Menschen einstellen zu können und einen sensiblen Umgang zu pflegen, kommt dir bei der Arbeit grundsätzlich zugute. Willst du bei einem Unternehmen einsteigen, das international tätig ist, ist interkulturelle Kompetenz unabdingbar: Häufig erfolgt der Karrierestart über ein Trainee-Programm mit Auslandsaufenthalt, außerdem wirst du mit internationaler Kundschaft und mit Menschen aus verschiedensten Ländern zusammenarbeiten.

Wer aufgeschlossen ist, mit offenen Augen durchs Leben geht und immer an neuen Dingen und anderen Denkweisen interessiert ist, legt den Grundstein für interkulturelle Kompetenz. Seit die Migration zunimmt, lernen wir täglich interkulturell – bewusst oder unbewusst. Im Idealfall kommen wir bereits in der Schule mit

anderen Kulturen in Kontakt und gehen interessiert und mit kindlicher Neugier daran, mehr zu erfahren. Das ist sicherlich die natürlichste Weise, interkulturell dazuzulernen, aber du kannst und solltest auch aktiv daran arbeiten.

In der Stellenanzeige steht, dass Bewerbernde interkulturelle Kompetenz mitbringen sollen. Wie zeigst du das aber in deiner Bewerbung? Zum einen gibst du natürlich dein Sprachlevel an. Sprichst du mehrere Sprachen sehr gut, ist es relativ wahrscheinlich, dass du Auslandserfahrung hast. Diese schreibst du selbstverständlich auch mit rein – sofern es sich um längere Aufenthalte handelt, der Malle-Urlaub bleibt natürlich außen vor. Optimal ist, wenn du bereits im Ausland gearbeitet hast, aber auch eine selbstorganisierte längere Rucksackreise zeigt, dass du in fremde Kulturen eingetaucht bist und dich zurechtgefunden hast.

Im Vorstellungsgespräch wird interkulturelle Kompetenz dadurch auf die Probe gestellt, dass zum Beispiel mitten im Gespräch auf Englisch gewischt wird oder du genauer zu deinen Auslandserfahrungen befragt wirst.

Kanibolotsky V.
Nationalen Technischen Universität “Dnipro Politechnic”
Sprachberaterin: S.V. Korotkova

DEUTSCHE WERBUNG

Das Leben ohne Werbung ist heute schwer vorstellbar. Sie umgibt uns überall und in allen Formen.

Werbung ist eine Information, die das Unterbewusstsein des Käufers so beeinflusst, dass er unbedingt das beworbene Produkt benötigt und kaufen möchte. Bei der Werbung handelt es sich normalerweise um ein bestimmtes Produkt oder eine bestimmte Dienstleistung. Das geschieht durch die Popularisierung der Produkte und durch die Aufmerksamkeitserhöhung der Verbraucher.

Werbung ist auch eine spezielle Form der Kommunikation, die auf verschiedene Arten erfolgt: Musik, statische oder bewegte Bilder, gesprochene oder geschriebene Sprache in Kombination miteinander oder getrennt - all dies trägt zur Umsatzsteigerung bei.

Licht und Farbe sind entscheidend für eine effektive Werbung. Psychologen glauben, dass Licht einen Menschen herausfordert und zum Handeln aufruft. Lichtschattierungen rufen bei ihm unterschiedliche Stimmungen hervor, zum Beispiel wird die Rot - (energetisch, Herzbeschleunigung) häufig im Verkauf eingesetzt. Durch den Vertrieb wird Werbung in verschiedenen Arten eingeteilt: Direktwerbung; Werbung in der Presse; Druckbare Werbung; Bildschirmwerbung; Außenwerbung; Werbung im Transportwesen; Werbung an Verkaufsstellen; Elemente, aus denen ein Anzeigentext besteht:

- 1) Das erste Element ist der Slogan, der das Produkt darstellt;
- 2) Zweitens - Einführung. Es sollte einprägsam und lebendig sein, um die Aufmerksamkeit des Lesers auf sich zu ziehen und ihn zum Lesen der Anzeige zu ermutigen.

3) Das dritte Element (die Hauptinformationsquelle) sollte den Kunden über die Hauptmerkmale des Produkts oder der Dienstleistung informieren.

Am Ende des Werbetextes sind Referenzdaten enthalten.

Werbung in Deutschland ist sehr weitentwickelt. Es nimmt eine der führenden Positionen in der globalen Industrie ein. Die von Textern beherrschte Beherrschung des Copywritings gab der Werbung einen starken Impuls. Deutsche Nachrichten und informative Texte unterscheiden sich vom Standard, indem sie eine Vielzahl von Sprachwerkzeugen und fehlende Vorlagen verwenden. In der Werbung werden verschiedene Techniken der Sprachmanipulation verwendet.

In der deutschen Sprache werden Neologismen aktiv eingesetzt. Einige von ihnen werden auf der Grundlage ihrer eigenen lexikalischen Basis gebildet, andere auf der Grundlage von Anleihen. Fremdsprachiges Vokabular findet sich in 49% der untersuchten Anzeigen. Nur 1% der untersuchten Anzeigen basieren auf Reimen (Beispiel: „Wird der Magen dir zur Last - Iberogast“).

Der Anzeigentext muss gut geschrieben sein. Jeder grammatikalische oder stilistische Fehler kann die Glaubwürdigkeit des Unternehmens untergraben und das Interesse des Kunden verringern.

Ausgehend von einem der beliebtesten deutschen Magazine "Der Spiegel" und der Analyse der Verwendung von lexikalischen Einheiten können wir vier thematische Hauptgruppen unterscheiden:

- 1) Sicherheit (sichern, garantieren, Garantie, Gewährleistung);
- 2) Einzigartigkeit (individual, exklusiv, regionale, Individualität);
- 3) Leistungen, Ersparnisse (sparen, Rabatt, Gewinn, Gewinn, günstige);
- 4) Große Auswahl (Auswahl, wählen, auswählen).

Daraus folgt, dass der Werbetreibende durch die Nachricht: die Sprache des Käufers sprechen muss; Beachten Sie das Prinzip "maximale Fakten, minimale Wörter". versuchen, einen Dialog mit einem potenziellen Käufer zu führen; negative Ausdrücke vermeiden; beim Käufer positive Emotionen hervorrufen.

Nach Analyse des oben Gesagten können wir den Schluss ziehen, dass die Verwendung von Anglizismen und ausdrucksstarkem Vokabular typisch für Deutsch ist.

Als Beispiel für Englishismen können Sie Wörter wie: coole Ideen, neuer Look, nutzen Sie unsere attraktiven Arrangements, McKinly - Next Door to Nature) verwenden. Anglizismen werden verwendet, um die Relevanz von Waren und Dienstleistungen zu betonen, dass diese Entwicklungen die neuesten und fortschrittlichsten sind. Ein Beispiel für ein ausdrucksstarkes Vokabular sind Wörter wie: Eine positive Bewertung in Substantiven wird durch die Verwendung von Präfixen und anderen abgeleiteten Elementen fremdsprachiger Herkunft erreicht: Mega-, Super-, Premium-, Luxus- (Mega-Schriftsteller, Premium-Klasse, Premium-Design, Superclub, Super-Shops, Luxus-Hotel) ...

Die wichtigste grammatikalische Zeitform von Werbetexten ist Präsens, während die Konstruktion von Sprachäußerungen auf Präsens in Imperativ basiert, deren Verbformen sich auf die höfliche Form beziehen müssen: Nutzen Sie die E-Post

Scanner-App...; erleben Sie die schöne Urlaubswelt;... buchen Sie Ihren Urlaub zu Ihrem persönlichen Wunschtermin.

Es wird auch elliptische Formen verwendet: Schneller zum passenden Zuhause! Alle gefundenen Verbformen des Imperativs gehören zur höflichen Form. Andere Mittel, die gleichbedeutend mit dem Imperativ sind, werden ebenfalls verwendet, um Motivation auszudrücken. Die häufigsten sind:

1) Formen des Infinitivs:

Jetzt mit Festnetz kombinieren und Vorteile sichern.

2) Konstruktionen mit Modalverben: Hier können Sie dem Ressort auf Twitter folgen! In einigen Fällen wird die Präsens verwendet, um Aktionen in der Zukunftsform auszudrücken: Hier verbringen Sie ihre besten Tage.

Zusammenfassend kann man deutlich behaupten, dass seit letzten 70 Jahren im Werbegeschäft viele erhebliche Veränderungen passieren sind. Heute entwickelt sich Werbung sehr schnell, und kann sicher als der Motor des Fortschritts genannt werden, weil sie einen wirklich großen Einfluss auf Marktwirtschaft hat.

Khoruzhenko.S
Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"
Sprachliche Beratung: I.V.Khurtak

DEUTSCHE SPRACHE UND KULTUR

Die Sprache ist das System der Wahrnehmung und des Verständnisses der Welt. Die Kultur ist das Erlebensmittel der Besinnung und inneren Zustands des Volkes. Jedes Wort, jeder Ausdruck oder grammatische Konstruktion bedingt die Gesamtheit psychologischer und historischer Entwicklung des Sociums. Und insgesamt wird das besondere und unähnliche soziale Umfeld entwickelt, das einen kulturellen und geistigen Wert hat.

In deutscher Sprache gibt es viele unterschiedliche Redenwendungen. Einige haben Entstehungsgeschichten und andere oft unverständliche Bedeutung in der ukrainischen Kultur. Wir geben einige Beispiele:

1) Nur Bahnhof verstehen – Diese Redenwendung hat Bedeutung, dass jemand nichts versteht. Eigentlich weiß keiner, woher der Spruch kommt, aber es gibt viele Geschichten dazu. Die bekannteste handelt sich von Soldaten im ersten Weltkrieg. Für sie war der Bahnhof, beziehungsweise der Zug, ein Zeichen für den ersehnten Heimaturlaub. So besessen waren die Soldaten von der Idee nach Hause zu kommen, dass sie die Befehle der Vorgesetzten überhaupt nicht hörten.

2) Wie ein Stein schlafen. – Das bedeutet, dass jemand tief in Schlaf ist. Und sogar wenn man den Menschen weckt, wacht er nicht auf.

2) Hals und Beinbruch – Das wird gesagt, wenn man jemandem „Viel Glück“ als Anwunsch wünschen will. Man kehrt also bereits die eigene Wunschäußerung um, um das Schicksal auszutricksen.

In deutscher Sprache gibt es die Redewendungen, die menschliche Eigenschaften durch den Vergleich mit tierischen Eigenschaften in der Kultur

ausdrücken und die Taten des Menschen und des Tieres vergleichen. Einige Stichwörter in solchen Redewendungen können negativen Kontext haben, z.B.: der Hund, das Schwein, der Esel oder die Ziege. Hier sind unsere Beispiele:

1) Mein Name ist Hase, ich weiß von nichts.- Das bedeutet, dass jemand kein Interesse oder passive Position in der Streit hat, oder wenn man keine Ahnung über etwas hat. Diese Redewendung geht nämlich auf einen Mann zurück, der mit Nachnamen Hase hieß. Victor von Hase war ein Jurastudent in Heidelberg, der sich im Jahr 1855 vor Gericht verantworten musste. Er sollte damals einem Freund zur Flucht verhelfen, weil dieser zuvor einen Studenten im Duell erschossen hatte.

2) Böse wie ein Wolf sein.- Dieser Ausdruck ist mit ukrainischer Redewendung “Злий як собака” vergleichbar und hat gleiche Bedeutung: wütend oder ärgerlich sein

3) Bär bleibt Bär, fährt ihm auch über Meer. –Das Sprichwort wird verwendet, wenn jemand seine Gewohnheiten oder sein inneres Selbst zeigt, obwohl jemand diese Person ändern möchte.

Auf solche Weise kann man sagen, dass nationale Wahrnehmung sich in der Sprache widerspiegelt und zum Ausdruck des Sprachbildes des Volkes bringt. Das gegebene Sprachbild zeigt, worauf eine Person achtet, wie sie die Dinge, die sie umgehen, wahrnimmt und schätzt. Das Sprachbild existiert im Kopf jeder Sprachgesellschaft und durch das Prisma des Wahrnehmungssystems spiegelt sich die nationale Mentalität wieder.

Koba L.

Nationale technische Universität “Dnipro Polytechnik”

Sprachberaterin: S.V. Korotkova

WIE DIE KOREANISCHE MUSIK DEUTSCHLAND EROBERTE

Ich bin unglaublich beeindruckt von der Tatsache, dass Musik in einer Fremdsprache, die nicht Englisch ist, die Herzen der Deutschen erobert hat. Wie ist das passiert? Wer hat zur Verbreitung der koreanischen Musik in Deutschland und der Welt beigetragen? Ich beschloss es herauszufinden.

Zunächst wurde angenommen, dass die Leute die Mainstream-Musik aus den USA satt hatten. Und koreanischer Pop war wie ein Hauch frischer Luft. Während dies teilweise wahr ist, sind diese bei weitem nicht alle Gründe.

Pop aus Südkorea erobert die Welt mit eingängigen Melodien, perfekt stilisierten Bands und vor allem: mit Hilfe von sozialen Medien. Das Internet bringt die Menschen wirklich näher zusammen.

In Deutschland, wo internationale Trends oft etwas langsamer ankommen, ist dies ein unglaublicher Erfolg für ausländische Musik.

Die Texte muss man nicht verstehen. Trotz der Tiefe der Texte vieler koreanischer Songs ist es nicht notwendig zu verstehen, worum es in dem Song geht, um den Song zu genießen.

Die Qualität der Musik aus Korea ist ebenfalls ein wichtiger Erfolgsfaktor. BTS ist ein großartiges Beispiel für die Qualität, die zu seinem Erfolg beigetragen hat. Innerhalb eines einzelnen Albums können die Genres von Hip-Hop über Trot (die älteste Form der koreanischen Popmusik) bis hin zu Balladen reichen.

Die Vielfalt. «K-Pop» ist nicht auf ein Subgenre beschränkt. Darüber hinaus enthält es meistens mehrere verschiedene Musikelemente: Und zwar Elektro, Pop, R&B, Hip Hop, Soul, Rap und Rock, welche alle miteinander kombiniert werden. Viele Menschen fühlen sich davon angezogen. Und Deutschland ist keine Ausnahme.

Zu guter Letzt tanzen. Was auch immer man sagen mag, koreanischen Musik (insbesondere K-pop) hat eine sehr starke Verbindung zu Tanzaufführungen. Incendiary, sinnlich, witzig und einprägsam Bewegungen werden nur wenige Menschen gleichgültig lassen.

Lyrische Komponente. Dies gilt nicht für absolut jedes Lied, aber oft sind die Lieder koreanischer Musiker voller geschickt konstruierter Verse und faszinierender Melodien. Deutsche lieben gut gemachte Musik, nicht wahr?

Geschlechtnormen. Die prominentesten Vertreter sind männliche Darsteller und männliche Gruppen, aber auch koreanische Sängerinnen stehen nicht beiseite. Trotz der Kritik konservativ gesinnter Menschen zeigen koreanische Musiker weiterhin, dass Kleidung kein Geschlecht hat. Und Make-up ist nicht nur für Frauen.

Zusammenfassend können wir den Schluss ziehen, dass viele Faktoren zum Aufblühen der koreanischen Kultur beigetragen haben, die sich in der Musik auf der ganzen Welt widerspiegelt. Ich habe nur die wichtigsten genannt. Koreanische Musik durchbricht Sprachbarrieren. Und nicht nur.

Kovalenko J.

Nationale technischen Universität «Dnipro Politechnic»

Sprachberaterin: S.V. Korotkova

TRADITIONEN BEI DEUTSCHEN HOCHZEITEN

Jede Kultur hat ihre eigene Bräuche, die Hochzeiten sinnvoll und angenehm zu machen. Deutsche Hochzeiten sind reich an zahlreichen Bräuchen, die eine wunderbare Ergänzung zur Hochzeit einer Braut oder eines Bräutigams mit deutschem Erbe darstellen.

Einige deutsche Hochzeitstraditionen beginnen lange bevor sich Braut und Bräutigam jemals treffen. Es gibt eine sehr lange Tradition: Wenn ein Mädchen geboren wird, sollte ihre Familie ihr zu Ehren mehrere Bäume pflanzen. Während ihrer Verlobung werden Bäume gefällt, um die Mitgift zu bezahlen (dieser alte Brauch ist heute wahrscheinlich nicht mehr so verbreitet!). Eine andere Tradition ist, dass ein Mädchen, bevor es sich verlobt, anfängt, Pennies (Pennies) zu sammeln. Mit diesen Pfennigen werden eines Tages ihre Hochzeit-schuhe gekauft. Diese Tradition soll mit dem rechten Fuß beginnen. Am Hochzeitstag steckt die Mutter der Braut Dill in den rechten Schuh ihrer Tochter.

Hochzeitslader ist ein feines altes Bavarisches benutzerdefiniert

Anstatt Einladungen zu verschicken, wird der Hochzeitslader geschickt, um jeden Gast persönlich zur Hochzeit einzuladen. Als offizieller Einladender besucht er das Dorf von Tür zu Tür und verteilt eine einzigartige gereimte Einladung an jeden Gast auf der Liste.

Das Brautpaar kleidet sich normalerweise in einfachen Kleidern. Bräute tragen ein einfaches Kleid für ihre standesamtliche Trauung. Wenn jedoch keine größere kirchliche Hochzeit geplant ist, bevorzugt sie möglicherweise ein weißes Hochzeitskleid. Am Ende der standesamtlichen Zeremonie gehen das Brautpaar und seine Zeugen oft zusammen essen.

Polterbade bringt viel glück

Deutsche Hochzeiten finden traditionell über mehrere Tage statt und beinhalten jede Menge Spaß und Spiel für alle. Innerhalb weniger Tage nach der Heirat werden die meisten Paare eine große kirchliche Hochzeit haben. Davor gibt es jedoch eine andere Tradition. In Kulturen auf der ganzen Welt gibt es seit langem Aberglauben über böse Geister, von denen angenommen wurde, dass sie Bräute anziehen. Viele der uns bekannten Hochzeitsbräuche beinhalten Lärm, um böse Geister abzuschrecken. In Deutschland wird dies während der Polterbeiden erreicht. In der Nacht vor der kirchlichen Hochzeit treffen sich Braut und Bräutigam informell mit ihren Freunden, ihrer Familie und ihren Nachbarn. Geschirr (normalerweise nicht teuer) ist kaputt, mit der Idee, dass es Braut und Bräutigam viel Glück bringt. Es ist wichtig zu beachten, dass nur Porzellan verwendet wird, keine Glaswaren. Glasbruch gilt als Fehlschlag. Zerbrochenes Porzellan während des Polterbais symbolisiert auch, dass die Ehe niemals zerbrechen wird, obwohl das Geschirr zerbrechlich sein kann. Sobald die Flucht vorbei ist, setzen Braut und Bräutigam die Teile zusammen, ein Beweis dafür, wie gut sie während ihrer Ehe als Team zusammenarbeiten werden.

Bräutkleid und bräutigams kleidung

Beliebte Blumen für einen Brautstrauß sind Rosen, Orchideen und Lilien. Der Mai ist ein besonders günstiger Monat für deutsche Hochzeiten, eine Zeit, in der Lilien blühen. Tatsächlich werden die zierlichen weißen Blüten in Deutschland "Glocken des Monats Mai" genannt. Eine andere Tradition ist ein wenig Salz und Brot, das die Braut für eine gute Ernte trägt. Und der Bräutigam trägt etwas Getreide, um Glück und Wohlstand zu bringen.

Kolesnyk M.
Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"
Sprachliche Beratung: I.V. Khurtak

WIE EIN HUND BELLT

Wenn Menschen deutsche Sprache hören, haben viele einen sehr negativen Eindruck. Es kann unhöflich, unangenehm, abstoßend wirken. Mit anderen Worten, die Sprache klingt wie ein Hund bellt. Aber ist Deutsch wirklich so unhöflich, wie es

scheint? Vielleicht verursachten einige phonetische Besonderheiten keinen melodischen Klang? Oder wurden solche Vorurteile von einigen berühmten Persönlichkeiten verursacht? Oder spielte hier vielleicht eine historische Täuschung eine Rolle? Wir möchten jede dieser Optionen in Betracht ziehen.

Beginnen wir mit der Phonetik. Macht die deutsche Phonetik die Sprache wirklich unangenehm? Alexandra Hagelgans, Autorin von "Warum klingt die deutsche Aussprache so rau?" sagt, dass Medienleute teilweise für die grobe Darstellung der deutschen Phonetik verantwortlich sind, die die deutsche Phonetik „ironischerweise“ als hart und unangenehm darstellt. Es sei daran erinnert, dass Videos von solchen Menschen künstlich erstellt werden und oft nichts mit der Realität zu tun haben. Aber welche Merkmale der Phonetik verwenden solche Menschen, um den Effekt der Rauheit der Sprache zu erzeugen? Erstens gibt es ein Phänomen, das als Konsonantenkonfluenz bezeichnet wird. Bei einem Zusammenfluss von Konsonanten werden mehrere aufeinanderfolgende Konsonanten ohne Vokale miteinander kombiniert. Beispiele für solche Wörter sind: der Stumpf und der Propfen. Wenn solche Wörter zu Ausdruck stark ausgesprochen werden, ist der Klang wirklich rau und unangenehm. Zwei weitere Gründe für die "phonetische Unhöflichkeit" des Deutschen sind die sogenannten gutturalen Klänge und ein harter Angriff. Kehlkopfgeräusche sind Geräusche, die, wie der Name schon sagt, im Kehlkopf durch Luftreibung gegen die Stimmbänder entstehen. Ähnliche Geräusche können beim Aussprechen von Buchstaben erzeugt werden: K, G, H, R. Es ist jedoch auch zu beachten, dass solche Geräusche ohne einen festen Angriff unmöglich sind. Was ist ein harter Angriff? Dies ist ein dumpfer ploniver Konsonantenklang des Kehlkopfes, der beim Schließen der Stimmbänder entsteht und sich dann unter Luftdruck plötzlich mit einem explosiven Geräusch öffnet. Eine harte Passform ist eine sehr wichtige Sache für jeden, der Deutsch lernt. Wenn Sie Ihre Aussprache verbessern möchten, müssen Sie sie nur beherrschen. Als Workout eignet sich ein Zungenbrecher hervorragend: `Esel` essen Nesseln nicht, Nesseln` essen` Esel nicht (harter Angriff mit Apostroph markiert). Da die explosive Aussprache bereits erwähnt wurde, lohnt es sich, dieses Thema ein wenig zu entwickeln. Ein weiterer phonetischer Grund für die Unhöflichkeit der deutschen Sprache können explosive Konsonanten der deutschen Sprache sein: [p], [k], [t]. Und als letzten Grund möchten wir auf den Stress in der deutschen Sprache hinweisen. Tatsache ist, dass im Gegensatz zu beispielsweise Spanisch die Betonung fast immer auf die erste Silbe (die Mädchen, die Mutter) fällt. Die Ausnahme bilden Wörter, die aus anderen Sprachen entlehnt wurden.

Nachdem wir die phonetischen Merkmale erklärt haben, möchten wir noch einen weiteren Faktor erwähnen, der die Vorurteile der Menschen in Bezug auf die deutsche Sprache beeinflusst hat, nämlich die Persönlichkeit, die viele Menschen kennen und die mit ihrer Aussprache einen "negativen" Ruf für die deutsche Sprache schaffen. Der Sänger der Rammstein-Gruppe kann als Beispiele für solche Persönlichkeiten angesehen werden. Er ist hart, ausdrucksstark und voller Konsonanten. Aber diese grobe Aussprache ist nicht einmal ein seltener Dialekt, sondern nur ein Teil des Bildes. Seine Rede dient nur dazu, einen größeren Eindruck beim Hörer zu hinterlassen, und die Deutschen selbst sprechen so nicht. Die deutsche Sprache ist viel weicher und

melodischer, als es auf den ersten Blick erscheint. Zum Beispiel erinnert das deutsche R in seiner Aussprache an den ukrainischen [r]. Und manchmal verwenden die Deutschen sogar eine Halsaussprache wie [r] auf Französisch. Erwähnenswert ist auch, dass das gleiche L auf Deutsch immer leise ausgesprochen wird.

Alle oben genannten Gründe sind irgendwie real und wahr. Was aber, wenn ein historischer Fehler der deutschen Sprache die angebliche Unhöflichkeit verleiht? Tatsache ist, dass viele Menschen deutsche Sprache mit den Wikingern verbinden. Wir sind sicher, dass viele Menschen Wikinger mit Unhöflichkeit und Grausamkeit in Verbindung bringen. Aber was haben die Wikinger mit der deutschen Sprache zu tun? Dafür gibt es mehrere sprachliche Gründe. Dänisch ("moderne Wikingersprache") gehört zur germanischen Gruppe. Darüber hinaus hat Dänisch Ähnlichkeiten mit Deutsch, zum Beispiel haben sowohl Dänisch als auch Deutsch die oben erwähnte harte Passform. Aber es war dieses Missverständnis, zusammen mit der Art und Weise, wie die Menschen die Wikinger wahrnehmen, die der Sprache einen "rauen" Ruf verlieh.

Daher möchten wir sagen, dass jede Sprache auf ihre Weise etwas Besonderes und Schönes ist. Schwierig, unhöflich, unangenehm, unnötig: Sehr oft kann es Gründe geben, eine bestimmte Sprache nicht zu mögen. Diese Gründe können mit Phonetik, Grammatik, Geschichte, Individuen zusammenhängen oder einfach erfunden werden. Aber lassen Sie sich nicht vor Voreingenommenheit beim Sprachenlernen behindern. Der erste Eindruck kann falsch sein. Geben Sie der Sprache eine Chance und vielleicht wird sie Ihnen sehr nahe kommen.

Kosmin K.

Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“

Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

DEUTSCH UND SEINE ENTWICKLUNG

Haupttendenzen der Sprachenentwicklung festzustellen, ist schwierig, schwieriger als die Erfassung anderer komplexer Prozesse, z. B. der Entwicklung der gesamten Volkswirtschaft eines Staates. Für eine Sprache und ihre Entwicklung gibt es keine standardisierten Messgrößen. Deshalb ist es nicht so einfach, den Gesamtzustand einer Sprache zu charakterisieren oder zu bewerten.

Man soll zwischen ungesteuerten und gesteuerten Veränderungen in der Sprache unterscheiden. Die ungesteuerten Veränderungen haben sich ohne gezielte Änderungsbestrebungen ergeben. Die gesteuerten sind durch Bemühungen bestimmter Gruppen oder staatliche Normvorgaben bewirkt worden.

Einige bemerkenswerte Veränderungen des heutigen Deutsch können in drei Bereichen vorgestellt werden:

- ungesteuerte Veränderungen des Deutschen aus Grammatik, Lexik, regionaler und sozialer Varianz;
- gezielte normative Sprachveränderungen: Sprachfeminismus und Rechtschreibreform;

- Deutsch im vielsprachigen Europa.

Die Grammatik einer Sprache ändert sich sehr langsam, insbesondere im Vergleich zur Lexik, die sich in Teilen rasch wandelt. Von aktuellen grammatischen Neuerungen ist deshalb nur wenig zu berichten.

In der Umgangssprache, auch in Zeitungstexten schwächt sich die morphologische Markierung des Genitivs mit *-es* oder *-s*, z. B. in Fällen wie *der Anfang des Mai(s)*, *die Kursschwankungen des Dollar(s)*, *die Mühen des Alltag(s)*. Als normgerecht gelten diese suffixlosen Genitivattribute noch nicht, aber sie werden zunehmend toleriert.

Der Rückgang der flexionsmorphologischen Markierungen des Genitivs steht im Zusammenhang mit morphologischen Vereinfachungen in anderen Fällen. So wird mehr und mehr auf die Markierung des Dativs und Akkusativs Singular mit *-en* verzichtet in Fällen wie *einen Automat(en)*, *dem Dirigent(en)*, *den Präsident(en)*, *einem Advokat(en)*.

Von Sprachkritikern wird oft der abnehmende Gebrauch des Konjunktivs II beklagt. Kaum mehr gebräuchlich ist er bei starken Verben wie *helfen*, *lügen*, *fliehen*, *laden*. Anstelle von *ich hätte/löge/flöhe/lüde* sind längst würde-Periphrasen allgemein gebräuchlich, also *ich würde helfen/lügen/fliehen/laden*. Diese Entwicklung ist nicht neu. Aber dass der Konjunktiv II allmählich verschwindet, stimmt jedoch nicht.

Andererseits geht der Konjunktiv I zur Kennzeichnung der indirekten Redewiedergabe zurück. Auch in Zeitungen findet man Sätze wie: *Der Minister erklärte, die Konjunktur erholt sich (statt: die Konjunktur erhole sich)*.

Der deutlichste Entwicklungszug im lexikalischen Sprachwandel ist die Anglisierung von Teilen der deutschen Lexik durch Übernahme von Wörtern und Wendungen aus dem amerikanischen Englisch. Mit den Anglizismen sind in manchen Lebens- und Kommunikationsbereichen Probleme verbunden.

Auffällig ist auch, dass Deutsch aus bestimmten kommunikativen Domänen d.h. Lebens- und Fachbereichen, verdrängt wird. Dabei geht es nicht um Ersatz oder Ergänzung von Teilen des Wortschatzes durch Anglizismen, sondern um die partielle oder völlige Aufgabe der deutschen Sprache zugunsten des Englischen. Dies gilt vor allem für einen Teil der Wissenschaften, besonders die Naturwissenschaften und die Medizin, aber auch für einige der Sozialwissenschaften, wo Deutsch als Publikations-sprache mehr und mehr durch Englisch ersetzt wird.

Noch ein bemerkenswertes Beispiel für Änderungen des heutigen Deutsch ist noch der Wandel in den Konventionen für die Anrede, insbesondere für den Gebrauch von *du* und *Sie* und entsprechend *dein* und *Ihr*. In einigen Lebensbereichen ist neben Distanzanrede mit *Sie* + Frau/Herr Müller die Verwendung einer halbformlichen Anrede mit *Sie* + Vorname zu beobachten. Diese Anredeform soll in Führungsetagen einiger großer Firmen und in manchen Zeitungsredaktionen in Gebrauch sein.

Die nächste Tendenz in der Entwicklung der deutschen Sprache ist die Sprachfeminismus. In Tages- und Schreibweisen finden sich seit mehreren Jahren in den Stellenanzeigen Ausdrücke mit Schrägstrichen und Klammern, seit einigen Jahren auch einem großen / im Wortinnern wie: *Gesucht wird ein Mitarbeiter/eine Mit-*

arbeiterin ein(e) Mitarbeiter/in. In anderen Anzeigen erscheinen auch vorlesbare Ausdrücke wie: *Gesucht wird eine Mitarbeiterin oder ein Mitarbeiter.*

Seit dem 1. August 1998 wird eine geänderte Rechtschreibung offiziell in den Schulen des gesamten deutschen Sprachgebiets eingeführt. Auch die Behörden, Presseagenturen und danach die Zeitungen haben sich auf die Reform eingestellt.

Die künftige Entwicklung einer Sprache vorherzusagen, ist ein ziemlich aussichtsloses Unterlängen. Die Sprache ändert sich nicht von sich selbst, sondern wird von den Menschen geändert, die sie sprechen und schreiben. Die Sprache wird sich weiterhin von den sich ändernden Lebensbedingungen der Menschen ändern.

Kostjuk V.
Nationale technische Universität «Dnipro Polytechnic»
Sprachberaterin: S.V. Korotkova

SELBSTDISZIPLIN BEIM ONLINE STUDIUM: RATSCHLÄGE UND VORAUSSETZUNGEN

Fernstudium hat viele Versuchungen: sich von sozialen Netzwerken ablenken, einen Film sehen oder einfach auf der Couch liegen. Der Erfolgsschlüssel jedes Unterfangens ist eine Selbstorganisation, und wir müssen nun in sich selbst erzogen. Die Entwicklung von Fähigkeiten ist eng mit dem Konzept wie das Ziel verbunden, müssen wir klar verstehen, warum es zu tun.

1) Ein klarer Plan

Schreiben Sie gute Gründe auf ein Blatt Papier oder eine Telefonnotiz, warum Sie studieren, an Online-Unterrichte teilnehmen und Hausaufgaben machen müssen. Danach schreiben Sie Ihren Stundenplan und Deadline der Aufgaben und Prüfungen.

2) Zeitüberwachung

Die Fähigkeit, Ihre Zeit richtig zu organisieren ist sehr wichtig. Das sind die Grundlagen des Zeit-Managements. Es gibt viele verschiedene Techniken für effizientes Lernen. Eine davon ist Pomodoro-Technik. Formulieren Sie die Aufgabe schriftlich, dann stellen den Kurzzeitwecker auf 25 Minuten (pomodori) mit kurze Pause (5 Minuten) und nach jeweils vier pomodori eine längere Pause machen (15–20 Minuten).

3) Raumorganisation und Kontrolle

Niemand sollte Sie ablenken. Deaktivieren Sie unnötige Chats, schalten den Fernseher aus, bitten Ihre Familie, Sie bis zum Ende des Unterrichts nicht zu stören. Schaffen Sie eine Arbeitsatmosphäre. Nicht umsonst haben viele Freiberufler einen eigenen Platz mit dem Schreibtisch und bequemen Stuhl. Lernen Sie nicht im Pyjama. Er ist mit Schlaf, Entspannung verbunden, und so die Arbeitsproduktivität deutlich reduziert.

4) Organisation und Kontrolle der Aktivitäten

Tun Sie zu einem bestimmten Zeitpunkt nur das, was Sie für diese Zeit geplant haben. Zuerst ist es besser, die wichtigsten Dinge zu tun. Achten Sie auf den Zustand. Man muss unterscheiden Faulheit und wenn Sie wirklich schlecht fühlen.

5) Auszeit

Tun Sie Ihre Arbeit am Morgen, und der Abend ist Ruhezeit. Was bedeutet das? Vollständige Entspannung des Körpers und Kopfs. Denken Sie nicht an das Lernen im Urlaub, sonst sind Sie ständig unter Stress. Raumbelüftung und Sport spielen auch eine wichtige Rolle.

Behalten Sie Ihre Arbeits- und Freizeitbilanz. Sie sind nur selbst verantwortlich für alles, was bei der Umsetzung der Pläne und dem Erreichen des Ziels geschieht (einschliesslich des Studiums).

Krasawin Y.
Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"
Sprachliche Beratung: I.V. Khurtak

MERKMALE MACHINELLER ÜBERSETZUNG

Computertechnologie hilft Menschen heute in vielen Branchen, das Leben leichter zu machen. Die optimiert unsere Arbeit und hilft sowohl physische als auch intellektuelle Kosten zu senken. Darüber hinaus zeigen die Umfrageergebnisse, dass die meisten Benutzer den Computer genau für die Arbeit verwenden. Der Übersetzungsprozess ist keine Ausnahme.

Es gibt Softwareprodukte und Online-Dienste im Bereich der sogenannten maschinellen Übersetzung. Das sind alle Programme oder Websites, die maschinelle Übersetzungsdienste mehr oder weniger anbieten.

Der erste Vorteil solcher Dienste ist die hohe Übersetzungsgeschwindigkeit. Die maschinelle Übersetzung ist in wenigen Sekunden fertig. Wir müssen keine Zeit verschwenden, um stundenlang in Wörterbüchern jedes Wort nachzuschlagen.

Ein weiterer Vorteil der maschinellen Übersetzungsdienste sind die relativ geringen Preise. Die Dienste eines Dolmetschers kosten Geld. Aber es gibt viele Online-Übersetzer, die ihre Dienste kostenlos anbieten.

Nächster Vorteil der maschinellen Übersetzung ist ihre Vielseitigkeit. Der Übersetzer, der sich mit maschineller Übersetzung beschäftigt, arbeitet mit Texten verschiedener Sprachen, während sich der Dolmetscher normalerweise auf nicht mehr als zwei-drei Sprachen spezialisiert.

Der Hauptnachteil der maschinellen Übersetzung ist ihre schlechte Qualität. Automatische Übersetzungsprogramme übersetzen den Text normalerweise wörtlich, ohne die Information zu verstehen, den Kontext zu berücksichtigen und zu entscheiden, was in unsicheren Situationen zu tun ist. Diese Programme können allgemeinen Inhalt des Textes vermitteln, aber gleichzeitig lexikalische und grammatische Fehler machen. In einigen Fällen kann die Bedeutung eines Satzes oder sogar des gesamten Textes nach der Übersetzung vollständig verzerrt sein.

Der Dolmetscher analysiert den vorliegenden Text und nutzt seine Erfahrung.

Um bei der Verwendung von maschinellen Übersetzungsprogrammen eine genauere Übersetzung zu erzielen, müssen wir einige Regeln befolgen:

- Erstens ist es ratsam, Sätze so weit wie möglich zu vereinfachen, d.h. schwierige Wörter durch Synonyme zu ersetzen. Komplexe Sätze, Sätze mit Partizipien, Infinitivgruppen, ect. sollten in mehrere separate einfache Sätze unterteilt werden.
- Zweitens müssen wir versuchen, keine mehrdeutigen Wörter zu verwenden. Ansonsten ist die Wahrscheinlichkeit von Abweichungen hoch.
- Drittens ist es ratsam, den übersetzten Text auf Fehler und Tippfehler zu überprüfen. Nicht alle maschinellen Übersetzungsprogramme können Fehler verfolgen.

Anhand des oben Gesagten können wir folgende Schlußfolgerungen ziehen: maschinelle Übersetzung hilft, die allgemeine Bedeutung des Textes zu verstehen, aber sie kann keine kompetente, schöne Übersetzung vorstellen und eine Person vollständig ersetzen. Die Verwendung von maschinellen Übersetzungsprogrammen hängt von den zu übersetzenden Informationen und der Qualität der erwarteten Übersetzung ab.

Leonowa W.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

SPRACHE UND IDENTITÄT

Wie prägt unsere Sprache unser Denken, unsere Kultur, unsere Identität? Wie entwickelt sich umgekehrt durch die ständigen Veränderungen in unserer Lebenswelt auch unsere Sprache? Seit jeher befassen sich Sprachforscher mit dem Zusammenhang von Sprache und Identität und ihrem wechselseitigen Einfluss.

Philosophie und Wissenschaft setzen sich seit 3.000 Jahren mit dem Verhältnis von Denken und Sprache auseinander und versuchen zum Beispiel zu erforschen, ob das Sprechen sich aus dem Denken entwickelt hat oder umgekehrt. Einig sind sich die verschiedenen Theorien darüber, dass unsere Sprache, unsere Kultur und unsere Identität untrennbar miteinander verknüpft sind.

Erst, wenn man sich mit Menschen unterhält, die eine andere Sprache sprechen, wird spürbar: Was und wie wir sind, als Individuen, als Generation, als Gruppe oder als Nation, wird in entscheidendem Maße von der Art und Weise mitbestimmt, wie wir uns nachgedacht hatte. Hier wird zugleich spürbar, dass sich über die Sprache hinaus oft auch die Denkweise und Identität des anderen von unseren eigenen unterscheiden.

Im Zuge der Auseinandersetzung mit der deutschen Sprache und Identität werden seit einigen Jahren Wettbewerbe angerufen, in denen die Öffentlichkeit oder auch Expertenjurys das schönste deutsche Wort oder auch das „Unwort“ des Jahres ermitteln sollen. 2004 wurde der etwas altmodische Ausdruck „Habseligkeiten“ zum schönsten Wort des Jahres gewählt. Die Jurybegründung lautete, das Wort verbinde „den irdischen Besitz und die im irdischen Leben unerreichbare Seligkeit. Diese Spannung bringe den Leser des Wortes dazu, dem Besitzer der „Habseligkeiten“ positive Gefühle entgegenzubringen. Die Liebe zu den kleinen, wertlosen Dingen werde als Voraussetzung zum Glück aufgefasst.“

Die sprachliche Initiative, die das „Unwort“ des Jahres bestimmt, möchte unser Bewusstsein für den Umgang mit der deutschen Sprache und Identität schärfen und ihrem Verfall entgegenwirken. 2011 wurde der Ausdruck „Döner-Morde“, der eine Serie von Morden an türkischen Migranten durch Rechtsradikale bezeichnete, zum „Unwort“ gewählt. Durch die Reduktion auf ein Imbissgericht würden die Opfer der Morde diskriminiert und ganze Bevölkerungsschichten aufgrund ihrer Herkunft ausgegrenzt, fand die Jury.

Jede gesellschaftliche Entwicklung und Veränderung, jedes historische Ereignis schlägt sich in unserem Sprachgebrauch nieder. So ist es mit dem Zweiten Weltkrieg und dem Holocaust unmöglich geworden, das deutsche Wort „Führer“ zu verwenden, ohne dass es negative Assoziationen hervorruft.

In Deutschland wird immer wieder über die vielen Anglizismen debattiert. Vor allem wird der häufige Gebrauch einer als „Denglisch“ bezeichneten Sprache kritisiert, die besonders durch das Internet starke Verbreitung gefunden hat.

Myroshnychenko E.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnic“
Sprachliche Beratung: S.V.Korotkova

WIE KANN MAN AM BESTEN FREMDWÖRTER LERNEN

Mit der Entwicklung der internationalen Beziehungen bestand ein dringender Bedarf, Fremdsprachen zu lernen. Das Erlernen anderer Sprachen als unserer üblichen Sprache ist jedoch ein sehr schwieriges und langfristiges Geschäft. Dieser Artikel befasst sich mit der Vereinfachung und Beschleunigung des Studiums von Fremdwörtern.

Zunächst sollte klargestellt werden, dass eine Person mindestens 1000 Wörter kennen muss, um die Rede des Gesprächspartners optimal zu verstehen. Was sind also die Methoden, um neue Wörter zu lernen?

Eine der gebräuchlichsten Methoden ist die Visualisierungsmethode. Bei dieser Methode sollten Sie die Wörter und ihre Übersetzung in ein Notizbuch schreiben und sie dann von Zeit zu Zeit lesen, ohne sich etwas zu merken. Der Nachteil dieser Methode ist, dass sie gültig ist für vorausgesetzt, die untersuchten Wörter werden von Ihnen weiter angetroffen (in verschiedenen Texten, Artikeln usw.) und Sie werden sie ständig sehen.

Eine andere der beliebtesten Methoden ist das Hören von Wörtern, wenn Sie die Audioaufnahme einschalten und Wiederholen Sie sie nach dem Ansager. Es gibt auch eine ähnliche Schreibmethode wie die vorherigen, wenn Sie Wörter durch schriftliche Wiederholung lernen.

Eine andere gute Möglichkeit, neue Wörter zu lernen, besteht darin, sie zu wiederholen. Allerdings nicht wie üblich, wie beim Auswendiglernen, sondern nach einer bestimmten Zeit, die erste nach 20 Minuten, die zweite nach 2 Stunden. Dann ein Tag und zwei Tage. Diese Methode gilt als eine der besten für die ganze Zeit dieses Thema studieren.

Eine weitere großartige Methode ist die Gruppierung Methode, bei der Wörter zu von Ihnen definierten Gruppen zusammengefasst werden (dies kann wie Wortgruppenrechte in Bedeutung und Struktur sein).

Eine andere alte Methode ist das Lesen des Textes. Ja, verbreitet Lesen. Dank dessen beginnen wir, die Wörter im Kontext zu verstehen, und so werden sie in unserem Gedächtnis abgelegt.

Vergessen Sie nicht die Hilfe von außen. Sie können Ihre Verwandten, Freunde oder Angehörigen jederzeit bitten, Sie zu überprüfen. Glauben Sie mir, dies ist eine der effektivsten Möglichkeiten.

Eine sehr interessante und sogar unterhaltsame Methode ist die Verwendung von Wortketten. Wenn Sie keine langweiligen Wörter lernen, Sie können sondern lustige (wenn auch manchmal bedeutungslose) Sätze daraus erstellen können, ist das Erlernen neuer Sie beschleunigen den Vorgang um eine Größenordnung.

Die nächste Methode ist sehr interessant, aber nur für diejenigen geeignet, die bereits eine Sprache beherrschen (notwendigerweise dieselbe Sprachgruppe wie die Zielsprache). Dank Ihrer Erfahrung in der vorherigen Sprache können Sie ähnliche Wurzeln identifizieren und somit nur kleine Unterschiede feststellen und sich daran erinnern.

Aufgrund der rasanten Entwicklung der Technologie in unserer Zeit verwendet eine wachsende Methode zum Lernen neuer Wörter eine Vielzahl von Programmen, Aber oft benutzen sie eines von der klassischen Methoden verwenden. Sie haben jedoch den Vorteil, dass sie fast überall neue Dinge lernen können, anstatt nur zuhause. Die beste Entwicklungsoption wäre jedoch, mehrere der oben genannten Strategien zu kombinieren.

Aber wenn Sie neu lernen, können Sie sich dem Problem stellen, das Alte zu vergessen. Wie können Sie also alte Wörter nicht vergessen? Der Ausweg ist gleichzeitig einfach und schwierig - es ist die Wiederholung des zuvor Gelernten. Das Wichtigste beim Lernen neuer Wörter, nicht welche Methoden Sie verwenden, sondern wie ernst Sie sind beziehen sich auf die anstehende Aufgabe. Eine der klassischen Methoden wird jedoch häufig verwendet.

Die beste Entwicklungsoption wäre jedoch, mehrere der oben genannten Strategien zu kombinieren

Aber wenn Sie neue Dinge lernen, können Sie sich dem Problem stellen, das Alte zu vergessen. Wie können Sie also alte Wörter nicht vergessen? Der Ausweg ist gleichzeitig einfach und schwierig - es ist eine Wiederholung des zuvor Gelernten. Und die Hauptsache beim Lernen neuer Wörter, nicht welche Methoden Sie verwenden, sondern wie ernst Sie sind beziehen sich auf die anstehende Aufgabe.

**Mosnenko Ye.,
Penkova A.**

**Nationale Technische Universität «Dnipro Polytechnic»
Sprachliche Beratung: I.V. Khurtak**

NATIONALE MERKMALE DER SPRACHETIKETTE DER DEUTSCHEN

Jede Sprache hat ein System von besonderen Ausdrücken von Höflichkeit entwickelt, in jeder Sprache existieren bestimmte sprachliche Merkmale, die die Sprachträger in unterschiedlichen Situationen verwenden. Das ist die Sprachetikette, die die ethnische Identität des Volkes vertritt. Die Beherrschung der nationalen Sprachetikette und die Fähigkeit, sie einzusetzen, machen die Kommunikation wünschenswert und angenehm. Die kulturellen und mentalen Merkmale der Deutschen unterscheiden sich von den Ukrainern. Was in unserem Land zulässig ist und als normal gilt, werden die Einwohner dieses Landes als unanständig betrachten.

Eine Besonderheit der zwischenmenschlichen Kommunikation unter Deutschen ist die weit verbreitete Höflichkeit. Die deutsche Sprache ist kompliziert und reich an höflichen Formen. Die Deutschen sind gegenüber Menschen, die aus Gründen der Bildung oder des Tourismus aus anderen Ländern kamen, nachsichtiger und sind bereit, einige Sprachfehler zu verstehen und zu verzeihen. Aber um sicher zu sprechen und den Respekt eines Deutschen zu verdienen, sollte man die Etikette in Deutschland wissen und befolgen.

Auch wie in der ukrainischen Sprache gibt es zwei Arten von Anreden an den Gesprächspartner: «Sie» und «Du». Die zweite Form wird für die Kommunikation zwischen engen Freunden und Verwandten verwendet. Alle anderen Arten von Beziehungen (geschäftlich, formal, wenn man sich an einen Fremden wendet) implizieren die obligatorische Verwendung der respektvollen Form «Sie».

Bei der Kommunikation mit den Deutschen kommt der Übergang zu «Du» nicht bald. In Deutschland ist es nicht üblich, sich damit zu beeilen. Man muss sich nicht frech und aufdringlich verhalten.

Bei Benutzung eines Eigennamens wird die Form «Herr» oder «Frau» hinzugefügt. Zum Beispiel: «Guten Abend, Herr Müller!», «Gute Nacht, Frau Wagner!». Im Ukrainischen entspricht das Wort «Пан» der Anrede «Herr» und «Пані» – der Anrede «Frau». Bei diesen Anreden kann man nicht nur den Nachnamen, sondern auch den Vornamen verwenden, zum Beispiel: «Шановна пані Ольго!». Die am häufigsten benutzte Konstruktion ist jedoch Пан(і) mit der Nachname: «Доброго ранку, пане Мельник!»

Titel für den Deutschen sind ein Grund zum Stolz, daher werden sie zusammen mit einem Eigennamen eingesetzt. Wenn der Titel einer Person unbekannt ist, kann das Wort «Doktor» verwendet werden, weil es für fast jede gebildete Person gilt. Das Herausfinden eines Titels vor dem Treffen mit einer neuen Person ist sehr nützlich, um zukünftige Beziehungen aufzubauen. Dies zeigt Höflichkeit und Artigkeit an.

In der alltäglichen Kommunikation unterscheiden die Deutschen klar zwischen privatem und öffentlichem Leben. Während eines offiziellen Gesprächs in einem Büro, auf einer Konferenz oder in einem Restaurant ist es nicht üblich, andere Themen als

geschäftliche zu besprechen. Es ist auch gebräuchlich, Themen wie Religion, Politik und persönliches Leben nur in der nächstgelegenen Umgebung zu diskutieren. Auch tolerieren die Deutschen nicht, wenn der Gesprächspartner um den heißen Brei herumgeht. Und es ist vorgezogen, direkt zum angegebenen Thema zu gehen.

Es wurde von Themen des zweiten Weltkriegs abgeraten. Jede Erwähnung von Nazisymbolen ist verboten. Selbst als Witz ist es verboten, Nazi-Gesten zu zeigen, weil eine Person dafür strafrechtlich verantwortlich ist.

Unter Berücksichtigung der oben genannten ist ein sicherer Weg zu guten Beziehungen zu den deutschen Höflichkeit, Respekt und Interesse an ihrer Kultur. Mit Hilfe der Etikette-Regeln reicht es für einen Ausländer aus, sich einfach in die lokale Umgebung zu integrieren.

Parkhomenko V.
Nationale Technische Universität "Dnipro Politechnic"
Sprachliche Beratung : S.V. Korotkova

FALSCH FREUNDE DES ÜBERSETZERS

Falsche Freunde — das sind Worte, die in zwei oder mehr Sprachen gleich tönen oder sogar gleich geschrieben werden. Es kann zu Verwirrung und Missverständnissen führen.

Manchmal haben wir das Gefühl, dass ein bestimmtes Wort auf Russisch einen fremden Ursprung hat, und verwendet es in der Sprache, die wir lernen. Aber öfter stellt sich heraus, dass dieses Wort, obwohl es existiert, völlig etwas anders bedeutet. Wie Sie wissen, gibt es auf Russisch viele Lehnwörter aus dem Deutschen, aber auf Deutsch haben solche Wörter oft unterschiedliche Bedeutungen.

"Falsche Freunde des Übersetzers" sind in Rechtschreibung und Aussprache ähnlich, aber ihre lexikalische Bedeutung sind völlig unterschiedlich. Es führt häufig zu Missverständnissen während der Kommunikation. Zum Beispiel ist das Buffet kein буфет (die Cafeteria), sondern шведский стол, und die Anekdote ist keine «анекдот» (der Witz), sondern «заятный случай из истории».

Darüber hinaus erschweren geliehene Wörter die Situation. Viele bekannte Lexeme stammen aus der deutschen Sprache: ярмарка (der Jahrmarkt), рюкзак (der Rucksack), вундеркинд (das Wunderkind).

Russisch und Deutsch sind entfernte Verwandte, da sie zur Gruppe der indogermanischen Sprachen gehören und daher viel gemeinsam haben. Trotzdem dürfen wir nicht vergessen, dass jede Sprache ihren eigenen und sehr schwierigen Entwicklungsweg hat. Die Bedeutungen von Wörtern ändern sich: die Sprecher geben ihnen eine besondere Bedeutung, die mit den historischen Merkmalen und der Kultur des Landes verbunden ist. Und manchmal taucht "Falsche Freunde" ganz zufällig auf.

Wenn Sie beispielsweise ein Autogramm als Souvenir anfordern möchten, kann dies auch zu Problemen führen. Zum Vergleich: autograph (engl.), autografo (it.). Seltsamerweise wird in der deutschen Sprache das Wort Autograph im Sinne von "Autogramm, echtes Manuskript(автограф, подлинная рукопись)" eher als Tatsache

als als "denkwürdige Inschrift" verwendet. Wenn es also nicht darum geht, wichtige Dokumente zu unterschreiben, sondern um eine einfache Höflichkeit, sollten Sie ein ähnliches Wort Autogramm verwenden. Es ist sehr leicht, verwirrt zu werden, und Sie müssen so vorsichtig wie möglich sein.

In Deutschland ist es, wenn man von der Teilnehmer(об абитуриенте) spricht, nicht der Abiturient. Es bezieht sich auf eine Person, die die Immatrikulationsprüfung ablegt oder der Mittelschule oder das Gymnasium abschließt. Wir verbinden es auch mit der Zulassung zu einer Bildungseinrichtung, die dem deutschen Konzept des Bewerber entspricht.

Ein weiteres Paradoxon. In der deutschen und russischen Sprache ist das Gewichtsmaß «центнер» unterschiedlich. Auf Deutsch ist dies eine Masse von 50 kg, auf Russisch 100 kg. Bei der Übersetzung lautet die Entsprechung des russischen Maßes daher Doppelpentner (Dezitrone) und nicht der Zentner.

Im Erdgeschoss wohnen «жить на первом этаже». Die russische Person zählt die Stockwerke vom Boden aus. Der Deutsche hingegen verfolgt die Anzahl der Treppen, sofern sich zwischen den Stockwerken nur eine Treppe befindet. Wenn Sie sagen möchten, dass Sie im dritten Stock wohnen, subtrahieren Sie einen; ich wohne im zweiten Stock oder ich wohne zwei Treppen hoch.

Wenn Sie den Betrag von etwas pro Person angeben, bezieht sich «человек» oder «душа» auf die Rechnungseinheit Kopf, zum Beispiel: der Verbrauch pro Kopf der Bevölkerung - «потребление на душу населения (на человека)». Das Substantiv Stück wird beim Zählen von Vieh verwendet, zum Beispiel: 1000 Stück Rinder - «1000 голов рогатого скота». Das Wort Stück wird auch verwendet, um einen Teil eines Ganzen zu bezeichnen oder um ein Objekt von einem homogenen zu unterscheiden: ein Stück Weges - «отрезок пути», ein Stück Land - «участок земли», Ausstellungsstück - «выставочный экземпляр». Geben Sie mir bitte eine Tasse Kaffee und drei Stück Kuchen.

Wenn wir über Häuser sprechen, sagen sie nicht die Anzahl der Wohnungen (Zweifamilienhaus), sondern die Anzahl der darin lebenden Familien. Zum Beispiel: das Zweifamilienhaus.

Die Russen sagen, sie «едут на втором трамвае» und weisen der Straßenbahn anstelle der Straßenbahnlinie (Route) eine Nummer zu. Auf Deutsch klingt es richtig: ich fahre mit der Straßenbahn Linie 2.

Mit dem numerischen Ausdruck der Wissensbewertungen der Schüler in Deutsch beginnt die Punktzahl bei eins und nicht bei fünf, d.i. die beste Note ist eine (der Traum eines jeden Studenten).

Einbettzimmer «одноместный номер (в гостинице)». Hotelzimmer zeichnen sich nicht durch die Anzahl der Betten (Einzel- «одноместный», Doppelzimmer- «двухместный номер») aus, sondern durch die Anzahl der Betten - Einbettzimmer, Zweibettzimmer.

Bar - «обнажённый, оголённый, наличный о деньгах, явный». Und das russische Wort für «бар» auf Deutsch - es ist Theke f. Familie: «семья» («фамилия») - Name -en, -en m, Nachname -en, -en m, Familienname -en, -en m). Halstuch: «шарф, косынка, шейный платок» («галстук» - Krawatte f). Blank: «блестящий,

сверкающий, чистый, начищенный (до блеска), гладкий, полированный, выбритый, голый, неприкрытый» («бланк» — Formular n, Vordruck m, Bogen m).

"Falsche Freunde des Übersetzers" können auch als intersprachliche Homonyme bezeichnet werden. Und trotz der Tatsache, dass sie weit verbreitet sind, sollten Sie nicht in jedem deutschen Wort nach einem Haken suchen, dessen Klang dem Russischen ähnelt. Es gibt eine Kategorie von Wörtern wie Internationalismus. Im Gegensatz zu "Falsche Freunden" sind ihre Bedeutungen für alle Sprachen gleich.

Ruban M.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: Halushko T.V.

DIE WEGE ZUM SPRACHENLERNEN

Der Plausch mit Geschäftspartnern in London, der Kurzurlaub in Rom oder der Besuch eines Restaurants in Shanghai – eine mühelose Verständigung wird möglich, wenn Sie eine Sprache lernen. Viele schlagen sich auf Reisen so gerade noch mit Schulenglisch durch. In den meisten Fällen wird kurz vor Reisebeginn noch schnell der ein oder andere Satz einstudiert, wodurch vielleicht die Bestellung im Restaurant gelingt, ein wirkliches Gespräch in einer anderen Sprache aber noch weit entfernt ist. Dabei hegen viele Menschen insgeheim den Wunsch, eine weitere Sprache zu lernen. Doch häufig bleibt es beim Wunsch, denn nur die wenigsten werden aktiv. Dabei sind qualifizierte Arbeitnehmer mit Fremdsprachenkenntnissen auf einem globalen Arbeitsmarkt gefragter denn je.

Es gibt verschiedene Methoden zum Lernen einer Sprache.

1. Lerntypen

Eine Ausgangsannahme ist, dass jeder auf andere Weise besser lernt. Je nachdem, ob man ein auditiver, visueller, kommunikativer oder motorischer Lerntyp ist, sollte man also das Lehrangebot entsprechend wählen. Wer beispielsweise ein auditiver Lerntyp ist, kann nicht nur still aus einem Lehrbuch büffeln. Wer als visueller Typ eine Sprache geschrieben sehen muss, um sie zu verstehen, sollte sich nicht nur in Konversationsübungen üben.

2. Sprachen lernen durch sprechen

Diese Herangehensweise beim Vermitteln von Fremdsprachen kann man als Gegensatz zur klassischen Methode verstehen. Die Methode wurde vor allem zum Erlernen klassischer Sprachen angewandt. Ziel war es, lateinische oder altgriechische Texte verstehen und übersetzen zu können, indem man grammatische Regeln lernte und einsetzte. Die Methode, die das Sprechen in den Vordergrund stellt, fördert hingegen kommunikative Kompetenzen in den modernen Sprachen.

3. Kommunikative Methode

Hierbei sollen Lernende ein Gefühl für die Zielsprache bekommen, wie etwa in Gesprächen in der Fremdsprache mit Muttersprachlern. Aber auch die Kommunikation unter den Lernenden in der Gruppe wird bei diesem Ansatz gefördert, beispielsweise,

indem sie sich gegenseitig Vokabeln erklären. Ergänzend erklärt die Lehrperson die Grammatik.

4. Birkenbihl-Methode

Diese Herangehensweise geht davon aus, dass man am besten wie ein Kind lernt, indem man Sprechern der Zielsprache zuhört und sie nachahmt. Auf diese Weise würde man sich automatisch korrigieren, wenn man Fehler macht. Sprachkurse in einer Gruppe, bei denen vornehmlich das Sprechen trainiert würde, werden von dieser Methode abgelehnt. Denn weil Sprachen lernen nach diesem Ansatz durch Nachahmen geschehe, würde man auch die Fehler der anderen Schüler mitlernen. Die starke Gewichtung des auditiven Lernwegs zeichnet sich auch in der Wahl des Lehrmediums aus: Hier werden vor allem Audio-CDs verwendet.

5. Methodenmix

Um die vier Bereiche Hören, Verstehen, Lesen und Schreiben einer Sprache beherrschen zu können, geht der Methodenmix-Ansatz davon aus, dass man verschiedene Lernmethoden einsetzen muss und die Gewichtung nicht zu einseitig sein sollte.

Tricks zum Sprachen Lernen

Unser Gehirn hat verschiedene Gedächtnisstadien, die eine Information durchlaufen muss, bevor wir sie uns dauerhaft merken können. Auf diese Weise sibt das Gehirn nutzlose Informationen schnell aus, um sich auf das Wesentliche konzentrieren zu können. Das Fünf-Fächer-System wandelt diese Erkenntnis in einen Lerntrick um. Dafür schreibt man die Vokabeln auf Karteikarten und bastelt oder kauft sich eine Kiste, die in fünf Fächer aufgeteilt ist. Jedes Mal, wenn die Vokabel gekonnt wurde, wandert sie ein Fach weiter. Nach dem fünften Fach müsste die Vokabel im Langzeitgedächtnis gelandet sein. Die Methode hat der Publizist Sebastian Leitner im Jahr 1973 entwickelt.

Das mentale Lexikon, also die Art, wie das Gehirn Wörter erinnert, ist wie ein Netz aufgebaut. Je mehr Verbindungen zu einem Wort bestehen, desto wahrscheinlicher ist es, dass man es in einer Kommunikationssituation abrufen kann. Das können Erinnerungen, Gefühle oder Bilder sein. Deshalb sollte man sich trauen, auch Fehler zu machen: Aus einem Fehler entstehen möglicherweise witzige Situationen oder Gespräche über das betreffende Wort oder den Satz. Das führt dazu, dass wir uns beim nächsten Mal besser daran erinnern können.

Beschäftigt man sich auf der Zielsprache mit Dingen, die einem sowieso Spaß machen, stellt sich ein positiver Nebeneffekt ein. Das limbische System belohnt den Lernenden und fördert so den Lernfortschritt. Denn negative Gefühle wie Stress und Frustration unterdrücken die Zusammenarbeit der Nerven und hemmt die Konzentration.

Skubtschenko D.
Nationale Universität für Eisenbahn- und Schienenverkehr, Dnipro,
benannt nach dem Akademiker W. Lasarjan
Sprachliche Beratung: M. L. Smyrnova

DIE DIGITALISIERUNG IM BEREICH DES EISENBAHNPERSONENVERKEHRS

Im Personenverkehrssektor gibt es einen wachsenden Trend zu Online-Marketing-Aktivitäten. Dies ist eine effektive Möglichkeit, die Aufmerksamkeit von Reisenden im Internet auf sich zu ziehen, sie zu schließen und den Schienenverkehr zu fördern. Das digitale Marketing als Grundlage für die erfolgreiche Positionierung von Schienenpersonenverkehrsdiensten auf dem Verkehrsmarkt spiegelt sich in einem erhöhten Verkehrsaufkommen, einer Markenbekanntheit des Schienenverkehrs und der Gewinnung potenzieller Kunden wider. Derzeit ist zu erkennen, dass die ukrainische Eisenbahngesellschaft "Ukrzaliznytsia" (UZ) digitale Marketingmaßnahmen einführt, um die Qualität des Personenverkehrs zu verbessern, z.B.:

- Installation von Zahlungsterminals zur Selbstbedienung und zum Kauf von Fahrkarten an Bahnhöfen. Im Jahr 2018 installierte UZ 143 Zahlungsterminals an Bahnhöfen, um Tickets mit Kreditkarten zu bezahlen.

- Mobile Version der Website "booking.uz.gov.ua". zum Buchen und Kaufen von Tickets für ein Mobiltelefon mit einem Smartphone. Es trägt zu einer hohen Servicequalität für Reisende bei.

- Die Funktion der Suche der Fahrkarten mit dem Umsteigen im Online-Service «booking.uz.gov.ua». Sie besteht darin, dass sie die alternative Route mit dem Umsteigebahnhof und der Wartezeit vorschlägt, falls die Tickets für den Direktzug fehlen.

- Die App für den Einkauf der Fahrkarten. Diese App wird von den Bahnreisenden durch Smartphones oder Tablets verwandt und einen operativen Einkauf der Handy-Tickets gewährleistet. Im Jahr 2019 wurde UZ 30,4 Mio. Handy-Tickets verkauft.

Solches neue Niveau des Services in der Verkehrsbranche hilft dem Bahnbetrieb von der Spitzentechnologie und besseren Angebot für den Bahnreisenden in Bezug auf die Pünktlichkeit, den Takt, den Komfort zu profitieren.

Zudem ist es für die Ukraine unbedingt wichtig, die Erfahrung der Europäischen Union im Bereich der Verwendung des Digital-Marketings zu verwenden. Beispielsweise ist die dynamische Digitalisierung der Schieneninfrastruktur und des Services für den Bahnreisenden schon seit langem in der Bundesrepublik Deutschland zu beobachten. Der bundeseigene Eisenbahnkonzern — die «Deutsche Bahn» AG (DB) folgt dem Zukunftsprogramm «Digitale Schiene Deutschland» in der verkehrspolitische Strategie der Entwicklung des Bahnbetriebs nach. Die nutzenden digitalen Technologien eröffnen völlig neue Möglichkeiten für die Eisenbahn, und zwar die Verlässlichkeit im Bahnbetrieb und die Kapazitäten im Schienennetz um bis

zu 35 Prozent zu erhöhen. Die Digitalisierung der Schieneninfrastruktur und der Dienstleistungen im Bahnbetrieb werden tausende Züge pro Tag bei höherer Pünktlichkeit und besserer Qualität fördern. In unserer Zeit verwendet DB solche digitale Technologien in Bereich der Passagierenbeförderung:

- «DB Navigator» — persönlicher Reisebegleiter für die Bahnkunden im Nah- und Fernverkehr. Er bietet ein großes Spektrum an den Dienstleistungen und dem Service für den Fahrer während der Bahnreise an. Es lässt sich, die Echtzeitinformation abzurufen, die aktuelle Wagenreihung eines Zuges zur Verfügung zu haben, die «BahnCard» als Handy-Ticket zu laden oder die Verbundtickets in der App zu kaufen. Wichtig, ist hier zu erwähnen, dass die «DB Navigator-App» heute als die Nummer eins Reise-App im App Store gilt. So wurde die App von zehn Jahren über 42 Mio. Mal heruntergeladen und rund 105 Mio. Handytickets seit Einführung der mobilen Buchung wurden verkauft. Heutzutage erfasst die App als mobiler Reiseberater bundesweit 5.700 Bahnhöfe und 275.000 Haltestellen des Öffentlichen Personen-Nahverkehrs in Europa.

- Smarte Services: die «Siri für die Bahn» — künftiger digitaler Sprach-Assistent auf den Bahnhöfen. Dieser digitale Assistent wird das steigende Informationsbedürfnis der Bahnreisenden zufriedenstellen, und zwar ihnen Bescheid geben, wann ein Zug fährt und ob es die Unwettern und Störungen gibt. Momentan wurde solche Künstliche Intelligenz auf dem Berliner Hauptbahnhof geprüft und bis 2021 soll das KI-basierte Sprachassistenzsystem in den digitalen Informationskanälen der Deutschen Bahn, auf «bahn.de» oder im «DB Navigator» sowie als digitaler Avatar auf ersten Bahnhöfen zur Verfügung gestanden werden.

- «Der Komfort Check-in» im «DB Navigator» — eine eigenständige Ticketkontrolle von den Fahrgästen. Die Bahnreisenden können selbst einchecken, ohne die Kontrolle des Zugbegleiters. Diese Funktion steht zur Verfügung für die Bahnreisenden, die mit den ICE oder IC-Zügen unterwegs sind.

- «DB Streckenagent» — die App, die Bahn-Kunden bundesweit im Störfall per Push-Nachricht individuell über die aktuelle Situation und mögliche Alternativen informiert. Das Besondere daran ist, dass die Kundschaft solange Updates bekommt, bis die Störung entweder behoben ist oder eine Reisealternative angeboten wurde. Mithilfe dieser App ist die Wartezeit besser einzukalkulieren. Infolgedessen wurde der «DB Streckenagent» schon 2 Mio. Mal heruntergeladen usw.

Moderne digitale Technologien sind daher heute ein wichtiger Bestandteil des Schienenpersonenverkehrs, um einen effizienten Schienenpersonenverkehr zu gewährleisten. Es ist zu beachten, dass dies die notwendigen Anweisungen sind, um den Kundenservice auf der Eisenbahn zu verbessern. Um mit aktuellen und potenziellen Bahnreisenden in Kontakt zu treten, lohnt es sich jetzt, digitale Kanäle für den Kundenservice zu nutzen und zu entwickeln. Um diese Aufgaben im Bereich des Personenverkehrs zu erfüllen, muss die UZ auf die Erfahrungen der EU bei der Entwicklung digitaler Kundendienstkanäle zurückgreifen. Damit gehen die modernen Bedürfnisse von Bahnreisenden nach qualitativ hochwertigen Verkehrsmitteln noch weiter. Darüber hinaus wird die künftige Digitalisierung der Verkehrsprozesse dem

Eisenbahnsystem in der Ukraine einen stärkeren und effizienteren Entwicklungsimpuls verleihen.

Swerynzewa L
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

ERSTAUNLICHES ÜBER DEUTSCHE SPRACHE

Deutsch gehört zweifellos zu den wichtigsten Weltsprachen. Rund 200 Mio. Menschen sprechen Deutsch als Mutter- oder Fremdsprache. Amtssprache ist es in Deutschland, Österreich, der Schweiz, Luxemburg, Belgien, Italien sowie Teilen Südamerikas. Auch im Internet spielt die deutsche Sprache eine bedeutende Rolle: Deutsch gehört zu den vier Sprachen, in denen dort weltweit die meisten Inhalte angeboten werden. Bei Wikipedia ist es sogar die zweitwichtigste Sprache.

Deutsch ist die wortreichste Sprache der Welt. Die elektronische Datenbank der Duden-Redaktion umfasste 2019 etwa 17,4 Millionen Wörter (Grundformen). Da im Deutschen ständig neue Wörter durch Zusammensetzungen gebildet werden können, gilt die deutsche Sprache als die wortreichste weltweit. Besonders Journalisten, Wissenschaftler, Dichter und Schriftsteller erweisen sich in ihren Werken und Artikeln als besonders kreativ bei der Schöpfung neuer Ausdrücke. Ein Beispiel für eine neuartige Wortkombination ist der Begriff „*Glashausbewohner*“, der von der Redensart „*Wer im Glashaus sitzt, soll nicht mit Steinen werfen!*“

Es ist interessant, dass die erste Zeitung der Welt auf Deutsch erschien. 1605 gründete der Drucker Johann Karolus im elsässischen Straßburg die „Relation“. Es war die erste Zeitung in deutscher Sprache und zugleich die erste Zeitung der Welt.

Deutsche Sprache steht auch im Guinness-Buch der Rekorde. Den Eintrag hat sie sich 2006 dadurch verdient, dass sie zu den zehn meist gesprochenen Sprachen der Welt gehört.

Es gibt noch mehrere Fakten zur deutschen Sprache, die man zwar nicht unbedingt wissen muss, die aber trotzdem durchaus interessant und lustig sind.

1. Als Erstes muss man erwähnen, dass die deutsche Sprache feministisch ist. Fast 46 Prozent aller Substantive sind weiblich. Ein klarer Sieg für den Artikel „die“, der weit vor dem Artikel „der“ mit 34 Prozent landet. Erst an der dritten Stelle steht der Artikel „das“, der mit 20 Prozent vertreten ist.

2. Das durchschnittliche Redetempo eines Deutschen sind 135 Wörter pro Minute. „*Sylvia wagt quick den Jux bei Pforzheim.*“ Was ist an diesem von jeglichem Sinn befreiten Satz besonders? Sehr interessant ist, dass dieser Satz es tatsächlich geschafft hat, mit dreiunddreißig Buchstaben alle sechssundzwanzig Buchstaben des Alphabets zu verwenden.

3. Der Buchstabe „E“ ist unter allen deutschen Wörtern der häufigste. „Q“ ist wiederum der seltenste Buchstabe. Die Top-Ränge stehen aber fest: E-N-R-I-S-T-A-L.

4. Kann ein Wort mit allen drei Artikeln verwendet werden? Ja, das kann in der deutschen Sprache tatsächlich passieren. Ein gutes Beispiel dafür ist das Wort

„Single“. Bei jedem Artikel bekommt dieses Wort jedoch eine andere Bedeutung. Wichtig ist es aufzupassen, welchen Artikel man verwendet. „Der“ Single bezeichnet einen Alleinstehenden, „die“ Single steht in der Musik für eine Veröffentlichung mit nur ein oder zwei Titeln und mit dem „das“ Single ist ein Einzelspiel gemeint.

5. In der deutschen Sprache gibt es kein Wort, das mehr als fünf aufeinanderfolgende Vokale beinhaltet. Beispiele für die Spitzenreiter sind „Niveauausgleich“, „Bioeier“ oder auch „Treueeid“.

6. Immer dreht sich alles um Grammatik. Welches ist aber das am häufigsten falsch geschrieben deutsche Wort? Eindeutig das Wort „lizenzieren“, bei dessen Rechtschreibung wird immer irgendetwas falsch gemacht. Es treten aber auch oft Fehler bei anderen Wörtern auf. So wird beispielsweise „sympathisch“ gerne ohne „h“ geschrieben, „Standard“ mit „t“ oder „Terrasse“ mit nur einem „r“.

7. Wenn wir das Wort „Backfisch“ hören, sollten wir wissen, dass diese Bezeichnung nicht nur für einen Backfisch aus der Tiefkühltruhe verwendet wird, sondern dass dieses Wort auch eine veraltete Bezeichnung für eine Jugendliche ist.

8. „Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung“ ist das längste Stichwort im Duden, das aus unglaublichen sechszwanzig Buchstaben entsteht. Welches Wort belegt aber die zweite Stelle? Es ist das, von vielen als Lieblingswort bezeichnete, Wort „Donaudampfschiffahrtsgesellschaft“.

Ob diese Fakten nützlich oder unnütze sind, entscheidet jeder selbst. Aber zumindest sind sie interessant.

Tatarinzewa A.

Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“

Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

DEUTSCHE SPRACHE IN DER WELT

Etwa 130 Millionen Menschen weltweit sprechen Deutsch als Mutter- oder Zweitsprache. Deutsch wird nicht nur in Deutschland gesprochen. Ganz im Gegenteil, Studien haben ergeben, dass Deutsch unter den zehn meistgesprochenen Sprachen der Welt ist, zusammen mit Englisch, Mandarin, Spanisch, Französisch und Russisch.

Offiziell gibt es drei deutschsprachige Länder in Europa: Deutschland (mit über 80 Millionen deutschsprachigen Menschen), Österreich (8 Millionen), Liechtenstein (35.000 Menschen). Außerhalb von Europa gibt es viele andere Länder, in denen man Deutsch spricht, wie zum Beispiel in Kasachstan, Namibia und Südafrika. Nach wie vor gibt es in Europa die meisten Deutschlernenden, aber insbesondere in Afrika und Asien gewinnt Deutsch an Bedeutung. Zu den afrikanischen Ländern, in denen die Zahl der Deutschlernenden gestiegen ist, gehören Ägypten, Algerien und Côte d'Ivoire. Ein weiterer wichtiger Wachstumsmarkt der deutschen Sprache liegt in Asien, vor allem in China. In den USA ist hingegen ein Rückgang bei den Deutschlernenden um 15 % zu vermelden. In Russland leben 800.000 Menschen mit deutschen Wurzeln, die teilweise noch Deutsch sprechen. In Namibia im Südwesten Afrikas leben 20.000

Deutschnamibier, die Deutsch als Muttersprache sprechen. Sie sind Nachkommen deutscher Kolonisten.

Deutsch ist eine der drei am meisten genutzten Sprachen im Internet und ungefähr sechs Prozent aller existierenden Webseiten sind auf Deutsch. Es gibt auch eine hohe Anzahl von Büchern, die entweder auf Deutsch geschrieben werden oder in diese Sprache übersetzt werden. Schätzungen belaufen sich darauf, dass ca. zehn Prozent aller gedruckten Bücher auf Deutsch erscheinen.

Die heutige führende Rolle Deutschlands auf dem internationalen Markt und die wirtschaftliche Stärke, sind ein weiterer Grund Deutsch Online zu lernen. Die deutsche Wirtschaft ist die größte in Europa und weltweit steht Deutschland an vierter Stelle, hinter den Vereinigten Staaten, China und Japan. Außerdem heißt dies auch, dass Deutsch eine sehr wichtige Sprache für alle die ist, die in der Automobilbranche, der Handwerks- und Mechanikbranche arbeiten. Diese Branchen sind besonders stark in der deutschen Wirtschaft vertreten und sind Arbeitgeber für eine Vielzahl an Menschen. Deutsch wird zudem als "die Sprache der Wissenschaft" angesehen und gilt als am zweitmeisten gesprochene Sprache und Wissenschaftlern und Gelehrten auf der ganzen Welt.

Deutsch wird in erster Linie an Schulen gelernt. Während 2015 weltweit ca. 95.000 Schulen Deutschunterricht angeboten haben, sind es heute rund 106.000 Schulen. An den Hochschulen lernen aktuell 1,27 Millionen Studierende Deutsch.

Das Goethe Institut wird als die weltweit wichtigste kulturelle Organisation für deutschsprachige Menschen und Personen, die Deutsch lernen möchten. Diese Institution wurde 1951 gegründet und hat mittlerweile mehr als 150 Vertretungen auf der ganzen Welt und nicht nur in deutschsprachigen Ländern. Das Goethe Institut repräsentiert und fördert die deutsche Kultur und Sprache und hat ein weitreichendes Bildungsprogramm.

Heutzutage lernen viele Menschen Deutsch mit der Absicht, in ein deutschsprachiges Land zu ziehen, um dort zu leben, zu arbeiten oder zu studieren. Das heißt, die deutsche Sprache ist im 21. Jahrhundert sehr beliebt und immer mehr Menschen wollen es wissen.

Tymofieieva A.

Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnik"

Sprachliche Beratung: I.V. Khurtak.

STEREOTYPEN ÜBER DEUTSCHE

In jeder Gesellschaft gibt es Stereotypen über andere. Manchmal sind sie gut, manchmal sind sie schlecht. Natürlich sind Stereotypen Verallgemeinerungen und man kann nicht davon denken, dass alle Menschen eines Landes die gleichen Charakterzüge, Geschmäcker oder Überzeugungen haben. Bier, Würstchen, Pünktlichkeit und Ernsthaftigkeit - daran denken viele Menschen, wenn sie Deutschland erwähnen. Sind wir dennoch besessen von Stereotypen oder steckt in diesen Klischees etwas Wahres?

Das bekannteste Stereotyp über Deutsche ist, dass sie pünktlich sind. Deutschland ist angeblich ein Land, in dem alles pünktlich passiert und in dem es unhöflich ist spät anzukommen. Pünktlich zu sein zeigt Respekt gegenüber anderen und beweist, dass andere sich auf diese Person verlassen können. Nach einigen Geschichten von Menschen, die mit den Deutschen kommuniziert haben, können wir jedoch normalerweise Pünktlichkeit bei der Arbeit, formelle Veranstaltung sehen, aber mit Freunden und in privaten oder informellen Situationen wie Geburtstagen gibt es keine strengen Zeitregeln. Sie sagen sogar, dass es besser ist, später zu Jugendpartys zu kommen, besonders in großen Städten. Aus dem gleichen Grund werden Zug- und Busfahrpläne in exakten Minuten angegeben, und die Leute erwarten, dass die Transportdienste ihrem Zeitplan entsprechen. Die Deutsche Bahn hat jedoch den Ruf, dass ihr Fahrplan lediglich eine ungefähre Referenz dafür ist, wann Züge den Bahnhof erreichen oder verlassen. Nach Angaben der Deutschen Bahn verspätete sich 2015 ein Drittel aller Züge um mindestens fünf Minuten.

Das nächste Stereotyp ist, dass alle Deutschen gierig sind. Sie können alles aus verschiedenen Blickwinkeln betrachten. Was wir als gierig ansehen, kann als Genügsamkeit, Rationalität oder Praktikabilität bezeichnet werden. Genügsamkeit ist mit den hohen Lebenshaltungskosten in Deutschland verbunden. Etwa die Hälfte des durchschnittlichen deutschen Gehalts entfällt auf die Rentenversicherung (19,5%), die Krankenversicherung (14% zuzüglich Zuschläge) und die Arbeitslosenversicherung (7%). Gleichzeitig sparen ältere Deutsche nicht viel und geben bis zu 75% ihres Einkommens aus. Wie dem auch sei, die Deutschen können Sie auch in ein Restaurant einladen und dem Kellner ein großzügiges Trinkgeld geben. Obwohl man kaum erwarten sollte, dass ein Deutscher Geld verschwendet.

Sind die Deutschen keine gastfreundliche Nation? Das Konzept der Gastfreundschaft ist für Deutsche und Ukrainer unterschiedlich. Der Wunsch, die Gäste "aus dem Bauch" zu füttern und sich um jeden Preis als gastfreundliche und damit gute Gastgeber zu zeigen, ist für Deutsche nicht typisch. Das heißt aber nicht, dass sie mit den Gästen nicht zufrieden sind. Die Deutschen haben nicht die Aufgabe, alle mit der Fähigkeit zu beeindrucken, Brötchen zu backen oder die Anzahl der Gerichte auf der Speisekarte des nächsten Restaurants zu übertreffen. Das Hauptziel ist die Kommunikation.

Man kann hören, dass die Deutschen oft als etwas unfreundlich und kalt beschrieben werden. Dennoch haben viele Menschen, die in Deutschland gelebt haben, eine ganz andere Wahrnehmung des Landes. Im Gegenteil, sie sagen, dass die Deutschen sehr freundlich und leicht zu kommunizieren sind. Daher neigen die Deutschen dazu, Fremde eher förmlich zu behandeln, insbesondere bei ersten Begegnungen. Freunde in Deutschland zu finden kann schwierig sein, da viele Leute, die ins Land kommen, oft mit der Sprache zu kämpfen haben. Aber wenn Sie die Deutschen kennenlernen, werden Sie feststellen, dass die mürrische Quote ungefähr die gleiche ist wie anderswo auf der Welt. Deutsche können unhöflich erscheinen, weil sie ehrlich und eifrig sind, andere auf Fehler oder Irrtümer hinzuweisen. Aber mit einer solchen Bemerkung glaubt der Deutsche ehrlich, dass er Ihnen hilft.

Was ist mit deutscher Ordnung? In Deutschland gibt es einen berühmten Ausdruck: "Ordnung muss sein". Tatsächlich ist dieses Sprichwort in der deutschen Psyche so tief verwurzelt, dass es für Deutsche auf der ganzen Welt zu einem kulturellen Klischee und für sie zu Hause zu einer Lebensweise wird. Das Ausmaß der Überregulierung in Deutschland kann manchmal zu einer gewissen Inflexibilität führen. Andererseits ist es die Fähigkeit der Deutschen, Strukturen zu organisieren und zu schaffen, die ihnen den Ruf eingebracht hat, effizient zu sein. Diese Liebe zu Regeln manifestiert sich auf viele Arten. Zum Beispiel ist das Überqueren der Straße als Fußgänger an einer roten Ampel verpönt, selbst wenn kein Auto kommt. Jedes Haus hat mindestens vier verschiedene Mülleimer: Plastik und Metall, Papier und Flaschen, organische Abfälle und allgemeiner Müll. Sie müssen nach 22:00 ruhig sein. Ordnung ist auch auf Uniformen der Männer und Frauen gestickt, die für das Ordnungsamt arbeiten. Hierbei handelt es sich im Wesentlichen um eine spezielle Polizei, die sich auf Vergehen konzentriert. Dazu gehört in Deutschland das Abspielen lauter Musik während ruhiger Stunden, Verstöße gegen das Parkrecht und die Durchsetzung, wann und wie lange Ihr Hund bellen darf (jeweils 10 Minuten hintereinander und nicht mehr als 30 Minuten pro Tag außerhalb der Arbeitszeit, laut Gerichtsentscheidung). Wenn Sie auf der falschen Seite des Ordnungsamtes erwischt werden, erhalten Sie eine Ordnungswidrigkeit. Wenn Sie jedoch „Ordnung muss sein“ erwähnen, erwähnen die Deutschen schnell einen anderen Ausdruck: „Ordnung ist das halbe Leben“. Niemand wird leugnen, dass es in Deutschland Unordnung gibt. Pendler im ganzen Land stiegen in Züge, bevor die Leute aussteigen konnten. Menschen zerstören routinemäßig Mülleimer mit dem Wort "Ordnung!" auf sie; und der „neueste“ Flughafen des Landes soll nach neunjähriger Verspätung aufgrund von Designfehlern, Skandalen und allgemeinem Chaos im Oktober endlich starten.

Stereotype sind also nur ein vereinfachtes Bild einer sozialen Gruppe, was häufig zu Missverständnissen über Länder, Menschen und Kulturen führt. Wir müssen uns immer daran erinnern, dass wir nur durch die Kommunikation mit Menschen aus anderen Ländern Schlussfolgerungen daraus ziehen können.

Tschujkowa M.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

SPRACHE UND WISSEN

Sprache ist für jeden Menschen etwas Fundamentales. Sie bietet einen Zugang zur Welt und einen Zugang zum Wissen. Sie ist zugleich ein Stück Heimat und Geborgenheit, und man kann mit Sprache vieles erreichen. Allerdings erfahren das Kinder in unterschiedlichem Umfang. Für die heutige Wissensgesellschaft ist sprachliche Qualifizierung eine Grundvoraussetzung. Teilhabe am gesellschaftlichen Leben ist auf Sprache angewiesen. Der Umfang der sprachlichen Qualifizierung entscheidet über den Verlauf der eigenen Biografie mit. Die Sprachaneignung geschieht in Etappen – und alle davon sind wichtig.

Der Familie fällt die wichtige Aufgabe zu, dem Kind ein sprachliches Grundvertrauen zu vermitteln. Dies geschieht am besten in der Sprache, die den Familienmitgliedern am vertrautesten ist. Die Begegnung mit anderen, mit Spielkameraden bietet Bewährungsproben für das, was Sprache im alltäglichen Handeln leisten kann. In der Kita kann Sprachkenntnis erweitert und sprachliches Miteinander eingeübt werden. Die ganze Schulzeit ist dann ein fortgesetzter Prozess der Sprachaneignung. Die Sprache des Wissens, die Bildungssprache, tritt als neues wichtiges Werkzeug in die Lebenswelt des Kindes ein und es erweitert seine Handlungsmöglichkeiten – wenn diese Etappe von Sprachaneignung gelingt.

Lebenswelt beschränkt sich nicht mehr auf die Muttersprache. Die berufliche Qualifizierung und die Tätigkeiten im Beruf sind für immer mehr Menschen fundamental von Sprache bestimmt. Immer mehr Menschen werden im Lauf ihres Lebens mehrfach in Situationen kommen, in denen sie ihre Sprachenkenntnisse schnell und effizient erweitern müssen, weil ihr Beruf sie in andere Teile Europas oder der Welt führt. Die Lebenswelt beschränkt sich also nicht mehr auf die eine Sprache, die für die ganze Biografie hinreichend ist. Aber das Denken über Sprache ist in der Gesellschaft noch immer weitgehend von einer solchen Auffassung geprägt. Nachdem sich das Hochdeutsche – wie vergleichbare Standardsprachen in anderen Teilen Europas – durchgesetzt hatte, entwickelte sich ein Sprachdenken, in dessen Mittelpunkt das einsprachige, das monolinguale Individuum steht. Mehrsprachigkeit galt als schädlich für die intellektuelle wie für die emotionale Entwicklung des Menschen. Diese Auffassung ist schlicht falsch. In großen Teilen der Welt bedienen sich Menschen mehrere Sprachen für ihre alltägliche Kommunikation.

Ob sie mit internationalen Geschäftspartnern eine Konferenz abhalten, mit Zulieferern verhandeln, ihre Waren und Dienstleistungen ins Ausland verkaufen oder auch neue Zielgruppen im Inland gewinnen möchten – Unternehmen müssen sich auf unterschiedliche Sprachen und kulturelle Umgangsformen einstellen können. Schon Ende 2006 zeigte eine Untersuchung in fast 2.000 kleinen und mittelständischen Unternehmen Europas: Die Wirtschaft profitiert davon, wenn die Mitarbeiter der Unternehmen über Fremdsprachen und interkulturelle Kompetenzen verfügen.

Vasetska Y.
Nationale technische Universität «Dnipro Polytechnik»
Sprachberaterin: S. V. Korotkova

DIE E-LEARNING VERBREITUNG WÄHREND DER QUARANTÄNE

Die Welt traf viele Wandlungen während der Pandemie in 2020 auf, und zwar im Bildungsbereich. Wegen des Lockdown wurden alle Schulen und Universitäten geschlossen. Circa 2 Milliarde von Schüler und Studenten verloren die Möglichkeit Bildung zu bekommen. Und als Ergebnis, veränderte die Bildung sich dramatisch, mit dem großen Anstieg des E-learning, bei dem der Unterricht kontaktlos und auf digitalen Plattformen erfolgt.

Das erste, was alle Bildungseinrichtungen machte, ist Wechsel zum Online-Learning. Sie verwendeten verschiedene Streaming-Plattformen, und zwar Zoom, Microsoft Teams, Google Meet, Duo usw. Die Verwendungen der Plattformen während der Quarantäne stieg um 70 Prozent. Diese Services behandelten die Situation in der Welt mit vollem Verständnis und machten vielen ihren Funktionen kostenlos. In unserem Land wurden die Unterrichten im Fernsehen übertragen. Studierende hatten die Fähigkeit, zu Hause von Mathematik bis Geschichte zu studieren. Es ist wichtig zu beachten, dass die Bildungsanwendungsnutzung auch um 50-60 Prozent stieg.

Nicht nur Studenten, sondern auch die Lehrer sind mehr selbständiger und kreativer geworden. Sie eroberten fast alle sozial Netzwerke. So, ist es kein Wunder Chemie in Instagram, Physik in YouTube und Biologie im modernen und modischen sozial Netzwerk – TikTok zu sehen. Einige dieser Kanäle haben mehr als 4 Millionen Followers. Ist es notwendig, über das Engagement von Jugend zu sagen?

Die nächste Neuheit im Bildungsgebiet kann mit dem folgenden Sprichwort beschrieben werden: «Wenn der Prophet nicht zum Berg kommt, kommt der Berg zum Propheten». Die Rede geht um das Erscheinen von Online-Universitäten. Wegen der Pandemie mussten viele ausländische Studierenden nach Hause gehen. Dank der oben genannten Methoden war es für sie kein Problem, Wissen zu bekommen. Wissenschaftler sagen, dass die Hälfte der Universitäten in Zukunft online sein wird. Beispielweise, ist eine Person in Kyiv und studiert in Berlin. Es ist genug bequem, nicht wahr?

Einige Menschen zweifeln, ob E-Learning so effektiv wie in der Klasse ist. Die Untersuchungen zeigen, dass im Durchschnitt die Schüler 25-60% mehr Material beim Online-Lernen als in einem Klassenzimmer behalten. Die Schüler online schneller lernen können, weil E-Learning 40-60% weniger Zeit zum Lernen benötigt. Es gibt jedoch Herausforderungen zu bewältigen. Einige Studierende haben keinen zuverlässigen Internetzugang oder Computer. Wenn es nur 5 Prozent in Österreich und Schweiz sind, sind es in Indonesien bereits 65 Prozent. Das bedeutet, dass nicht alle das gleiche Recht auf Bildung haben. Und jetzt ist es ein der wichtigsten Probleme.

In der Zusammenfassung möchte ich sagen, dass man in der modernen Welt schnell an Veränderungen anpassen muss, da heutzutage der Informationsfluss größer ist als beispielsweise im 20. Jahrhundert. Der Übergang zum Online-Lernen hilft, sich auf das Wichtige zu konzentrieren. Studierende können von Aussehen oder der Kommunikation miteinander nicht mehr abgelenkt werden. Jetzt gibt es Situation, in der die Menschheit die Fundamente brechen und die neue Gewohnheiten erwerben muss. Solche Umschwünge sind immer nützlich, da sie Körper und Gehirn in guter Tonus halten. So, wir werden immer profitieren, auch wenn E-Learning nicht so effektiv ist wie Vollzeitstudium.

GIBT ES HUMOR IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

Als ich den Satz "Das dünnste Buch der Welt - ein Buch über deutschen Humor" hörte, war ich schockiert. Warum glaubt die ganze Welt, dass die Deutschen keinen Humor haben? Ich beschloss es herauszufinden.

Zunächst stellte sich heraus, dass es sich um einen Unterschied in der Mentalität handelte. Viele Menschen finden die Deutschen langweilig, weil sie nach ein paar Bieren einfach nicht gerne hitzige Debatten über Politik führen. Wie auch immer, emotional über heiße Themen zu streiten, ist keine deutsche Sache. Vergessen wir natürlich nicht die Ausnahmen.

Die Deutschen legen Wert auf gute Laune, wie die wachsende Beliebtheit der Comedians in Berlin zeigt.

In der Tat hat die Komödie tiefe Wurzeln in der deutschen Kultur. Dies gilt insbesondere für politische Satire und Farce.

Es gibt deutschen Humor! Es ist nur so, dass er einigen hart erscheint, und einigen ist es einfach absolut nicht lustig. Dafür gibt es zwei Gründe:

- Die Deutschen lieben es, sich über einander lustig zu machen, und wenn Sie nach Deutschland kommen und Teil des Unternehmens werden, werden sie sich auf jeden Fall über Sie lustig machen. Viele Menschen mögen es nicht und nehmen es sich zu Herzen.

- die gleiche Deutsche Sprache. Die Angelegenheit betrifft die Wörtlichkeit der Aussage. Aber auf Deutsch gibt es noch einen weiteren Vorteil für Humor - die Fähigkeit, Wörter in eine lange zu stecken und dabei die doppelte verborgene Bedeutung und das Wortspiel zu verwenden. Aber das ist das Problem - diese Wörter sind sehr schwer aus dem Deutschen zu übersetzen, daher versteht nicht jeder ihre Bedeutung genau.

Zum Beispiel: "Warum hebst du diese Uhr nicht an?" - "Ich habe kein Urheberrecht" Was übersetzt wird - Copyright. Macht doch keinen Sinn, oder? Wenn Sie jedoch genau hinhören, können Sie leicht drei Wörter unterscheiden: Uhr, Heber, Recht - das Recht, die Uhr zu heben.

Wir können sagen, dass es schwieriger ist, auf Deutsch zu scherzen, weil die Grammatik dieser Sprache Präzision in der Äußerung voraussetzt.

Solch sarkastisches Karma fröhlicher Deutscher - sie scherzen, aber die ganze Welt weiß es nicht.

Humor ist ein zutiefst individuelles und nationales Konzept, und es ist fast unmöglich, geografisch zu bestimmen, wer lustiger und wessen Humor humorvoller ist. Das heißt, zu sagen, woraus der Sinn für Humor selbst besteht, ist vielleicht noch schwieriger. Ein deutscher Wissenschaftler, der an diesem Problem arbeitet, hat einen Sinn für Humor als "die Kunst des gesunden Spielens mit dem Denken, das Raum für intellektuelles Wachstum lässt" definiert.

Um die Witze der Deutschen zu verstehen, muss man nicht nur die Sprache kennen, in der sie scherzen, sondern auch einige Realitäten ihres Lebens, Besonderheiten ihrer Mentalität und die Skala der geistigen und materiellen Werte.

СЕКЦІЯ ТРЕТЯ РОМАНСЬКІ МОБИ

Arakh O.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y. V. Kosarieva

CARACTÉRISTIQUES CULTURELLES DU MANAGEMENT EN FRANCE

Le fondateur du modèle de gestion français était Henri Fayol, éminent scientifique, ingénieur pratique et organisateur industriel. Ce sont les recherches de Fayol dans le domaine des méthodes de gestion qui sont devenues la contribution la plus importante à la théorie de la gestion classique, base de la formation de la gestion nationale. La théorie de la gestion administrative, développée par Fayol, était proche de la théorie bureaucratique de M. Weber et F. Taylor et consistait dans le fait que la gestion était basée non seulement sur les qualités personnelles des employés, mais aussi sur les institutions et l'ordre établi (loi, règle, instruction, discipline).

Tout d'abord, la France est considérée comme davantage un État avec une culture féminine modérée: un comportement prévenant et empathique est valorisé dans ce pays, et les méthodes préférées de résolution des conflits sont le compromis et la négociation. Cependant, vous ne devez pas vous détendre – derrière la convivialité extérieure et la facilité des relations commerciales, il y a souvent une rationalité et un plan clair et réfléchi, dont l'exécution est effectuée de manière douce.

Également, la culture de mener des affaires en France se caractérise par un niveau élevé de prévention des incertitudes, qui se traduit par de nombreuses règles et réglementations visant à gérer les droits et les responsabilités des salariés. Les procédures, règles, régimes et structures formels sont à la base du modèle de gouvernement français.

Aussi, la culture d'entreprise française est inhérente à la gestion des risques, réalisée selon différentes méthodes de planification et de prévision. La bureaucratie est l'un des outils les plus efficaces qui contribuent à la prévisibilité des affaires.

La stabilité de carrière et la fidélité des employés à une organisation sont des caractéristiques du modèle de gestion français. Selon les théories de Hofstede, ce sont également des stratégies efficaces pour éviter l'incertitude. De plus, les français n'ont pas de tendance à suivre la foule, ils ont une forte estime de soi. Le haut degré d'individualisme s'explique par le fait que, bien que les Français aient besoin de l'autorité des managers, ils considèrent qu'il est important de respecter leur indépendance personnelle.

D'un côté, la volonté de constituer une équipe permanente est également alimentée par le fort engagement des dirigeants. Par exemple, un manager ne peut pratiquement pas licencier un subordonné de sa propre initiative, sinon l'entreprise devra payer à l'employé licencié son salaire moyen de la dernière année au cours des 2 prochaines années ou jusqu'au moment qu'il trouve un nouvel emploi. Ainsi, l'ancien

salarié pourra toucher son salaire sans travailler, ce qui n'est rentable pour aucun employeur. Par conséquent, la sélection du personnel en France est traitée avec beaucoup de soin, non seulement les employés sont sélectionnés pour le poste, mais aussi vice versa. On pense que si l'employé est précieux, le poste peut être sélectionné pour lui.

D'autre part, la France est caractérisée par la distance de puissance élevée (indice 68 dans le modèle de Hofstede). Un indicateur clair du style de gestion autoritaire dans ce pays est le terme *patroni*, qui est souvent utilisé pour désigner les dirigeants des entreprises. L'accent mis sur les moyens de communication formels, la communication écrite est également un indicateur de la structure formelle des entreprises.

La structure de gestion comprend de nombreux niveaux de hiérarchie. La répartition des droits et pouvoirs s'effectue sur la base d'une hiérarchie claire du niveau le plus bas au plus élevé et de la répartition des responsabilités des salariés et de leurs fonctions dans l'entreprise. De telles structures hiérarchiques peuvent conduire à une diminution du montant des responsabilités, par exemple, le nombre de subordonnés qui relèvent du gestionnaire. Ils peuvent également influencer négativement la concentration du contrôle et la qualité de la communication.

Les entrepreneurs et managers français se distinguent par leur attention aux méthodes d'analyse quantitatives. La base de la «pensée» managériale française est le respect de la logique et du raisonnement.

Ces dernières années, le rôle de manager dans une entreprise française s'est élargi. Aujourd'hui, un manager ne se contente pas de donner des ordres sans tenir compte de l'avis de ses subordonnés. Sa tâche est de convaincre ses collègues de la nécessité de prendre une décision particulière, ainsi que de choisir le meilleur, après avoir écouté toutes les propositions. Le manager assume la responsabilité en effectuant telle ou telle action pour l'entreprise, il est responsable des résultats. C'est pour cette raison qu'il doit obtenir le soutien de son équipe et s'assurer que ses décisions reflètent l'opinion de la majorité. Le gestionnaire doit également contribuer à libérer le potentiel du reste des employés de l'entreprise pour obtenir les meilleurs résultats.

Embaucher des membres de la famille ou des proches en France est découragé et souvent mal vu. D'autre part, la vie publique et commerciale en France se caractérise par la grande importance des communautés et des réseaux de diplômés universitaires et d'écoles professionnelles supérieures. Les employés qui occupent des postes et des postes élevés appartiennent pour la plupart à certains groupes d'élite d'anciens élèves qui restent connectés après l'obtention de leur diplôme dans ces établissements d'enseignement. Ces relations personnelles sont essentielles aux relations d'affaires.

Arakh O.
Universidad Técnica Nacional “Dnipro Politécnica”
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

EL ESPAÑOL COMO INSTRUMENTO DE POLÍTICA EXTERIOR DEL ESTADO

En el contexto de la creciente interdependencia de países y regiones del siglo XXI, así como la profundización de la interpenetración de las culturas, el factor lingüístico tiene una influencia cada vez más significativa en el desarrollo de las relaciones internacionales modernas. La principal categoría de la dimensión lingüística de la política y la diplomacia mundial es la política lingüística del Estado, que se lleva a cabo en el contexto de iniciativas de política exterior para difundir la lengua con el fin de aumentar su influencia en la arena internacional.

En la actualidad, existe un "orden lingüístico global" en el que el español es una de las lenguas dominantes de la comunicación internacional y tiene las correspondientes zonas de distribución e influencia.

A menudo, sobre la base de la prevalencia de un idioma en particular, existen asociaciones de países que persiguen objetivos humanitarios y políticos. Entre estos movimientos son especialmente famosos la Francofonía, la Hispanidad, el Finno-Ugricofonía y algunos otros. En este tipo de asociaciones, el protagonismo lo juegan los países pioneros de la lengua, y en Hispanidad este papel pertenece definitivamente a España.

El idioma ha sido tradicionalmente una constante en la política interior y exterior de España. De hecho, el concepto de Hispanidad se está desarrollando en el pensamiento y la práctica científica mundial. En 2002 se celebró en la Real Academia Española en Madrid la jornada “Perspectivas de la lengua española como una del mundo”. Alfonso de Salas, presidente del diario español *El Mundo*, hablando en la conferencia, analizando la rápida difusión de la lengua española, definió este proceso como Hispanidad.

En general, a este fenómeno se le puede llamar la difusión del idioma español y el fortalecimiento de su posición e influencia en el mundo, que ocurren simultáneamente con el fortalecimiento de su influencia en los procesos políticos tanto a nivel global como regional. Esto es especialmente evidente en América Latina, donde actualmente existe una tendencia a revivir el idea de Simón Bolívar sobre la creación de un estado latinoamericano unificado. Este proceso se basa, entre otras cosas, en la homogenidad lingüística de la mayoría de los países latinoamericanos: el idioma español tiene una gran importancia cultural y política en esta vasta región políticamente activa.

Así, podemos observar cuán grande es el papel de la Hispanidad en la globalización de la economía y la política mundial.

La política lingüística de la lengua española tiene como principal objetivo la difusión de la cultura de España y América Latina. A la fecha, más de 500 publicaciones en los Estados Unidos se editan en español, incluidos 120 periódicos y

revistas, con una circulación total de 7.5 millones de copias diarias. Los principales periódicos norteamericanos como *The Miami Herald* imprimen encartes en español. En América del Norte, hay dos canales nacionales, *Univision* y *Telemundo*, que transmiten en español. *Hallmark*, la compañía de tarjetas de felicitación más grande de Norteamérica, pagó \$ 300 millones por una participación mayoritaria en *Univision* TV. También ha invertido una cantidad similar en varias emisoras de radio en español de todo el país.

Los principales instrumentos para la implementación de la política lingüística española en los Estados Unidos son el Instituto Cervantes, así como la misión diplomática española, cuya tarea es apoyar la enseñanza del español en las escuelas secundarias estadounidenses y ayudar a mantener la norma lingüística correcta. La política lingüística en los países hispanohablantes de América se manifiesta en las actividades de la Real Academia Española. Según Pedro Alvarez de Miranda, “ninguna otra institución en ningún país de nuestro idioma ha alcanzado tanto prestigio y autoridad en el campo idiomático comparado con el éxito de la Academia Española”.

Entre los numerosos proyectos destinados a la difusión de la lengua española en el exterior, los más exitosos son: el proyecto de difusión internacional de la lengua española por radio, televisión y prensa (DIES-RTVP), así como las actividades de la Real Academia Española en Internet, en el Corpus de Referencia del Español Actual (CREA), en el Corpus Diacrónico del Español (CORDE).

Además de Latinoamérica y Estados Unidos, la Hispanidad también ha afectado a regiones como África y Europa. Las zonas de expansión de la lengua española en África son, en primer lugar, los territorios de las antiguas colonias españolas: Guinea Ecuatorial (hasta 1968 – Guinea española), Sahara Occidental (hasta 1976 – Sahara español) y Marruecos español (hasta 1956 este nombre llevaba una de las zonas coloniales de Marruecos).

Como conclusión, me gustaría señalar que el nivel de predominio del idioma español es un indicador del prestigio de España en el ámbito mundial y, al mismo tiempo, el liderazgo del estado asegura en general el dominio de su idioma nacional.

Baranova I.

**Université technique nationale «Polytechnique de Dnipro»
Consultant scientifique: Y.V.Kosarieva**

DES TRADUCTEURS EN LIGNE COMME OUTIL D'APPRENTISSAGE DES LANGUES ETRANGERS

Chaque jour, de plus en plus de technologies apparaissent qui rendent la vie plus facile aux gens. Et nous ne parlons pas seulement des appareils électroménagers, mais aussi des appareils qui tentent d'adopter pleinement la principale capacité humaine : la capacité de penser. Récemment, j'ai beaucoup réfléchi au rôle des traducteurs en ligne dans notre vie. En quoi l'intelligence artificielle ressemble-t-elle à l'intelligence humaine ? Un traducteur en ligne est-il capable de traduire, compte

tenu du contexte et de la culture du pays à partir duquel ou vers lequel nous traduisons ? Si on peut encore discuter de la réponse à la première question, je n'hésiterais pas à répondre "non" à la deuxième.

Il est inapproprié de dire qu'un traducteur en ligne est une invention ridicule ou inutile. L'histoire de la traduction automatique remonte à 1933, lorsque P.P. Smirnov-Troyansky inventa un appareil de traduction mécanisé. À l'époque, ils étaient très différents de ceux d'aujourd'hui. C'étaient des machines très grandes et très coûteuses, qui occupaient des salles entières et nécessitaient pour leur service un personnel important d'ingénieurs, d'opérateurs et de programmeurs.

Cependant, les scientifiques sont très vite arrivés à la conclusion que c'était une mauvaise idée et qu'elle ne fonctionnerait pas. Il est impossible de construire une machine capable de comprendre et d'adopter pleinement l'intelligence humaine. Mais les choses ont-elles changé maintenant ? Je veux vraiment tout analyser et trouver les « pour » et les « contre ».

L'homme d'aujourd'hui a toujours son portable dans les mains. Pourquoi doit-on apprendre quelque chose ? Pourquoi faut-il mettre le cerveau à rude épreuve et perdre du temps ? Je suis tout à fait d'accord pour dire que c'est un gain de temps, mais complètement à mon détriment. Nous ne développons que la mémoire à court terme au lieu de nous concentrer sur l'apprentissage des langues.

Le traducteur ne peut pas comprendre ce que vous voulez dire, par intérêt, j'ai saisi la même phrase 5 fois et je n'ai jamais obtenu le mot que je voulais voir, le traducteur ne sait pas quel vocabulaire votre professeur vous a donné à la veille, quel sujet de grammaire vous avez eu la semaine dernière, et comment combiner les deux facteurs ! La seule chose qu'il peut vous garantir est l'orthographe correcte des mots.

Ce qui est drôle, c'est que Google a beaucoup de requêtes par type :
"un traducteur français en ligne compétent".

"bon programme de traduction du français vers le russe".

En concluant, je voudrais dire que les traducteurs en ligne ne me dérangent pas du tout ! Mais seulement quand ils sont utilisés à bon sens, - quand c'est bien et utile pour vous. C'est tellement cool de découvrir une nouvelle utilisation d'un mot que vous connaissez depuis longtemps, et non de voir un traducteur en ligne tuer le sens de votre phrase. Apprendre une langue est un meilleur investissement pour l'avenir, et on ne peut pas vraiment faire d'économies sur ce point.

Bondarenko S.
Universite Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

LE PROBLÈME DE LA COMPARAISON DES UNITÉS PHRASÉOLOGIQUES DES LANGUES UKRAINIENNE ET FRANÇAISE

La phraséologie est l'une des difficultés auxquelles un traducteur doit faire face. Une mauvaise interprétation peut avoir des conséquences choquantes. Après tout, la signification du texte peut facilement changer. N'oubliez pas que le traducteur doit comprendre la culture de la langue et les personnes avec lesquelles il travaille.

L'histoire de l'Ukraine et de la France a suivi des chemins différents, la différence entre les unités phraséologiques et les aphorismes n'est donc pas surprenante. La différence de cultures empêche le traducteur de traduire si facilement des unités phraséologiques.

Mais afin de minimiser la confusion, ils peuvent être divisés en trois groupes:

- 1) *Unités phraséologiques avec coïncidence complète*
- 2) *Similaire grammaticalement et dans un sens général*
- 3) *Paires synonymes*

Considérons chacune des options:

- 1) *Se ressembler comme deux gouttes d'eau – бути схожими наче дві краплі води;*

Une goutte d'eau dans la mer. – Крапля в морі;

Se ressembler comme deux gouttes d'eau. – Схожі як дві краплі води.

Tetu comme un âne - впертий як осел

Pas un iota - ні на йоту

- 2) *Deux avis valent mieux qu'un – одна голова добре, а дві – краще*

L'union fait la force – один у полі не воїн.

En trois mots – у двох словах.

Vieux comme les rues - старе як світ

- 3) *Avoir une araignée au plafond - з'їхати з глузду*

Faire danser l'anse de panier - бути нечистим на руку

Faire l'andouille - валяти дурня

Comme vous pouvez le voir, le premier groupe d'unités phraséologiques peut être facilement traité. Les problèmes commencent lorsque le traducteur est confronté à des unités phraséologiques des deuxième et troisième groupes.

Ce problème est incroyablement pertinent pour l'interprétation, car les orateurs peuvent communiquer entre eux sur n'importe quel sujet. À partir des exemples présentés ci-dessus, on peut comprendre que la connaissance des unités phraséologiques peut aider un traducteur non seulement dans la

traducción. Comprender estas unidades fraseológicas permite comprender la cultura misma de la lengua. Lo que, a su vez, puede ayudar a la orientación en los temas de discusión de los oradores.

Como ya lo hemos visto, todas las unidades fraseológicas no difieren tanto en las lenguas francesa y ucraniana. Pero, en muchos casos, los conocimientos son necesarios. El traductor debe conocerlos para una traducción correcta y profesional. Al menos, debes aprender las unidades fraseológicas más utilizadas de la lengua francesa. Con sus homólogos ucranianos.

Bondarenko S.
Universidad Alfredo Nóbels, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

FALSOS AMIGOS DE TRADUCTOR

En el campo de la traducción, se destacan "falsos amigos" para marcar una palabra o expresión en el idioma original que es muy similar (en forma escrita u oral) a otra palabra o expresión en la lengua de traducción, así llamada lengua-meta, pero cuyo significado tiene poco que ver con el significado del idioma original. La frase hecha "falsos amigos" refleja su razón principal, y consiste en que este tipo de palabras puede jugar una broma cruel si no lo damos cuenta.

Esta tendencia se observa en diferentes idiomas. Debido a que el español suele actuar como segundo idioma, después del inglés, la mayoría de las coincidencias se producen en estas dos lenguas.

Podríamos citar algunos ejemplos de falsos amigos traduciendo del español al ucraniano: *potada* suele ser como *номада* (*lápiz labial*) aunque significa otra cosa – es *крем, мазь*; la palabra *dato* parece al equivalente ucraniano *дана fecha*, pero significa *математична величина* o *факт*. Puede provocar problemas el verbo "durar" cuando lo utilizamos en tercera persona singular de Presente de Indicativo (*dura*) porque suena como una grosería *tonta* (*дура, дупена*). Pero también es posible encontrar muchas palabras que suenan de manera igual y significan lo mismo. *Cebolla* suena igual que en ucraniano *цибуля* y significa dicho legumbre; *mapa* significa y suena igual que en ucraniano *мана*.

Otros ejemplos podemos notar en cuanto a la coincidencia entre las palabras españolas e inglesas, ya que la ortografía también puede ser similar. La similitud de dichas palabras está asociada a su etimología, sólo con el tiempo, las palabras comenzaron a adquirir diferentes significados. Por ejemplo: *Carpet* (inglés) y *carpeta* (español) son palabras muy similares pero la primera significa *alfombra*; *to quit* y *quitar* también parecen uno a otro, pero *to quit* significa *dejar*; lo mismo se observa con *target* y *tarjeta*, pero *target* significa *objetivo*.

Pero muchos ejemplos podemos encontrarlos en lenguas idénticas. Este fenómeno se observa en la lengua española y la portuguesa. Es posible encontrar

muchas palabras muy similares, a pesar de que sus significados son diferentes. Por ejemplo, encontramos en portugués términos como *acordar* que en español significa *despertar*, o *cadeira* que en español se traduce como silla.

Este problema causa muchas dificultades durante el proceso de la traducción. Una de las razones que explica la presencia de muchas palabras similares a otros idiomas es el efecto de préstamos en forma de calco. Se puede encontrar muchos errores y malentendidos debido a falsos amigos del traductor. Para minimizar tales errores, su propia traducción se debe verificarla. Y también el contexto ayuda a evitar falsos amigos del traductor.

Gorchilina M.
Universite Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

BILINGUISME RUSSE-FRANÇAIS

Selon un point de vue, une personne capable de communiquer avec succès dans une deuxième langue est considérée comme bilingue (A.P. Mayorov, K.Kh. , W. McKee et autres); et bien que le bilinguisme idéal ne puisse être représenté que théoriquement, une définition aussi stricte reste caractéristique de la vision linguistique elle-même. La multidimensionnalité du bilinguisme et sa pertinence constante ont donné lieu à un grand nombre d'études de ce phénomène dans le cadre de directions diverses (linguistique, psychologique, sociologique, pédagogique, etc.). Cependant, malgré la longue liste de travaux sur la compréhension de ce phénomène, de nombreuses questions liées au problème considéré n'ont toujours pas de solution univoque ou n'ont pas été suffisamment étudiées (c'est par exemple la définition même du bilinguisme et ses critères). Le bilinguisme russe-français des nobles de Russie au XIXe siècle, qui a sans aucun doute eu une certaine valeur pour le développement de la langue littéraire russe, n'a pas non plus reçu, à mon avis, une couverture adéquate dans la littérature scientifique. cela s'applique également à une question aussi fondamentale que la terminologie (à commencer par les termes «bilinguisme» et «bilinguisme», qui dans notre étude sont utilisés comme synonymes, bien que certains chercheurs excluent généralement le terme «bilinguisme» de l'usage scientifique). L'étude du discours de la noblesse russe de la première moitié du XIXe siècle sur la base des lettres implique la prise en compte d'un large éventail de questions liées aux spécificités de la situation culturelle et linguistique de cette période, avec le développement et les particularités du genre épistolaire, avec les problèmes de l'éducation et de la vie des nobles de cette époque. La multidimensionnalité, le mosaïcisme, la composition relativement libre et l'ouverture aux changements dans la structure stylistique et de genre de l'écriture la rapproche de la parole orale et en fait une source précieuse d'informations sur les traditions de communication, les traits linguistiques caractéristiques de divers groupes sociaux et les principales caractéristiques de la langue d'une période donnée dans son ensemble. Le bilinguisme

russe-français de la noblesse russe dans la première moitié du XIXe siècle était principalement dû aux besoins de communication de cette classe, ainsi qu'à la tendance à développer une langue parlée (non-livre) sous l'influence de la situation de la langue française (c'est-à-dire le soutien linguistique de la communication dans la société). Le bilinguisme russe-français des nobles de Russie du XIXe siècle, qui a sans aucun doute eu une certaine valeur pour le développement de la langue littéraire russe, n'a pas non plus reçu, à mon avis, une couverture adéquate dans la littérature scientifique. Cela s'applique également à une question aussi fondamentale que la terminologie (à commencer par les termes «bilinguisme» et «moyens», qui dans notre étude sont utilisés comme synonymes, bien que certains chercheurs excluent généralement le terme «bilinguisme» de l'usage scientifique). Ainsi, dans le continuum des lettres officielles, les citations dans une autre langue s'expliquent le plus souvent par l'état émotionnel du destinataire, dans le continuum des lettres amicales elles créent généralement un arrière-plan culturel, etc. Les scientifiques accordent une grande attention aux problèmes des interférences, c'est-à-dire des erreurs dans le discours des bilingues dans une langue (et parfois dans les deux), associées à l'identification partielle et au mélange de systèmes de deux langues. Cependant, dans la littérature sur cette question, il existe très peu d'études sur les problèmes d'intercalation, c'est-à-dire de coïncidence dans la parole dans une langue d'unités bilatérales et leurs combinaisons à partir d'une autre langue. Les facteurs sociaux sont également la principale raison de l'émergence du bilinguisme. L'une des principales conditions de l'émergence du bilinguisme réside dans les contacts culturels entre certaines communautés linguistiques. Le degré d'activité de ces interactions détermine l'apparition d'un bilinguisme individuel (avec des contacts limités) ou de groupe (en masse) (avec des contacts larges et intenses). Une attention particulière est portée dans cette section à l'analyse des conditions préalables au bilinguisme de masse en général et au bilinguisme de l'aristocratie russe dans la première moitié du XIXe siècle en particulier. Le bilinguisme de groupe (c'est-à-dire caractéristique d'un groupe social) peut être causé par de nombreuses raisons (conquête, position voisine des États, etc.). Le domaine de la communication quotidienne facile couvre la communication informelle, non publique, facile dans la famille, l'équipe, etc., tout d'abord l'interaction directe, directement exprimée avec le destinataire, non réglementée ou avec une contrôlabilité affaiblie du comportement de la parole. Ce domaine présuppose le caractère dialogique de l'organisation du texte, la sélection spontanée des moyens linguistiques et l'absence ou l'affaiblissement de l'autocensure. Le support linguistique de la zone de communication quotidienne facile est la langue parlée, y compris la langue socialement étiquetée, dans laquelle sont principalement créés des textes mixtes, qui sont l'une des manifestations de la continuité du système linguistique et de l'espace de communication. L'utilisation de cette approche pour décrire l'héritage épistolaire des aristocrates russes nécessite quelques remarques liées aux particularités de l'écriture en tant que genre. Le fait que la lettre soit déjà fixée sur papier exclut déjà dans une certaine mesure la spontanéité, la facilité, mais en même temps, parmi les lettres des nobles de la première moitié du XIXe siècle, il y en a beaucoup qui ont été écrites immédiatement en blanc, comme en témoignent les commentaires des auteurs

eux-mêmes. Voir, par exemple, dans une lettre à A.S. Pouchkine P.A. Vyazemsky du 28 janvier 1825 de Trigorskoïe: Je vous écris lors d'une visite [pour] avec un bras cassé - je suis tombé sur la glace non pas d'un cheval, mais d'un cheval: une grande différence pour ma fierté équestre Ainsi, nous pouvons conclure que le bilinguisme russe-français a commencé au 19ème siècle précisément à partir des lettres et de la communication orale des gens, et c'était le début du développement du bilinguisme en Russie.

Kirichok E.
Universidad Alfredo Nóbel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

USO DE ABREVIATURAS Y ACRÓNIMOS EN ESPAÑOL DE NEGOCIOS

La presencia de abreviaturas y acrónimos se puede observarla en muchas áreas de la vida humana, pero más a menudo es posible encontrarlos en las tesis, en el lenguaje comercial y en la vida cotidiana. Todos conocemos tales abreviaturas latinas como: *AD* – *anno Domini* – *en el año del Señor*, *NB* – *nota bene* – *nótese bien* etc.

El uso de dichos tipos lo marcamos en español de negocios. Se utilizan acrónimos y abreviaturas en el ámbito comercial para facilitar la comprensión entre colegas o socios potenciales. Además su uso posibilita realizar el comercio de la manera más fluida, previsible y libre posible.

A continuación, se muestra una lista de las abreviaturas más populares en el ámbito comercial:

c.f.s. *coste, flete y seguro*
c/c | *cta.cte.* *cuenta corriente*
desc.t.º *descuento*
f. a | *fact.* | *fra.* *factura*
f.o.b. *franco a bordo*
K. | *Kg.* | *Kgs.* *kilo, kilogramo, kilogramos*
n/cc. *nuestra cuenta corriente*
s/cc. *su cuenta corriente*
S.dad | *Soc.* *Sociedad*
S.A. *Sociedad Anónima*
S. en C. *Sociedad en Comandita*
S.L. | *Sdad. Lda.* *Sociedad Limitada*

Qué abreviaturas podemos ver en una carta comercial:

Si conocemos el nombre, utilizamos el título (*Mr, Mrs, Miss o Ms, Dr, etc.*) (*Sr., Sra., Srta. o Sra., D., Dña* etc.) y sólo el apellido. Si escribimos a una mujer y no sabemos si está soltera o casada (señora o señorita), podemos usar Sr, que es la abreviatura que no se difiere entre las mujeres casadas y las solteras.

Asap = ***tan pronto como sea posible***;

adjunto - *cuando se incluye otros papeles o documentos junto con la carta*;

pp = per procurationem - frase del latín que significa que la carta ha sido firmada en presencia de otra persona al no estar la persona en cuestión presente para poder firmarla;

ps = postscript;

RSVP - por favor, responda;

Así, las abreviaturas en español de negocios están bastante extendidas y simplifican la comunicación entre socios.

Kiritchenko K.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva

L'EXPRESSION DE L'HISTOIRE PERSONNELLE DANS LE ROMAN GRAPHIQUE DE MARJANE SATRAPI "PERSÉPOLIS"

"*Persépolis*" est un roman graphique et autobiographique de Marjane Satrapi, écrivaine française d'origine iranienne, au style graphique et narratif très personnel. C'est un memoir qui raconte l'histoire de son passage à l'âge adulte de l'auteure à Téhéran pendant la Révolution islamique et couvrir la période de 15 ans d'enfance et d'jeunesse de l'auteure (de 10 à 24 ans) dans le contexte des événements historiques tragiques à l'Iran (de 1979 à 1994 années).

L'événements du roman commencent par la début de la Révolution islamique. Nous sommes en 1979. Marjane a dix ans. Elle est curieuse et adore lire (en particulier, de Karl Marx et de la bande dessinée sur matérialisme dialectique), veut devenir prophète pour aider les autres et parle avec Dieu. Elle rêve pour que tous les gens seront égaux sans distinction d'origin. La petite Marji nous présente sa famille. Sa famille est aisée, cultivée, progressive et libérale. Ils sont communistes. Marji et ses amis jouent la manifestations, pendant que ses parents participent aux manifestations contre le régime autoritaire du Shah d'Iran. Au début, la fillette ne comprend pas rien au sens de la révolution, mais après elle écoute l'histoires personnelles de ses proches. Elle a appris de ses parents que sa famille est les descendants du shah (arrière-grand-père de Marjane), qui gouvernait autrefois ce pays et été renversé par le coup d'État militaire, à la tête de lequel était le père du shah actuel. Grand-père de Marji a été nommé premier ministre et souvent été en prison. Pendant ce temps, les événements tristes ont lieu autour de soi. Le armée tire sur les manifestants. La police torture et assassine les opposants du régime.

Enfin, le peuple réussit à schah faire abdiquer. La révolution est terminée. Des milliers de prisonniers politiques ont été libres. Parmi eux sont les amis des parents de Marjane. Ils ont raconté l'histoires de ces horreurs, qui ils ont enduré en prison.

La visite de son oncle Anoush a été de très bon souvenir de l'enfance pour Marji. Récemment libéré de prison, Anoush raconte l'histoire de son exile dans l'URSS et son emprisonnement à cause de son rôle dans le gouvernement communiste d'Azerbaïdjan. Marji est très impressionnée par cette histoire d'intégrité. Marji est fier de l'oncle et de grand-père et les appelle d'héros.

Après la révolution le peuple espèrent qu'il est possible enfin de vivre librement. Mais, hélas, ces espoirs ne se sont pas réalisés. Avec l'instauration de la "République islamique" des Fundamentalistes religieux sont arrivés au pouvoir. Dès lors le peuple sont obligé de vivre constamment dans une ambiance de la tension et de la peur. Ce régime se trouve encore plus sévère que le précédent. Les répressions reprennent de plus belle. Beaucoup de gens quittent dans le peur le pays. Toutes les anciennes révolutionnaires déclarent d'ennemies jurés de la république.

Mais le pire arrive quand Anouche est arrêté. Marji lui rend visite en prison, son dernier visiteur avant son exécution. Ça devient le tournant de sa vie. Après cela elle ne croit plus en Dieu.

La situation va de mal en pis. Il devient obligatoire pour les femmes et les filles de sortir couvertes du voile. Les filles et les garçons doivent étudier dans les écoles différentes. Marji doit mentir pour survivre dans ce nouveau monde. La guerre entre l'Iran et l'Irak vient également s'ajouter à cela. La guerre entraîne les bombardements, les privations, et les morts de proches. La répression intérieure devient chaque jour plus sévère. Marji est de plus en plus confiante et rebelle, et elle achète des cassettes interdites avec la musique de Michael Jackson et "Iron Maiden" et s'habille des vêtements interdites. La fille est courageuse, honnête et directe. Elle ne peut pas accepter de mensonge imprudent de la propagande et convainc les autres de mensonge. Ses parents connaissent son caractère et son éducation et craignent pour leur fille éprise de liberté, c'est pourquoi ils décident de l'envoyer au Lycée Français en Autriche, à Vienne. Avant du départ, Marjane fait la promesse à ses parents de n'oublier jamais, qui elle est et d'où elle vient, et à sa grand-mère de préserver la dignité et rester intégrée à elle-même.

En 1984 à l'âge de 14 ans Marjane se trouve toute seule en Europe, dans le pays étranger. Elle commence à s'accoutumer peu à peu à la vie ici et se fait des amis. Elle essaie de s'intégrer à la nouvelle société et comprendre la culture occidentale. Marjane essaie de s'intégrer, plus elle sent que s'écarte de sa culture, et elle se sent coupable pour ça. Elle ment sur son origine et ment à soi-même. Aussi, elle éprouve la même chose que tous les adolescents: le manque d'assurance, l'incompréhension de la part des autres, la connaissance de soi, l'amour. Marjane commence de plus en plus à s'éloigner des autres. Marjane de plus en plus souvent rencontre préjugés envers elle, comme beaucoup d'autres immigrants. Elle sent de plus en plus sa différence et isolement des autres. La jeune fille perd de plus en plus contact avec la réalité et elle est désenchantée soi-même. Après avoir perdu le pied, avoir survécu à l'infidélité d'aimer et rester toute seule, totalement ravagée, elle rentre au pays.

Après quatre ans de vie à Vienne, à 18 ans, Marjane est de nouveau en Iran. Il faut de nouveau s'accoutumer à cette vie. La guerre est terminée. Les rues tiennent maintenant les noms des victimes de la guerre, et Marjane se sent comme si elle est au cimetière. Des millions de gens sont morts pour rien, innombrables ont perdu ces proches, ont blessé et sont restés invalide. Marjane veut oublier son passé, mais ne réussit pas le faire, ainsi que raconter ce qui est arrivé avec elle en Europe, car elle a honte. Elle se trouve comme ci entre deux mondes différents. Elle se sent très

occidentale pour Iran et très orientale pour l'ouest. La jeune fille sent qu'elle perd son identité. Marjane plonge dans une dépression profonde.

Mais elle trouve la force de continuer à vivre. Marjane rencontre un copain, Reza, et entre à l'université avec lui pour devenir artiste. Mais elle voit aussi que l'Iran est plus répressive que jamais avec plein d'exécutions politiques et d'hypocrisies religieuses. Malheureusement, elle voit que beaucoup de gens seulement prétendent qu'ils ont changé, quoique en fait ils restent les mêmes bornés et retenus captivés de leurs préjugés. Et les autres gens oublient ses convictions pour que juste vivre et être heureux. Marjane se révolte l'inégalité entre les hommes et les femmes et la discrimination à l'égard des femmes et dit franchement ce qu'elle pense à l'université. Et donc elle retrouve de nouveau une confiance en soi. Sa famille est fier de Marjane. Elle se trouve ces partisans des mêmes idées. Ils veulent avoir la liberté d'expression, la liberté artistique. En même temps, un gouffre entre la vie réelle et la vie publique devient de plus en plus énorme. Les amis font les fêtes, alors que la police fait des rafles à ces fêtes. Le groupe se trouve constamment en prison.

En 1991 à l'âge de 21 ans elle se marie avec Reza, parce que ne peut pas avoir de la relation normale avec lui. Ils ne peuvent pas vivre ensemble, ils ne peuvent même pas aller ensemble dans la rue. Cependant après le mariage Marjane comprend immédiatement que c'est une faïte. Elle et Reza sont simplement très différents, et elle toujours connaissait cela. Et en plus le mariage est pas pour elle, Marjane très apprécie sa liberté.

En n'ayant pas de possibilité pour se réaliser pleinement comme une artiste, éprouver de plus en plus la pression sociale et politique, étant déçue définitivement à sa mariage, en 1994 Marjane divorce et quitte sa patrie, cette fois pour toujours.

"Persépolis" est la confession personnelle, racontée avec la franchise saisissante sur la vie dans des circonstances gênés. Le dessin minimaliste est en noir et blanc, il n'y a rien de superflu, seulement l'émotions vraies. En lisant ce roman, on sent les sentiments différentes: la colère, l'inquiétude, le ressentiment, la déception profonde. En ce livre grâce à l'histoire personnelle il est montré l'histoires de beaucoup des gens, chaque raconte de son histoire et exprime son point de vue et opinion ce qui se passe, sur différents aspects de la vie publique. C'est une histoire tragique du pays qui n'a pas pu devenir tel que les gens le voulaient voir, et de gens qui n'ont pas pu attendre la vie digne et libre.

Kolesnyk M.

Université technique nationale "Dnipro Polytechnique"

Consultant scientifique: Kosareva E.V.

DÉSOLÉ POUR MON FRANÇAIS: L'ORIGINE ET LE SIGNIFICATION DE L'EXPRESSION

Parfois, quand des gens prononcent par hasard des mots obscènes, avec des émotions, ils peuvent dire l'expression «désolé pour mon français». Mais pourquoi les

gens mentionnent-ils le français et non l'espagnol, l'allemand, l'anglais ou le russe? Quelles nationalités utilisent cette phrase?

Tout d'abord, il existe plusieurs théories sur l'origine de cette phrase et sur la façon dont elle est arrivée à la langue russe (c'est dans la langue russe que cette phrase est le plus souvent utilisée). Tout a commencé avec l'histoire, notamment avec la conquête normande de l'Angleterre en 1066. La conquête normande de l'Angleterre a conduit à un changement rapide et dramatique dans la composition de l'élite laïque de l'Angleterre. En raison de la confiscation des terres des Anglo-Saxons qui se sont battus contre lui à Hastings et lors des derniers soulèvements, Guillaume, duc de Normandie, a concentré entre ses mains de vastes possessions, qu'il a activement distribuées à son entourage. Cependant, en règle générale, ils recevaient des terres dans différentes parties du pays. Par conséquent, en Angleterre, contrairement à la France, de vastes baronnies territoriales ne se sont pas développées.

De plus, dans les années 1080, les propriétaires fonciers d'origine anglo-saxonne semblent avoir moins de 10% des terres arables. La composition ethnique du haut clergé a également changé: dans les années 1070-1175, exclusivement des immigrants du continent ou leurs descendants ont été nommés aux sièges épiscopaux anglais. Une conséquence importante de la conquête normande d'Angleterre était la perte du statut officiel de l'Ancien Anglais (à la fin du règne de Guillaume le Conquérant). Les Normands parlaient français, et le fait que William a installé ses proches collaborateurs dans toute l'Angleterre a joué un rôle important dans la consolidation de la langue française sur tout son territoire. Les Normands considéraient l'anglais comme la langue de la classe inférieure et il était donc considéré même honteux de le parler. En anglais, né d'un mélange de vieil anglais et de normand, la division demeure. Ainsi, avec l'expression "pardon my french" (Désolé pour mon français), l'orateur s'excuse d'utiliser, disons, le vulgaire vieux mot anglais "fuck", car il ne comprend pas son homologue français (foutre). Même après le départ des Normands, les Français sont restés en Angleterre.

Néanmoins, comment cette phrase est-elle venue dans la langue russe? À la fin des XVIIIe et XIXe siècles, les russes nobles ont appris le français des gouverneurs francophones, qui enseignaient à la future élite de la nation russe une langue noble et, bien sûr, n'enseignaient pas le jure en français. C'est pourquoi le serment a été suivi de "excuse my French", parce que la phrase pouvait être mal construite ou même avec des mots pas tout à fait français - au milieu d'un langage purement français. Mais quelle est la différence entre les versions anglaise et russe de cette phrase? C'est simple, lorsqu'une phrase similaire était utilisée par un anglophone, le sens était de souligner sa supériorité sur l'interlocuteur, littéralement: «Je suis désolé d'être beaucoup plus développé et éduqué que vous». Lorsque le Russe utilisait cette phrase, elle avait un sens littéral, c'est-à-dire «Je suis désolé si j'ai dit quelque chose de mal». Plus tard, cette phrase, en russe, a commencé d'être utilisée pour excuser une malédiction.

En concluant, une phrase aussi simple, que presque tout le monde connaît bien et utilise peut-être dans la vie quotidienne, a une histoire très riche et pas entièrement humoristique. Né dans les territoires conquis, il a volé autour de la Terre et a changé de sens deux fois avant de prendre la forme à laquelle nous étions habitués. Mais

maintenant, dans le cas où nous ne pouvons pas nous retenir d'utiliser un mot pas décent dans une conversation ou une dispute, nous pouvons toujours «nous excuser pour notre français».

Koretska V.
Université Alfred Nobel, Dnipro, Ukraine
Cosultant scientifique: L.V. Ratomska

LA PHRASÉOLOGIE FRANÇAISE ET SA TRADUCTION EN RUSSE

La phraséologie (d'origine grecque – *doctrine*) est une branche de la linguistique qui étudie la stabilité de la phraséologie de toute langue est également appelée sa phraséologie.

Il se trouve que la phraséologie ne se limite pas aux phénomènes linguistiques marginaux, comme on le croit souvent dans la tradition grammaticale et linguistique, elle est au centre du fonctionnement des systèmes linguistiques.

Contrairement à la lexicologie, qui étudie les mots individuels et le vocabulaire du vocabulaire, la phraséologie n'étudie pas les unités d'un mot de la langue, mais des phrases stables:

- Les collocations sont des phrases grammaticalement et lexiquement correctes utilisées dans le discours. Par exemple, l'expression «*yeux bruns*». En russe, les yeux bruns sont appelés «*карие*». L'expression «*у неё коричневые глаза*» ne serait pas naturelle. En russe on dit: "*мне 10 лет*", et un Français dira: "*j'ai 10 ans*" (я имею 10 лет).

- L'idiome c'est une phrase ou une expression qui représente généralement une signification indirecte attachée à une phrase; mais certaines phrases deviennent des idiomes figuratifs, gardant le sens littéral de la phrase. Par exemple:

- *Il a une peur bleue/ Il a le cœur dans les chaussettes* - *Душа ушла в пятки;*
- *Claire comme le jour* - *Как дважды два четыре.*

Les collocations et les idiomes doivent être séparés, car ce sont des concepts différents. L'idiome a une signification figurative tandis que la collocation est directe.

- Le proverbe est une formule langagière de portée générale contenant un moral, une expression de sagesse populaire ou une vérité d'expérience que l'on juge utile de rappeler. Par exemple:

- *De deux maux, il faut éviter le pire* - *Из двух зол выбирают лучшее;*
- *Dire et faire, sont deux* - *Сказано, сделано.*

Cependant, il existe également de telles unités phraséologiques qui sont traduites du russe en français presque littéralement:

- *Il n'y a pas de fumée sans feu* - *Нет дыма без огня;*
- *Acheter le chat en poche* - *Купить коша в мешке.*

Ainsi la phraséologie est désormais un élément important dans l'étude des langues, faisant du lexique un point d'intersection de la morphologie, de la syntaxe, de la sémantique et de la pragmatique, que ce soit dans un langage général ou des langues spécialisées.

Kornichouk M.
Universite Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

L'IMAGE LITTÉRALE DE L'ANTÉCHRIST DANS LE ROMAN DE CAMUS "L'ÉTRANGER"

Dans presque chacun de ses travaux, l'existentialiste athée français Albert Camus entre en polémique avec la principale religion européenne – le christianisme. Des références bibliques profondes démontrent aux lecteurs une large compréhension de l'Ancien et du Nouveau Testament par l'écrivain. Il y a surtout beaucoup d'images similaires dans l'œuvre la plus célèbre de Camus "L'Étranger" (1942). La plupart d'entre nous connaissent le clerc français Meursault, qui a sa propre conception de la liberté.

Dans la préface de l'édition américaine du roman, Albert écrit: "...j'avais essayé de figurer dans mon personnage le seul christ que nous méritions". De nombreuses recherches littéraires sont consacrées à la détermination des correspondances entre Jésus-Christ et Meursault. Mais que faire si on ne comprenait bien la citation de l'écrivain? Voici mes principaux arguments contre la signification directe de ce passage:

1. Un accent important dans les œuvres de Camus est mis sur le "*monde absurde*". Dans un tel monde, tout concept coexiste confortablement avec son contraire. Cela signifie que sous n'importe quelle image, son antagoniste peut bien être caché.
2. Il n'y a aucun moyen dans la théologie chrétienne de mériter le salut. Le sacrifice de Jésus-Christ pour les péchés de l'humanité est un don, une miséricorde imméritée ou, en termes bibliques, la "*grâce*". Compte tenu de la profonde connaissance religieuse de Camus (en mai 1936, Albert obtient sa maîtrise en philosophie avec l'ouvrage "Néoplatonisme et pensée chrétienne"), il avait certainement une idée du concept de "*grâce*".

Sur la base de ces arguments, on peut supposer que dans la préface de l'édition américaine du roman, l'existentialiste français continue de jouer avec les lecteurs, en les plongeant dans un monde où les significations nouvelles et anciennes se croisent.

Voici une citation biblique prouvant que la venue de Jésus-Christ est un don pour l'humanité et que le mot "*mériter*" ne peut coexister dans ce contexte: L'Évangile de Jean (Chapitre 1 Verset 17) "...car la loi a été donnée par Moïse, la grâce et la vérité sont venues par Jésus Christ".

A qui Camus peut-il faire allusion si clairement dans ce contexte contradictoire, niant la "*grâce*" et insistant sur le "*mérite*"? C'est évidemment le principal ennemi de l'humanité selon la tradition chrétienne. Voici une autre citation biblique célèbre: Première épître de Jean (Chapitre 2 Verset 22) "Qui est menteur, sinon celui qui nie que Jésus est le Christ? Celui-là est l'antéchrist, qui nie le Père et le Fils".

En interpretant l'image de Meursault comme l'antéchrist biblique (le diable et le père du mensonge, qui a reçu le pouvoir sur la Terre pendant une courte période à la fin des temps), nous verrons une tromperie naturelle tout à fait logique de Meursault au nom de son propre confort ("Comme toujours, quand j'ai envie de me débarrasser de quelqu'un que j'écoute à peine, j'ai eu l'air d'approuver"), sa participation dans l'écriture d'une fausse lettre grâce à laquelle Raymond Sintès sera en mesure de battre brutalement sa maîtresse ("Quand il m'a dit le nom de la femme, j'ai vu que c'était une Mauresque. J'ai fait la lettre. Je l'ai écrite un peu au hasard, mais je me suis appliqué à contenter Raymond") combiné avec ses déclarations du désir de ne dire que la vérité ("Il m'a demandé s'il pouvait dire que ce jour-là j'avais dominé mes sentiments naturels. Je lui ai dit: "Non, parce que c'est faux"").

Si on va suivre cette interprétation, les accusations absurdes contre Meursault acquièrent de plus en plus légitimité, et l'ironie du juge devient une simple déclaration de fait ("...le juge me reconduisait à la porte de son cabinet en me frappant sur l'épaule et en me disant d'un air cordial: "C'est fini pour aujourd'hui, monsieur l'Antéchrist"").

De manière surprenante, le génie littéraire de Camus anticipe un nouveau monde où mensonge et vérité deviennent indiscernables. Et, peut-être, l'écrivain n'anticipe pas, mais crée ce nouveau monde, dans lequel la société n'aura pas la terminologie religieuse chrétienne fondamentale qui a déterminé la moralité et les valeurs de l'Europe pendant des siècles.

Leschenko A.
Universidad de Alfredo Nóbel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju. Oníshenko

BARRERA LINGÜÍSTICO-ÉTNICA Y FORMAS DE SUPERARLA EN LA TRADUCCIÓN

Bastante a menudo durante la comunicación entre personas aparece la barrera lingüístico-cultural que impide comprender la información. Dicho problema surge cuando se observa una diferencia considerable entre dos lenguas. Los científicos piensan que la presencia de la barrera lingüística se puede explicarla por razones diferentes.

En primer lugar hay que tomar en consideración la diferencia entre la norma literaria del lenguaje y su variante coloquial con sus unidades léxicas, formas y reglas gramaticales mediante las cuales se combinan las palabras y la capacidad de usar el idioma de acuerdo con la tradición lingüística. (ejemplos del español coloquial: “*Vente pa’ca*”, “*¿Dónde andabas?*”, “*cosa*”, “*eso*”, “*aquello*”, “*la mujerzota*” “*¡Eres un avión!*” (para referirse a rapidez de pensamiento)

En segundo lugar, la divergencia de conocimientos y percepciones extralingüísticos de hablantes que pertenecen a diferentes culturas. La cultura se entiende como un conjunto históricamente formado de valores materiales y espirituales de la sociedad.

En la conversación, un mediador lingüístico ayuda a los interlocutores a superar las brechas en los componentes lingüístico-culturales de sus competencias

comunicativas que les obstaculizan. Especialmente difícil en el proceso de la interpretación resulta no la transmisión de estructuras visibles (gramática, vocabulario, uso situacional) sino la de "realidad extralingüística", que tiene una estrecha conexión con ideas o valores internos. Puede ser una forma habitual de pensar, una cultura predeterminada. Es decir, un intérprete debe transmitir no el significado sino la impresión producida del texto. Para evitar la barrera lingüística, se opta por imitar el estilo del autor con la transmisión de realidades, o por omitir y buscar una sustitución adaptativa. Hay varias transformaciones que pueden utilizarse:

1. Transformaciones léxicas: compensación, generalización, concretación, traducción antónima.

2. Transformaciones gramaticales: omisión o adición, transposición, sustitución, fragmentación, integración.

3. Transformaciones estilísticas: equivalente absoluto, calco, metáfora, análogo y muchos otros.

En la comunicación interlingüística, es necesario neutralizar la influencia de cada uno de los factores de la barrera lingüístico-cultural. El éxito de la comunicación depende de la solución exitosa de estos problemas. El grado de similitud semántica y estructural entre dos lenguas puede variarse de un caso a otro: desde una traducción consecutiva hasta una traducción que "tiene poca semejanza" con el original. Y la tarea del profesional es comprender claramente cuándo y cómo utilizar correctamente varias transformaciones.

Máliar D.

Universidad de Alfredo Nóbel, Dnipro

Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

EL FENÓMENO BICULTURAL DE "SPANGLISH" Y SU PARTICULARIDAD LINGÜÍSTICA

"Spanglish" es un fenómeno lingüístico que existe en los Estados Unidos de América entre las comunidades hispana y latina. Dicho fenómeno es significativo para los habitantes de los EEUU, pero hasta ahora se queda bajo la atención de muchos lingüistas. El término "Spanglish" se refiere a una mezcla de dos idiomas: español e inglés. Esa confluencia de lenguas también puede llamarse Tex-Mex, Inglañol, Casteyanqui, Pocho, Pachuco, Chicano, y Cubonics. Todavía los lingüistas siguen discutiendo la determinación propia del "Spanglish". Lo interpretan como pidgin, lengua criolla, interlengua o español anglizado.

Los investigadores de este problema incluyen De Genova N., Ramos-Zayas S., Gardner-Chloros P., Gonzales M.D., Montes-Alcala C., Pountain C.J., Mackilligan G., Poplack K.S. y otros muchos.

La mayoría de los hablantes del Spanglish viven en los EEUU pero en sus familias los padres hablan español. Sin embargo, fuera de casa los niños hablan inglés. La fluidez con la que hablan ambas lenguas resulta un "cambio de código", el fenómeno lingüístico también conocido como alternancia de idioma. Los estudios advierten que

el “Spanglish” se ha convertido en una “tercera lengua” para muchos bilingües españoles por la razón del uso frecuente de ese cambio.

“Spanglish” provoca la creación de palabras (en la mayoría verbos y sustantivos) que provienen directamente de un idioma. Tales palabras se han convertido en “vocabulario de “Spanglish”. La gente que usa “Spanglish” o habla español entiende comúnmente el significado de esas palabras o puede encontrar ese significado por connotación. Por ejemplo, se usan tales palabras como “*printiar*” y “*textiar*” en lugar de “*imprimir*” y “*mandar mensajes*”. Esto puede ser perjudicial porque los bilingües son menos propensos a expresarse en solo un idioma y a ese paso, su fluidez en español se disminuye. Este cambio constante de idioma también impide la adquisición de fluidez completa en inglés porque los usuarios de “Spanglish” están acostumbrados a confiar en español cada vez que tienen problemas para expresar sus ideas en inglés.

Ciertos contextos (situaciones informales e íntimas con amigos o familiares) permiten a los hablantes bilingües sentirse más cómodo utilizando un idioma híbrido.

Según Artze-Vega, para los bilingües “Spanglish” puede reflejar habilidades verbales impresionantes. Los altavoces eligen la expresión justa entre dos idiomas. A menudo los bilingües usan el español para expresar emociones y el inglés – para pensamientos analíticos. También usan Spanglish como atajo, reemplazando palabras y frases largas en español por las más cortas en inglés. En su estudio Torres nota que a los escritores les gusta incluir palabras españolas en sus textos ingleses. Muchos escritores enfatizan que lo hacen porque algunas palabras españolas tienen resonancia especial y no porque no podían traducirlas .

Los lingüistas tienen diferentes opiniones en cuanto al cambio de código. Algunos lo consideran como fenómeno negativo, otros opinan lo contrario. Por ejemplo Stavans indica que el desarrollo de “Spanglish” posibilita la creación de un estado común de “pereza” entre los inmigrantes hispanos respecto al aprendizaje de inglés completamente adecuado. Además, las escuelas respaldan programas multiculturales y fomentan la hibridación cultural en lugar de desalentarla. Los puristas tratan el primer idioma de los estudiantes como un obstáculo para aprender inglés. Creen que el cambio de código puede llevar a la violación de las reglas gramaticales tanto en español como en inglés. Consideran también que la aceptación de ambos idiomas por parte de los sistemas escolares alentó a los niños a mezclarlos.

Zentella, por su lado, dice que es una forma de comunicación que a menudo se malinterpreta como un signo de conocimiento lingüístico inferior. En realidad, es un acto de malabarismo complejo que requiere un pensamiento rápido. Ella cree que es un “signo de destreza lingüística”.

Hoy el biculturalismo y el multiculturalismo en los Estados Unidos son la parte integrante de la realidad. Es difícil pensar sobre su ausencia completa. Ser parte de dos culturas resulta el cruce de ciertas características de una cultura con la otra. La mezcla de estas culturas es una parte de la identidad de una persona.

Mazokha T.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L. V. Ratomska

LES DIFFICULTÉS DE LA TRADUCTION DE BANDE DESSINÉE

Le but de cette recherche est d'identifier les principales difficultés de la traduction de bande dessinée (ou la BD). Le roman graphique est une symbiose réussie de la littérature et de la peinture, souvent connue comme le neuvième art, après l'architecture, la sculpture, la peinture, la musique, la littérature, la danse, le cinéma et la télévision. Généralement la BD se compose de quelques parties majeures, ce sont la planche (ou la page), la bande (une suite d'images), la case (ou la vignette), les bulles qui contiennent les dialogues ou les pensées des personnages sous la forme de nuage, d'un rectangle, de ballon, etc. Cette forme d'art visuel est très populaire maintenant grâce à la variété de BD au niveau global et grâce à la facilité de perception de BD. On distingue trois types de roman graphique divisés par territoire: européen, asiatique et américain. Chaque type a des caractéristiques certaines, et le traducteur doit en tenir compte pour comprendre mieux l'idée principale d'un œuvre entier.

Car c'est un genre assez complexe avec beaucoup de particularités, le traducteur fait toujours face à plusieurs problèmes. Premièrement, la taille des bulles est un critère très important qui restreint beaucoup le traducteur. Pour maintenir le composant visuel il faut même sacrifier certaines nuances linguistiques ou précisions de l'original, et traduire le texte à la manière laconique, mais convenable aux illustrations. Lorsqu'on traduit une bande dessinée, il faut se rappeler que le texte et l'image sont liés. Ce que le lecteur voit sur les vignettes doit être reproduit dans les bulles. En outre, ce sont les onomatopées qui sont souvent difficiles à traduire (particulièrement, en ukrainien, parce qu'il n'y a pas de système bien établi). Les onomatopées sont des mots simulant un bruit spécifique par l'imitation des sons. Par exemple, "Bzzz" qui signifie le bourdonnement d'un insecte, ou "Clic" qui signifie le bruit issu d'un mécanisme. Le traducteur a souvent trois possibilités: conserver l'onomatopée originale, l'adapter à la phonétique nécessaire ou la modifier complètement. Quoi qu'il choisisse, la chose principale est d'utiliser les mêmes onomatopées tout au long de la bande dessinée et des albums pour ne pas perturber le lecteur.

De plus, un autre risque est de traduire phrase à phrase, c'est-à-dire bulle à bulle. Dans ce cas, le traducteur peut perdre de vue la continuité du processus de la lecture, et altérer le rythme de l'histoire. Pour traduire fidèlement la BD il faut connaître bien son "univers": les personnages, les noms géographiques, les références, le contexte culturel et le style de l'auteur. On rencontre aussi le phénomène de l'intertextualité dans les romans graphiques, qui est souvent utilisé pour faire allusion au nom d'un personnage, au nom d'un lieu, etc. Le traducteur peut alors choisir entre quelques options: laisser l'allusion ou la remplacer par une autre, essayer de l'expliquer ou la supprimer complètement. Enfin, la traduction de BD demande souvent une adaptation et une localisation. Le traducteur doit créer une version totalement compréhensible pour le public cible qui présente la mentalité habituelle du lecteur. Si l'objectif initial

du traducteur est d'exprimer l'identité de la culture et de la langue d'origine, il faut conserver les éléments originaux de la langue source. Ces deux approches sont appelées la domestication et l'étrangéisation.

Et donc, pour conclure, je crois que le but majeur pour les traducteurs de BD est de rendre le sens en général et transmettre les références culturelles sans passer outre aux restrictions de la forme. C'est pourquoi, le traducteur a la plupart d'éléments à prendre en considération, comme les connotations culturelles, la rythmique, etc.

Mayorova Y.
Université Alfred Nobel, Dnipro, Ukraine
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

NÉOLOGISMES EN LANGUE FRANÇAISE MODERNE

Dans la période de la mondialisation, le développement rapide des nouvelles technologies, l'expansion des contacts interculturels et les changements sociopolitiques, une direction relativement nouvelle de la linguistique - la néologie ou la science des néologismes - joue un rôle de plus en plus grand. Un trait distinctif du développement de la néologie en France est la volonté de l'Etat de contrôler les processus de néologisation, limitant l'afflux de nouveaux mots dans la langue française. En France, il existe également une liste d'organismes spécialisés dans la collecte, l'étude, l'unification et le développement des néologismes.

Les méthodes les plus courantes pour former des néologismes en français sont la translittération, la suffixation, la préfixation. L'abréviation dans la formation des mots est beaucoup moins utilisée (OVNI - objet volant non identifié - НЛО - неопознанный летающий объект). Quant au suffixe, il appartient à l'une des voies les plus productives du système de formation des mots en français moderne. Les suffixes activement impliqués dans la formation de nouveaux mots comprennent des suffixes tels que **-age** (bavardage - болтовня, arrachage - извлечение, feuillage - листопад); et **-ment** (changement - изменение, affranchissement - освобождение). Quant aux préfixes, les plus productifs sont les préfixes **super-**, **ultra-**, **archi-**, **extra-**, **sur-**, **-anti** (superproduction - боевик, superbien - высшего сорта, ultramoderne - сверхсовременный). La translittération étant un emprunt direct, la science académique française est la plus opposée à cette méthode de formation des mots. Néanmoins, les anglicismes, les américanimes, ainsi que les mots et expressions d'autres langues sont massivement inclus dans les dictionnaires. À cet égard, le vocabulaire de la langue française est reconstitué avec des mots comme ceux-ci (pied, parking, smartphone, pressage). En plus des méthodes ci-dessus de formation de nouvelles unités lexicales, il existe également une composition de mots et une lexicalisation. Deux ou plusieurs bases participent à la composition, qui forment une nouvelle unité lexicale par «pliage» (un gratte-ciel - небоскреб: gratter, un magnétophone - магнитофон, franco-soviétique - франко-советский). Une autre façon de former un mot est la conversion, c'est-à-dire la transition d'un mot d'une partie

du discours à une autre (malade (adjectif «больной») - le malade (nom «больной», être blessé (быть раненым) - le blessé (раненый).

De tout ce qui précède, on peut conclure qu'en français moderne, la formation des néologismes est un processus actif de reconstitution du stock lexical de la langue. Les mots apparaissent dans une langue non seulement par des changements morphologiques dans des mots existants, mais également par des emprunts à d'autres langues. Il faudrait noter aussi les sphères de la vie qui attirent les néologismes: psychologie, sociologie, politique, urbanisme, mode, économie, sport.

Mélejova I.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

EUFEMISMOS EN EL DISCURSO POLÍTICO DE ESPAÑA

El eufemismo es un ambigüo fenómeno lingüístico que se puede encontrar en diferentes ámbitos de la comunicación, pero nos gustaría examinar sus particularidades en el discurso político. Es posible que el discurso político pueda presentar la lucha por el poder y el objetivo de mantenerse. Los rasgos característicos del lenguaje político son la ambigüedad semántica, “el carácter fantasma” (es decir, muchos signos del lenguaje político no tienen denotación real), así como todo lo que se refiere al subconsciente, esoterismo (el verdadero significado de muchas opiniones políticas no siempre es evidente), distancia (abstracción), teatralidad.

Generalmente la función principal del eufemismo tiene como objetivo no ofender a nadie, es decir los eufemismos ayudan a expresar de una forma más apropiada una idea o concepto que no es socialmente aceptable o censurado. Teniendo en cuenta las características del discurso político arriba mencionados, es comprensible porque esta unidad lingüística se ha vuelto tan popular en este campo de la comunicación.

Hoy en día en la sociedad española, que es bastante tradicional y conservadora en comparación con otros pueblos europeos, el uso de eufemismos es un fenómeno común, principalmente en la comunicación cotidiana. En cuanto al discurso político, los eufemismos pueden dividirse provisionalmente en los que se refieren a la política externa e interna. Por ejemplo, las siguientes expresiones pueden atribuirse al primer grupo: “*la responsabilidad de proteger*” en vez de “*el derecho de intervención internacional*”, “*el embargo económico y comercial*” en lugar de “*bloqueo anticabano*”, “*teatro de operaciones*” – “*campo de batalla*”, “*países en vías de desarrollo*” — “*países tercermundistas*”, “*kamikaze*” – “*los ataques suicidas*”, “*cóctel molotov*” – “*bombas de fabricación casera*”. Dos últimos ejemplos demuestran uno de los métodos lingüísticos para formar los eufemismos – prestar las palabras de otros idiomas. El segundo grupo incluye las palabras y expresiones que se utilizan para denotar algunas profesiones no muy prestigiosas o algunos grupos sociales. Por ejemplo, “*administrativo*” sustituye “*secretario*”, “*empleado de fincas urbanas*” se usa en lugar de “*portero*”, para reemplazar “*asistenta*” se usa “*empleada del hogar*”. A las personas que son ciegas les llaman “*no videntes*”, los viejos se han

convertido en “*mayores*”, los pobres – en “*desfavorecidos*”, y sería mejor nombrar a los feos como a “*las personas con necesidades estéticas especiales*”, así como a los ladrones – “*personas con trastornos éticos*”. Los eufemismos que se relacionan con la política interior abarcan un gran número de expresiones, ya que tocan muchos problemas de moderna sociedad española. Por ejemplo, para denominar la corrupción, el robo de fondos públicos se suele usar las frases “*malversación de fondos públicos*” o “*mala gestión*”. El término “*crisis económica*” se considera el tabú en el discurso político de España, para sustituirlo prefieren usar las frases “*una grave desaleración económica*”, “*crecimiento cero o negativo*”. Los despidos esbposible describirlos como “*la flexibilación del mercado laboral*”, en lugar de “ *echar*” o “*despedir*” utilizan los verbos “*relevar*”, “*descontratar*”, “*desvincular*”.

Los eufemismos también tienden a cambiarse o transformarse, ya que el lenguaje refleja claramente cualquier cambio sociopolítico en la sociedad y se adapta a sus necesidades. Por lo tanto, hay que notar que antes en vez de “*inválidos*” preferían utilizar “*personas discapacitadas*”, pero ahora a ellos les llaman “*menoscabados*”. Lo mismo pasa con la serie de los eufemismos que sustituyen a la palabra “*viejos*”: es preferible en vez de “*ancianos*” o “*personas de tercer edad*” decir “*los mayores*”.

En resumidas cuentas, aunque los lingüistas caracterizan los eufemismos como un fenómeno negativo que contribuye a la desinformación y contaminación del idioma, nos parece que es mejor considerarlo como algo que refleja importantes cambios sociopolíticos y culturales, y por lo tanto este tema puede convertirse en un objeto de estudio de muchos historiadores, sociólogos, antropólogos, psicólogos etc. en el futuro.

Nadtochey T.

Universidad de Alfredo Nóbel, Dnipro

Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

TÍTULOS PERIODÍSTICOS ESPAÑOLES

En la traducción de cualquier texto, el título juega un papel importante. A veces informa brevemente sobre el contenido del texto, a veces revela la idea principal del mensaje o demuestra la actitud del autor ante los hechos expuestos. La atención del lector, en primer lugar, se atrae por el título y solo entonces el lector se familiariza con el artículo gracias al título que le interesa.

El título de un artículo periodístico puede ser descriptivo o informativo. La tarea de título descriptivo es resumir el contenido del artículo sin conclusiones y análisis (por ejemplo: el título de la noticia lamentosa era “*El Papa agoniza*” o cuando España ganó la la Eurocopa de 2012 es título fue “*Gracias*”; “*Guerra a EE.UU*”;).

Un encabezado informativo refleja la idea principal del artículo, informa sobre los hechos que han tenido lugar. Dichos títulos contienen fechas exactas, nombres de países, organizaciones, ciudades, nombres de políticos. Un titular informativo a menudo comunica el resultado final de la cobertura de noticias y utiliza principalmente vocabulario neutral (por ejemplo: el título de la noticia era “*El PSOE exige al alcalde*

que informe de los más de 445 millones que ha dilapidado”; “Red de corrupción en los servicios aéreos de la PGR”).

Un título de artículos periodísticos españoles tiene una cierta estructura:

- Antetítulo, - Título, - Subtítulo, - Entrada, es decir un breve resumen del evento cubierto que se coloca bajo el subtítulo.

Cada de elementos arriba mencionados tienen sus funciones. El antetítulo y subtítulo realizan la función de concretación, a menudo ellos aclaran la información declarada (por ejemplo: “*POBREZA. El dilema en el campo mexicano*”; “*Las franquicias crecen en 400% en la región en la última década. El comercio minorista, restauración, belleza y moda provocan más interés*”). Antetítulo define el tema del encabezamiento principal, el subtítulo revela y aclara el contenido del título. En la entrada se proporciona un resumen de todo el artículo.

El título tiene funciones específicas: información, publicidad (atrae la atención del lector), resaltado gráfico (le permite separar un texto de otros). Cabe señalar que las funciones seleccionadas no existen de forma aislada sino que interactúan entre sí, una de las funciones enumeradas puede dominar según el tipo del texto.

Así, la elección de los medios lingüísticos y sintácticos de las cabeceras de los artículos periodísticos españoles dependen de la función dominante del artículo mediático, del tipo del artículo.

Oleksiienko V.

**Université nationale Oles-Hontchar de Dnipro
Consultant scientifique: N.A. Khabarova**

LES CARACTERISTIQUES DU LEXIQUE FRANÇAIS EN AFRIQUE SUBSAHARIENNE

Le français est la langue étrangère pour les Africains. Il a été apporté par les Européens au XIXe et au XXe siècles. La politique coloniale a posé du mépris absolu de langues autochtones. L’enseignement dans les écoles dispensait exclusivement en français. Compte tenu du fait que, en grande partie, des enfants de l’élite ont été acceptés aux écoles, la société africaine était divisée en deux groupes : la classe dirigeante parlant français littéraire et le peuple analphabète. A leur tour, les pauvres devaient connaître les bases de la langue officielle pour pouvoir communiquer avec les autorités. Après l’indépendance, beaucoup d’Etats africains ont laissé le français en tant que la langue officielle.

Premièrement, c’était une partie dans le cadre de la politique de la lutte contre le tribalisme. Le français jouait le rôle de la langue de relations interethniques.

Deuxièmement, les langues africaines ne pouvaient pas assurer la science et la technologie, qui ont connu une croissance vigoureuse au XXe siècle. On a une situation très intéressante au Cameroun. Après la Première Guerre mondiale, il existait le partage franco-britannique de ce pays. Ainsi, dans chaque colonie le français et l’anglais étaient les langues officielles.

En 1972, le Cameroun est devenu un Etat unitaire. Le gouvernement a introduit le bilinguisme officiellement. La réponse des francophones était l'apparition du sociolecte dénommé «le camfranglais». Le camfranglais a la morphosyntaxe française, mais il contient de nombreux xénismes anglais et africains. Par exemple, les Camerounais utilisent souvent les verbes anglais «go» (aller) et «buy» (acheter): «Dis-lui que je go à voiture depuis hier». «La vérité c'est qu'après avoir buy le poisson braisé à la petite elle a refusé de libérer».

Les anglicismes se retrouvent aussi dans d'autres pays francophones d'Afrique. Il suffit de donner comme exemple l'emprunt du mot «boy» au sens du «serviteur»: boy-lavadaire (un serveur qui lave des vêtements), boy-cuisinier, boy-marmiton, boy-moussou (une servante), boy de table etc. Des nombreuses langues africaines sont peu étudiées, c'est pourquoi la majorité des emprunts ont trouvé leur utilisation dans la langue parlée (jusqu'à 25 %). Mais, il y a les modifications sémantiques importantes dans les phraséologismes français.

La langue française est le produit de la culture européenne qui est étrangère pour les Africains. C'est pourquoi le français ne peut pas exprimer d'une manière complète l'esprit des Africains. Les phraséologismes français évoluent souvent au titre de la réalité d'Afrique.

Le phraséologisme français *gagner son pain* a pris la forme *degagner son mil / couscous / manioc / fougou*. Ce sont les équivalences de pain en Afrique. Manioc ou fougou sont devenus le symbole de richesse :

avec ton morceau de manioc on peut pas avoir un enfant

Le phraséologisme français *il ne faut pas réveiller le chat qui dort* a été transformé en *il ne faut pas réveiller l'éléphant qui dort*. Le chat n'est pas l'incarnation de la force physique pour les Africains, c'est pourquoi il a été remplacé par l'éléphant qui est vraiment un animal dangereux.

Et alors, dans la plupart des cas les expressions familières deviennent les formes neutres. Par exemple, les Africains disent bouffer comme un tigre à la place de manger comme un tigre.

De plus, il y a beaucoup de fautes phonétiques en français d'Afrique. Au Sénégal, le mot trop se prononce «torop» et cela signifie «très, beaucoup»: cette fille est torop belle.

Les sénégalais disent boutique comme «bitik». En combinaison avec le mot «boron» (wolof, «un chef») on peut traduire ça comme «un boutiquier».

En résumé, on peut faire la conclusion, que le français en Afrique a de nombreuses particularités. En absence de l'enseignement public la langue française continuera à changer. Le français sera simplifié et empruntera des mots d'anglais et des langues africaines.

Pilátova O.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

PARTICULARIDADES DE LA TRADUCCIÓN DE ABREVIATURAS ESPAÑOLAS

Según la opinión de los científicos, actualmente, en la mayoría de los idiomas del mundo se observa el uso considerable de abreviaturas. Este tipo lingüístico especial se pone muy popul y cada vez está ocupando más espacio en la lengua, especialmente, en su variante escrita. Los lingüistas piensan que se puede explicar dicho fenómeno por dos factores. En primer lugar, las abreviaturas posibilitan ahorrar espacio en el portador de la información del texto, y en segundo lugar, ellas favorecen a una escritura más rápida, es decir, ahorran el tiempo.

Si tomamos en consideración que la abreviatura es un procedimiento ortográfico de reducir una palabra, se puede marcar que en el idioma español se observan más frecuentemente dos tipos de abreviar: supresión (hasta la letra inicial, por ejemplo: *n.* – *número* – *номер*; *s/r* – *su remesa* – *ваш переказ (грошовий)*; *S.L.* – *sociedad limitada* – *товариство з обмеженою відповідальністю*; *m/n.* – *moneda nacional* – *національна валюта*) y contracción (por ejemplo: *mín.* – *mínimo* – *мінімум*; *dpto.* – *departamento* – *відділ*; *miérc.* – *miércoles* – *середа*; *fund.* – *fundación* – *фонд*; *fol* або *fo.* – *folio* – *лист*).

Bastante a menudo resulta difícil traducir las abreviaturas, por eso sea razonable seguir las recomendaciones de los expertos, a saber:

- es necesario analizar las combinaciones de palabras o el texto completo para averiguar a qué esfera pertenece esta abreviatura. Si el texto puede caracterizarse como económico, es probable que la abreviatura también se refiera a la esfera económica. Por ejemplo, la abreviatura *SRL* – será descifrada como "*sociedad de responsabilidad limitada*" y traducida como "*товариство з обмеженою відповідальністю*"; *CO.* – *Certificado de Origen* – *сертифікат про походження (товару)*;
- si el texto carece de la transcripción de la abreviatura, es recomendable consultar con diccionarios especializados o libros de referencia. Además de estas fuentes, también puede ser útil el análisis de documentos con temas similares.

Para perfeccionar su nivel profesional y guardar las variantes de la traducción de las abreviaturas, es necesario fijarlas en su propio diccionario personal con el mayor número de explicaciones posibles para acumular conocimientos correspondientes.

Las abreviaturas están renovándose de manera constante, lo que provoca ciertas dificultades durante el trabajo traductológico. El traductor siempre debe tener en cuenta el contexto y recordar que, en muchos casos, el contexto juega un papel importante en elegir una abreviatura. La tarea de traductor profesional es hacer el texto más claro posible para que el lector pueda comprenderlo sin deformar el significado.

Pronchuk Ju.
Universidad Alfredo N6bel, Dnipr6
Consultora de investigaci6n: M.Ju.On6schenko

EL FEN6MENO DE LA ONOMATOPEYA EN LAS LENGUAS ROMANCES Y GERM6NICAS

La onomatopeya es el proceso de crear una palabra por medio de la combinaci6n de sonidos del habla, con el objetivo de imitar fon6ticamente sonidos de la naturaleza (truenos, lluvia, ruido del bosque), personas (expresi6n de las emociones, sonidos de cuerpo), animales y p6jaros (ronroneo, canci6n) o imitar sonidos ambientales (zumbido de autos, sonidos mec6nicos de equipamiento).

El t6rmino "onomatopeya" proviene del griego (6νοματοποι6α: 6νόματος - nombre y ποι6ω - yo hago, creo) que significa "crear un nombre", pero en la literatura cient6fica moderna este fen6meno se utiliza como sin6nimo de imitaci6n sonora. La onomatopeya la examina fonosem6ntica.

La hip6tesis onomatop6yica explica el origen del lenguaje a trav6s de la imitaci6n o emulaci6n de los sonidos de la naturaleza, a partir de los cuales se formaron palabras derivadas. En algunos idiomas ciertas palabras tienen sonidos similares, como el maullido de los gatos: *miaow* (ingl6s), *miau* (alem6n), *miaou* (franc6s), *miau* (espa6ol), *miao* (italiano). Sin embargo, cabe destacar que hay muchas palabras con emulaci6n fon6tica que se difieren incluso en idiomas de origen com6n aunque parece que deben tener palabras casi similares, por ejemplo llanto de un beb6: *wah-wah* (ingl6s), *w6h-w6h* (alem6n), *Ouin! Ouin!* (franc6s), *bu6 bu6* (espa6ol), *u6-u6* (italiano). Por esa misma raz6n esta hip6tesis del origen del lenguaje nunca fue aceptada por algunos cient6ficos, porque no refleja la influencia de la sociedad en el desarrollo del lenguaje y absolutiza la importancia de la imitaci6n sonora.

Seg6n la clasificaci6n general se distinguen las palabras por el criterio de las fuentes del sonido: humanas, animales, fen6menos naturales, objetos del medio ambiente.

El grupo de sonidos humanos se divide convencionalmente en sonidos de condici6n psicol6gica (emocional) y f6sica, por ejemplo el verbo de habla indistinta: *mumble* (ingl6s), *murmeln* (alem6n), *murmurer* (franc6s), *murmurar* (espa6ol), *mormorare* (italiano); o sonidos de los latidos del coraz6n: *thump thump* (ingl6s), *bumm bumm* (alem6n), *boum boum* (franc6s), *bum bum* (espa6ol), *tu tump* (italiano).

El grupo de sonidos que reproducen varios seres vivos puede dividirse en subgrupos de p6jaros, insectos y animales. Sonidos de p6jaros, como el canto de un gallo: *cock-a-doodle-doo* (ingl6s), *kikeriki* (alem6n), *cocorico* (franc6s), *quiquiriqui* (espa6ol), *chicchirichi* (italiano). Sonidos de insectos, como zumbidos de abejas: *buzz* (ingl6s), *summ* (alem6n), *bzzz* (franc6s), *zum* (espa6ol), *bzzz, zumm* (italiano). Los sonidos de los animales se dividen en subgrupos de animales dom6sticos y salvajes, o por filiaci6n biol6gica: mam6feros, anfibios, etc. Por ejemplo como gru6idos de cerdo: *oink oink* (ingl6s), *grunz grunz* (alem6n), *grouik grouik* (franc6s), *oinc oinc* (espa6ol),

oink oink (italiano); o croando de ranas: *ribbit, croak* (inglés), *gribbit, quaak* (alemán), *croa croa* (francés), *croac croac* (español), *cri cri* (italiano).

Entre los sonidos de los fenómenos naturales hay un ejemplo de gotas de lluvia: *drip-drop, plink plonk* (inglés), *plitsch, platsch, tropf* (alemán), *plic plic* (francés), *ploc ploc, pluip pluip* (español), *plin plin, plop plop* (italiano).

Sonidos del ambiente y objetos podemos analizar en el ejemplo de una sirena: *wee-woo, waow-waow* (inglés), *tatütata* (alemán), *pin pon* (francés), *wiu wiu* (español), *nino nino, ta tu-ta tu* (italiano); o telefono: *ring ring, ringaling* (inglés), *klingeling* (alemán), *dring dring* (francés), *rin rin* (español), *drin drin* (italiano).

Los lingüistas afirman, que en las formas del lenguaje, en su semántica, léxica y morfología se refleja una cierta psicología de la gente. A pesar de las diferencias entre la fonética y la fonología de las lenguas romances y germánicas, las palabras de imitación sonora pueden tanto tener formas similares como ser diferentes a pesar de la afinidad de idiomas, lo que confirma la influencia de la sociedad en la formación del lenguaje y la necesidad de continuar estudiar este fenómeno.

Pinchuk S.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva

L'IMAGE DE NAPOLÉON DANS LA PEINTURE FRANÇAISE

Napoléon Bonaparte a été et toujours une figure d'importance mondiale, et il a l'intérêt de ne disparaître jamais. Toute sa vie et sa carrière ont été analysées et décrites dans de nombreux ouvrages. Il est logique de regarder la vie de Bonaparte d'une manière non triviale, à travers une autre échappatoire que nous ont laissée nos grands prédécesseurs - à travers la peinture. De nombreux artistes de différents pays ont peint ses portraits pendant et après sa vie. Mais pour avoir une image plus complète de la vie de Napoléon précisément, il est naturellement nécessaire d'étudier les peintures faites à cette époque.

De toute la variété des reproductions représentant Napoléon, nous restreindrons le cercle aux œuvres écrites de son vivant et par les artistes les plus en vue de cette période. Chacun des peintres a représenté Bonaparte à différentes périodes de sa vie, par conséquent, il ne sera pas possible d'établir une chronologie rigide en deux paramètres: l'artiste et la période de sa carrière. Par conséquent, on peut considérer l'image de Napoléon à partir de reproductions de maîtres individuels. Et cela vaut la peine de commencer par l'artiste qui est le plus proche dans la période de temps de Bonaparte.

Le premier est Jacques Louis David. Dans les œuvres de David, le professionnalisme et l'attitude envers Napoléon en tant que personnalité mondiale sont visibles. Quelle que soit la complexité de leur relation, dans ses peintures, David ne montre que ce que veut l'empereur, mais en même temps, dans ses œuvres, nous ne voyons pas une obéissance sèche aux ordres et une exécution sans vie de l'ordre. Nous

voyons des événements historiques et des scènes spécifiques comme Napoléon les a vus, ce qui est plus important qu'une simple déclaration de sang-froid des faits.

En revanche, il y a Jacques Auguste Dominique Ingres qui n'était pas un peintre de guerre, et il a peint des portraits péradicaux, donc dans ses œuvres nous pouvons reconnaître Bonaparte comme une personne qui a changé la France dans le domaine politique. Cela se voit dans les vêtements dans lesquels il apparaît devant nous sur des toiles, et dans les expressions faciales qu'Ingres véhicule. Le travail d'Ingres ne peut pas être qualifié d'impartial, tout comme on ne peut pas dire qu'il a dépeint une relation purement personnelle avec Bonaparte. C'est le tandem de la véracité, de l'émotion contenue et de la splendeur qui a rendu les peintures d'Ingres si importantes.

En parlant de Jean Antoine Gros, à l'image de Napoléon, Gros incarnait l'idéal d'une personnalité forte et volontaire caractéristique du néoclassicisme. Une impulsion rapide en avant, un visage calme et froid et un regard tendu soulignent la détermination et le courage du héros. La manière capricieuse de la peinture, la dynamique des couleurs et les contrastes d'ombre et de coupe, l'intersection de mouvements diagonaux multidirectionnels donnent à la peinture un pathétique romantique.

Également, il est important de mentionner François Gérard, donc l'un des portraits les plus célèbres représente Napoléon en tenue de couronnement. Dans cette œuvre, l'artiste transmet la grandeur de Napoléon à l'aide d'un médium visuel - ce sont les vêtements pour le couronnement. Il n'y a pas d'action ou de dynamique dans l'image, et cela n'est pas obligatoire ici. La tâche principale de Gérard n'était pas de capturer le couronnement ou les actions qui lui étaient associées, mais plutôt de montrer le temps après. Métaphoriquement parlant, la peinture représente l'avenir de la France. Le visage de l'empereur est plein de calme et de confiance. Avec toute son apparence, l'empereur semble indiquer clairement que le pouvoir est entièrement entre ses mains. De plus, cette œuvre de Gérard est un portrait cérémoniel assez traditionnel, qui en fait ne porte pas seulement des informations sur un événement, mais aussi transmet l'humeur de la personne représentée.

Le dernier mais non le moindre sur la liste des artistes est le célèbre peintre français Paul Delaroche. Ses œuvres représentant Bonaparte ont été peintes après la mort de l'empereur. Ils représentent un dirigeant renoncé et exilé. Son visage est une expression vivante de lassitude et, peut-être, de résignation et de déception. L'éventail des émotions affichées sur le visage de Bonaparte est trop riche pour le lister si facilement. L'un des portraits n'a pas été peint d'après nature et sa valeur ne fait donc qu'augmenter. Après tout, il suffit d'imaginer - ce que c'est que d'écrire une personne inexistante et en même temps de transmettre si vivement une expression aussi complexe d'émotions et de traits de caractère. Ce tableau, pourrait-on dire, est un dessin de la dernière ligne d'une série d'œuvres représentant Bonaparte et une illustration de la fin de sa carrière.

En conclusion, je tiens à dire que Napoléon est une figure importante de l'art français tant pour ses contemporains que pour l'art de nos jours.

Regeshuk K.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y. V. Kosarieva

UTILISATION DES COMPÉTENCES EN DANSE COMME OUTIL SUPPLÉMENTAIRE DANS L'APPRENTISSAGE DU FRANÇAIS

Des recherches pédagogiques récentes ont montré que la danse et le théâtre aident à développer la maîtrise du langage.

Pourquoi le traducteur a-t-il besoin de danser? Les chercheurs ont trouvé un lien direct entre le succès du traducteur et sa capacité à bouger librement et à s'habituer au rôle de différentes personnes, développant ainsi ses compétences d'acteur. Par conséquent, les cours de langues étrangères modernes devraient inclure, en plus des cours d'auditorium, toutes sortes de spectacles, concerts, événements sociaux, de préférence avec des locuteurs natifs.

Bien sûr, un étudiant peut étudier séparément le français, par exemple, ou l'allemand et suivre des cours de danse, mais cela ne donnera pas un effet comme l'intégration de la danse dans le processus d'apprentissage des langues lui-même.

L'application efficace des capacités créatives permet à l'étudiant, tout d'abord, d'interagir avec une culture inconnue, évoque des ambitions créatives et les dirige pour atteindre les objectifs du cours.

Voici plusieurs raisons pour lesquelles l'intégration de la danse et du théâtre aide à apprendre une langue étrangère. Tout d'abord, l'incarnation dans un autre personnage aide à l'élève de surmonter la barrière à la fois de la communication interpersonnelle et de la peur de faire une erreur grammaticale, ce qui contribue à une interaction plus ouverte des participants au cours et au développement des compétences orales.

Aussi, tout scénario suppose une communication organisée et exclut la possibilité d'incertitude et de manque de sujets de conversation. Également, les pratiques de danse impliquent l'interaction de plusieurs organes perceptifs dans le processus d'apprentissage, aident les participants à mieux comprendre intuitivement l'interlocuteur et à exprimer émotionnellement leurs pensées en utilisant plusieurs canaux de communication.

En outre, il ne faut pas oublier le haut niveau de motivation. Dans le processus d'apprentissage accepté par la société, la date limite pour les étudiants est un test, un examen, très souvent c'est un moment plutôt stressant, et l'élève essaie de tout finir d'apprendre au dernier moment, cependant, dans le processus d'étude avec l'utilisation de la danse ou du théâtre, l'étudiant est plongé dans une préparation créative, jouant un rôle, choisissant une émotion, les mouvements, tandis que la mémorisation des règles linguistiques et des virages de parole se produit comme passivement, mais très efficacement.

De plus, le travail créatif nécessite une implication totale, il nécessite de l'ouverture, de la sincérité et parfois même les étudiants sacrifient beaucoup de temps libre pour répéter le rôle, les mouvements, consacrant ainsi beaucoup plus de temps à la langue que d'habitude dans le processus d'étude selon le programme standard.

Et enfin, notre cerveau se souvient mieux des émotions que des informations. Toutes les émotions laissent une grande empreinte dans notre subconscient, et plus un élève éprouve d'émotions en apprenant une langue, plus il a de chances de parler de plus en plus couramment en langue étudiée.

Savitskaya A.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva

LES LANGUES ÉTRANGÈRES DANS LA GESTION DES PROJETS

Les langues étrangères sont très importantes dans la communication et la gestion. La connaissance des langues étrangères aide à la communication dans l'entreprise ainsi que sur le marché international. Les langues ouvrent l'accès à la grande variété de possibilité en gestion.

Tout d'abord, l'anglais est la langue étrangère de base. Aujourd'hui, l'anglais est devenu une langue internationale, la plus parlée au monde. Il est originaire de plus de 400 millions de personnes, il reste une deuxième langue pour 300 millions et 500 millions de plus parlent un certain niveau en anglais. Dans de nombreux pays, l'anglais est très important en tant que la langue de la diplomatie, du commerce et des affaires. 90% des transactions mondiales sont conclues en anglais. Les fonds et échanges financiers mondiaux fonctionnent en anglais. Les géants financiers et les grandes entreprises utilisent l'anglais quel que soit le pays dans lequel ils se trouvent.

En outre, les autres langues ont une influence sur la facilitation de la communication avec des collègues d'autres pays. Dans le monde il y a des langues qui sont actives, par exemple: le français, l'allemand, le portugais, l'espagnol, le chinois et le russe. La connaissance des langues étrangères permet de mieux comprendre la personne qui parle cette langue et contribue à l'établissement rapide du contact.

De plus, le rôle de la langue française dans le monde est très grave. Pendant plusieurs siècles, il a joué l'un des rôles clés dans la communication et l'interaction internationales. Dans de nombreux pays, c'est la deuxième langue officielle. Les gens communiquent en français sur les cinq continents: Europe, Amérique, Afrique, Asie et Océanie. C'est la deuxième langue la plus répandue au monde. Le français est la quatrième langue la plus répandue sur Internet et la troisième langue la plus utilisée pour la communication commerciale. Le français est la langue officielle des Nations Unies et la langue de travail de l'Union européenne et de l'Union africaine. C'est la langue diplomatique la plus utilisée après l'anglais et l'une des deux langues officielles des Jeux Olympiques. Les pays africains dont les langues maternelles sont le wolof sénégalais, le sousou guinéen, agni, sara, fula, lingala et autres, nient complètement le statut du français comme la langue étrangère. En raison de facteurs historiques, les peuples africains s'auto-identifient non seulement en appartenant à un groupe ethnique, mais aussi en utilisant l'une ou l'autre langue européenne. Par exemple, les francophones africains se distancient des locuteurs natifs de l'anglais, du portugais ou

de l'espagnol. Et comme ils se considèrent comme les francophones, le français ne peut pas être une langue étrangère pour eux.

En conclusion, je voudrais dire que dans les relations internationales et la gestion, pour améliorer la communication il faut savoir des langues étrangères. Le monde de la gestion est très flexible, il se change chaque jour et les langues étrangères sont l'instrument pour la coopération efficace avec les entreprises étrangères. Puisque le français est parlé sur tous les continents et dans certains pays cette langue est considérée comme la deuxième, il est également demandé comme l'anglais. La langue française est importante pour maintenir la communication et de meilleures offres, ce qui est important sur le marché de la gestion.

Shabanova K.
Universidad de Alfredo Nóbél, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

TECNOLOGÍAS INNOVADORAS EN LA ENSEÑANZA DE ESPAÑOL

Hoy en día, las tecnologías innovadoras han abarcado todas las esferas de la actividad humana y la enseñanza de idiomas extranjeros no es una excepción. En los últimos años la utilización dichas tecnologías se han ampliado considerablemente, lo que representa no sólo las posibilidades de los medios técnicos modernos sino también enfoques nuevos al proceso del aprendizaje. Es especialmente importante en la enseñanza de lenguas extranjeras, cuyo objetivo principal es formar y desarrollar la cultura comunicativa de los estudiantes. La competencia lingüística permite utilizar más efectivamente los conocimientos en el ambiente profesional. Las exigencias del mercado laboral, así como la presencia de un gran número de diferentes empresas y organizaciones extranjeras, contribuyen conocimientos contemporáneos de recién licenciados.

Es importante que el profesor domine las TIC (Las Tecnologías de la Información y las Comunicaciones) para enseñar un idioma extranjero de manera eficaz. La digitalización de la escuela está en el centro de todos los debates sobre cómo debe ser la educación del siglo XXI, pero el reto es enorme. La falta de recursos y la necesidad de formar a los docentes en estas herramientas son dos de las principales barreras con las que se encuentran los centros educativos a la hora de transformar digitalmente sus aulas. Durante la formación hay que tener en cuenta diferentes niveles de habilidades informáticas aunque el uso de recursos multimedia posibilita facilitar el aprendizaje de un idioma extranjero. También la comunicación en línea con nativos es un poderoso incentivo para aprender un idioma extranjero. Asimismo, se puede recomendar a los estudiantes ver los programas televisivos y películas en un idioma extranjero, visitar diferentes sitios-web que aumentan el dominio de lengua extranjera.

Los pedagogos indican que durante las clases prácticas se puede mejorar el aprendizaje del idioma mediante diversos tipos de juegos. El objetivo principal es formar tareas problemáticas creativas, hacer trabajar en equipo, posibilitar a la interacción de los estudiantes. Un juego se caracteriza por la espontaneidad del

comportamiento de los participantes, el dinamismo y la emotividad, lo que aumenta el interés y la motivación de los estudiantes. Durante el juego, los estudiantes tienen la oportunidad de aplicar sus habilidades y conocimientos obtenidos para resolver tareas comunicativas, demostrar su nivel de preparación e interés personal.

El desarrollo moderno de la sociedad requiere un dominio de idiomas extranjeros. Por eso el uso de tecnologías educativas innovadoras es una necesidad objetiva y representa una posibilidad enorme de mejorar la eficacia del proceso de aprendizaje.

Sin embargo, la aparición e introducción de los métodos y medios técnicos más avanzados en el proceso de aprendizaje no justifica el abandono total de los métodos de enseñanza tradicionales.

Strots A.
Dnipro Université Alfred Nobel
Scientific supervisor: L.V. Ratomska

TRADUCTION DES NOMS GÉOGRAPHIQUES DU FRANÇAIS EN ANGLAISE

On doute souvent comment faut-il écrire correctement des noms géographiques. Certains noms ont des équivalents français reconnus, comme Barcelone, Floride, Londres ou Rome, mais beaucoup d'autres sont orthographiés différemment dans les dictionnaires. De même, de nombreux lieux ne sont pas étiquetés avec le même nom d'une langue à une autre, notamment en anglais et en français. C'est le cas d'un grand nombre de villes qui ont conservé leurs noms d'origine en anglais mais pas en français: Lucca en anglais, mais Lucques en français.

Lors de la traduction des noms géographiques, le traducteur doit respecter les règles suivantes:

- Trouvez une traduction conventionnelle dans les répertoires géographiques.
 - Traduction littérale.
 - Translittération.
 - Appliquer la traduction littérale et la translittération.
- La traduction générale ne doit pas être appliquée dans les situations ci-dessous.
- Le nom reste dans sa forme officielle et est suivi, si nécessaire, d'un terme géographique décrivant l'objet lui-même.
 - Le nom géographique n'indique pas la nature réelle de l'objet désigné: : lac Cochémère (pond) / Lac Cochémère pond.
 - Le terme universel est rare ou emprunté à une autre langue mais pas à l'anglais ou au français: Loch Erne lake
 - Le nom est précédé de l'article *le, la, les* qui fait partie du toponyme. L'article est conservé au début du toponyme et le terme géographique approprié ou une brève description peut être ajouté pour plus de clarté: Le Petit Étang.

Adjectifs et points cardinaux:

Les adjectifs tels que grand, petit, supérieur, inférieur, ainsi que les points cardinaux, sont traduits lorsqu'ils qualifient le générique: ruisseau Saint-Jean Nord / North Saint-Jean Creek.

Ils ne sont pas traduits s'ils qualifient le spécifique ou le remplace, ou s'ils précèdent un générique non suivi d'un spécifique: lac Grande Gueule / Grande Gueule Lake

Compte tenu de ces exceptions, il faut être prudent en traduction des noms géographiques. Face aux noms de lieux, le traducteur doit consulter les sources les plus fiables et les plus récentes, c'est-à-dire de bons dictionnaires de noms propres, des dictionnaires bilingues et des publications en français.

Tymofieieva A.
Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva

INTOLÉRANCE LINGUISTIQUE

Chacun de nous vit dans une certaine société et parle une ou plusieurs langues. Cependant, même en parlant la même langue, la discrimination linguistique a lieu. *La discrimination linguistique* est un traitement injuste d'une personne en raison de la façon dont elle parle. Cela signifie ne pas tolérer les caractéristiques individuelles de l'utilisation de la langue, telles que la phonétique ou les accents, la modalité, la syntaxe et la taille du vocabulaire. En fonction de la façon dont quelqu'un parle, les gens peuvent former des préjugés sur le statut social, le niveau d'éducation, les traits personnels et d'autres caractéristiques, ce qui entraîne la stigmatisation des locuteurs. Ce type de discrimination est également appelé *Linguisme* ou *Glottophobie*.

Nous pouvons faire face à la discrimination linguistique partout. Les gens essaient souvent d'imiter les langues et les accents pour s'amuser. Mais il existe aussi des situations graves où les gens limitent ou même discriminent les autres à cause des langues. Voici quelques exemples concrets de discrimination linguistique:

- Vous travaillez dans une entreprise depuis plusieurs années, tandis que pendant la pause vous parlez avec d'autres collègues chinois, vous parlez généralement en chinois. Votre entreprise a récemment annoncé une politique de "parler anglais uniquement" et votre superviseur vous a dit de ne jamais parler le chinois à vos collègues au travail.
- Un nouveau poste de service client s'ouvre dans votre entreprise. Vous postulez pour l'emploi parce qu'il paie un salaire plus élevé et des heures de travail plus régulières. Même si vous parlez couramment l'anglais, le superviseur vous dit que vous ne pouvez pas être considéré pour le poste parce que vous parlez avec un accent espagnol. Un autre employé qui parle avec un accent britannique est sélectionné pour le poste.

La discrimination linguistique affecte également les cultures. Plusieurs théoriciens de la littérature postcoloniale ont établi un lien entre la discrimination linguistique et

l'oppression des cultures autochtones. Un célèbre auteur kenyan Ngugi wa Thiong'o, par exemple, soutient une idée que la langue est à la fois un moyen de communication et un vecteur de culture. En conséquence, la discrimination linguistique résultant de la colonisation a facilité l'effacement des histoires et des identités précoloniales. Par exemple, les esclaves africains ont appris l'anglais lorsque leurs langues autochtones étaient interdites à utiliser. Cela a rompu le lien linguistique et donc culturel des esclaves avec l'Afrique.

Contrairement aux colonies de peuplement, dans les colonies d'exploitation, l'éducation en langues coloniales n'était offerte qu'à une petite élite locale. La doctrine britannique et les systèmes d'assimilation français et portugais, par exemple, ont cherché à créer une «classe d'élite de colonies subsidiaires» qui pourrait servir d'intermédiaire entre les colons et la population locale. En conséquence, la maîtrise des langues coloniales est devenue un signifiant de classe dans les terres colonisées.

Dans les États postcoloniaux, la discrimination linguistique continue de renforcer les notions de classe. En Haïti, par exemple, les Haïtiens de la classe ouvrière parlent majoritairement le créole haïtien, tandis que les membres de la bourgeoisie locale peuvent parler à la fois le français et le créole. Les membres de cette élite locale mènent fréquemment des affaires et de la politique en français, excluant ainsi de nombreux ouvriers de ces activités.

La glottophobie existe également en France. La France promeut fortement le français métropolitain comme langue standard dans tous les territoires français. Cependant, la Constitution de 1958 stipule clairement que «les dialectes font partie intégrante du patrimoine culturel de la France». Il y a un stéréotype en France, selon lequel quelqu'un qui a un accent n'est pas une personne sérieuse, éduquée ou peut-être même compétente. Cela peut avoir de réelles conséquences, notamment dans la profession. Par exemple, il est très rare d'entendre des chefs d'entreprise ou des politiciens profilés avec un fort accent. Il en va de même pour les journalistes. Il y a eu un accident avec Jean-Luc Mélenchon, un législateur, qui a commencé à se moquer de l'accent du journaliste devant tous. L'accent parisien est dominant en raison de l'histoire quand les gens croyaient que le pouvoir était dans la capitale. Tout ce qui sort de Paris est considéré comme «plus sérieux» et «plus légitime». L'attitude traditionnelle française est que toutes les variantes de la langue romane parlées en France ne sont que des dialectes non grammaticaux du français standard. Par exemple, un occitan-locuteur en France sera probablement traité différemment d'un francophone. L'atlas de l'UNESCO des langues en danger répertorie 26 des langues menacées en France, y compris le breton, autrefois la langue celtique la plus utilisée au monde avec environ un million de locuteurs il y a tout juste un siècle, et l'occitan, un groupe de dialectes apparentés qui étaient autrefois la langue prédominante dans le sud de la France. En raison de l'interdiction des langues et des accents régionaux, maintenant que le gouvernement reconnaît le droit d'exister des langues à côté du français et tente de les soutenir, il y a très peu de gens qui les connaissent et peuvent les parler. Par exemple, une langue celtique autrefois parlée dans toute la Bretagne, mais maintenant parlée par moins de deux cent mille personnes pour la plupart.

Ensuite, il y a le français canadien (ou le français québécois), qui est souvent considéré comme n'étant pas le "vrai" français, comme celui parlé en France, mais une sorte de variété inférieure. Ironiquement, l'une des caractéristiques en évidence associée au français québécois et considérée comme incorrecte (celui de prononcer la diphtongue *oi* comme /we/, par opposition au français standard /wa/) est en fait dérivée du discours de la classe supérieure de la France pré-révolutionnaire.

En général, ce problème est survenu en raison de la migration forcée ou volontaire, qui a également un bon côté comme la naissance en groupes hétérogènes et la formation d'interactions interculturelles. La discrimination linguistique reste probablement une question compliquée à tout moment. Chaque langue a sa propre histoire, ce qui est important pour les gens et leur identité. La diversité linguistique est un aspect positif et enrichissant de nos sociétés. Nous devons chérir et protéger cette diversité.

Ujánova T.
Universidad Alfredo Nóbél, Dnipró
Consultora de investigación: M.Ju.Oníschenko

SÚFIJOS DIMINUTIVOS Y SU PAPEL EN EL ESPAÑOL COLOQUIAL

Como se sabe, los sufijos diminutivos suelen utilizarse para indicar el tamaño pequeño de un objeto. Además existen otras razones para usar las formas diminutivas, pero al principio es necesario caracterizarlas y demostrar ejemplos.

Hay serie de sufijos, cuyo uso depende considerablemente de la región geográfica. El sufijo *ito/ita* se considera el más neutro y común (*casa – casita, árbol – arbolito*). El sufijo *illo/illa* se puede encontrarlo muy a menudo en España, los ejemplos pueden ser *música – musiquilla, casa – casilla, árbol – arbolillo. Hermano – hermanuco, casa – casuca* son ejemplos que muestran el sufijo *uco/uca* que se considera muy común en el norte de España. El sufijo *ico/ica* (*casa – casica, árbol – arbolico*) se usa mucho en Zaragoza y en la parte oriental de España. *Ino/ina* es muy típico para los hablantes que viven en Asturias (*casa – casina, árbol – arbolino*). Sin duda alguna hay muchos más, pero la idea principal es que teniendo en cuenta las particularidades locales del uso de los sufijos podemos hacer unas conclusiones, como, por ejemplo, entender de donde proviene un hablante.

Las funciones de los diminutivos también atraen mucha atención de los investigadores. No hace falta decir que ellos se utilizan dentro de los registros muy informales. Sería muy raro que un científico los escribiera en su publicación o un dueño de negocio los pronunciara durante unas negociaciones. La primera función del uso la hemos mencionado: indicar el tamaño físico (*cajón / cajoncito*), pero el uso de tales formas no está limitado solo por este factor. Además las formas diminutivas se usan para expresar ternura y cariño, especialmente cuando uno está hablando con unos niños o una persona muy cercana (*¿Qué te pasa, corazoncito? Abuelita, dame un caramelo, porfis*). Tales formas se emplean también por razones de cortesía para suavizar una frase (*Un momentito, por favor. Ahorita voy.*). Se puede emplearlas para minimizar la

situación (*Tengo un problemita*) o para expresar desprecio (*Fue un asuntillo sin importancia*). Claro que las palabras con sufijos diminutivos pueden utilizarse con los fines de bromear o crear ironía, subrayando el contraste. Por ejemplo, a un niño le dicen “*Gracias, mi hombrecito*” o a una chica tontina le dicen “*Eres tan listilla*”. O imagínense que a un alabay u otro perro grande le dicen “*¿Quién es el perrito más lindo del mundo?*”, esta frase al menos provoca una sonrisa.

La situación extra lingüística, el contexto y las relaciones entre los interlocutores influyen al percibir de la frase con tales formas. Por dicha razón, los diminutivos exigen atención del traductor o intérprete. También es muy importante que el traductor sea capaz de entender los propósitos con los cuales el hablante usa los diminutivos y comprender lo que no se pronuncia sino se implica para poder traducir una frase con máxima eficacia.

Vasylieva O.
Universidad de Alfredo Nóbel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju. Oníshenko

¿PORQUÉ EL IDIOMA ESPAÑOL ES TAN POPULAR?

Según las últimas investigaciones el español es el segundo idioma del mundo por el número de hablantes nativos, tras el chino, e incluso por delante del inglés en el número de personas que lo hablan. Fue reconocido oficialmente como el segundo idioma de la comunicación internacional. Dichos factores se explican tanto por el hecho de que el idioma español, además de España, es la lengua oficial de muchos países, así como por gran interés de personas diferentes al aprendizaje de la lengua española.

Tres factores determinan la importancia económica de una lengua: el número de hablantes, su capacidad de compra y su carácter internacional. Una de las mayores compañías españolas de telecomunicaciones Fundación Telefónica inició un amplio estudio bajo el rótulo general «Valor económico del español: una empresa multinacional». Pertener a una misma comunidad lingüística tiene enormes ventajas en el comercio internacional: por ejemplo, compartir el mismo idioma cuatriplifica las exportaciones bilaterales entre los países hispanoblatentes. Además una persona que conozca varios idiomas extranjeros, incluido el español, puede contar con un salario superior.

Según sus datos se nota en interés creciente por el idioma: más de 439 millones de personas en todo el mundo hablan español. Más de 18 millones de personas en todo el mundo están aprendiéndolo.

El total de personas a quienes les gustaría estudiar la lengua española solo está creciendo, por ejemplo, anualmente las escuelas idiomáticas del Instituto Cervantes aceptan a unos 200 mil de alumnos. También aumentó considerablemente el número de diplomas DELE expedidos, que son la confirmación oficial del dominio de la lengua española y se reconocen en cualquier país del mundo.

Los expertos creen que ninguno de los idiomas actuales puede competir con inglés como lengua principal de la comunicación internacional. Sin embargo, el español tiene todas las posibilidades de ocupar el segundo lugar, el potencial de crecimiento es significativamente superior al del inglés, francés, alemán, ruso, italiano y árabe

Vale la pena señalar que el número de norteamericanos que hablan español ya es poco menos de 50 millones, aunque a principios de la década del año 2000 esta cifra era 36 millones. Se sospecha que hacia el año 2050 esta cifra podría superar 130 millones de personas.

Hay un aumento de la popularidad del idioma español en Internet, cada vez más usuarios de las redes sociales utilizan el español para comunicarse. En algunos países, el español está incluido en el programa de estudio escolar y es obligatorio para las clases primarias. El número de personas interesadas en aprender español solo aumentará y vale la pena pensarlo.

Viviana O.
Universidad de Alfredo Nóbels, Dnipró
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

SPANGLISH: IDIOMA ESPAÑOL DE LOS EE.UU.

La emigración es un problema actual en muchos países del mundo. Actualmente mucha gente cree que los Estados Unidos de América es el país ideal para emigrar. Por dicha razón muchos latinoamericanos se mudan en busca de una vida feliz. Este factor provocó la aparición de un fenómeno conocido como spanglish (o espanglish).

Spanglish se refiere a la manera de hablar de la población hispana que vive en los EE.UU., es una mezcla de características léxicas y gramaticales del inglés y del español. Un rasgo particular de este lenguaje es el uso simultáneo de palabras españolas e inglesas en una frase, por ejemplo: Dame ese vaso that's on top of the table para ver si lo lavo; Mándame un inbox right now; Encontrar un parking vacío en el mall es muy difícil; Dame my telephone.

Además en los estados del sur de los EE. UU. se puede notar la presencia de elementos ingleses (lexicales, gramaticales y fraseológicos) en español: apoinmen (appointment); jáiscul (high school); lonch o lonche (lunch). También observamos aquellas palabras españolas cuyo significado se cambió bajo la influencia de inglés. Por ejemplo, el verbo español realizar (здійснювати, виконувати) es calco del verbo inglés "realize" (розуміти в деталях) aunque se utiliza en los Estados Unidos como sinónimo de darse cuenta (усвідомлювати). Hay otras transformaciones complicadas: la palabra inglesa "application" da su significado a la palabra española "aplicación"; "exit" (вихід) en Spanglish significa "éxito" (triumfo); "grocery" (бакалія) se convierte en "groseria" (грубість).

En el idioma español de los Estados Unidos, a menudo se encuentra calco de frases y expresiones inglesas, por ejemplo:

- Llamar para atrás - eng. to call back en lugar "Devolver la llamada";
- Te veo - eng. see you (soon) en lugar de "hasta pronto" o "hasta luego";

- No hace sentido - eng. It does not make sence en lugar de "no tiene sentido". Aquí hay algunos ejemplos más del uso del spanglish.

English	Spanglish	Español
To park	Parquear	Estacionar
To check	Chequear	Verificar
Car	Carro	Coche
To write	Rayar	Escribir
Bike	Baka	Bicicleta
To freak	Friquearse	Espantarse

Vornichesko V.
Universite Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.M. Ratomska

LA LANGUE FRANÇAISE

Le français est une langue romane. Elle remonte au latin, qui a progressivement remplacé la Gaule. À partir du XVIIe siècle, le français devient la langue universelle de l'Europe, remplaçant le latin. Il est parlé dans tous les tribunaux. L'élite cultivée l'a lu. Du XVIIe au XIXe siècle, le français était la langue de l'aristocratie européenne et de la diplomatie mondiale. Les aristocrates ont préféré le français à leur propre langue. Les diplomates ont discuté et rédigé leurs traités en français.

Cette supériorité devait durer deux cents ans. Mais la situation a radicalement changé après la «belle époque» (début du XXe siècle). Le français a perdu ses prérogatives et a dû accepter de communiquer avec l'anglais; il n'était plus la langue la plus parlée au monde. Néanmoins, le français reste la langue d'importance primordiale.

En théorie, le français a le même statut que l'anglais dans les institutions internationales. Elle reste l'une des principales langues internationales de communication après l'anglais, mais avec l'espagnol et l'allemand. Il y a 72 000 professeurs qui enseignent le français à l'étranger. Aujourd'hui, le français est parlé par près de 140 millions de personnes dans le monde.

En Europe, les pays francophones comprennent la France, la Belgique, le Luxembourg, la Suisse, la Principauté de Monaco et les Îles anglo-normandes: environ 60 millions de personnes au total.

En Amérique, le Canada (Province de Québec) est en tête ; aux États-Unis, on estime à un million le nombre de Franco-Américains ; en Haïti, on parle le créole français.

En Afrique, après la décolonisation, le Maroc, la Tunisie, l'Algérie et les jeunes républiques francophones d'Afrique noire ont conservé une place prépondérante pour les Français.

Le français est reconnu comme langue officielle au Bénin, au Gabon, en Côte d'Ivoire, au Burkina Faso, au Mali, au Niger, en République centrafricaine, au Sénégal, au Congo, au Togo et au Zaïre. À Madagascar, outre la langue officielle, le français est largement utilisé dans les affaires publiques. Au Tchad, à Djibouti, aux Comores et en Mauritanie, l'arabe et le français sont les langues officielles. Le Cameroun reconnaît le français et l'anglais comme langues officielles. En Asie, le français reste la langue d'enseignement au Cambodge, au Laos et au Viet Nam.

Le français conserve à juste titre un rôle très important en tant que langue de culture et d'éducation de l'esprit, en tant que langue d'accès aux sciences et technologies modernes et en tant que langue du commerce international.

Yahupova A.

Université Nationale Polytechnique de Dnipro

Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva

LA LANGUE ÉTRANGÈRE COMME LE MOYEN DE COMMUNICATION COMMERCIALE ET PROFESSIONNELLE

Les dernières tendances du développement de l'éducation en Ukraine ont fortement influencé l'éducation en Europe. Avec la propagation des relations commerciales internationales entre l'Ukraine et d'autres États, il existe un besoin croissant de spécialistes hautement qualifiés non seulement dans certains secteurs, mais également capables de naviguer dans le monde des affaires et dans le domaine de l'économie internationale.

Par conséquent, la connaissance d'une langue étrangère, en tant que langue internationale, devient une nécessité pour une personne. À cet égard, les universités modernes tentent de fournir aux étudiants une formation linguistique qui répond aux exigences d'une société moderne économiquement développée, de développer les compétences de communication professionnelle des futurs spécialistes, ce qui leur permettra de mener avec succès des affaires internationales, en communiquant librement dans une langue étrangère.

Bien qu'une langue étrangère dans tout établissement d'enseignement soit étudiée pour la communication, dans les établissements d'enseignement supérieur, le processus d'enseignement des langues étrangères devrait se concentrer sur l'amélioration de l'enseignement de tous les types de communication d'entreprise.

Maintenant, dans le monde moderne, il faut des spécialistes hautement qualifiés dans le domaine de l'économie et des affaires, qui connaissent la langue de communication, la plus répandue dans le monde. Pour réussir le développement de l'économie et garantir la compétitivité sur les marchés internationaux, il ne faut pas seulement des traducteurs, mais des spécialistes dans divers domaines scientifiques.

Qui parle la langue au niveau nécessaire à la communication et à la compréhension des représentants étrangers.

Aujourd'hui, les exigences de maîtrise d'une langue étrangère pour les spécialistes de tous niveaux évoluent. Tout d'abord, il s'agit de la connaissance de la langue des affaires sous forme orale et écrite et de la capacité d'utiliser une langue étrangère dans leurs activités.

Ainsi, les besoins en spécialistes augmentent chaque année et incluent non seulement un niveau élevé de connaissances et de compétences dans leur spécialité, mais aussi la connaissance d'une langue étrangère à un niveau approprié. Car pour le moment l'étude des langues étrangères contribue à la mise en œuvre de tous les domaines d'activité professionnelle.

La connaissance d'une langue étrangère est déjà une exigence d'un spécialiste moderne. Par conséquent, enseigner une langue dans l'enseignement supérieur devient de plus en plus difficile. Contrairement aux étudiants qui choisissent une langue étrangère comme spécialité principale, les étudiants des spécialités économiques ne voient souvent pas l'intérêt de maîtriser une langue étrangère, par conséquent, ils ont très peu de motivation pour l'étudier. Par conséquent, la recherche de nouvelles méthodes d'enseignement d'une langue étrangère devient un problème qui peut être résolu en développant de nouvelles technologies pédagogiques innovantes. L'étudiant doit être intéressé par l'apprentissage d'une langue étrangère et fournir de bonnes conditions pour cela.

Par exemple, les établissements d'enseignement supérieur étrangers organisent une sélection spéciale de stages et proposent du travail par le biais de la formation. Ainsi, l'enseignement de l'anglais, de l'allemand et du français dans une direction commerciale comprend non seulement la fourniture de connaissances, de compétences et de capacités linguistiques, mais aussi la formation de communications en entreprise, la maîtrise des méthodes de leur mise en œuvre, de la culture, ainsi que des compétences acquises par les étudiants dans l'étude de disciplines spéciales.

L'étude d'une langue étrangère par les étudiants des établissements d'enseignement supérieur à profil économique vise à étudier la terminologie économique dans une langue étrangère. Pour qu'à l'avenir, l'étudiant puisse naviguer sereinement dans le monde de l'économie et des affaires étrangères. Parmi les principales tâches auxquelles sont confrontés les étudiants dans l'étude de la littérature professionnelle en langue étrangère, on trouve l'obtention d'informations complémentaires au matériel pédagogique. C'est-à-dire une étude indépendante de la littérature étrangère et des cours en ligne. Communication avec les représentants de la langue et tente de mener un dialogue commercial avec eux.

Les tâches d'un enseignant moderne d'une langue étrangère des affaires sont de développer les compétences de communication professionnelle des futurs spécialistes et de préparer les diplômés à leurs futures activités professionnelles en utilisant la connaissance d'une langue étrangère des affaires.

Après tout, c'est l'économiste qui doit non seulement avoir une bonne connaissance de sa direction, mais aussi communiquer librement avec les représentants d'autres États.

Zahumenna A.
Université Alfred Nobel, Dnipro, Ukraine
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

FÉMINISATION DES TITRES DE POSTE EN FRANÇAIS MODERNE

Au cours des trois dernières décennies, la langue française connaît un véritable choc linguistique: la féminisation des titres de poste et des emplois. L'image linguistique du monde n'est pas seulement reproduite du point de vue masculin, mais les normes masculines sont perçues comme unifiées et universelles. Ainsi, la langue reflète les spécificités sociales et culturelles de la société, en l'occurrence, les rôles sociaux et culturels disproportionnés des hommes et des femmes dans diverses sphères de la vie, notamment professionnelle, ce qui, naturellement, se reflète dans la langue.

Les processus de féminisation les plus actifs en langue française s'observent dans la couche lexicale des noms de professions et des postes. Les facteurs qui déterminent cette évolution du langage sont principalement de nature sociolinguistique. Il s'agit d'un processus à la fois linguistique et politique, car certaines étapes pour résoudre le problème de la féminisation des noms et des postes de profession en France sont devenues possibles grâce aux efforts du gouvernement pour ajuster l'aspect-genre de la politique linguistique de l'État.

Actuellement, la plupart des femmes ont déjà été enregistrées au niveau officiel, c'est-à-dire qu'elles sont inscrites dans de grands dictionnaires français et sont activement utilisées dans la langue des médias français. Il est intéressant de noter que dans la nomination des professions et des postes dans les domaines de la politique, de l'administration et de la justice, tels que ministre, député, juge, des changements ont commencé à intervenir dès 1998, immédiatement après l'adoption par le gouvernement sous la direction de Lionel Jospin d'une lettre circulaire, dans laquelle il y avait des directions de la féminisation de la langue française.

Cependant, «le processus de changement des noms de professions et de postes dans d'autres sphères d'activité se déroule plus lentement et avec plus de difficultés; par exemple, pour des termes du domaine de la science ou de la littérature». Des noms de professions tels que professeur, chercheur, écrivain et quelques autres n'ont pas encore trouvé de solution sans ambiguïté dans le domaine de la création de femmes appropriées.

Zhúkova V.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Ju.Oníshenko

ACERCA DE LA ETIQUETA COMERCIAL CON LOS ESPAÑOLES

Es sabido que el carácter nacional español se caracteriza por tales rasgos como libertad, intrepidez, energía y aventura, por lo que en los asuntos comerciales con los

españoles se debe tener en cuenta ciertos rasgos de la mentalidad nacional: son amistosos, abiertos a la cooperación.

También hay que señalar que a los españoles les encanta hablar, discutir a fondo todos los detalles; su discurso es a menudo verboso, elocuente y expresivo. Muy a menudo las negociaciones comerciales, empezando por temas neutrales como los deportes, el clima y las visitas turísticas, se retrasan a menudo, desviándose de los reglamentos y la conversación puede interrumpirse por encartes, chistes e historias inesperadas. En una conversación informal no se discuten las cuestiones de la vida privada, del salario o de la política. Los estrictos límites de tiempo no son nada atractivos para los españoles; pueden estar impuntuales y un retraso de unos quince minutos es casi su norma. Se cree que incluso en asuntos de negocios a los españoles no les gusta cumplir con los plazos acordados.

Además no hay que olvidar de la siesta. No es costumbre que los españoles programen reuniones de negocios a esta hora y tampoco molesten a nadie con llamadas oficiales. Sin embargo, un español también puede ofrecer una reunión de negocios durante el desayuno. No es aconsejable aceptar esta proposición inmediatamente, ya que es más bien una formalidad, un requisito de etiqueta. A menudo las negociaciones comerciales pueden tener lugar en restaurantes y a la hora del almuerzo.

Cabe señalar que generalmente los compañeros comerciales o colegas no son invitados a casa. Si lo sucede, los anfitriones estarán muy contentos de tener invitados. En este caso se puede traer vino o caramelos, un ramo de flores para la anfitriona de casa. A los españoles no les gusta una demostración abierta de riqueza, así que no dejen una gran propina en los restaurantes o den a sus amigos regalos caros.

Por lo tanto, podemos concluir que a pesar de existir grandes desafíos para los nuevos inversionistas y lo que buscan expandirse, las posibilidades existen. España está lleno de oportunidades en mercados financieros y comerciales, solo hay que entender y adaptarse a la vida en ella.

Zhukova Ye.

**Université Nationale Polytechnique de Dnipro
Consultant scientifique: Y.V. Kosarieva**

DIFFICULTÉ À PERCEVOIR L'HUMOUR FRANÇAIS

L'humour n'est pas étrange à aucune culture. Chaque peuple peut mettre en évidence des sujets sur lesquels ils aiment rire: la bêtise, la cupidité, la maladresse, l'adultère, les habitudes et les addictions, une façon particulière de s'habiller, etc. Mais la même blague peut être aperçue de manières différentes dans des linguocultures variées. Chaque culture linguistique a sa propre compréhension de ce qu'est l'humour.

En France, il est d'usage de plaisanter «du contraire», en jouant sur le contraste: ce qui existe et ce qui n'a jamais été. Chaque blague est une sorte de puzzle qui doit

être résolu. Par exemple, un jeune homme mince et athlétique se fera dire qu'il a récemment grossi et qu'il a l'air terrible.

De plus, les Français aiment l'abstrait et, soi-disant dans notre pays, l'humour pas très intelligent. Il est assez intéressant d'observer comment une personne respectée dans une équipe, qui a un statut et une éducation, avec un visage sérieux, commence à parler de choses complètement différentes. Au début, vous pensez que tout va bien, car une telle personne ne peut pas dire quelque chose d'anormal, puis vous commencer à comprendre. C'est là-dessus que se construisent les plaisanteries françaises ironiques: un peu de sarcasme, de stupidité et une énorme part d'érudition et de fantaisie.

Également, en France, il y a des gens avec qui il ne faut pas plaisanter, et toutes sortes de blagues peuvent être mal comprises peuvent même parfois entraîner des problèmes divers, parfois assez graves. En France, les officiers de police, les secrétaires et les contrôleurs des transports publics de rang inférieur doivent être qualifiés de personnes «sérieuses». Avec eux, toute blague mal comprise peut entraîner divers problèmes, parfois assez graves.

Il y a aussi des difficultés de la compréhension de l'humour dans des autres langues.

En prenant en exemple la série "Friends", j'ai rencontré des difficultés de traduction dans certaines situations. Des difficultés de traduction ont été rencontrées à la fois dans les dialogues et dans les sons d'animaux. D'un point de vue phonétique, les sons d'animaux sont un exemple. Ainsi, l'imitation américaine de la grenouille "Quack, Quack", dans la traduction russe s'est transformée en «кря,кря,кря...» et en français en "Coin, coin".

En conclusion je voudrais souligner que les difficultés de traduction d'anecdotes et autres textes humoristiques sont associées à l'absence de certaines réalités dans la langue dans laquelle la traduction est effectuée. Seul un traducteur natif expérimenté est capable de traduire des textes humoristiques, en transmettant toutes les subtilités du texte original.

СЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА СЛАВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Братусь В.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: І.К. Цюп’як

МІФОЛОГІЧНІ ЛЕКСЕМИ У ПОЕЗІЯХ МИКОЛИ МИКОЛАЄНКА (НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ "ВІЩА ЗОРЯ")

Поезія найстарішого поета Придніпров'я М.Миколаєнка – невичерпне джерело лексичних засобів, розмаїття архаїзмів, історизмів та новотворів. Поет широко використовує весь потенціал української мови, часто вводить лексеми на позначення загальнолюдських понять. Він розширює межі поетичного мовлення завдяки мовним конструкціям, спрямованим на всеохопність універсальї буття.

Проаналізувавши лексичний пласт поетового слова, можемо відзначити, що особливу роль у словесній палітрі М.Миколаєнка виконують лексеми на позначення міфологічних понять, тобто тих, які вже сформувалися у міфах давніх народів і на сьогодні є приналежністю світової культури.

Отже, можна виділити певні групи лексем, які є номінативними назвами іменами богів та героїв з античної міфології, давньогрецької та давньоримської (Ахілесс, Вулкан, аргонавти, Зевс, Венера, Орфей, Пандора, Харон, муза Ерато, та ін.). Також важливу роль відіграють лексеми на позначення понять зі слов'янської міфології (Замцерла, берегиня, Ярило, Сварог) та біблійні (офіра, Христос, Бог, осанна). Варто зазначити, що наведені групи є найпоширенішими у збірці поезій "Віща зоря", однак не вичерпують усього лексичного багатства придніпровського майстра слова. Він вдало вводить лексеми до мовного конструкту і моделює художній простір високої емоційної напруги, бо лексеми, які позначають всім відомі образи та поняття з міфології створюють відповідні асоціації, привертають увагу, наголошують на основній думці автора.

Таким чином, міфологічні лексеми виконують надзвичайно важливу художню, називну, асоціативну та поетикальну роль у поезіях збірки "Віща зоря" Миколи Миколаєнка.

Громова А.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: С.Є. Ігнатська

РЕКЛАМНИЙ ТЕКСТ ЯК ВАЖЛИВА ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ

Зміцнення міжкультурних зв'язків і посилений інтерес до вивчення рекламного тексту пов'язані з важливими напрямками мовознавчих досліджень. Рекламний текст становить важливий засіб формування соціокультурної

компетенції в адресата. Оскільки рекламний текст вважають «п'ятою силою», яка є не тільки двигуном усієї ринкової економіки, а й становить важливий «соціальний механізм», що безпосередньо впливає на стосунки між людьми в суспільстві, актуалізує їхню увагу, віддзеркалює національну свідомість, менталітет і навіть, певною мірою, сприяє створенню нових відносин.

Перекладаючи рекламний текст з інших мов варто пам'ятати про його первісний зміст. Варто не втратити прихований сенс рекламного повідомлення. Оскільки кожна країна відзначається своїм рівнем культури, має свої звичаї, соціальні комунікації, норми і канони спілкування. Важливе правило для рекламного тексту – його милозвучність, змістова наповненість і коротка форма. Рекламний текст, зазвичай, виконує комунікативну, апелятивну, переконувальну функції. Активно в українському рекламному тексті вживається форма наказового способу.

Рекламний текст орієнтує нас на правила, дотримання яких уможливорює змістовне спілкування. Він формується за власними законами, має свої механізмами впливу на адресата, способи мовної організації, інтерпретування, перекладу. Саме переклад орієнтований на іншомовних споживачів продуктів реклами. Обираючи спосіб перекладу варто враховувати такі чинники, як наприклад, цільову аудиторію, а значить вік адресата, його стать, соціальний статус, а щонайважливіше – мету написання рекламного тексту. Як правило, важливо вживати емоційно забарвлену лексику для того, щоб викликати позитивні емоції в реципієнта. Однак перекладаючи рекламні тексти варто враховувати мовні особливості – синонімічність, багатозначність, фразеологічність, фонетичні особливості. Оскільки такі мовні експерименти є однією із найважливіших проблем перекладачів рекламних текстів.

Можна переконливо стверджувати, що переклад рекламних текстів вимагає креативного підходу від адресанта. Саме він продукує інформацію, яка має на меті дійти до споживача, спонукає придбати товар, який рекламується.

Іноземна реклама, репрезентована в Україні, має більшу силу впливу на масову свідомість з огляду на її вищу якість. Рекламний текст часто створюється за правилами мовної гри.

Демяненко А.А.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: С.Є. Ігнатьєва

ІНТЕРНЕТ-ЛІНГВІСТИКА В ГАЛУЗІ ЛІНГВІСТИЧНОГО ЗНАННЯ

XXI століття знаменується розширенням можливостей мовознавчої сфери. Лінгвістика Інтернету стала предметом дослідження учених усіх країн світу. У колі зацікавлень мовознавців – питання, пов'язані з розробкою термінологічного апарату Інтернет-лінгвістики. З'являються нові лексичні одиниці – блог, блогосфера, блогер; інтербачення, інтернування; віртуальний

простір, віртуальна реальність, віртуальний дискурс, віртуальний час, віртуальний університет; глобальна мережа, глобальний простір, глобальний супутниковий інтернет та інші. Зазвичай, такі інноваційні лексеми – англіцизми.

Ми живемо у час, коли новітні технології є не просто певним теоретичним трендом. Нові цифрова економіка вимагає від нас не тільки нових цифрових технологій, а й потребує глибокої лінгвістичної грамотності. Ці нові «правила гри» на полі Інтернету на глобальному і локальному ринках, ця реальність вимагає не тільки інновацій і трансформацій бізнесу, а й інновацій в мові, сприятиме розвитку мовного смаку Інтернет-епохи.

Простежимо тільки одну лексему, яка називає особу – користувача Інтернетом. Наприклад, програміст і користувач. Окрім цих одиниць послуговуємось англ. 'user' – укр. 'користувач' : гамер, чайник, погамер, ікс, інвалід, юзер, квакер, ламер, лузер, усер, твіт, труп, юзерг, юзер-гад, допитливий кунден, сексапильний, томильник та інші; .

Англ. 'programmer' – укр. 'програміст': астматик, бородатий, зломник, повішеник, дельфініст, кракер, хакер, макрушник, модулятор, системник, гвалтівник, сіоніст, сишник, некрофіл, паскалик, пасквілянт, паскудник, трубочист, фокусник, юніксоїд, та інші.

Як засвідчує представлений матеріал, з одного боку, ці інноваційні лексичні одиниці відрізняються емоційно-стилістичним забарвленням, а іншого – засвідчують високий рівень розвиненості Інтернет-простору.

Заповнення лакун Інтернет-простору англіцизмами в українській мові мові вказують на невпинний історичний поступ суспільства, його розвиток у галузі економіки, техніки, культури. Вивчення комп'ютерної термінології дає змогу простежити її етимологію, визначити сфери функціонування лексичних одиниць в Інтернеті, а також уможливило дослідження напряму розвитку мови як суспільного явища.

Зіненко Н.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: С.Є. Ігнатєва

МОВНА ГРА В ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖІ

Сучасний простір інтернет-мережі відкриває широкі можливості для вживання найрізноманітніших видів мовної гри. Спілкуючись в інтернет-мережі, сучасні комуніканти досить активно послуговуються прийомами мовної гри. Сьогодні, переглядаючи сторінки в соціальних мережах, спостерігаємо настільки активно молоді люди виявляють свої креативні можливості: оцінюють та діляться виразними, часто навіть комічними висловами, енергійно їх коментують. Все це уможливило визначити статус користувачів. В основі таких висловлювань – мовні каламбури, що з одного боку, базуються на багатозначності слів, з іншого – вказують на їх певні мовні особливості.

Так, наприклад, іменник 'десант' віднесено до термінологічної лексики – 'десант повітряний', 'десант морський', 'десант танковий'. Однак варто зазначити, що лексема 'десант' тісно пов'язана з небом. Тому в соціальних мережах, зокрема на сторінці «Фейсбук» заголовок «Десант, що пішов у небо» засвідчує глибоку шану воїнам-десантникам, що загинули. Тому, «Підкорювати небо – це покликання!» – заголовок, який одразу привертає увагу користувачів соціальних мереж. У привітанні з Днем десантно-штурмових військ Збройних Сил України «" Завжди перші" були, є й будете!». Гасло українського десанту: «Завжди перші» надихає на нові звершення та перемоги на благо Батьківщини. Десант, ти наша гордість і краса або «Дякуємо за незламний бойовий дух та відданість!» наголошується на елітності десантних військ, мужності й стійкості самих воїнів-десантників.

Особливий інтерес викликає використання мовної гри у заголовках інтернет-видань: науковий «десант» факультету обліку і фінансів у Вінницькому національному аграрному університеті, науковий хімічний «десант» відвідав табір юних науковців, український «науковий десант» у Софії, науковий десант кафедри української мови – у Києві!, віртуальний науковий десант, викладацький десант – у гімназистів! зоряний десант, профорієнтаційний десант, науковий десант до Польщі, десант у безсмертя: героїчний подвиг морських піхотинців в боях за визволення Миколаєва, трудовий десант допоміг колективу підшефного закладу , десант країн світу , безпрецедентний дипломатичний десант в історії зовнішніх зносин України та інші. На особливу увагу заслуговують «заголовки, що самі за себе говорять» і так звані «заголовки-гачки». Вони не лише привертають увагу читачів, а й впливають на їхні емоції. Наприклад, «Інформаційний десант пішов!» або «Мертві гойдалися на хвилях, як сміття в гавані»: десант у Нормандії очима учасників. Використання таких заголовків не тільки привертає увагу користувача, а й підвищує зацікавленість у тому матеріалі, який подається під ним. Ще одне значення: «Десант» – українська торговельна марка пива, яка належить ЗАТ «Оболонь».

Ще один приклад гри з прецедентним текстом – гра з аббревіатурами, які надають більш широкі можливості для обігрування. Їхня основна функція – номінативна, однак у сучасному світі інтернет-мережі аббревіатури набувають ще одну функцію – експресивну. Вона реалізується в прийомі ігрового розшифрування. Наприклад, «Божевільні КАРТяри». Під цим заголовком подається інформація про картинг і картингістів. Цікава назва «Плачу за всіх і плачу» або «Морока в Марокко». «Тримай кишеньку вужче» – публікація із цією назвою засвідчує негативне явище в суспільстві – кишенькові крадіжки. Ці мовні жарти дають змогу маскувати, залагоджувати неприємну ситуацію. Напередодні прийдешнього нового року – за китайським календарем роком Бика – в інтернет-мережі натрапляємо на жартівливий заголовок «Бичкоманія в розпалі!». Запропонований текст з цією назвою пропонує продаж святкової сувенірної продукції.

Найважливіша функція заголовка – привернення уваги відвідувачів інтернет-сайтів , що сьогодні є актуальним. Вживання мовної гри в заголовку з

його креативністю, емоційністю, здатністю оцінювати, підвищує зацікавленість запропонованим текстовим матеріалом, стає більш привабливим для потенційних користувачів соціальних мереж.

Старишко О.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: І.К. Цюп’як

КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА

Протягом всієї своєї історії українська мова постійно зазнавала змін. Вона постійно сповнювалась іншомовними словами, набувала нових форм, збагачувалась тогочасними неологізмами і тд – і це є природнім і стихійним процесом, адже мова, як явище соціальне, постійно еволюціонує та змінюється. Звісно, ці перетворення стосувалися й мовлення теж. Все те, що відбувалося з українською мовою протягом певного періоду часу – знаходило своє місце у спілкуванні людей, закріплюючись у мовленні або вимираючи через ненадійність використання.

Але ті мовні процеси, що постійно змінюють нашу мову, і навіть 20 років назад потребували певного часу для розповсюдження і засвоєння, зараз займають буквально мить, адже швидкість постійного потоку інформації зумовлена наявністю майже у кожної людини інформаційного носія у вигляді смартфона, смартгодинника, ноутбука і тд. З розвитком комп’ютерних технологій в наше повсякдення ввійшли і стали звичними слова англійського походження: "ок" -- "окей", “батл” — “бій”, “бук”-- “книга”, “френд”-- “друг”, “юзать” -- “користуватися” та похідні від них. Тобто буквально кожної секунди сучасна українська мова сповнюється новими словами, які одразу ж входять до ужитку через швидкий початок їх використання.

А хто є найбільш ближчим до сучасності, як не молоде покоління? Саме молодь вигадує нове та відкидає застаріле, розповсюджує все те, що виникає й стає популярним у мережовому просторі. Звісно це стосується й мови, бо до того, що активно розповсюджують представники нових поколінь належить сленг.

Сленг це така собі сучасна мова, що теж постійно змінюється й збагачується та дозволяє скорочувати та замінювати слова на щось більш ємне та компактне, при цьому цікаве на звучання й популярне. Наприклад скорочення назв (не “інстаграм”, а “інст”, не “фейсбук”, а “фб”, не “Макдональдс”, а “мак” або “макдак”), заміщення слів на інші (“погнали” — пішли, “не гони” — не придумуй і тд), запозичення іншомовного сленгу (“краш” — той або та, що сильно подобається, “фід” — профіль в інстаграмі, “сіс” — подруга, “бро” — друг, “ок” — гаразд, і тд) та ще багато чого іншого. Також до сленгу входять слова, що можуть не мати аналогів у нашій мові. Найяскравішими прикладами можуть слугувати вже трохи застарілі сленгові слова, такі як “хайп” (дії або провокації, які спрямовані на привернення уваги), “крінж” (щось дуже незрозуміле, при цьому страшне та неприємне), “треш” (часто вживається у значенні чогось поганого, неактуального та соромного) і тд.

До сленгу також входять запозичені слова, які при цьому зазнають змін і перетворюються на щось середнє між двома мовами, наприклад “снікери” (від англ. - sneakers (кросівки)), “боти” (від англ. - boots та рос. Ботинки), або взагалі “педали” (мається на увазі будь-яке взуття).

Також дуже популярним явищем сучасної культури є професійний сленг, який розповсюджений здебільшого серед студентів. Столовка, препод, лентя, домашка — ці слова є прикладами власне студентського сленгу, але залежно від спеціальності, якої навчається студент — сленг також набуває суто професійних ознак. Для прикладу можна взяти студентів-комп’ютерників (або тих, хто займається програмуванням) та їх професійний сленг — вишка (вища математика), фізмат (фізико-математичний), прога (програмування), клава (клавіатура), мати (материнська плата) і тд. Тобто сленг в деяких випадках стає більш схожим на “таємну мову”, яку використовують і знають невелика кількість людей, але хоча використання таких жаргонізмів у вузькому колі фахівців спрощує спілкування, та це викривлює норми та чистоту літературної мови.

На жаль на сьогодні у молодіжному середовищі спостерігаються процеси, які впливають на чистоту та нормативність мовлення. Широке вживання запозичених слів замість питомо українських, молодіжний сленг, жаргонна лексика, русизми, калькування, порушення граматичних форм слів і це неповний перелік засмічення мовлення студентів — це все значно заважає розповсюдженню та використанню в повсякденному житті сучасної української літературної мови.

Таким чином, саме на студентів-філологів покладається усвідомлення значущості та важливості дотримання мовних норм в усіх сферах функціонування, адже саме вони, вивчаючи українську мову, можуть брати безпосередню участь у її популяризації та розповсюдженні.

Шварьова А.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: А. В. Саїк

ОСНОВА СЛОВА ЯК ОДНЕ ІЗ БАЗОВИХ ПОНЯТЬ МОРФЕМІКИ

Одним із базових понять морфеміки, тісно пов’язаних із поняттям структури слова взагалі і морфемною структурою (будовою) зокрема, є поняття основи. Основа слова – це частина (сегмент) слова. Треба додати, що це обов’язкова, невід’ємна частина будь-якого слова української мови.

Залежно від того, в яких актах зміни слова бере участь основа розрізняють основи граматичні, пов’язані з утворенням граматичних форм слів (відмінюванням, дієвідмінюванням тощо), і основи лексичні, які стосуються творення слів з новим лексичним значенням. Граматичні основи розглядаються у морфеміці (морфології), лексичні – у словотворі.

Основа є обов'язковою і спільною частиною всіх граматичних (морфологічних) форм одного слова без закінчення. У словах з нульовим закінченням або без нього основа збігається формально (тобто за зовнішніми ознаками) зі словом. Наприклад: край, пень, сирість, довго, кіно, шимпанзе та ін. Отже, основу граматично змінюваних слів ще називають основою словозміни.

Цим зумовлені два розуміння основи: основи формотворення та основи словотворення. Першу можна визначити як частину слова, яка залишається в ньому після відокремлення закінчення. Наприклад: писал-а, переконан-ий.

З огляду на такий підхід до трактування основи слова її можна визначити таким чином:

Основа слова – граматично незмінна частина слова, яка залишається в ньому після відокремлення флексії та/або граматичних суфіксів і повторюється в усіх його словоформах. Наприклад: водосвятт-я, тьмяно.

За типами основи бувають компактні (суцільні) і некомпактні (перервані).

Компактними (суцільними) називають основи, які не розділяються службовими морфемами. Наприклад: сховищ-е, роздягальн-я, теплиц-я і т.д.

Переважає більшість основ в українській мові суцільні.

Некомпактними (перерваними) вважаються основи, в середині яких наявна будь-яка службова морфема, що розділяє їх на частини. Наприклад: бер-у-сь, нес-еш-ся, розпорошил-а-ся.

Отже, типовою ознакою перерваних основ є наявність у їхній структурі постфіксів. Перерваними є основи дієслів, до складу яких входить постфікс –ся (жури(ти)-ся), а також основи неозначених займенників із постфіксом –сь (котр(ий)-сь, котр(ого)-сь).

За характером виявлення свого морфемного складу виділяють основи вільні (незв'язані) і зв'язані.

Вільна (незв'язана) основа – це основа, що має здатність до вільного вияву свого морфемного складу. Наприклад: прославляти (бо слава), довічний (бо вік). Вільна основа завжди має у своїй структурі вільний корінь.

Зв'язана основа – це основа, яка не має здатності вільно виявляти свій морфемний склад. Наприклад: запрягати (бо випрягати, розпрягати).

Зв'язана основа має у своїй структурі зв'язаний корінь. Значення кореня у таких словах виявляє себе завжди у зв'язку зі значенням нефлективних афіксів. Наприклад: корінь -чал- не має значення, якщо взяти його ізольовано, однак у поєднанні з префіксом при- він стає значущим – причал.

За морфемною структурою основи поділяються на непоширені (прості) і поширені (комплексні й складні).

Прості (непоширені) – це одноморфемні основи, які мають у своєму складі тільки кореневу морфему. Наприклад: лас-ий, намист-о, пряж-а.

Комплексні (поширені) – це основи, у яких, крім кореня, наявні одна або більше афіксальні морфемні. Наприклад: лас-ощ-(і), ро-ряд-(а), про-вед-енн-(я).

Для більшості українських слів характерні комплексні основи.

Складні основи – це основи, які мають у своєму складі два або більше коренів. Наприклад: мед-о-збір, нафт-о-газ-о-про-від, загальн-о-шкіль-н-ий.

Залежно від кількісно-морфемного складу основи бувають неподільними і подільними.

Неподільними вважаються основи, які складаються лише з однієї морфеми – кореня. Наприклад: неб-о, мороз, міст-о, камінь і т.д.

Подільними вважаються основи, які, крім кореня, мають у своєму складі будь-які афікси (суфікси, префікси, конфікси, постфікси).

Таким чином, необхідність виявлення основи слова пояснюється тим, що саме вона дає відповідь на два питання: як утворена певна граматична форма слова і як утворене слово у процесі деривації.

Щербань А.
НТУ “Дніпровська політехніка”
Науковий керівник: С.Є. Ігнатєва

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАГАЛЬНОНОУКОВИХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Бурхливий розвиток новітніх технологій, виникнення загальнонаукових інтернаціоналізмів на сучасному етапі визначають актуальність нашого дослідження. Варто зазначити, що творення та функціонування загальнонаукової інтернаціональної лексики уможлиблює, певною мірою, полегшення вивчення англійської мови, а також дає змогу розширити поле перекладацької діяльності. Загальнонаукові інтернаціоналізми становлять невід’ємний складник мовлення носіїв англійської та української мов.

До дефініції 'інтернаціоналізм' відносимо слова, що запозичені з інших мов – грецької, латинської, а також сучасних – англійської, німецької, італійської тощо. Для наукового тексту особливо важливим буде функціонування термінологічної лексики – загальнонаукової й вузькоспеціальної. Зокрема, до інтернаціоналізмів належать наукова термінологія, назви механізмів, комп’ютерна лексика, назви транспортних засобів, засоби комунікації та інше.

Для глибшого розуміння правил, якими варто послуговуватися перекладачеві, необхідно усвідомити лексико-граматичні особливості перекладу англійською та українською мовами. Для правильного, точного перекладу варто добре знати не тільки значення окремих лексичних одиниць, а й синтаксичну та стилістичну структуру наукового тексту, оскільки специфіка мови є такою, що детальний (построковий) переклад текстів неможливий. Під час перекладу загальнонаукових інтернаціоналізмів необхідно враховувати багатозначність термінологічної лексики. Підбирати такий лексичний відповідник (слово-дублет) і враховувати варіативність слововживання, щоб якнайточніше передати зміст усього висловлювання.

Уся редакторська техніка може комбінуватися по-різному. Але незмінним правилом є порівнювання випадків уживання інтернаціоналізмів, які не завжди легко передати засобами української мови. Тому перекладач мусить мати чітке уявлення про ті питання, які потребують перекладу. Як правило, допоможе в

цьому перекладна література, в якій попередньо висвітлено цю проблему. Особливо цінним для перекладача буде можливість порівняння оригіналу наукового тексту і його перекладу.

Перекладач, зазвичай, повинен виявити максимум креативності для подолання труднощів при відтворенні наукового тексту. Найголовніше, про що повинен пам'ятати перекладач – збереження смислу висловлювання і його риторичної функції.

**СЕКЦІЯ П'ЯТА
ІННОВАЦІЙНІ ТА КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ**

**Chekushkin N.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: N.M. Nechai**

BLOCKCHAIN TECHNOLOGY AND ITS POSSIBLE APPLICATIONS

Nowadays the development of a new class of software called "decentralized applications" is gaining popularity. Its foundation was laid by Bitcoin technology. Over the past few years, all of humanity has been agitated by the dramatically increased popularity of cryptocurrencies, which has brought blockchain technology into the spotlight. As it turned out on closer analysis, its scope is not limited to the creation of electronic money and platforms for its exchange. Some promising areas for the introduction of blockchain technology are its use in the banking sector to improve the security of operations, as well as in the public sector for more effective monitoring of actions.

"Blockchain" is a continuous sequential chain of blocks containing information built according to certain rules. The data about completed transactions are stored in a specific order and creates an immutable sequence of related blocks. After that, the information contained in the block is replicated and copied to each node in the network. More often than not, copies of blockchains are stored independently on many different computers. This algorithm ensures that this technology is resistant to data changes.

The underlying blockchain system is an ever-growing sequence of blocks that are shared between participants using peer-to-peer networks that most people use to download and distribute torrents. A timestamp (hash) is added to each block, which is most easily represented as a unique fingerprint. These blocks are stacked in chains in a strictly defined order. If you try to rearrange the sequence of blocks, the system will reject the chain due to a mismatch between the structure and the hash sum. So that no one can change the timestamp and recalculate the hash sum, which will be correct from the point of view of the system, the blockchain uses several protection methods: Proof of Work and Proof of Stake.

Proof of work is a system security protocol. Anyone wishing to write a block to the database must perform some hard-to-calculate task based on the principle of a one-way function.

Proof of stake (proof-of-stake) is a security protocol, an alternative to proof of work in which it is necessary to confirm the storage of a certain amount in the account as proof. With a higher probability, when forming the next block, the system will choose a miner with a large number of funds on the account, while the probability of this choice does not depend on the power of its processors.

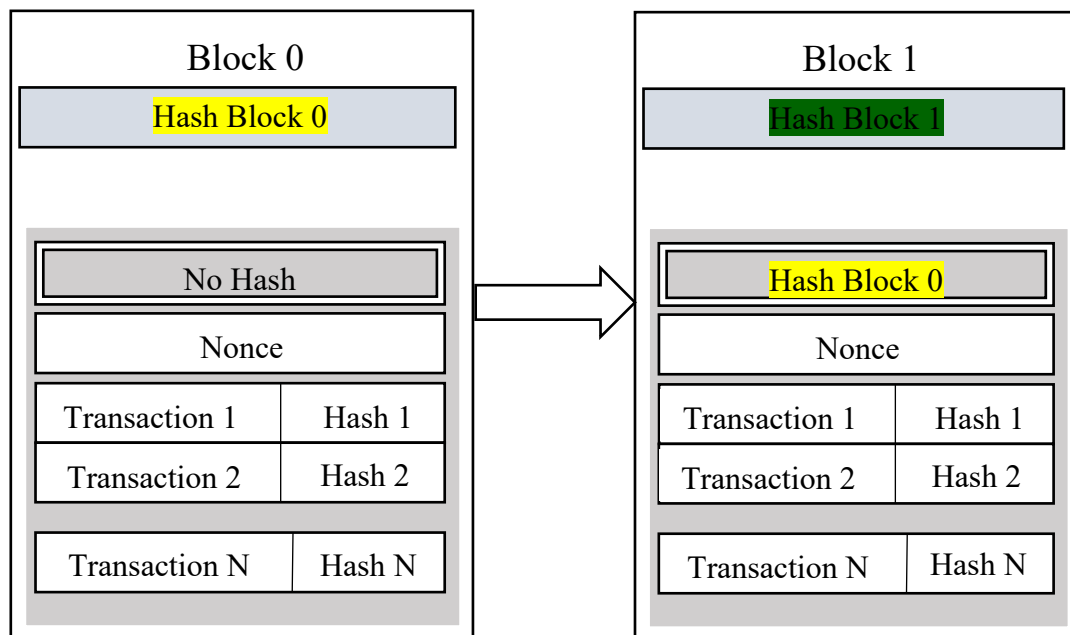

Fig. 1. – *The operating principle of technology*

Technology generation

To date, this technology has reached significant heights in its progress, but development does not stop. The following generations have been created:

Blockchain 1.0 is a currency. Cryptocurrencies are used in various applications related to money, such as transfer systems and digital payments.

Blockchain 2.0 is about contracts. Whole classes of economic, market, and financial applications, which are based on blockchain, work with different types of financial instruments — with stocks, bonds, futures, mortgages, legal titles, smart assets, and smart contracts.

Blockchain 3.0 is a range of applications that extend beyond cash, finance, and markets. They apply to the spheres of public administration, health care, science, education, culture, and art.

Blockchain 4.0 is a real-time digital asset exchange network and DPoS development platform built on an automatic, self-learning signal routing protocol.

Blockchain 5.0 is an infinitely scalable decentralized platform based on HYPERNET technology with a developed system of smart contracts, capable of formalizing more than 80% of human life events, from logistics and purchase/sale of goods to copyright.

Summing up, we can observe a tendency of increasing interest in this technology from advanced countries of the world such as the USA, China, Russia, etc. Lower costs, improved security, and higher transaction transparency are three of the strengths of blockchain. The need for banks, businesses, and government in these aspects make blockchain attractive for specialists working on software development in these industries. Of course, the blockchain industry still has a long way to go in development and regulation by law. However, there is no doubt that decentralized technology that ensures transparency, security, and confidentiality of processes can be beneficial in almost every area of human life.

Drobot T.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: O. Kolomoichenko

THE WAYS TO PROTECT THE INFORMATION

In the 21st century, the century when using browsers and search engines, you can find any information in a matter of milliseconds, without making any effort; when any person can be easily found on social networks, knowing only the name, age or the city of residence, the question arises: "How can you protect your data?" To answer this question, consider the basic concepts of information security.

The main objects of information can be:

1. Information resources. These resources may contain information related to state secrets and confidential data.

2. Means and systems of informatization (systems and networks, as well as information and computing complexes), software (operating systems, DBMS, as well as other types of applied and general system software), communication systems and ACS. That is, this includes those tools and systems that process only "closed" information. Such systems and tools are considered to be technical means to process, receive, transmit, and store the data.

3. Technical means and systems that do not belong to informatization means, but which are located in premises where secret data is processed. These technical means and systems are auxiliary.

1. The most common ways to protect the information:

1.1 Obstacle. This is the method of protecting information, which involves physical restriction of the path to the medium of the protected information.

1.2 Access control method. It implies the protection of information resources by controlling the use of each of them. These methods include hardware and software; as well as database elements.

1.3 Disguise. This is the method of protecting information, which involves its cryptographic closure. While transmitting data over long channels, this method is considered the only reliable one.

1.4 Regulation. This method implies the protection of information data, in which the probability of unauthorized access becomes minimal.

1.5 Compulsion. This is the method of information protecting, in which personnel and users of the system must comply with the rules for handling all protected information, such as data transfer, processing and use. If they do not comply with these conditions, they may be the subject to administrative or financial liability.

1.6 Incentive. It includes the methods of protecting information when the personnel, and the user are encouraged to adhere to the established order, observing ethical and moral standards (written and regulated).

2. The ways to protect the information that restrict access:

2.1. Identification of a computer network resources, their users and personnel (assigning a personal identifier to objects).

2.2. The method of identifying or authenticating an object by the identifier that was specified during login.

2.3. Authority control, which involves analyzing the compliance of the time of a day, a day, resources and requested procedures in accordance with the established regulations.

2.4. Establishing a timetable to allow a range of working hours.

2.5. Registration of each access to those resources that are protected.

2.6. Restriction reaction in case of an unauthorized access attempt (refusal of a request or activation of an alarm).

3. Organizational ways to protect the information

The competence of the security service must necessarily include the development of a set of organizational means to protect the information. More often, competent specialists use the following information protection methods:

3.1. They develop internal regulatory documents that should establish rules for working with confidential information and computer equipment.

3.2. Periodic personnel checks and training are carried out regarding the preservation of confidential data. Additionally, they must initiate the signing of additional agreements to the employment contract, which clearly spell out the employee's responsibility for the unlawful use or disclosure of information that became known to him in the course of his professional activities.

3.3. The security service should also delineate areas of responsibility to exclude those situations when the most important information is in the access of only one employee. In addition to above, methods of protecting information, competent employees should organize work in common workflow programmes and make sure that especially important files are not stored outside network drives.

3.4. A software system that protect information from destruction or copying by any user of the system, including the top manager of the company, is introduced.

3.5. Make plans that can restore the system even if it fails.

4. Technical ways to protect the information

The main technical methods for protecting information includes software and hardware. They include:

4.1. Providing remote storage and backup of the most important information data on a regular basis.

4.2. Redundancy and duplication of all subsystems that contain important information.

4.3. Redistribution of network resources in the event that the performance of its individual elements is disrupted.

4.4. Providing the ability to use backup power systems.

4.5. Ensuring data security and adequate protection in the event of fire or water damage to computer equipment.

4.6. Installation of such software that can provide adequate protection of information databases if unauthorized access happens.

To summarize, in the 21st century it is imperative to know how to protect information to secure your data and yourself. The main factor of hacking is a person. By uploading your own photos to the network, leaving metadata, location, paying for services on the Internet, using the main card, without adhering to the basic principles

of protection: frequent password changes, using one password in all accounts, one mail, publishing a personal phone number, etc., you put yourself and your personal information at risk.

Hrechuk D.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: N.M. Nechai

"SMART HOME" SECURITY SYSTEMS

Ensuring safety and creating maximum comfort are the main tasks that home automation must solve.

Protection of property, reliable, uninterrupted operation of equipment, prevention of emergencies and possible encroachments from the outside – these are the main functions of a "smart home" security system. Depending on the wishes of the owners and the individual characteristics of the devices, the system can provide different levels of security, which, together with a high degree of comfort, will guarantee peace and well-being.

The first security barrier is to ensure reliable protection of access to the site and inside the house. The home is protected with reliable electronic locks, to open which you need to dial a secret code, attach an electronic key, or even a finger to scan a fingerprint.

Using a special remote control and/or a command from the owner's mobile device, the smart home opens the garage door. A convenient intercom system helps control unauthorized persons' access to the territory and open the door if necessary. Consider the classification of protection devices.

1. Sensors and alarms.

To protect against all sorts of dangers, the "smart home" is equipped with various types of wireless sensors:

Fire detectors respond to smoke, heat, or carbon monoxide. Once a fire detector is triggered, the smart home system automatically locks windows and doors to block fresh air and prevent the spread of fire; and activates fire extinguishing equipment. The "smart home" sends a message to the owner, cuts off gas and electricity, and notifies emergency services about the fire. To alert people in the house about the danger, the system activates a fire alarm.

Gas sensors, when a gas leak is detected, close the gas pipe at the entrance to the house, turn on the ventilation system and send an alert to the owner. Water sensors are capable of shutting off the water pipe in the event of a leak and sending a message to the owner about the accident.

Motion sensors are activated during the absence of the owners. When the sensor is triggered, the lighting is automatically turned on, and the wireless cameras start recording. An alert is sent to the owner so that he can see what is happening in the house in real-time. At the request of the owners, when the motion sensor is triggered, the system can activate the alarm and call the security service.

Perimeter integrity sensors notify about unauthorized entry into the territory or the house, for example, through a broken window or an open front door. When these sensors are triggered, the system turns on the alarm, lighting and video cameras, and also notifies the owner and the security service about the incident. In some cases, the "smart home" provides not only passive, but active protection of property, automatically opening an enclosure with a guard dog, supplying voltage to specially protected areas, and even releasing a special gas to temporarily immobilize the attacker.

2. Video surveillance.

Video surveillance can be installed as one of the components of the "smart home", or separately. However, in combination with other elements of the "smart home" system (various sensors, the ability to automatically turn on lighting, block windows and doors, send alerts, etc.), video surveillance allows you to control everything that happens in the house in real-time and in recording, both inside the house, and on the other side of the globe.

3. Simulated presence

According to statistics, most thefts occur during the absence of the owners. Experienced criminals quickly determine if someone is at home and can take advantage of the owners' short or long absence to commit a crime. Therefore, modern security systems propose to program a "smart home" to create the effect of presence: curtains will open and close in the house, lights turn on and off, music will sound, and when a bell at the door or gate rings, unwanted guests will hear the loud barking of a guard dog.

4. Baby monitor

Child safety can also be monitored from a distance. This will be helped by the "baby monitor" system, which, with the help of a hidden or open video camera, records everything that happens to a small family member, helping working parents to check whether everything is fine in real time.

Conclusions. A well-organized smart home security system is a way to prevent, albeit infrequent, but especially unpleasant situations in life, or to move them with the least material damage. With the Smart Home, a person will be able to remotely monitor and control the operation of security equipment using a remote control, a standard mobile phone, or a laptop connected to the Internet. This will allow you to always stay up to date with the state of an apartment, office, house or cottage when you are away. At any time, you can see and change any parameter at home. And the alarm built into the Smart Home will inform you in time about unauthorized access to the apartment, and when entering a private territory, a dog released in time will help catch the robbers.

Karpenko I.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: Y. V. Kuzenko

ARTIFICIAL INTELLIGENCE: CONCEPT AND PURPOSE

Artificial intelligence is the property of intelligent systems to perform creative functions that are traditionally considered the prerogative of man: the science and technology of creating intelligent machines, especially intelligent computer programs.

It can be assumed that the history of artificial intelligence begins with the creation of the first computers in the 40s. With the advent of computers with high performance, the first questions in the field of artificial intelligence began to arise: is it possible to create a machine whose intellectual capabilities would be identical to the intellectual capabilities of humans.

In the 50s, when researchers tried to build intelligent machines by imitating the brain. In 1956, a seminar was held at Stanford University (USA), where the term artificial intelligence was first proposed. The 60s in the history of artificial intelligence were marked by attempts to find general methods for solving a wide class of problems, simulating the complex process of thinking.

In the 70s, when the search for a universal algorithm of thinking was replaced by the idea of modeling the specific knowledge of expert specialists. The first commercial knowledge-based systems or expert systems emerged in the United States. A new approach to solving problems of artificial intelligence has come - knowledge representation.

In the 1980s, the field of machine learning began to develop. Until then, transferring the knowledge of a specialist expert into a computer program was a tedious and time-consuming procedure. The creation of systems that automatically improve and expand their stock of heuristic rules has been the most important stage in recent years.

The largest number of young innovative firms developing AI is located in the USA, Europe, China, Israel, UK, Canada. Among the companies that have registered the largest number of patents in the field of AI are IBM, Microsoft, Toshiba, Samsung, NEC, Fujitsu, Hitachi, Panasonic, Canon.

The subsets of AI (as we currently understand it) are machine learning and all its variations, including deep learning, reinforcement learning from the interaction environment, and simulation learning. For a while, AI was a very narrow concept. Some people saw it as a very specific set of search-based methods, AI is now seen as a broad term for robotics and machine learning, so it now encompasses a range of complementary concepts and areas.

An important difference between human and machine intelligence is the context of an action. We, since we are intelligent people, have a better understanding of the world around us, but AI does not. It is important that humans and artificial intelligence

do not develop separately from each other. As we build smarter machines, our capabilities as humans will grow.

“Supervised learning is simply the recognition of models, images, although, especially in the case when a transition from speech to text or from one language to another is required, these can certainly be quite complex models for perception, with this type of learning in AI there is no set goal or any special intellectual approach. Give him something in English and he will tell you how it will be in Chinese. Say a sentence, and he will transcribe and transcribe, and then give it out in the form of a sequence of letters. But all this is just a simple comparison for compliance with the existing model. If you enter the model as an image and inscriptions, then everything happens in the same way as you go from an image to its written reproduction. ”

“Unsupervised learning is when you give the AI only images, no captions, you hope that after seeing a lot of images, the AI will begin to understand what the world looks like, and then, by creating this understanding, it will probably be able to learn something else faster in the future. ... Unsupervised learning also has no set goal. When learning with reinforcement signals from the interaction environment is used, then this is a completely different approach, which is very different from the previous two, it is more interesting, but also much more complicated. Such training is implemented, for example, in modern unmanned vehicle technologies. Its core is that you give the system a purpose. The goal could be a high score in a video game, or winning a chess game, or completing a few pieces. ”

Conclusions. Cloud robotics, machine learning, computer vision, speech recognition - all of these aspects of AI are evolving and advancing, sometimes making significant strides in specific areas. However, AI still has nothing human. Even if robots, using AI and human engineering, can ever come close to our agility, they will never truly understand the world around them in all its fragility and potential. Context and ingenuity will remain in the realm of humans. Technology itself is neither bad nor good - it just depends on how we use it. I would like to believe that with the help of artificial intelligence, robotics, and we have a huge potential for their use precisely for the benefit of people.

Khukhrianskiy A.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: D.S. Tymofieiev

VULNERABILITIES OF THE CMS SYSTEMS

Companies and governments always want to improve their own comfort zones. IT sphere gives opportunities to everyone to “upgrade” their lifestyle using different types of technologies. However, protecting from hackers or other attackers is a big challenge today.

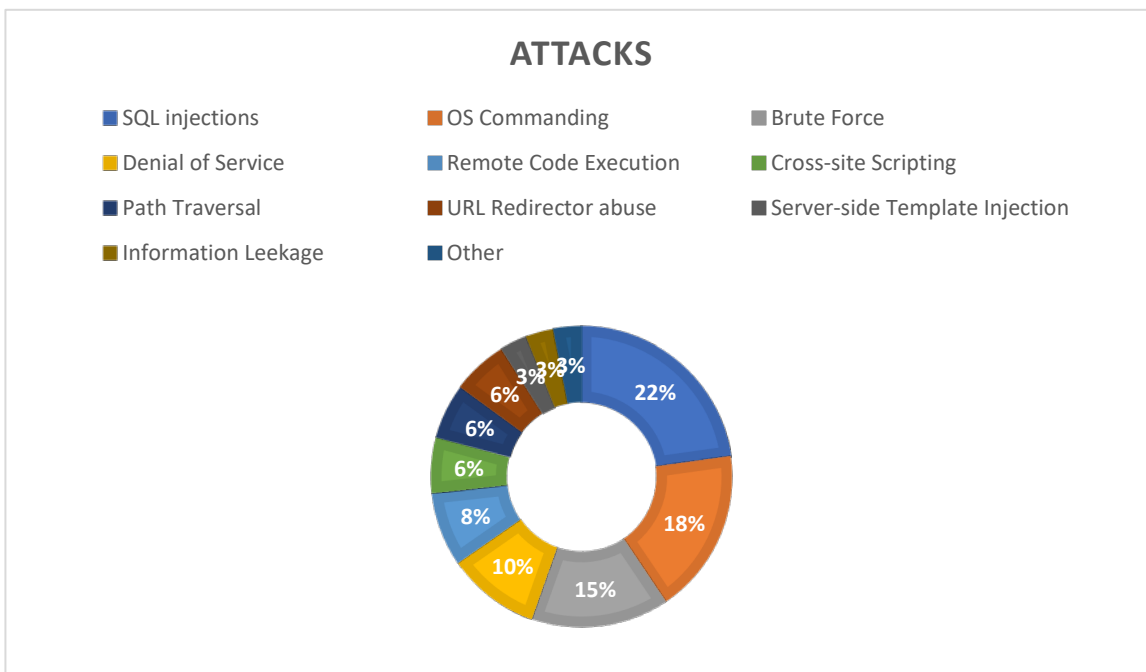
Attack vectors are focused on the websites as a one of the most fragile IT-structures. It is a content management system (CMS), that makes websites vulnerable.

Table 1. Differences between CMS and Code handing (Framework)

CMS	Framework
<p>A content management system is a computer application that is used for creating and modifying digital content.</p> <p>CMS is much easier than framework.</p> <p>CMS helps to manage digital content.</p> <p>CMS is a vulnerable technology in cybersecurity sphere.</p> <p>It is hard to control every security procedure and process.</p> <p>Attackers understand how CMS works, and CMS websites are in danger.</p> <p>CMS plugins have a lot of vulnerabilities.</p> <p>Simple client-server architecture helps hackers to realize attacks using different vectors.</p> <p>In some situations, simple client-server architecture loads websites.</p>	<p>Framework is a software which contains a generic functionality that can be modified by additional user-written code depending on the application.</p> <p>Framework requires a lot of programming skills.</p> <p>Framework helps to organize the code to make the application development process simpler and more flexible.</p> <p>Framework is a less vulnerable technology in cybersecurity sphere.</p> <p>It requires a lot of time to create a product, and every step can be controlled in the process of its development.</p> <p>Flexible code architecture makes it harder to hack products.</p> <p>Client-server architecture is created by programmers and depends on them.</p> <p>Code handling offers faster website loading.</p>

The main idea of the CMS system is a website creation without programmers. Most of the companies like this technology. It is cheaper than manual development and code programming. However, using this technology without understanding how to protect CMS product is very dangerous because CMS has a lot of vulnerabilities to realize cyberattacks.

Figure 1. *Attack vectors*

According to the hacking statistics, the Internet population is growing, and hackers are using users' misunderstanding as an opportunity to steal information. Simple to understand technologies are most vulnerable and dangerous. That is why people should know how to protect their own data. CMS systems are more suitable and comfortable to use without any programming skills. Using this technology is a double-edged sword, because many factors are contributing to brake and hack CMS products.

CMS technology can create problems, but people still use it. Why? Because various instruments help to predict "holes" of CMS products. Most of this security resources detect the "holes", but they do not solve them. Using IT products and technologies depends on our responsibility and understanding how to control and protect those products.

Kolodii Y.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: D. S. Tymofieiev
Language adviser: S. I. Kostrytska

IMPACT OF CORONAVIRUS ON BUSINESS CYBERSECURITY

The coronavirus has hit not only the global economy, but also all areas of life. Lockdown, for example, has taken online shopping and betting to a new level. At the same time, the number of cyber attacks (as well as cybercriminals) is steadily growing. In 2020 alone, there were 30% more cyber attacks on legal entities compared to the previous year. It is worth saying that individuals suffer even more: the quantity and quality of scams on the network is growing. Social engineering is the easiest, but at the same time, the most reliable and indestructible way to get your personal data or steal money from a card. Therefore, cyber security is now more relevant than ever.

It is worth noting that the methods of stealing personal information are more sophisticated. For example, according to data from Group-IB, cybercriminals have invented a very interesting scheme to extract money from Zoom. Under the guise of receiving monetary compensation in connection with the coronavirus or for subscribing to the service, users are lured to fraudulent sites where money and bank card data are stolen. When registering, the user is prompted to specify the "Name" and "Surname", giving the opportunity to insert up to 64 characters in each field. Fraudsters use this opportunity and insert the phrase: "You are entitled to compensation in connection with COVID-19" and indicate a link to a fraudulent site where you must enter your bank card details to "pay compensation" and pay for "legal assistance in filling out the questionnaire."

In this regard, it is interesting to review the cybersecurity market for 2020, published back in the spring in Forbes magazine. From there, only one thesis can be

cited, which speaks of the acute urgency of the problem for business. According to the analysts, the cybersecurity market is estimated at \$ 173 billion in 2020, and this figure will grow to \$ 270 billion in 2026.

Many top managers understand that the company's online activities will become the norm in the cold seasons of the next 2020-2021. Accordingly, hackers can start looking for weak points in the new organization of the enterprise. In particular, the interaction of the central office with remote specialists can become such a zone of vulnerability.

The main mistakes in building "cyber defense" of specific companies are covered below.

The first mistake is that cybersecurity is too light-hearted;

The second error is an incorrect risk assessment. For example, what can happen to a company, if a hacker attack succeeds? Theft of money in the Internet banking system, stopping the operation of the Internet infrastructure by sabotage (using an encryption virus), stealing trade secrets, substituting information, mining crypto currencies on servers, threats to employees, sending spam, using computers to participate in some intermediate attacks. However, if you protect yourself from all threats at once, you will have to work only for defense, forgetting about clients. Therefore, it is necessary to sort the problems according to their severity;

Thirdly, due to incorrect risk assessment, many companies buy unnecessary equipment or do what they do not need to do;

The fourth mistake is to forget that the main link in cybersecurity is the human being. An employee can follow a phishing link, insert the wrong USB flash drive, or forget to check something. Therefore, it is necessary to provide cybersecurity training for all employees;

Besides, one should not think that computer security ends with the removal of a detected virus. The user can remove the virus on his computer, but do not forget that a hacker can get to the device from some server. Servers are run by humans. They can continue to send viruses to many other computers. It is not a fact that the next virus will also be successfully detected and eliminated.

During the coronavirus, many employees switch to remote work and this fact poses some risks for employers. Employees become more reckless about their online safety because they are at home and this directly affects the cybersecurity of the company as a whole. People who work remotely are easier to manipulate, because people are sitting at home do not realize the importance of adhering to company security protocols. Most often, it is because of the carelessness of employees that incidents occur.

Based on the above, it is worth noting that many companies are drawing conclusions in the development of their security policies in the long term after the coronavirus. Some are focusing on round-the-clock IT support for users, some are increasing the number of cybersecurity training sessions for employees, others are fixing infrastructure weaknesses, increasing the cybersecurity outsourcing experience, or conducting a complete inventory of access devices to enterprise infrastructure. To sum up, COVID-19 has had a huge impact on the cybersecurity of companies.

Kopach V.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: I. A. Ivanchenko

PROVIDING INFORMATION SECURITY FOR CLOUD COMPUTING

In the last few years, cloud computing technology has become widely popular. It provides users with the necessary computing power by dynamically allocating the necessary resources, but the load between computers that are part of the computing cloud is distributed automatically.

Cloud services have many advantages. The main ones include ease of access, scalability of services provided and low cost. On the one hand, leasing the same resources and software is a cost-effective solution. On the other hand, this approach requires increased attention to security, separation of rights, isolation of data and software products as well as load balancing on the hardware which is a very difficult task.

One of the main points to consider when it comes to security in the cloud is that responsibility for resource usage is shared between the customer and the cloud service provider. NIST identifies three cloud computing models where the user's ability to manage security depends on the choice of service model. In the IaaS model, the client can have full control over the actual server configuration which guarantees it greater control over data security risks. In PaaS, the provider only manages the hardware platform and operating system which limits the ability of the customer's enterprise to manage risks at these levels. In the SaaS model, both the platform and infrastructure are completely managed by the cloud service provider. This means that if the operating system or service is not configured properly, data at a higher application level may be at risk.

Similarly, the overall security level is affected by the choice of the cloud deployment model: private, community and public clouds. It is generally accepted that private clouds are the most secure since they allow you to implement your own encryption and security tools at the stage of their creation. However, if data items are not properly protected, they may be lost or damaged in the cloud, regardless of its model.

But classic information security threats are becoming especially relevant in the public cloud. For example, an administrator of a large cloud resource can easily perform unauthorized actions on this data, and such events may never be detected. There are also external security threats, such as remote hacker attacks. Public clouds host a huge amount of corporate data items which makes them attractive to hackers.

In 2019, about 9 billion records were stolen, which is three times higher than a year earlier. The number of hacks decreased by about 14%, but the amount of data stolen during hacking dramatically increased. The largest technology companies most affected by the attacks were: Google (39% of threats), YouTube (17%), Apple (15%), Amazon (12%). The IBM report notes that 60% of the hacks were carried out using

known software vulnerabilities and previously stolen accounts that helped carry out new attacks.

Therefore, to avoid most attacks, it is necessary to provide cloud computing tools with the proper level of data security. There are several ways to protect them, such as access control and monitoring. However, the most effective and universal way to ensure data protection, confidentiality and integrity is to use data encryption when transmitting data over information networks and when storing it inside the cloud.

Data protection based on encryption makes this data useless for anyone who does not have the keys to decrypt it. The encryption procedure can be built into an existing cloud service workflow. An organization employee can protect corporate intellectual property before putting it in the private cloud, and a company representative can encrypt clients' personal contracts before sending them to a shared workplace in the public cloud.

We can conclude that, ideally, it is necessary to:

- enable encryption functions between the cloud and the cloud service consumer;
- set up adaptive and dynamic selection of the nearest cloud gateway;
- configure encrypted data transfer within the cloud environment.

By following at least these rules, one can avoid leaking important data and information or minimizing the risk of it.

Marchenko V.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: D.S. Tymofieiev

SOCIAL ENGINEERING TECHNIQUES

Sometimes effective cybersecurity practices do not protect against information leaks or attacks on your system. If your organization is built on people, you are still vulnerable. This is because of social engineering, that is an effective method of manipulation the people for gathering valuable and sometimes sensitive information.

Social engineering is a non-technical strategy in cyberspace. It is based mostly on human connections. The workflow of social engineering process is the following: an attacker receives the personal information about the victim, he communicates with the person using received information, then an attacker gathers the necessary sensitive information and finally tries to stop this communication after successful attack. The victim will never find that he was compromised.

There are different social engineering schemes and you will not be compromised from the beginning of an attacker scheme, because often you do not realize that fact that you are being scammed. Also social engineering does not exists only in cyberspace and not only single person can be manipulated – this relates to enterprises and the whole countries as well, but in this case social engineering schemes are the parts of a much more complex advanced persistent threat attacks. The most well-known techniques among attackers are:

1. Phishing. It is often oriented on credentials, banks account information – in general sensitive information. It is the popular scheme and very often is used in this kind of crime, but unfortunately people still did not learn how to recognize an attack and prevent it. In general the workflow is the following: an attacker pretends to be a credible source and may say that his problem and is an urgent case that depends on the victim decision.
2. Vishing. Similar to phishing, but has its own features. The whole process of an attack is hold via voice communication. Also based on urgent cases which stimulate the victim to act as is planned by an attacker.
3. Baiting. This type of social engineering required the usage of the ‘bait’ for victim and the person has to accept this offer. This serves to exploit the victim’s traits such as curiosity or greed. Such attacks can be carried out by accidentally finding a flash drive in a prominent place, or using online advertising that can redirect to malicious website.
4. Pretexting. In this case an attacker lies about the importance of information for him that has the victim. There is a term ‘impersonification’, that is suitable for this method and means that an attacker is named as the victim’s colleague or any other person that has a right to know some information.
5. Quid Pro Quo. The sensitive data are exchanged in something that the victim wants. It can be some help in different spheres or just a something valuable. Of course the victim does it not in intentionally way. This offer often seems to be so nice that it cannot be a real one.

It is important to understand that these method are related to companies too. People in organizations have to know about the attackers techniques. The following rules are must known in order to prevent the negative effects of social engineering activity:

1. Organization of security trainings for companies.
2. Avoiding of the communication with unknown sender of email and of the opening the unknown attachments from these emails.
3. Cautious attitude to unknown people with their suggesions and requests.
4. Properly maintaining of antivirus and additional software installed for tracking suspicious activity in systems.
5. Keeping any credentials and sensitive information in safe.

Nikulcha M.
Dmytro Motorny Tavria State Agrotechnological University
Language adviser: O.M. Suprun

WAYS OF INCREASING THE EFFICIENCY OF PHOTOVOLTAIC TRANSDUCERS

Energy efficiency aims at reducing the amount of energy required to provide products and services and is the quickest and most affordable way to ensure reliable and sustainable energy. The State Agency on Energy Efficiency and Energy Saving of

Ukraine worked out a National Action Plan for Renewable Energy for the period until 2020, according to which defines the following drivers for renewable energy development in Ukraine: high energy potential of renewable energy sources, energy shortage (dependence on traditional energy imports, growth of their prices on the world market), environmental impact of energy production at thermal and nuclear power plants and international obligations of Ukraine.

The **purpose** of our research is to study the factors that reduce the efficiency of the PVT and the prospects for the introduction of innovative technologies to improve their energy efficiency.

According to the NAP for RE, the main goal in this direction is to achieve the share of 11% of energy from RES in final energy consumption in the country by 2020. This is the reason why nowadays power plants operating from renewable energy sources are becoming more and more widespread in the world, among the most promising ones are the systems using solar radiation.

The advantages of this energy source are environmental friendliness, which allows it to be used on almost any scale without causing damage to the environment, as well as its availability in almost every point of our planet.

Despite all their advantages, solar-powered power plants have some disadvantageous features, one of which is nonlinear internal resistance of photovoltaic transducers (PET). This phenomenon demonstrates itself especially negatively in conditions of uneven illumination, shading or contamination of solar cells, reducing their already low efficiency.

Most of the panels used in Ukrainian household power plants are polycrystalline. Their efficiency ranges from 13% to 17%. In comparison, in monocrystalline ones this figure is 18-22%. Such huge losses are caused by the fact that most of the light is either reflected from the silicon wafers or is lost because of heating the structure itself.

A significant increase in the efficiency of solar panels is possible by replacing silicon with more efficient semiconductors so that the optics of the solar panel are maximized. Then it will absorb and convert a larger amount of sunlight into electricity. After a thorough research, scientists settled on a combination of gallium, phosphorus, nitrite and arsenic. The efficiency of such panels will be about 40%, while for silicon solar cells it is 20-25%.

Another problem is that the hotter solar panels get, the more their efficiency decreases due to heating of the elements and dissipation of most of the energy. To get rid of this shortcoming, scientists at Rice University propose to solve the problem of converting heat into light, which can then be used to generate electricity. They propose using a carbon nanotube film to create a "hyperbolic heat radiator" that can operate at temperatures up to 700 degrees Celsius. The device only allows electrons to move in one direction, compressing the photons emitted as heat. As a result, light can then be absorbed by the solar cell, which can increase the efficiency of solar cells by 80%.

New technology of cooling the panels was developed by researchers from the Hong Kong Polytechnic University. They used a water-absorbing gel which is a mixture of carbon nanotubes with calcium chloride and salt which is characterized by high hygroscopicity and absorbs moisture from the atmosphere at night when it is cool

outside, to release it back in the daytime. The use of this technology has reduced the temperature of the solar panel by 10° C and increased its performance by 15-19%. In 2017, Chinese scientists created so-called all-weather solar panels that work not only in any weather, but also at night. The unique feature of the development is that the glass is coated with long afterglow luminophore (LAL), which preserves the infrared and ultraviolet spectrum, invisible to the human eye. At night, LAL releases monochromatic light which is converted into electricity. Due to this technology, the panel works around the clock.

Conclusions. Despite the fact that solar panels have several disadvantages, they cannot be considered insurmountable. The introduction of innovative technologies will significantly increase their efficiency, which in turn will lead to an increase in the energy potential of renewable energy sources. There is no doubt that increasing the energy efficiency of photovoltaic transducers is a promising area that requires further research.

Olishevskiy I.
Dnipro University of Technology
Language adviser: M.L. Isakova

AUTOMATED HEAT RECOVERY TECHNOLOGY IN VENTILATION SYSTEMS OF BUILDINGS

In the modern world, special attention is paid to ventilation systems in residential and public construction, not to mention various specialized enterprises. This corresponds to the modern requirements of sanitary standards for living conditions in buildings. At the same time, it is known from design practice that in the heat balance of the building heating system, the heat consumption for the ventilation system occupies a significant part, which is not inferior to the heat losses through the enclosing structures. Therefore, there is a real problem of large heat emissions of the ventilation system into the environment during the cold season, which must be constantly replenished in the building heating system. To solve this problem, they are currently trying to use recuperators, in which the outgoing air partially heats the air entering the building. However, this raises the problem of freezing of the formed condensate on the heat exchange surfaces of the recuperator, which requires analysis and determination of rational parameters of the heat exchange process in it.

The technology of using heat energy from the ventilation system for hot water supply of the building, using a heat pump and a heat accumulator, was considered. In the proposed scheme, the heat of the outgoing air is taken by the heat pump and transferred to the liquid heat accumulator of the hot water supply system (Fig. 1).

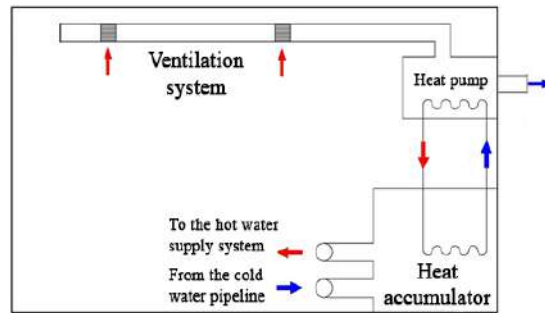

Figure 1 - *Thermal diagram of a complex system of heat pump, heat accumulator and hot water supply of the building*

Previously, the author investigated the possibility of using this approach to utilize the thermal energy of the air conditioning system during the warm period for the operation of the hot water supply system [1]. The analysis showed a significant saving of equivalent fuel (up to 60%), while the optimal volume of the heat accumulator was quite acceptable not only for a cottage, but also for an apartment.

Therefore, for comparison, the same one-story building with an external volume of 450 m³ (overall dimensions 15x12x2.5 m) was taken as the object of the study as in [1].

The case under consideration differs in the fact that the heat pump cooling load does not depend on significantly changing outdoor air temperature and is constant, since the indoor air temperature is usually kept constant during the cold period and in this example is equal to 21 ° C. In addition, a constant and positive temperature is maintained for cooling the outgoing air (7 ° C) to prevent freezing of condensate on the heat exchange surfaces of the heat pump. Therefore, the heat accumulator volume will be constant and does not require additional calculations to determine the rational value.

The functional dependence of the required mass of water in the heat accumulator on the cooling temperature of the outgoing air and the condensation temperature of the refrigerant in the heat pump was formed. In addition, for verification, there was formed a functional dependence of the required condensation temperature of the refrigerant on the mass of water in the heat accumulator and the cooling temperature of the outgoing air.

Also, there were determined the functions of the consumption of the equivalent fuel and the function of the mass of heated water, reduced to a temperature of 38 ° C, per day from the mass of water in the heat accumulator and the cooling temperature of the outgoing air.

As a result of the research, the rational volume of the heat accumulator was obtained (based on the condition of maximum saving of the equivalent fuel), which in the mass interpretation corresponds to 1319 kg of water, which practically coincides with the rational volume of the heat accumulator considered in [1] for the warm period. That is, it is possible to create a unified hot water supply system operating all year round. In this case, in the warm period, the heat of the conditioned air will be used, and

in the cold period the heat of the cooled air leaving through the ventilation system to the outside.

Conclusions. Using the developed automated technique, it was analyzed and determined that the use of a heat accumulator and a heat pump in an integrated ventilation and hot water supply system allows saving up to 57% of the equivalent fuel in the cold period compared to a gas water heater. Having analyzed the features of heat recovery technologies using a heat pump and a heat accumulator in the cold season and with the help of an air conditioner and a heat accumulator in the warm season, we can talk about the justified need to create a unified year-round heat recovery technology for a hot water supply system using a heat pump and a heat accumulator.

Pirogov O.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: I.A.Ivanchenko

HISTORY OF NEURAL NETWORKS DEVELOPMENT

It is believed that the theory of neural networks as a scientific direction was first identified in the work of Warren McCullock and Walter Pitts in 1943, which said that a logical operation could be implemented using a neural network. Studying this area, in 1953, Frank Rosenblatt invented the single-layer perceptron, which was one of the first models of a neural network that demonstrated its ability to solve classification problems. However, the perceptron had serious limitations. In 1969, Marvin Lee Minsky published a formal proof of the inability of the perceptron to solve some problems, having written a whole book about it. 20 years later, neural networks began to be actively used, which was associated with the energetic approach of John Hopfield and the creation of an error backpropagation algorithm first proposed by Verbs and developed by a number of authors. The algorithm became famous thanks to Ruchelhart in 1968, and is actively used nowadays.

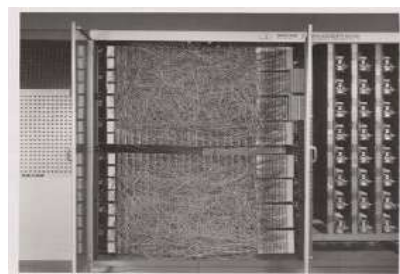

Fig. 1 - First perceptron

Since the mid-80s, the theory of neural networks began to develop at a high speed in connection with the advent of high-performance personal computers.

Revival of neural networks. In 1982, John Hopfield showed that a tightly coupled feedback network of neurons can be described as a dynamic system with "energy." In an associative call, a network that starts in a random state converges to a

stable end state with minimal energy. A new approach to describing feedback networks has proven to be very fruitful.

A similar breakthrough has taken place with open loop layered networks. To train these networks, a backpropagation algorithm was developed.

Neural networks are nonlinear dynamic systems with collective properties. Researching such complex models requires a lot of computing power. The new interest in artificial neural networks is due not only to a new mathematical approach, but also to significant advances in computer science.

In the McCulloch-Pitts model, neurons have a state of 0.1 and a threshold logic of transition from one state to another. Each neuron in the network determines a weighted sum of the states of all other neurons and compares it to a threshold to determine its own state. Rosenblatt introduced the ability to modify connections in the McCulloch-Pitts model, which made it available for training. This model is called the perceptron. A new round of rapid development of neural networks is associated with the work of a number of authors, in particular, with the work of Hopfield, as well as with the success of the VLSI development technology.

Neural computers, i.e. devices, the main components of which are neural networks, are used in many areas:

- for solving artificial intelligence tasks - pattern recognition, image processing, reading handwritten characters, etc.
- in management and technical control systems;
- create special parallel calculators;
- as a tool for studying the human brain.

Neural networks differ the least in the models of neurons, but mainly in the topology of connections and the rules for determining weights (training rules). By their structure, networks are divided into single-layer and multi-layer. The single layer model includes the Hopfield model and the so-called Boltzmann machine. A multilayer network has input, output and masked layers. Information is transferred to the input level, the processing result is removed from the output, and hidden layers are involved in information processing. Unlike traditional information processing tools, neural networks are programmed indirectly during the learning process. Learning has the following structure: there is a so-called Problem Book, that is, a collection of examples with given answers, these examples are presented to the system, neurons receive an approximate condition and transform it. The neurons then exchange the converted signals several times and eventually respond with a set of signals. Deviation from the correct answer is penalized. Learning is about minimizing the penalty as a hidden link feature.

Summarizing the above mentioned, one can conclude the following. In a neurocomputer (neural network):

1. The processing method is more like a signal processing than a program - a set of neuron weights; instead of programming, neuron training (setting weights) is done.
2. The neural network is resistant to noise: data distortions do not significantly affect the result (including the failure of one neuron).

3. Processed objects are implicitly represented by the weights of neurons. As a result, the network can work with objects that it has never encountered before and generalize learning outcomes.

4. Networks are useful for perceptual and associative sampling tasks.

Podoliak S.
Dmytro Motorny Tavria State Agrotechnological University
Scientific supervisor: T.V. Zhukova

THE PROBLEMS OF AIR AND WATER POLLUTION IN ZAPORIZHZHIA REGION

Ukraine is an industrial and agricultural country, which nowadays has numerous problems. The environmental problem is the most crucial one. Ukraine contains some of the most polluted landscapes in Eastern Europe. Pollution has been obvious in Ukraine with industrial development since the beginning of the 19th century. Pollution is the contamination of the environment, including air, water, and land, with adverse amounts of materials or energy. Generally, human activities and waste products they create cause such contamination.

Air pollution is particularly dangerous in heavily industrialized cities and towns of southeastern Ukraine, especially in Kharkiv, Luhansk, Donetsk, Dnipro and Zaporizhzhia. Plants and factories using coals cause uncontrolled emissions of sulphur dioxide, dust and other harmful substances.

Zaporizhzhia region is one of the busiest regions of Ukraine in terms of the industrial potential, due to the presence and high concentration of enterprises of ferrous and nonferrous metallurgy, thermal power, nuclear energy, chemistry, and mechanical engineering.

Due to the developed industrial infrastructure, the region has a high investment potential that can be used to improve the air condition. On the other hand, the inevitable consequence of the industrial development of the region is a tendency to increase emissions of pollutants into the atmosphere.

The statistics of air pollution in Zaporizhzhia region is not optimistic and even frightening. Every year, 350 tons of pollutants are released into the atmosphere of our region, including 230 tons from stationary sources and 120 tons from the transport sector. In total, 631 tons of harmful particles are emitted into the air of Zaporizhzhia region every day. These emissions are increasing at a rate of 2-2.5% per year.

The situation with air pollution in Melitopol can be considered almost life-threatening. According to the results of lichen-indicative assessment of air technogenic pollution, it can be characterized as critical. The most polluted areas are located in the areas of highways, as well as near some enterprises of the city. Relatively favourable areas of Melitopol in terms of the air quality are connected with the territories of city parks.

Water pollution is also quite severe in Zaporizhzhia region. There are 1,400 major water consumers in the region, who use 1,100.0 million m³ of water every year.

The main source of water for the needs of the economy and drinking water is the Dnieper River. The number of water consumers who returned used water to numerous discharge points is regularly increasing as industries and businesses install modern water treatment equipment and use available sewerage systems in cities and towns. In total, 400 million m³ of water is returned to the natural environment every year.

The most polluted effluents are those of ferrous and non-ferrous metallurgy enterprises, as well as sewage effluents from communal housing estates. The main components of water pollution are: waste materials, chlorides, sulfur, phosphates, ammonium salts, nitrates, petroleum products, zinc, nickel and more.

Anthropological influence on the hydrology of the Dnieper has led to a decrease in phytoplankton diversity. In the warm season, the reproduction of blue-green algae makes it impossible to use drinking water. Existing methods of water treatment do not allow making such water suitable for drinking.

The construction of dams on the Dnieper and the creation of the Dnieper and Kakhovka reservoirs create stagnant conditions that accelerate the biodegradation of water quality. There is no further deterioration of water quality in small rivers, but the general ecological condition remains unsatisfactory.

The main polluters of water bodies of the region are Zaporizhzhia "Vodokanal" and other objects of housing and communal services, as well as enterprises of the metallurgical complex. The Zaporizhzhia sewage system collects waste water and sanitary effluents and discharges them untreated into the Dnieper River.

Almost all aquifers used for water supply are protected by natural barriers and are located at a depth of 100 meters. There are also risks of pollution due to intensive agricultural activities. Leachates from former military bases are also a serious threat to groundwater.

In Melitopol and Melitopol district the quality of water is very poor. Inhabitants are forced to use drinking water that does not meet hygienic standards for sanitary and chemical parameters due to its natural composition in terms of a number of trace elements (sulfates, chlorides, sulfur, dry residues).

As it can be seen from the facts above, the strategic goals in the field of air and water protection in Zaporizhzhia region are to reduce air emissions, decrease water pollution and improve the drinking water quality.

Poliakov I.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: N.M. Nechai

TOPICAL CYBER THREATS OF 2020

Every year, people's lives are gradually moving more and more to the Internet. A lot of personal data, images, as well as money are on the World Wide Web. Only good protection and knowledge of information technology can protect a person from a huge number of cyber threats.

A cyber threat is a combination of factors and conditions that create a threat to information security. There are several types of cyber threats: Phishing, Trojans, Botnets, Ransomware, Distributed Denial of Service (DDoS), Viper Attacks, Intellectual Property Theft, Money Theft, Data Manipulation, Data Destruction, Spyware / Malware, Man in the Middle (MITM), Joking software, Unpatched software.

Based on the statistics data, we can conclude that in the first quarter of 2020, 22.5% more attacks were recorded than in the last quarter of 2019.

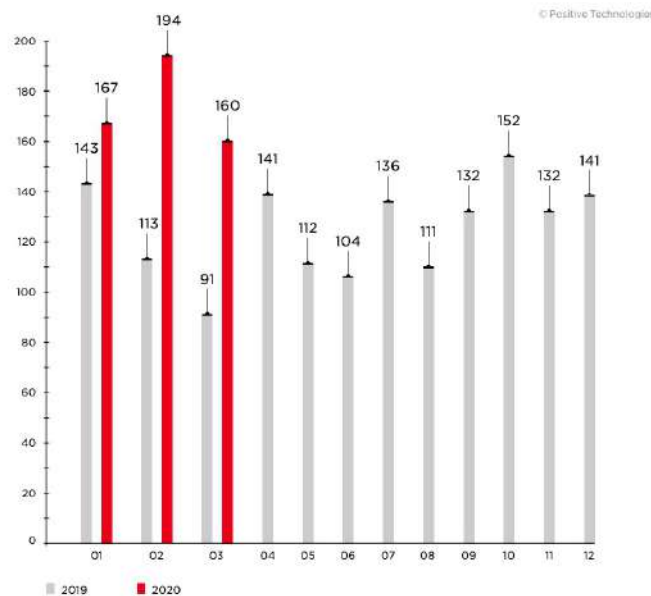

Figure 1. - Number of attacks in 2019 and 2020 by month

There are several types of motives. Most often, cyber attacks are carried out for profit. In most cases, the purpose is obtaining sensitive data from individuals and legal entities.

In private attacks, credentials are stolen in 50% of cases. Receiving payment card data accounts for 33%, personal data – for 13% of attacks. The remaining 4% are other data types.

In attacks on legal entities, the main type of stolen data is personal data – 34%. Also, among the goals are payment card data – 19%, credentials – 15%, trade secrets – 11%, medical information – 11%, customer database – 4%, personal correspondence – 2%, and other types of data – 4 % of all attacks.

These days, due to the COVID-19 pandemic, phishing emails have become very common, the purpose of which is to gain access to confidential user data – logins and passwords – by sending mass emails. The scammers quickly picked up the general concern about coronavirus infection and used it for phishing emails. According to statistics, in the first quarter of 2020, about 13% of socially engineered cyberattacks were associated with coronavirus.

I assume that in connection with the 2020 pandemics, many businesses and companies will continue to operate remotely for a long time in the future. And this is a very good reason for scammers to carry out more cyberattacks. Therefore, it is very

important to be able to secure your data. First of all, you need to implement effective technical means of protection:

- avoid keeping sensitive information in the open form or in the public domain;
- regularly create backups of systems and store them on dedicated servers separately from network segments of working systems;
- minimize, as much as possible, the privileges of users and services;
- use different accounts and passwords to access different resources;
- use two-factor authentication where possible, for example, to protect privileged accounts.

It is also very important to use complex passwords and limit their expiration date.

It is highly advised not to open emails that may be phishing. Typically, such emails are unexpected and provocative. They contain links that are very similar to real ones, but still different, such as: <https://uk-ua.facebook.com/>; <https://www.google.com/>). It is better to check such links before following them.

One of the very common problems is viruses that can be downloaded from unknown sites. Such viruses, when installed in a computer, can begin to clone themselves, constantly slow down the system, or block it completely and demand money.

It is recommended not to download applications from suspicious sites, install a trustworthy antivirus and check the contents of the downloaded files carefully.

Riabchynska V.
Dnipro University of Technology
Scientific supervisor: I. H. Olishevskiy
Language adviser: O. Kolomoichenko

OVERVIEW OF ENCRYPTION ALGORITHMS

At the moment every technology for data protection is based on Cryptography that is the science of protecting information. Over the past several decades, it has experienced rapid development, which is caused by the use of electronic computers, as well as the desire of this technology owners to protect their personal data (or organization data) from prying eyes.

Any information system is faced with the question of protecting information by hiding certain data from the people who are not expected to get it. This task can be accomplished within the system by creating a specific authentication system in which only an authorized user can gain access to the data. However, authentication will become useless if an attacker gains physical access to the data. In this case, the information can be changed, that is, it will lose its main property - integrity. To avoid such an outcome, data encryption is used.

Encryption is converting data into an unencrypted format so that only authorized users can access the information. So simply put, encryption provides the ability to transfer information in a modified form, and only the person with a key can access it.

Key is secret information used by the cryptographic algorithm while encrypting / decrypting messages. Each encryption method uses the key differently, and almost every encryption method requires one.

Algorithms are divided into two categories: symmetric and asymmetric. The fundamental difference between these two methods is that symmetric encryption algorithms use one key, which makes the encryption process much easier, while asymmetric encryption uses two different but related keys, so these algorithms can be useful for solving problems from different areas.

The comparison of symmetric and asymmetric encryption methods

Symmetric encryption	Asymmetric encryption
One key is used to encrypt and decrypt data.	A key pair is used for encryption and decryption. These keys are known as "public key" and "private key".
It is a simpler encryption method since only one key is used.	Due to the fact that a key pair is used, the process is more complicated.
Is used to encrypt large amounts of data.	Provides authentication.
Provides higher performance and requires less processing power.	Complex processes are slower and require more processing power.
For data encryption, a smaller key length (128-256 bits) is used.	Longer encryption keys (1024-4096 bits) are used.
Standard algorithms: RC4, AES, DES, 3DES and QUAD.	Standard algorithms: RSA, Diffie-Hellman, ECC, El Gamal and DSA.

There is no ideal variant among these. From a security standpoint, asymmetric encryption is undoubtedly better because it provides authentication. However, performance is an aspect that cannot be ignored, so symmetric encryption will always be necessary as well.

Let us consider some popular encryption systems to compare their reliability: the most popular is the AES (Rijndael) algorithm in the USA at the moment. The 128-bit version of the cipher was approved by the Department of Commerce as a standard on December 6, in 2001, and it was developed in Belgium by Joan Daemen and Vincent Rijmen.

The standard of the Russian Federation for encryption and data imitation is GOST 28147-8, in 1989 it was the official standard of the USSR, its size is 256 bits. Also, the representative of Russian standard for block ciphering is a crypto algorithm code-named "Grasshopper".

Also, the Bloufish algorithm is known, which was developed by Bruce Schneier in 1993 with a key size of 32-448 bits. The complex scheme for generating key elements significantly complicates an attack on the algorithm by brute force but makes it unsuitable for use in systems where the key changes frequently, and small data is encrypted on each key. The algorithm is best suited for systems in which large amounts of data are encrypted on the same key.

In comparison with Bloufish we offer to consider DES, the federal encryption standard in the USA in 1997-2001. Its key size is 56 bits, as the processing speed, that

is, the full search time will be only 22832 years. Thus, it is obvious that exhaustive search for such a key length is completely meaningless. For this parameter, all of the listed algorithms meet the standard requirements for cryptographic strength.

Summing up, we can say that the leaders among these algorithms are DES and AES. It is believed that the 128-bit key used in the Advanced Encryption Standard is a fairly reliable protection against a frontal attack, that is, from a purely mathematical point of view, finding one correct password from all possible ones is a difficult task, any supercomputer would take about 149 trillion to crack AES years old. Despite some shortcomings of AES, it is almost impossible to hack information protected by this algorithm. The statistics shows that the data protected by AES algorithm has never been hacked.

Svoiak O.
National Aviation University
Scientific supervisor: N.V.Glushanytsia

A MAN WHO CHANGES THE WORLD

We live in a time when technology has made great progress over the last 100 years. The development of industry contributes to the development of the economy, but unfortunately this has its consequences. Mankind has faced environmental problems. Large industrial enterprises, cars, planes and ships produce carbon dioxide and other harmful substances that poison the environment both on land and at sea. Also negative is the fact that carbon dioxide contributes to the formation of the greenhouse effect. In turn, the greenhouse effect leads to irreversible climate change.

Scientists, various organizations and some countries are trying to change the situation. New energy saving and energy standards are being introduced, factories are being restricted, technologies are being developed that can reduce emissions of toxic substances, as well as suspend the greenhouse effect. The transition to renewable energy, the use of electric vehicles for personal use makes it possible to suspend the effects of the greenhouse effect.

The most noticeable technological progress to achieve these goals shows the inventor Elon Musk. He and his companies have achieved significant success in various fields. Space X has developed and implemented a technology for multiple launches of space rockets. This allows you to increase the weight of cargo that can be sent into space in one flight, as well as reduce fuel consumption. SolarCity manufactures solar panels for ordinary people at affordable prices. This encourages the transition to renewable energy and helps reduce emissions. Tesla Inc., which manufactures electric vehicles, provides an alternative for people when choosing personal transport. And one of the most promising projects is Hyperloop. The aim of the project is to build underground tunnels in which a special capsule with passengers will move. In turn, this will reduce travel time, as the speed will be approximately 1,100 kilometers per hour and the price will not differ from the railway. The introduction of this technology is facilitated by The Boring Company. One tunnel in

Las Vegas is currently ready, and there are many orders for new tunnel networks. This technology will help reduce traffic jams.

The introduction of these technologies will allow humanity to stop the negative effects of global warming. Also, the development of rocketry gives us the opportunity to create a colony on Mars. This will be one of the key factors in the survival of human civilization as a result of catastrophes on Earth.

Everyone believes Elon Musk is one of the key figures in our time. He skillfully combines technology and business not only for personal gain but also for the benefit of others. I am inspired by his example of personal contribution to the development of technology.

We can see for ourselves how one person can make our world better every day. It takes a lot of effort, but if we also have to make an effort, all is not lost. This is a small contribution of each person, but a big leap for all mankind. It is a technological leap forward and at the same time an ecological leap back to an unpolluted environment.

ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ ПРОЕКТ
СТУДЕНТІВ ГРУПИ 035-16-2 АЛІНИ ЄЛІСЄВОЇ ТА МАРІЇ ГРЕК

ПЕРО І ЧОРНИЛЬНИЦЯ

І

Ви знаєте, є королівство таке,
Воно кольорове, звучне, гомінке,
Там правлять натхнення і музи,
В якому живуть наші друзі.
Робота вирує в ночі, та у день,
І кожен там створює диво!
У ньому є час для казок та пісень
Живуть всі там дружні, щасливі.

Покличуть Митця папір та перо
І чорне у склянці чорнило
Художника фарби, мольберт, полотно
А скульптора стеки й точило.
Заграє на скрипці сивий музикант
І музика з нот залунає.-
Актор у виставі покаже талант
І ляльки у казці співають.

ІІ

Одного вечора в будинку у митця,
Який об'єднував і душі і серця
Натхненний Музою, вигадував сюжети
Для музиканта, майстра та поета
Все грати і співати почало.

Думки митця кружляли хаотично
В душі був смуток і нудьга
І навіть муза драматично
На себе сіру ковдру одягла

III

Аби новенький віднайти сюжет!
Митець пішов відвідати концерт.

В кімнаті ж залишилися герої,
Усе перебувало у спокої,
Перо, чорнильниця з папером на столі,
Залишились у трьох на самоті.
Через вікно виднілись в небі зорі.
Блукав між ними місяць і поволі.
Розхитувався маятник беззвучно.
В годиннику, який доволі влучно
Тонкими стрілочками вказував на час,
Ніколи не запитуючи нас.
Із рухом стрілок, час собі спливав,
Папір на протязі ліниво позіхав,
Чорнильниця, закрившись, спочивала,
Перо на витяг мрійливо лежало.

І Папір:

Да, замало на мені казок та віршів
Хазяїн наш сьогодні написав,
Такого я від нього не чекав!
Усе написане я довго зберігаю,
Бува таке, що сам собі читаю

Без мене ні про що ніхто б не знав!
Не винайшов, не склав, не заспівав!

Чорнильниця

Ось – вигдав!

Якби не я, письмо б не народилось!

Бо чим би, друже, на тобі писали!

Якби перо у мене не мокали.

Не вимальовували літери з чорнил!

Перетворився швидко ти на пил!

Лежав би просто так собі без діла,

Допоки шашілі тебе не поточили.

Зі слів-таки складаються поеми,

Ліричні та комічні

Цифри, схеми,

Чудові нариси чи описи природи,

Або, наприклад, про якісь пригоди.

Я сію крапельками мовби діамант!

Не знаю, звідки в мене цей талант.

Хай вибачає наш митець та інші люди-

Без нас, чорнил, пісень, казок не буде!

Перо

Стривай, стривай –

Обмовилось ти, панночко, хитро,

Якби мене в чорнило не мокали –

Та повз папір щодня не розтирали,

То не було б вам літер!

Зрозуміло?

Я через вас, люб'язні, постаріло!

Чорнило – тільки склянка з рідиною,

Папір – папірус, вкритий сивиною.

Чорнильниця

Так! Сильно Вас сусіде потріпало!

Я бачила, як пера викидали!

А з ним - папір!

А я – завжди налите,

І не була, подерта, чи розбита!

В моїй, як ви казали, рідині

Думки то мрії зріють в глибині.

Папір

Ха-ха-ха!

Де б Ви були?

З води та фарб,

А дехто – в гусаку.

Літав би та вищипував траву.

Я – винахід для кожної людини

Яка зі мною вчиться до спочину.

Бо тільки я передаю знання!

Від діда- прадіда до малого дитя!

Голос казки

Отак перо, чорнильниця й папір

Засперечались між собою...

(свара, бійка)

Поки митець назад не повернувся!

Голос казки

Стривайте, друзі, не свариться

Та між собою помириться!

Перо, чорнильниця й папір,

Мерщій сідайте всі за стіл!

Минають роки та віки

Час все стирає в пил,
Але завжди живуть думки
У склянці із чорнил.
Тут поки сплять сюжети книг,
І байки казкаря,
Чекає принц своїх доріг
А ноти – скрипаля.
За мить письменника перо
Вас в мандри поведе,
І все написане з добром
Свої серця знайде
Хай збереже старий папір
Всі людства надбаня
Ми подаруємо вам твір
Де мудрість та знання!
Голос Казки: «Бридке каченя»

Отож, мерщій беріться до роботи:
Я розповів вам казку, як в скорботі,
Росло маленьке, бридке каченя!
Ніхто не знав,
Як там яйце з'явилось
Але гидке кача у качки народилось.
Усі його цькували, ображали
Клювали, з двору птичого прогнали.
Але вони невдахи і не знали!
Якого красеня дурні усі щипали
Йшов час, і виросло оте гидке кача
І стало лебедем, що гордо
Злетів в небо!

Над курником він на прощання покружляв
 З крила перо на спомин полетіло
 Там сперечались, гоготіли,
 Крякали, але ніхто не уявляв,
 Йому до них нема ніякого вже діла!
 Летіла згряя лебедів,
 А на подвір'ї курячим квоктали
 Який прекрасний лебідь був один
 Що з крила пір'я їм на згадку викидав!

Отак простим пером митець
 Створив цю казку,
 Де зло перетворилось на добро
 І ті, хто хибили маленьке каченя
 Водночас скинули свою огидну маску!

«Дюймовочка»

Я розповів вам казку про перо!
 Та, щоб думки митця створили диво
 Потрібен нам папір, а з ним чорнило!
 Ми помандруєм далі, де добро
 Любов живе та милосердя
 Пісень там чути спів
 І квіточки милують зір,
 Метелики кружляють, як папір
 Бо вітерець дмухнув на них грайливо.
 Маленькі ельфи стережуть усе дбайливо!
 Одного вечора митець папір в руках тримав
 Дивився довго мрійливо на нього
 Замислився – і казка народилась

Про дівчину «Дюймовочку»,
 Що в квіточці з'явилась
 Пригод багато пережити
 Тій дівчинці довелось Та добре серце мала
 І ластівку зустріти,
 Щоб в край той полетіти,
 Де ельфи і де квіти,
 Де принц її чекає,
 Де горя, зла не має
 У Дівчинки – Дюймовочки
 Бажання це збулось!

«Русалочка»

А ось наступна казка
 Послухайте будь ласка!
 Одного вечора замріявшись,
 Рукою, вивернув чорнила,
 Побачив наш митець – воно
 Побігло, ніби в морі хвиля!
 Згадав він , як співа морська сирена,
 Коли у вечорі на березі стояв
 Сідало сонце і здавалось, що даремно
 Русалочка – царівна моря
 Ось – ось до нього вийде й заспіва
 Омріявши її – красуню довговласу
 Він так цей образ покохав
 Узяв папір, перо, чорнильницю й одразу
 Русалоньку створив і казку написав
Русалочка
 Як сумно, що не маю я безсмертної душі

Роки свого життя морського –
 Кохати і чуть , як серце б'ється,
 Як це чудово, а тоді
 Душа моя на небо вознесеться
 Та мушу жити я в воді.

Ось бачите!

Ви уявіть , щоб сталося
 Якби смичок та скрипка сперечались?
 І кожен з них наводив аргументи!
 Вважав своїми всі аплодисменти!
 Забувши композитора та ноти,
 Які, доречи, із чорнил спільноти!
 З концерту повернувся, наш митець!
 Мелодія продовжувала грати
 В душі митця, і звати Муза стала
 Він сів за стіл, узяв перо у руку.
 Мокнув в чорнило і миттєвим рухом
 Новий сюжет незвичний написав!

Фінал

Живе королівство, Живемо в нім ми!
 Художники, митці та музиканти!
 Аби повернути любов між людьми
 І в нас розквітали таланти
 Як добре, що декого в душі
 Є музика, малюнки, та вірші,
 І він дарує людству красоту,
 Натхнення, мрії, вдячність, доброту!
 І серце, що повз всі перестороги,
 Душею наближається до Бога!

ПЕРЕКЛАД АНГЛІЙСЬКОЮ АЛІНИ ЄЛІСЕЄВОЇ

THE FEATHER AND THE INKWELL

I

Storyteller

You know, there is a kingdom out there,
 Filled with brightness of colors and sounds,
 Where the verve and the muses do reign,
 Where all of our friends live around.
 The work keeps going for the whole day
 And everyone does lots of wonders.
 Everywhere you can hear songs and tales
 All people are friendly with others.

A feather and paper will call the creator
 And the ink in the jar will as well.
 An artist will be called by paints and easel
 And sculptor by tools and the sharpener itself.

A musician, who's aged, will play you the violin
 And the music will flow by the notes.
 As the performing actor will show you his talent -
 The dolls in the tale will sing you some songs.

II

One late evening up there at the house of creator,
 That united the hearts and the souls,
 With a muse by his side, with rhymes that were thoughts -
 Everything started playing and singing
 For musicians, for masters and all of the poets.

The creator's thoughts spun chaotically
 With the sadness and boredom in soul.
 And even the muse did dramatically
 By putting her coat on, as grey as charcoal.

III

The creator, in order to find a new plot,
 Went straight to the concert to think there a lot.

Our characters, though, were still on the table,
 Where everything laid with peace on their own:
 A feather, an inkwell, some pieces of paper -

All three of them were just left there alone.

You could see all the stars shining brightly outside,
 And the moon that was wandering *there* in the sky.
 And the pendulum shook there smoothly and silently
 In the clock that could point every second quite aptly
 With a help of the clock hands, so tiny and thin,
 That has never asked us anything, no single thing.

With a movement of clock hands – time ran there with calm,
 In the meantime, the paper yawned lazily.
 An inkwell had rest after putting her cap on
 And a feather laid there rather dreamily.

Paper:

There are just too few tales and poems, for sure,
 That our owner has written today.
 I didn't expect that from him, to be true,
 Everything written I always keep safe.
 Sometimes I can read for myself, by the way.
 If there were no me – you would all know just nothing
 You couldn't compose or invent, maybe, something.

Inkwell:

Here, I finally came up with the thought:
 Without me – you could not give to letter a birth!
 What would *you* use, my friend, to write on you then?
 If the feather wasn't dunk in me again and again?
 If they didn't draw letters with the help of the ink -
 You would turn into dust just before you can think.
 You would lay there unused for a rather long time,
 Left for worms as the feast left for them just to dine.

Words can really build up a whole poem
 With fun and lyrics
 With numbers and schemes...

Great essays and nature description,
 Or adventures to read, just for instance.
 I sow all of these right down to our planet,
 Who knows how I have got this wonderful talent.
 So, sorry to our creator and people -

There will never be songs and tales without inkwell.

A feather:

Wait, wait,

You, young lady, are wrong, just a bit.
If an ink wasn't dunk in me time after time
To leave on the paper every created rhyme -
You would just have no letters left out for it.

Has this ever came up to your thought?
That's why, as you see, I become rather old
An ink – is a lid with some liquid, that's all!
It's not like papyrus, so ancient and bold.

Inkwell

Yes, neighbor, you seem beaten up.
I also saw feathers have been throwing out
And the paper as well!
But I am always full of ink.
I haven't ever broken been or beaten.
You said, it's just liquid? Sorry, you forgot,
That it helps to treasure every dream and thought.

Paper

Ha-Ha-Ha

But where could you be then right now I just thought,
Made of water and paint, as far as I know.
And someone could now just be flying with a goose,
Having no other option *left for it* to choose.

I'm the priceless invention for all of you there,
Who learns just as much as can possibly bare.
Can anyone else pass the knowledge? You can't
They will always be needed by the child and his dad.

That's how an inkwell, a paper and a feather
Brought up a fight, that seemed to last forever,
Until the creator came back.

Wait up now, you guys, stop, don't make a fight -
You'd better start treating now each other right.
A feather, an inkwell and piece of the paper,
Let's all of us gather right now at the table.

Storyteller

Years may pass through with centuries
 And the time may turn you in the dust,
 But the thoughts are alive, so are memories,
 Kept in jar of the ink from the past.

While plots of the books are still there asleep,
 As well as all teller's long stories,
 The prince is waiting for his longest trip
 And notes wait for violin players.

A writer's feather, in a moment,
 Will lead you wandering with him.
 And every kind word written forward
 Will find a heart without hint.
 So let the eldest paper keep,
 What people gained for all their lives.
 We'll give you this writing to read,
 Where knowledge and the wisdom rise.

“The Ugly Duckling”

Storyteller:

So, come on, get to work right now all of you!
 I'll tell you the story of what has gone through
 An ugly little duckling.
 No one knew how did that little strange egg appear
 Among all duck's children so lovely with cheer.
 He was badgered, insulted by all of the birds
 They packed him, tried send him away from the yards.
 But one thing that those snappers still didn't know
 The duckling was beautiful, more than they all.
 Time passed day to day and the duckling grew up
 It was now a swan, not just a duck.

So it proudly took up the wings to the sky.

“Go away! Get out of the yard”
 You ugly, bad, disgusting
 You don't belong here!
 Out! Out! Out!”

It turned round the coop for the last time ever

As its feather fell down for the ducks left to member.
 They were quacking and laughing
 And they had no idea,
 That the swan cared of nothing
 But its family right near.
 Every bird in the coop was clucking aloud
 Still discussing a swan, that was stunning and fair,
 Whose feather fell off, while it was by the cloud,
 Left for birds now forever to remember and stare.

That's how this tale was created
 By the author's light feather itself.
 Where all good again conquered all evil.
 Who ignored all the time duckling's feelings -
 Took their masks off for one, fair and even.

“Thumbelina”

Storyteller:

I've told you the story about a feather.
 But to help keep those thoughts that I have as creator,
 I need now a paper and an ink here of course.
 We'll travel then further, where all the good cause
 Lives along with a mercy and love, hearing songs.

Where the flowers adore all the sights every day
 And the butterflies fly like a paper.
 Something had just have blown on them by the way.
 Oh, that's wind. Nevermind, it is playful.
 Only elves guard this all. They are serious and careful.

The creator was holding a paper one evening.
 He was thinking and dreaming a lot.
 After hours of thinking, he stood up revealing
 “Thumbelina” – was his best and most genius thought.

It was a girl that appeared in a flower
 With lots of adventures, some sweet and some sour.
 She had to meet a swallow,
 To fly straight to the place,
 Where is no evil, no sorrow,
 Where her prince just keeps patient and waits.
 Where always lived elves, where flowers just grew.

Thumbelina was lucky – her dream has come true.

“The little mermaid”

Storyteller:

And here’s next story, just written for you
 Please listen, I’m sure you will like this one too.
 Our creator was dreaming a lot that one evening.
 With the movement of hand he took little inkwell...
 That was it! He suddenly saw there something,
 That ran *just* like the wave in the sea and reminded
 How the sea siren sounds if you listen to it,
 Standing right at the coast and letting you breathe.
 The sun went down, he became so upset
 He waited for a mermaid, queen of sea from the shad

He wanted just to listen to some of her songs.
 By imagining this beauty with her long silky hair
 He *fell in love* with his vision, enough for us to tell.

With the help of an inkwell, a feather and pieces of paper
 He created a mermaid, that was little and greater,
 Than he could just imagine for *his* newest tale.

Little mermaid:

It’s so sad, that I don’t have an immortal soul.
 All I wanted for my whole *sea life* from the start -
 Is to love and hear every beat of one’s heart.
 That would be so amazing. But then
 My soul will ascend right up to the heaven...
 So I have to live in the water forever.

Storyteller:

Do you see now?
 Just imagine what could have possibly happened
 If a bow and a fiddle would argue forever.
 What if each one of them had arguments to show,
 Considered all applauses to be on their own
 Having already forgotten the composer and notes
 That were written with help of the inkwell, of course?

Our creator has returned from the concert
 With a melody, stuck in his soul.

He was called by the Muse, that would no one resist.
 So he sat at the table and with the movement of wrist,
 He dunked it in the ink, holding feather in hand -
 At that moment new plot has already been planned.

The final

Our kingdom now lives, we all live in it:
 Lots of artists, musicians, creators...
 To *bring* back the love that all of us need
 And our talents to make even greater.
 It's so good there is someone, who keeps in his soul
 Lots of music and drawings, and poems.
 That he gives all this treasures to us, to the humans
 Inspiration, the dreams and the kindness for using.
 And despite of the warnings, his courageous heart
 Along with a soul goes straightly to God.

ПЕРЕКЛАД НИМЕЦЬКОЮ МАРІЇ ГРЕК

Anbeginn

Märchenstimme

I Wissen Sie, gibt es ein Königreich,
 wo unsere Freunde leben?
 Es ist farbig, klingend und belebt,
 wo die Begeisterung und die Musen beherrschen.
 Es wird Tag und Nacht mit Feuereifer gearbeitet,
 und Jeder schafft da ein Wunder!
 Es gibt die Zeit für Märchen und Lieder.
 Alle sind in schönster Eintracht.

Ein Papier, ein Federkiel und schwarze Tinte
 in einem Glas werden nach dem Literat rufen.
 Die Farben, die Malstaffelei und das Gemälde
 werden nach dem Maler rufen.
 Die Modellierhölzer und der Schleifstein
 weden nach dem Meißeler rufen.
 Altergrauer Musiker wird Violine spielen
 und Musik wird erschallen.
 Talentierter Akteur wird im Rampenlicht ausspielen.
 Und die Puppen werden in einem Märchen singen.
 (Musik)
 II Einen Abend begann Alles spielen und singen.

Es war im Haus des Literat,
 der die Seelen und die Herzen verknüpftet,
 der animiert von Muse, die Handlungen
 für Musiker, Meißeler und Dichter erdachte.
 (Geigenspiel, Tanz die Muse)

Die Gedanken wirbelte chaotisch.
 Im Inner waren Wehmut und Langweile.
 Und sogar die Muse wickelte sich in eine graue Hülle.
 (Tanz der Gedanken)

III Um neue Handlung zu finden,
 besuchte der Schriftsteller das Konzert.
 (Die Erkennungsmelodie «Des Dichters Herz», E. Grieg
 Zur Musik erscheinen Federkiel, Blacklade und Papier)

Märchenstimme
 Im Raum gibt es die Figuren.
 Alles befand sich im Stillen.
 Auf dem Tisch bleiben der Federkiel,
 die Blacklade und das Papier ganz allein.
 (Die Erkennungsmelodie «Aquarium», C. Saint-Saëns)
 Durch das Fenster schimmerten
 die Sterne am Himmel.
 Der Mond geisterte dazwischen.
 Das Pendel schlug langsam
 und geräuschlos aus.
 Dünne Zeiger der Uhr gaben
 Zeit pünktlich an.
 Mit Zeigerlaufen rann die Stunde.
 Das Papier döste bequemlich.
 Die geschlossene Blacklade der Ruhe pflegte.
 Der ausgestreckte Federkiel lag träumerisch.

Streit!
 Papier:
 Ja, nicht so viel Märchen und Gedichten
 schrieb unser Master heute.
 Das habe ich von ihm nicht erwartet!
 Ich behalte alle Aufzeichnungen lange Zeit.
 Es gibt Fälle, dass ich mir selbst vorlese.
 Ohne mich hättest niemand nichts gewusst,
 erfunden, komponiert, gesungen.
 Blacklade!
 Nicht wahn!

Ohne mich wäre die Schrift
 nicht geboren worden!
 Was würden Leute auf dir schreiben,
 wenn ich nicht wäre?
 Wenn die Leute die Buchstaben
 nicht ausgezeichnet haben,
 hast du dich schnell in Staub verwandelt,
 würdest du nur gefaulenzt,
 bis die Würmer dich gebohrt haben.
 Die Poeme, lyrischen oder lustigen,
 die Zahlen, Pläne, wunderbare Aufsätze
 oder die Naturbeschreibungen und die Abendteuer
 bestehen aus den Worten.
 Ich sprühe Tropfen wie ein Diamant.
 Ich weiß nicht, woher ich dieses Talent habe.
 Lassen Sie, unseren Schriftsteller
 und andere Leute entschuldigen -
 Ohne Tinte werden keine Lieder und Märchen!
 Federkiel
 Moment mal!
 Du sprichst sehr schlau.
 Wenn ich nicht in Tinte getunkt wäre
 und wenn man nicht täglich mit mir
 auf Papier geschrieben hätte,
 gäbe es keine Buchstaben!
 Verstanden?
 Wegen euch, Freundchen, bin ich alt geworden!
 Die Tinte ist nur die Pulle mit Flüssigkeit.
 Das Papier ist ein hochbejahrter Papyrus.
 Blacklade
 Ja! Nachbar, Sie sind genug zerbeult und alt!
 Ich sah weggeworfene Federkiele und Papier!
 Aber ich bin immer gefüllt.
 und niemals war ich zerbrochen.
 in meiner, wie Sie sagten, Flüssigkeit
 erblicken die Gedanken und die Träume.
 Papier
 Haha!
 Wo würdest du sein?
 Nur Wasser und die Farben.
 Und irgendwer wäre in Gans,
 würde fliegen und Gras abrupfen.
 Ich bin eine Erfindung für alle,
 die lernen bis ans Lebensende.

Denn nur ich gebe Wissen weiter!
 Vom Ur- Großvater zum kleinen Kind.

Märchenstimme

Also, Federkiel, Blacklade und Papier
 Fingen untereinander einen Streit an.

(Streit, Schlägerei)

Bis der Schriftsteller zurückkam!

Märchenstimme

Warten, Freunde, streite nicht!
 Aber machen sie Frieden miteinander!

Federkiel, Blacklade, Papier,
 setzen sie sich schnell an den Tisch!

Jahrhunderte und Jahre gehen ins Länd.

Die Zeit löscht alles im Staub.

Aber Gedanken leben immer in Blacklade.

Hier schlafen noch die Handlungen und
 Die Wandermärchen des Märchenerzähler.

Der Prinz wartet auf seine Wege
 und das Notenblatt – auf Geiger.

Blitzschnell nimmt Sie ein Federkiel
 des Schriftsteller auf eine Reise.

Und alles geschrieben mit gut
 Findet sein Herzen.

Lassen alte Papier ganze menschliches Erbe behalten.

Wir beschenken Ihnen den Aufsatz,
 wo ist Weisheit und Wissen!

Märchenstimme

«Das hässliche Entlein»

So, nehmt schnell die Arbeit auf:

Ich erzähle ihnen ein Märchen
 über ein hässliches junges Entlein,
 das in Unheil wuchs!

Niemand wusste es,
 wie das Ei dort erschienen ist,
 aber ein hässliches Entlein wurde
 bei einer Ente geboren.

Alle hetzten, beleidigten, pickten ihn
 Und trieben ihn aus dem Geflügelhof.

Aber diese Verlierer wussten sogar nicht,
 wie hübsch Entlein wird.

Im Laufe der Zeit wuchs
 dieses hässliche Entlein
 und wurde ein Schwan ,

der stolz in den Himmel flog!
 Tanz des Schwan (Er stolpert, läuft heraus und wirft sich nieder, deckt sich mit
 Halskappe zu)

Im Off: Hinaus mit dir! Raus aus dem Hof!
 Garstig, böse, hässlich!
 Hier ist kein Platz für dich!
 Heraus! Heraus!
 Märchenstimme

Er schwang über dem Gehühner zum Abschied um.
 Vom Flügel flog eine Feder zur Erinnerung.
 Alle stritten dort, schnatterten, quackelten,
 aber niemand bildete sich ein,
 er hat nichts mit ihnen zu tun!
 Der Flug der Schwäne flog
 und alle gackelten im Geflügelhof
 wie schön ein Schwan war,
 der die Feder von seinem Flügel
 zum Erinnerung warf.

So schuf der Schriftsteller
 Mit einem einfachen Federkiel dieses Märchen,
 wo aus dem Bösen das Gute wurde.
 Und diejenigen, die das kleine Entlein
 beleidigten, gleichzeitig legten sie ihre
 ekelhafte Maske ab!

«Däumelinchen»

Ich erzähle Ihnen ein Märchen über Federkiel,
 aber damit die Gedanken des Schriftstellers
 ein Wunder schaffen, brauchen wir Papier und Tinte!
 Wir werden weitergehen, wo Güte, Liebe und Erbarmen leben.

Lieder sind dort zu hören
 und Blumen tun dem Auge wohl.
 Die Schmetterlinge kreisen,
 weil die Brise spielerisch wehte.
 Kleine Elfen bewachen alles sorgfältig!
 Einen Abend hielt der Schriftsteller
 in seiner Hand das Papier.
 Er sah ihn lange und träumerisch.
 Er dachte über – und das Märchen
 über ein Mädchen – «Däumelinchen»,
 das erschien in der Blume, geboren werden.
 Mädchen hatte ein Herz aus Gold.

Dieses Mädchen erlebte viele Abendteuer.
 Sie traf eine Schwalbe, um in dieses Land zu fliegen,

wo sind die Elfen und Blumen,
 wo wartet der Prinz auf sie,
 wo sind keine Leid und Böse.

Die Wünsche des Däumelinchen erfüllte sich!
 Tanz – Pantomime (Schwalbe bringt Däumelinchen heraus)

«Das Rautendelein»

Und hier ist das nächste Märchen.

Hören Sie zu, bitte!

Einen Abends goss unser Schriftsteller
 die Tinte mit gefurchter Stirn.

Und er hat gesehen, lief die Tinte
 wie eine Meereswelle!

Er erinnerte sich wie die Sirene singt,
 als abends am Strand stand.

Die Sonne tauscht und es schien,
 dass Rautendelein – das Meerweibchen
 jetzt zu ihm austreten und singen wird.

Schriftsteller verliebte sich in die Gestalt
 einer langhaarigen Schönheit.

Er nahm das Papier, den Federkiel, die Blacklade
 und sofort erschuf ein Rautendelein
 und schrieb ein Märchen.

Rautendelein

Wie traurig, dass ich
 keine unsterbliche Seele habe.

Wie wunderbar wäre es, während
 meines gesamten Meereslebens zu lieben
 und meinen Herzschlag zu hören.

Und dann würde meine Seele
 in den Himmel aufsteigen.

Aber ich muss im Wasser leben.

Märchenstimme

Sehen Sie wohl!

Sie stellen sich vor!

Was würde passieren,
 wenn sich Bogen und Geige
 streiten und die Argumente vorbringen
 und Applaus sich ans Revers heften,
 den Komponist und das Nottenblatt
 vergessen würden?

Obwohl ist die Noten aus Tinte!

(Jeder versteckt sich. Der Autor stellt sich heraus)
 Unser Künstler ist zurück vom Konzert!

Melodie spielt in der Seele des Künstler weiter
und Muse rief ihn an.

Er setzte sich an den Tisch
und nahm den Federkiel in die Hand,
tauchte es in Tinte und mit einem einzigen Federstrich
schrieb er eine neue ungewöhnliche Handlung.

Der Schluß

Ballerine tanzt, fliegt weg.

Feuer tanzt, fliegt den Bleisoldat um, fliegt weg.

Bleisoldat hält ein Herz in den Händen.

Feuer tanzt rasend wieder.

Schneekönigin kommt auf, tanzt nahe Kai und Gerda.

Das Kräftemessen zwischen Schneekönigin und Feuer im Tanz.

Beide vergehen im Tanz.

Die Farbmusik (hellrote, blaue, grüne Farbtöne)

Alle Figuren gehen auf die Bühne und tragen Herzen in ihren Händen.

Kai und Gerda tragen rote und weiße Rosen.

Der Schluß

Es gibt ein Königreich und wir leben dort -

die Künstler, die Musiker und die Schriftsteller.

Wir leben so, dass Liebe zwischen Menschen existiert
und die Talente sich entfalten.

Wie gut, irgendwer hat in einer Seele
die Musik, die Bilder und die Geschichte.

Und er hat auch ein Herz, das sich Gott
trotz aller Hindernisse nähert.

КОНКУРС ПОЕТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ**Обов'язкова програма****Англійська мова****J. Keats****TO AUTUMN**

Season of mists and mellow fruitfulness,
Close bosom-friend of the maturing sun;
Conspiring with him how to load and bless
With fruit the vines that round the thatch-eves run;
To bend with apples the moss'd cottage-trees,
And fill all fruit with ripeness to the core;
To swell the gourd, and plump the hazel shells
With a sweet kernel; to set budding more,
And still more, later flowers for the bees,
Until they think warm days will never cease,
For summer has o'er-brimm'd their clammy cells.
Who hath not seen thee oft amid thy store?
Sometimes whoever seeks abroad may find
Thee sitting careless on a granary floor,
Thy hair soft-lifted by the winnowing wind;
Or on a half-reap'd furrow sound asleep,
Drows'd with the fume of poppies, while thy hook
Spares the next swath and all its twined flowers:
And sometimes like a gleaner thou dost keep
Steady thy laden head across a brook;
Or by a cyder-press, with patient look,
Thou watchest the last oozings hours by hours.
Where are the songs of spring? Ay, Where are they?
Think not of them, thou hast thy music too,—
While barred clouds bloom the soft-dying day,
And touch the stubble-plains with rosy hue;
Then in a wailful choir the small gnats mourn
Among the river shallows, borne aloft
Or sinking as the light wind lives or dies;
And full-grown lambs loud bleat from hilly bourn;
Hedge-cricket sing; and now with treble soft
The red-breast whistles from a garden-croft;
And gathering swallows twitter in the skies.

**ДЖ. КІТС
ДО ОСЕНІ****Юрій Новік, перше місце**

Пора туманів, зрілості плодів,
Ти з пізнім сонцем шепчеш таємничо.
Благословляєш ти дари земні,
Плоди дерев і виноградну лозу,
Що обвива солом'яні дахи,
Гілля старих, порослих мохом яблунь.
Ти стиглістю наповнюєш плоди,
Великих гарбузів і лісових горіхів,
В середині солодким та смачним.
Останні квіти зберігаєш ти для бджіл
На згадку про минуле літо,
У сотах мед залишивши дозріти.

Тебе побачить можна коло хати,
коли біля комори ти сидиш,
Твоє волосся м'яко розвіває вітер
Від віянь великих крил млинів.
Або дримаєш ти у борозні,
У сонній димці серед маків,
Тоді як серп твій у стерні лежить.
Або снопи на голові несеш
Через потік по кладці,
Або утомлено сидиш біля давильні
І вижимаєш з яблук терпкий сік.

А де пісні весни? Ой, де вони?
Не думай ти про них, осене,
У тебе є свої.
Вони звучать, коли минають дні,
Рожевим заходом прикрасивши степи,
Коли журливо комариний хор дзижчить,
Десь біля річки у пожовклім листі.
І чути бекання ягнят десь за горбом,
Цвіркун сумну заводить пісню у полях,
Червоногрудка свище у садах,
А ластівки щебечуть в небесах.

Вікторія Красікова

Пора туманів і плодів солодких,
 Сонце, друг найближчий, шепотів на вушко,
 Як найкраще благословити виноградні лози,
 Що стікаються по соломі,
 Як гнутись яблуням старим,
 Щоб їм сталося ще солодше,
 Тикву збагатіти,
 Та зміцнити кожуху горіхову.
 А квіти манять бджіл у пастку
 Поки ті не зрозуміють,
 Що це все нескінченне,
 Бо літо безкрайньо заповонило їх.
 Хто ще не спіймав тебе у твоєму куточку?
 Але, несподівано знаходячи,
 Таке безтурботне спотворення
 Споглядає, як волосся підіймається на вітру,
 А ти міцно спиш, одурманена від диму маків,
 Оберігаючи врожаї, квіти
 І сидр проливає свої пахучі ріки,
 А ти стежиш за цим терплячим поглядом.
 Куди подівалися весняні пісні?
 Але ти не заглядайся, в тебе свої ноти є.
 Поки піщані хмари пливуть
 І торкаються щетиною з рожевим відливом.
 Сумують маленькі комахи серед річкових долин,
 Які несуться вгору або різко затихають,
 Коли вітер живе або вмирає.
 І з пагорб бекають дорослі ягнята
 Цвіркунців цілий хор співає,
 А над садами вже зібралася
 Згряя червоногрудих ластівок,
 Які щебечуть в безкрайніх небосхилах.

В. Кривко

Сезон туманів, родючості стиглої;
 Сонце, що ще дозріває
 Змовляється з ним, як благословити
 Виноградну лозу, що солону овіває;
 Від яблук щоб стиглих дерева зігнулись
 Та фрукти наповнила стиглість;
 Ліщина солодше щоб стала за мить, а тикви миттєво набухли;

Щоб довше і довше цвіли пізні квіти
 Для бджіл, бо повірять, що досі йде літо.
 Їхні стільники літо наповнило щедро;
 Та бачив усяк – те сховище меду.
 Іноді той, хто блукає, раптом собі помічає:
 Сидить він у зерносховищі,
 А волосся його легенько вітрець підіймає;
 Або в борозні він міцно дрімає.
 Одурманений запахом маків під час косовиці,
 Він несе на плечах стомлену голову до криниці;
 Також, годинами він поглядає
 На яблучну м'якоть, що по краплі стікає.
 Де пісні весни? Куди подівались?
 То осінь прийшла – вони вгамувались.
 Поки на лагіднім небі хмари смугасті
 Забарвлюють поле рожевим відтінком,
 У жалібнім хорі комахи журяться
 Вздовж річок жовтавих, що під ухилом;
 Чи тонуть вони під вітра напливом.
 Ось чутно: ягнята із далеку бліють,
 Співають живоплоти-цвіркуни;
 Тепер дискантовим наспівом.
 Вільшанки із садів свистять,
 А ластівки в небі у зграї летять.

Німецька мова

H. Heine
DER PHÖNIX

Es kommt ein Vogel geflogen aus Westen,
 Er fliegt gen Osten,
 Nach der östlichen Gartenheimat,
 Wo Spezereien duften und wachsen,
 Und Palmen rauschen und Brunnen kühlen -
 Und fliegend singt der Wundervogel:
 «Sie liebt ihn! sie liebt ihn!
 Sie trägt sein Bildnis im kleinen Herzen,
 Und trägt es süß und heimlich verborgen,
 Und weiß es selbst nicht!
 Aber im Traume steht er vor ihr,
 Sie bittet und weint und küßt seine Hände,
 Und ruft seinen Namen,
 Und rufend erwacht sie und liegt erschrocken,
 Und reibt sich verwundert die schönen Augen

Sie liebt ihn! sie liebt ihn!»

*

An den Mastbaum gelehnt, auf dem hohen Verdeck,
 Stand ich und hört ich des Vogels Gesang.
 Wie schwarzgrüne Rosse mit silbernen Mähnen,
 Sprangen die weißgekräuselten Wellen;
 Wie Schwänenzüge schifften vorüber,
 Mit schimmernden Segeln, die Helgolander,
 Die kecken Nomaden der Nordsee;
 Über mir, in dem ewigen Blau,
 Flatterte weißes Gewölk
 Und prangte die ewige Sonne,
 Die Rose des Himmels, die feuerblühende,
 Die freudvoll im Meer sich bespiegelte; -
 Und Himmel und Meer und mein eigenes Herz
 Ertönten im Nachhall: Sie liebt ihn! sie liebt ihn!

Г. Гейне
ФЕНІКС

Каріна Андрійченко, перше місце

З'являється птах, що з заходу прилетів,
 Він зараз летить на схід,
 У східну вітчизну садів,
 Де ростуть і пахнуть трави пряні,
 Холодять джерела, та колишуть пальми -
 І пролітаючи, перелітний птах співає:
 "Вона його кохає! Вона його дуже кохає!
 Її сердечко від його образу замирає!
 І носить його мило й таємно заховавши,
 І, навіть, сама того не знавши!
 Але знов уві сні він стоїть перед нею,
 Вона плаче й цілує його руки, він став їй ріднею,
 Вона кричить його ім'я, прокидається, лежить, зітхає,
 І здивовано свої красиві очі протирає -
 "Вона його кохає! Вона його дуже кохає!

*

Спершись на щоглу, на палубі верхній,
 Стояв я і слухав пташечки спів.
 Стрибали кручені хвилі на моря поверхні,
 Ніби сріблястий загрівок коня даленів.
 Пропливали повз, подібно зграї лебедів,
 Кораблі гелголандських народів,

Сміливих кочовиків Північних морів;
 Наді мною, у вічній блакиті,
 Пурхали білі хмари гордовиті,
 І блищали вони сонцем уміті,
 Роза неба, квітуча вогнем золотим,
 Яка в морі милувалась відбитком своїм; -
 І небо, і море, і власнеє серце моє,
 Звучали як відлуння, що завмирає:
 Вона його кохає! Вона його дуже кохає!

Валерия Яблонская, первое место

Птица, летящая с запада
 Держит свой путь на восток.
 Летит она, сизокрылая,
 В восточную долину садов.

Туда, где пряных трав ароматы,
 Шелест пальм и свежесть ручьёв.
 Летит и исполняет сонаты
 О том, как жестока любовь.

«Она любит его! Она любит его!
 И сама не сознавая того,
 Носит образ его в своей душе глубоко
 Тайно любит его одного!

Он приходит в её сновидения,
 Где она кричит его имя,
 И целует его в моменте забвения
 Но мечта её неисполнима.

И, проснувшись, рыдает она,
 От неутолимой боли разлуки
 Тяжким бременем поражена
 Претерпевая любовные муки»

Стоя у мачты на палубе,
 Слушал я песню сей птицы,
 Пока волны огромными шквалами
 Скакали, как изумрудных коней вереница.

Словно лебедей белых стая,
 Проплывали мимо меня

Со сверкающими парусами
Гельголандцев смелых суда

Проплывали облака надо мною,
И сверкало вечное солнце,
И роза неба огненной красотою
Заглядывала в моря оконце.
И море, и небо, и солнце
И биение сердца эхом звучали:

«Она любит его! Она любит его!»

Дарья Головань

Летит птица навстречу Востоку,
В восточную отчизну садов.
Там благоухание растущих специй.
Там шорох пальм и холод родников.
И летая птица пела,
«Она любит его! Она любит его!»
Храня его портрет в своем миниатюрном сердце,
Что украдкой сладко затаенный,
Ей неведомо все это.
Но во сне он к ней явился,
Она молит и рыдает,
И целует его руки,
Повторяя непрестанно его имя.
И крича, она проснулась,
Испугавшись сновиденья.
Протирая удивленно свои чудные глаза,
Понимая, что любимым,
Любимым нужен он ей навсегда.

Опираясь на мачту верхней палубы,
Стоял я и слушал пение птиц.
Как чёрно-зелёные кони с серебристыми гривами,
Скакали волны с белыми завитками.
И сверкая парусами, подобно стае лебедей,
Проплывали мимо хельголандские суда,
Смелые кочевники Северных морей.
Надо мною, в вечной синеве
проплывали белые облака.
И блистало неугасимое солнце –

роза неба, цветущая огнём,
 Радостно созерцающая себя в воде морской.
 Звучит эхо в моем сердце,
 Также в небе и в воде,
 Все звеня и отдаляясь,
 «Она любит его! Она любит его!»

Екатерина Гунько

Является птица с запада летя,
 Путь держит на восток,
 В восточную отчизну садов,
 Где пахнут и растут пряные травы,
 И пальмы шумят и родники охлаждают-
 И пролетая, птица перелетная поёт:

«Она любит его! Его она любит!
 Образ носит его она в крохотном сердце,
 Тайно спрятав, мило носит его,
 Сама того не зная даже!
 Однако во сне пред нею стоит он,
 В мольбе она, плача, целует его руки,
 И, надрываясь, его имя кричит,
 И с криком проснувшись, лежит она в испуге.
 И в удивлении протирает красивые свои глаза-
 Она любит его! Его она любит!»

*

На мачту верхней палубы облокотившись,
 Стоял и пенье птицы слушал я.
 Как чёрно-зелёные кони с серебряной гривой,
 Скакали волны бело-кудрявые;
 Подобно стаям лебедей мимоходом проплывали
 Сверкая парусами судна гельголандцев,
 Кочевников отважных Северного моря;
 Надо мной, в вечерней синеве,
 Витали белые облака
 И блистало вечное солнце,
 Роза неба, цветущая огнём
 Любовалась отраженьем совершенным в море;-
 И небо, и море, и моё собственное сердце
 Звучали как эхо:
 Она любит его! Его она любит!

В. Кривко

Птах летить із заходу на схід;
 До зеленої своєї землиці,
 Де пахнуть прянощі,
 Де пальми шелестять і охолоджують криниці.
 Та диво-птах літаючи співає:
 «Вона його кохає! Вона його кохає!».
 У своєму серці малому вона несе його портрет;
 Несе його солодко і таємно, але сама цього не знає!
 Уві сні він стоїть перед нею,
 Вона плаче благаючи;
 І руки цілує йому, ім'я його викликаючи.
 Від крику прокинувшись, лягає злякавшись,
 Здивовано очі свої потирає, – не вірить що сон.
 Вона його кохає! Вона його кохає!

*

Притулившись до щогли на палубі високій,
 Я стояв і слухав пісню пташину.
 Як чорно-зелені коні, що у них гриви білі,
 Вистрибнули кручені хвилі;
 Мов зграї лебедів, повз пливучих
 З крилами-вітрилами мерехтючими.
 Ось Геліголандер,
 Північного моря кочівників кошари.
 А наді мною у вічному блакитті
 Тріпочуть білі хмари
 І світило вічне сонце –
 Роза небесна та ясна.
 Та бачились в морі
 І небо, і моє серце власне
 Та раптом – пісня лунає:
 «Вона його кохає! Вона його кохає!»

Полина Павлюченко

Птица прилетела с запада,
 Она летит на восток,
 В родной сад на востоке,
 Где пахнут и растут специи
 Где шумят пальмы и фонтаны дают прохладу
 И в полете поёт чудо-птица
 “Она любит его, она любит его!
 Она несет его образ в маленьком сердце,

Она хранит его нежно и тайно
 И сама это не осознаёт!
 Но во снах он является ей,
 Она просит и плачет и целует его руки,
 И зовёт его по имени,
 И с криком она пробуждается и лежит испугано,
 И трет изумленно свои красивые глаза
 Она любит его, она любит его!"

*

Облокотившись о мачту,
 Стоял я на верхней палубе
 И слушал пение птиц
 Как темно-зеленые рысаки с серебряными гривами прыгали белопенные
 буруны.
 Как стая лебедей, проплывали они мимо
 С мерцающими парусами
 Гельголандцы, отважные кочевники Северного моря.
 Надо мной, в вечной голубизне,
 Парили белые облака
 И блистало вечное солнце
 Небесная роза
 Горящая
 Радостно отражалась в море
 И небо, и море находили отзвук в моём сердце:
 Она любит его! Она любит его!

Мар'яна Рубан

Пташка прилітає із Заходу
 Вона летить на Схід,
 У східну вітчизну садів,
 Де прянощі пахнуть і ростуть
 А пальми шелестять і джерела холодять -
 І пролітаючи, співає перелітна пташка:
 "Вона кохає його! вона кохає його!
 Вона несе його образ у своєму маленькому серці,
 І носить його солодким і таємно прихованим
 Сама того не знаючи!
 Але уві сні він стоїть перед нею,
 Вона благає і плаче, і цілує йому руки,
 І кричить його ім'я.
 І кричачи, вона прокидається, і лежить налякано
 І здивовано протирає свої прекрасні очі -
 Вона кохає його! вона кохає його!"

Притулившись до щогли, на високій палубі,
 Я стояв і слухав пташину пісню.
 Як чорно - зелені коні зі срібними гривами,
 Билися білі скручені хвилі;
 Як зграї лебедів пливли з мерехтливими вітрилами
 судна гельголандців,
 Сміливих кочівників Північного моря;
 Наді мною у вічній блакиті
 Пурхали білі хмари
 І блищало вічне сонце
 Роза небесна, вогненна,
 Яка радісно віддзеркалювалась у морі; -
 І небо, і море, і моє власне серце
 Звучали як відлуння:
 Вона кохає його! вона кохає його!

Агнеліна Татарінцева

З'являється птах із заходу,
 Він летить на схід,
 До східного садового будинку,
 Де прянощі пахнуть і ростуть,
 І пальми шелестять, а фонтани охолоджують -
 І пролітаючи, диво-птах співає:
 «Вона кохає його! Вона кохає його!
 Вона носить його образ у своєму маленькому серці,
 І носить його солодко і тримає в секреті,
 І сама не знаючи цього!
 Але уві сні він стоїть перед нею,
 Вона просить, плаче та цілує його руки,
 І називає його ім'я,
 І гукаючи, вона прокидається і лежить перелякана,
 І здивовано потирає свої гарні очі –
 Вона кохає його! Вона кохає його!»
 *

Притулившись до щогли, на верхній палубі,
 Я стояв і чув пташиний спів.
 Як чорно-зелені коні зі срібними гривами,
 Стрибали біло-кудряві хвилі;
 Наче лебедині зграї пливли позовж,
 З мерехтливими вітрилами судна гельголандців,
 Зухвалих кочівників Північного моря;
 Наді мною, у вічній блакиті,

Тремтіли білі хмари
 І сяяло вічне сонце,
 Як небесна роза, що квітне вогнем,
 Та радісно відображається в морі; -
 І в небесах, і в морі, і в моєму власному серці
 Роздалося у відлунні:
 Вона любить його! Вона любить його!

Французька мова

P. Ronsard

QUAND VOUS SEREZ BIEN VIEILLE

Quand vous serez bien vieille, au soir, à la chandelle,
 Assise auprès du feu, dévidant et filant,
 Direz, chantant mes vers, en vous émerveillant:
 Ronsard me célébrait du temps que j'étais belle.
 Lors, vous n'aurez servante oyant telle nouvelle,
 Déjà sous le labeur à demi sommeillant,
 Qui au bruit de mon nom ne s'aïlle réveillant,
 Bénissant votre nom de louange immortelle.
 Je serai sous la terre et fantôme sans os:
 Par les ombres myrteux je prendrai mon repos:
 Vous serez au foyer une vieille accroupie,
 Regrettant mon amour et votre fier dédain.
 Vivez, si m'en croyez, n'attendez à demain:
 Cueillez dès aujourd'hui les roses de la vie.

П. РОНСАР

КОГДА СОСТАРИТЕСЬ

Марк Дергобузов, перше місце

Когда состаритесь, в вечерний час, при сиянии свечей,
 Присядете и обернетесь к языкам огней,
 Мои стихи, читая, закричите:
 «Ронсар, красоты мою в веках вы сохраните».

Устали от труда, вот уже покой,
 В полудрёме услышите голос мой,
 И навестят стихи, обвиты тишиной,
 Благословляя вас бессмертной похвалой.

Я под землей утратил свое обличье,

А ты давно уже не молода,
Не столь пугает фаворитов безразличье,

Жаль любовь, ею пренебрегла ты,
Ошибки не повторяйте вы мои –
На дороге жизни собирайте лишь цветы.

М. Корнішук
КОЛИ ТИ ВЖЕ НЕ МОЛОДА

Коли ти вже не молода і вечір за вікном,
Закутавшись у теплий плед при свічках за столом,
Зануришся в мої вірші, забувши про діла:
Ронсар для тебе їх писав, як юною була.

Служниця заспана прийшла до столу не спіша,
І замість нудного шиття заслухалась вірша:
“Чи, пані, доводилось Вам торкатись той руки
Що написала для людей Божествені рядки?”

Мабуть, я зараз в небесах,
Як привид без кісток,
А ти старенька на землі, далеко від зірок.

Ти кажеш: “Так кохання жаль і юності нема...”
Тож не чекай останню мить, не на добро вона,
Ти зараз розу молоду тримаєш у руках,
Кохання ще міцніш тримай, дивись, не відпусти.

Іспанська мова

R. Castro
HOJAS MARCHITAS

Las rosas en sus troncos se secaron,
los lirios blancos en su tallo erguidos
secáronse también,
y airado el viento arrebató sus hojas,
arrebató sus hojas perfumadas
que nunca más verá.
Otras rosas después y otros jardines con lirios
blancos en su tallo erguidos
he visto florecer;
más ya cansados de llorar mis ojos, en vez
de llanto en ellos, derramaron

gotas de amarga hiel.

Р.КАСТРО
ЗМАРНІЛЕ ЛИСТЯ

Наталія Чупікова, перше місце

На своїх стеблинах змарніли ружі,
І білі лілеї стрункі на стеблах своїх
Також змарніли,
І вітер нестямний зірвав їхнє листя,
Зірвав їхнє листя духмяне,
Яке не побачу ніколи.

А потім і інших руж, і інших садів,
І білих лілей струнких на стеблах своїх
Я побачила цвіт.
Вони втомилися від моїх сліз,
І замість того, щоб самим лити сльози,
З них котилась гірка злість.

Алина Елисеєва

Сохли бутоны роз на стебельках, что вверх глядели,
Букеты белых лилий день ото дня тускнели
Увяли и они...
А за окном охапку павших листьєв
Ветер кружил. Суров он был, неистов,
Снимая их с деревьєв, гонял он осени парфюм.

Мне больше не дано когда-либо увидеть
Всю красоту и прелесть тех роз и белых лилий,
Цветение которых мне так уж по душе.
Глаза мои устали, гоню я мысли прочь,
Нет слез уж на щеках давно, по ним течет лишь жёлчь
Увяли и засохли цветов тех лепестки.

Вільна програма**Англійська мова****R. BURNS****A RED, RED ROSE**

O, my Luve's like a red, red rose,
That's newly sprung in June;
O, my Luve's like the melodie
That's sweetly play'd in tune.

As fair art thou, my bonnie lass,
So deep in luve am I:
And I will luve thee still, my dear,
'Till a' the seas gang dry;

'Till a' the seas gang dry, my dear,
And therocks melt wi' the sun;
I will luve thee still, my dear,
While the sands o'life shall run.

And fare thee weel, my only Luve!
And fare thee weel a-while!
And I will come again, my Luve,
Tho' it were ten thousand mile.

Р.БЁРНС**КРАСНАЯ, КРАСНАЯ РОЗА****Аліса Мелешук, перше місце**

Моя любовь, как роза красная,
Расцветшая в начале лета,
И как мелодия прекрасная,
Нежнейшая мелодия кларнета.

Ты так прелестна, моя любимая,
И так красива, и так мила.
Я буду любить тебя, милая,
Пока не высохнут моря.

Пока не высохнут моря
И скалы солнце не разрушит,
Я буду всегда любить тебя

Всю мою жизнь до последней минуты.

До свидания, моя любимая,
Я прощаюсь с тобой ненадолго.
И снова приду к тебе, милая,
Даже если путь будет долгий.

Французька мова

P. VERLAINE CHANSON D'AUTOMNE

Chanson d'automne
Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
D'une langueur
Monotone.
Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens
Des jours anciens
Et je pleure
Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.

П.ВЕРЛЕН ОСЕННЯЯ ПЕСНЯ

Валерия Добротун

Протяжные рыдания
Скрипки осенней –
Причина боли моей сердечной,
Томной до однообразия.
Стаёт в горле ком,
Как только я слышу
Времени звон.
Слёзы капают с глаз,

Как только я вспоминаю
 Прошедший прекрасный час.
 И меня уносит северный ветер,
 Но кто же заберёт,
 Как только буря унесёт
 Последний опавший лист?

S. J. PERSE

VENTS

C'étaient de très grands vents
 sur toutes faces de ce monde,
 De très grands vents en liesse par le monde,
 qui n'avaient d'aire ni de gîte,
 Qui n'avaient garde ni mesure,
 et nous laissaient, hommes de paille,
 En l'an de paille sur leur erre...
 Ah ! oui, de très grands vents
 sur toutes faces de vivants!
 Flairant la pourpre, le cilice,
 flairant l'ivoire et le tesson,
 flairant le monde entier des chose
 Et qui couraient à leur office
 sur nos plus grands versets
 d'athlètes, de poètes,
 C'étaient de très grands vents
 sur toutes pistes de ce monde,
 Sur toutes choses saisissables,
 parmi le monde entier des choses...
 Et d'éventer l'usure
 et la sécheresse au cœur des hommes investis,
 Voici qu'ils produisaient ce goût
 de paille et d'aromates,
 sur toutes places de nos villes,
 Comme au soulèvement
 des grandes dalles publiques.
 Et le cœur nous levait
 Aux bouches mortes des Offices.
 Et le dieu reflua des grands ouvrages de l'esprit.

Car tout un siècle s'ébruitait
 dans la sécheresse de sa paille,
 parmi d'étranges désinences:
 à bout de cosses, de siliques,
 à bout de choses frémissantes
 comme un grand arbre sous ses hardes
 et ses haillons de l'autre hiver,
 portant livrée de l'année morte;
 Comme un grand arbre tressaillant
 dans ses crécelles de bois mort
 et ses corolles de terre cuite
 Très grand arbre mendiant
 qui a fripé son patrimoine,
 face brûlée d'amour et de violence
 où le désir encore va chanter.

С. Ж. ПЕРС

ВІТРИ

М. Корнішук

Дмухнули тисячі вітрів
 з усіх боків землі
 Скажені й радісні вітри –
 свободні королі.
 Вони летять серед домів,
 між вікон і дверей:

Чи є живі серед обличчь
 солом'яних людей?
 Вітри живуть серед речей:
 костюмів і прикрас,
 поміж гробів, поміж машин...
 вони шукають нас.

Поета жаль, героя гнів...
 почулись в тисячі вітрів
 з усіх боків землі.
 Співають і про світ людей,
 співають і про світ речей,
 про все що тільки є.
 І спів цей розтопив серця
 володарів землі.

Соломи смак на площах міст
 відчули королі.
 Збудован пам'ятник вітрам,
 піднесені серця,
 Закон людей давно помер,
 а Бог це почуття.
 Минуло вже багато днів,
 легенда ще жива.
 Солома пам'ятає все,
 і знає все трава.
 Немов дерева без кори,
 чий одяг давно зник,
 в лохміття одягла зима
 той самий мертвий рік.
 Немов дерева, що тремтять,
 в свою останню мить,
 у похоронному вінці
 той самий мертвий рік.
 Великий ліс сумних дерев
 майбутнього нема
 усе горить, усе болить,
 але душа співа

Іспанська мова

Gaspar Núñez de Arce

¡AMOR!

¡Oh eterno Amor, que en tu inmortal carrera,
 das a los seres vida y movimiento,
 con qué entusiasta admiración te siento,
 aunque invisible, palpitar doquiera!
 Esclava tuya la creación entera,
 se estremece y anima con tu aliento,
 y es tu grandeza tal, que el pensamiento
 te proclamara Dios, si Dios no hubiera.
 Los impalpables átomos combinas
 con tu soplo magnético y fecundo:
 tú creas, tú transformas, tú iluminas,
 y en el cielo infinito, en el profundo
 mar, en la tierra atónita dominas,
 ¡Amor, eterno Amor, alma del mundo!

**Г. АРКЕ
ЛЮБОВЕ!****Наталія Чупікова, перше місце**

О вічна Любове, ти в своєму безмежному плині
Наділяєш і душу і тіло життєвою силою й рухом,
І з якою наснагою я відчуваю тебе і запалом,
І хоча непомітна ти є, та пульсуєш усюди!
Ти собі підкорила усе, що існує на світі,
І твій подих їм крила дає й змушує тріпотіти.
Ти настільки урочна і пишна, що я якби міг,
Тебе Богом проголосив, якби Бога не було на світі.
Ти атоми непомітні подихом поєднуєш,
Ти вабиш і породжуєш життя,
Ти твориш, перетворюєш, запалюєш
І в небі безмежному, і в морі глибокому,
І на землі чарівній – ти пануєш.
Любове, вічна Любове, ти світу душа!